

Dziennik Urzędowy

C 66 E

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 52

20 marca 2009

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści	Strona
	<p>Parlament Europejski</p> <p>SESJA 2008 — 2009</p> <p>Posiedzenia od 11 do 13 marca 2008 r.</p> <p>TEKSTY PRZYJĘTE</p> <p><i>Protokoły posiedzeń zostały opublikowane w Dz.U. C 113 E z 8.5.2008.</i></p> <p>I <i>Rezolucje, zalecenia i opinie</i></p> <p>REZOLUCJE</p> <p>Parlament Europejski</p> <p>Wtorek, 11 marca 2008 r.</p>	
(2009/C 66 E/01)	Zrównoważona europejska polityka transportowa Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie zrównoważonej europejskiej polityki transportowej uwzględniającej europejską politykę energetyczną i europejską politykę ochrony środowiska (2007/2147(INI))	1
(2009/C 66 E/02)	System wczesnego ostrzegania obywateli w przypadku poważnych katastrof Oświadczenie Parlamentu Europejskiego w sprawie systemu wczesnego ostrzegania obywateli w przypadku poważnych katastrof	6
	<p>Środa, 12 marca 2008 r.</p>	
(2009/C 66 E/03)	Ocena funkcjonowania reformy WPR Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2008 r. w sprawie oceny funkcjonowania reformy WPR (2007/2195(INI))	9
(2009/C 66 E/04)	Sytuacja kobiet na obszarach wiejskich UE Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2008 r. w sprawie sytuacji kobiet na obszarach wiejskich UE (2007/2117(INI))	23
(2009/C 66 E/05)	Zrównoważone rolnictwo i biogaz: przegląd prawodawstwa UE Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2008 r. w sprawie zrównoważonego rolnictwa i biogazu: potrzeba przeglądu prawodawstwa UE (2007/2107(INI))	29

PL

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Czwartek, 13 marca 2008 r.

(2009/C 66 E/06)	Globalny Fundusz Efektywności Energetycznej oraz Energii Odnawialnej Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie Globalnego Funduszu Efektywności Energetycznej oraz Energii Odnawialnej (2007/2188(INI))	35
(2009/C 66 E/07)	Wyzwania wspólnotowej polityki współpracy na rzecz rozwoju dla nowych państw członkowskich Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie wyzwań wspólnotowej polityki współpracy na rzecz rozwoju dla nowych państw członkowskich (2007/2140(INI))	38
(2009/C 66 E/08)	Kodeks postępowania Unii Europejskiej w sprawie wywozu broni Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie Kodeksu postępowania Unii Europejskiej w sprawie wywozu broni — brak przyjęcia przez Radę wspólnego stanowiska i przekształcenia kodeksu w prawnie wiążący instrument	48
(2009/C 66 E/09)	Szczególna sytuacja kobiet w więzieniach oraz wpływ uwięzienia rodziców na życie społeczne i rodzinne Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie szczególnej sytuacji kobiet w więzieniach oraz wpływu pobytu rodziców w więzieniu na życie społeczne i rodzinne (2007/2116(INI))	49
(2009/C 66 E/10)	Równość płci oraz równouprawnienie kobiet w kontekście współpracy na rzecz rozwoju Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie równości płci oraz równouprawnienia kobiet w kontekście współpracy na rzecz rozwoju (2007/2182(INI))	57
(2009/C 66 E/11)	Armenia Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie Armenii	67
(2009/C 66 E/12)	Rosja Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie Rosji	69
(2009/C 66 E/13)	Afgański dziennikarz Perwiz Kambachsz Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie afgańskiego dziennikarza Perwiza Kambachsza	71
(2009/C 66 E/14)	Przypadek obywatela irańskiego Seyeda Mehdi Kazemi Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie obywatela irańskiego Seyeda Mehdi Kazemi	73

ZALECENIA

Parlament Europejski**Czwartek, 13 marca 2008 r.**

(2009/C 66 E/15)	Rola Unii Europejskiej w Iraku Zalecenie Parlamentu Europejskiego dla Rady z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie roli Unii Europejskiej w Iraku (2007/2181(INI))	75
------------------	---	----

II *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

Parlament Europejski**Środa, 12 marca 2008 r.**

(2009/C 66 E/16)	Wniosek o uchylenie immunitetu Hansa-Petera Martina Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2008 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Hansa-Petera Martina (2007/2215(IMM))	82
------------------	--	----

III *Akty przygotowawcze***Parlament Europejski****Wtorek, 11 marca 2008 r.**

(2009/C 66 E/17)	Zarządzanie aktywami EWWiS i Funduszu Badawczego Węgla i Stali * Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady zmieniającej decyzję 2003/77/WE ustanawiającą wieloletnie wytyczne finansowe dotyczące zarządzania aktywami EWWiS w likwidacji i — po zakończeniu likwidacji — majątkiem Funduszu Badawczego Węgla i Stali (COM(2007)0435 — C6-0276/2007 — 2007/0150(CNS))	83
(2009/C 66 E/18)	Umowa WE/Emiraty Arabskie dotycząca niektórych aspektów przewozów lotniczych * Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia umowy między Wspólnotą Europejską a Zjednoczonymi Emiratami Arabskimi dotyczącej niektórych aspektów przewozów lotniczych (COM(2007)0134 — C6-0472/2007 — 2007/0052(CNS))	84
(2009/C 66 E/19)	Wspólna organizacja rynków rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) * Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dla niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (COM(2007)0854 — C6-0033/2008 — 2007/0290(CNS))	84
(2009/C 66 E/20)	Wspólna organizacja rynków rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) * Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (COM(2008)0027 — C6-0061/2008 — 2008/0011(CNS))	85

(2009/C 66 E/21)	Statystyczna klasyfikacja działalności gospodarczej we Wspólnocie Europejskiej (wersja ujednolicona) ***I Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej we Wspólnocie Europejskiej (wersja ujednolicona) (COM(2007)0755 — C6-0437/2007 — 2007/0256(COD))	86
(2009/C 66 E/22)	Identyfikacja i rejestracja świń (wersja ujednolicona) * Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie identyfikacji i rejestracji świń (wersja ujednolicona) (COM(2007)0829 — C6-0037/2008 — 2007/0294(CNS))	86
(2009/C 66 E/23)	Obrót materiałem nasadzeniowym warzyw (wersja ujednolicona) * Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym oraz nasadzeniowym warzyw, innym niż materiał siewny (wersja ujednolicona) (COM(2007)0852 — C6-0038/2008 — 2007/0296(CNS))	87
(2009/C 66 E/24)	Wspólne zasady w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego ***III Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie zatwierdzonego przez komitet pojednawczy wspólnego tekstu dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 2320/2002 (PE-CONS 3601/2008 — C6-0029/2008 — 2005/0191(COD))	88
(2009/C 66 E/25)	Europejski Instytut Innowacji i Technologii ***II Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2008 r. dotycząca wspólnego stanowiska Rady mającego na celu przyjęcie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Europejski Instytut Innowacji i Technologii (15647/1/2007 — C6-0035/2008 — 2006/0197(COD))	89
(2009/C 66 E/26)	Uruchomienie Funduszu Solidarności Unii Europejskiej Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Funduszu Solidarności Unii Europejskiej w wykonaniu pkt 26 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (COM(2008)0014 — C6-0036/2008 — 2008/2019(ACT))	89
(2009/C 66 E/27)	Projekt budżetu korygującego nr 1/2008 Poprawka do projektu budżetu korygującego nr 1/2008 Unii Europejskiej na rok budżetowy 2008, Sekcja III — Komisja (7259/2008 — C6-0124/2008 — 2008/2017(BUD))	91
(2009/C 66 E/28)	Budżet korygujący nr 1/2008 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie projektu budżetu korygującego nr 1/2008 Unii Europejskiej na rok budżetowy 2008, Sekcja III — Komisja (7259/2008 — C6-0124/2008 — 2008/2017(BUD))	92
(2009/C 66 E/29)	Umowa WE/Gwinea Bissau o partnerstwie w sprawie połowów * Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie zawarcia Umowy o partnerstwie w sprawie połowów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Republiką Gwinei Bissau (COM(2007)0580 — C6-0391/2007 — 2007/0209(CNS))	93
(2009/C 66 E/30)	Umowa WE/Wybrzeże Kości Słoniowej o partnerstwie w sprawie połowów * Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie zawarcia Umowy o partnerstwie w sprawie połowów pomiędzy Wspólnotą Europejską z jednej strony a Wybrzeżem Kości Słoniowej z drugiej strony (COM(2007)0648 — C6-0429/2007 — 2007/0226(CNS))	95

Środa, 12 marca 2008 r.

(2009/C 66 E/31)	Statystyka dotycząca energii ***I Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statystyki dotyczącej energii (COM(2006)0850 — C6-0035/2007 — 2007/0002(COD))	97
	P6_TC1-COD(2007)0002 Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 12 marca 2008 r. w celu przyjęcia rozporządzenia (WE) nr .../2008 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statystyki dotyczącej energii	97
(2009/C 66 E/32)	Statystyki dotyczące środków ochrony roślin ***I Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statystyk dotyczących środków ochrony roślin (COM(2006)0778 — C6-0457/2006 — 2006/0258(COD))	98
	P6_TC1-COD(2006)0258 Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 12 marca 2008 r. w celu przyjęcia rozporządzenia (WE) nr .../2008 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statystyk dotyczących <i>pestycydów</i> (Tekst mający znaczenie dla EOG)	98
(2009/C 66 E/33)	Wspólna organizacja rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) * Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) w odniesieniu do krajowych kwot mlecznych (COM(2007)0802 — C6-0015/2008 — 2007/0281(CNS))	124

Czwartek, 13 marca 2008 r.

(2009/C 66 E/34)	Poprawa jakości życia osób starszych ***I Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie udziału Wspólnoty w programie badawczo-rozwojowym, którego celem jest poprawa jakości życia osób starszych poprzez zastosowanie nowych technologii informacyjno-komunikacyjnych, podjętym przez kilka państw członkowskich (COM(2007)0329 — C6-0178/2007 — 2007/0116 (COD))	128
	P6_TC1-COD(2007)0116 Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 13 marca 2008 r. w celu przyjęcia decyzji nr .../2008/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie udziału Wspólnoty w programie badawczo-rozwojowym, którego celem jest podwyższenie jakości życia osób starszych poprzez zastosowanie nowych technologii informacyjno-komunikacyjnych, podjętym przez kilka państw członkowskich	128
(2009/C 66 E/35)	Opodatkowanie benzyny bezołowiowej i oleju napędowego * Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2003/96/WE w odniesieniu do dostosowania szczególnych przepisów podatkowych dotyczących oleju napędowego stosowanego jako paliwo silnikowe do celów handlowych oraz koordynacji opodatkowania benzyny bezołowiowej i oleju napędowego stosowanych jako paliwo silnikowe (COM(2007)0052 — C6-0109/2007 — 2007/0023(CNS))	129

Skróty i symbole

*	Procedura konsultacji
**I	Procedura współpracy: pierwsze czytanie
**II	Procedura współpracy: drugie czytanie
***	Procedura zgody
***I	Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie
***II	Procedura współdecyzji: drugie czytanie
***III	Procedura współdecyzji: trzecie czytanie

(Typ procedury zależy od podstawy prawnej zaproponowanej przez Komisję.)

Poprawki polityczne: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony kursywą i wytłuszczonym drukiem; symbol ■ sygnalizuje skreślenia.

Poprawki lub zmiany techniczne wprowadzone przez służby językowe: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony zwykłą kursywą; symbol || sygnalizuje skreślenia.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

Zrównoważona europejska polityka transportowa

P6_TA(2008)0087

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie zrównoważonej europejskiej polityki transportowej uwzględniającej europejską politykę energetyczną i europejską politykę ochrony środowiska (2007/2147(INI))

(2009/C 66 E/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając konkluzje prezydencji Rady Europejskiej w dniach 8–9 marca 2007 r., dotyczące przyjęcia przez Radę Europejską „Planu działań Rady Europejskiej (2007–2009) — europejskiej polityki energetycznej (EPE)” (7224/1/07),
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie europejskiej polityki portowej (COM(2007)0616),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „W kierunku sieci kolejowej nadającej pierwszeństwo przewozom towarowym” (COM(2007)0608),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Plan działań na rzecz logistyki transportu towarowego” (COM(2007)0607),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Agenda UE w sprawie transportu towarowego: Poprawa wydajności, integracyjności i zrównoważenia transportu towarowego w Europie” (COM(2007)0606),
- uwzględniając zieloną księgę Komisji „W kierunku nowej kultury mobilności w mieście” (COM(2007)0551),
- uwzględniając zieloną księgę Komisji „Instrumenty rynkowe na potrzeby polityki w zakresie ochrony środowiska i w dziedzinach pokrewnych” (COM(2007)0140),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Ramy prawne podstawą dla zwiększania konkurencyjności przemysłu motoryzacyjnego w XXI w. Stanowisko Komisji w sprawie sprawozdania końcowego grupy wysokiego szczebla CARS 21. Wkład w strategię UE na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia” (COM(2007)0022),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Wyniki przeglądu wspólnotowej strategii na rzecz zmniejszenia emisji CO₂ pochodzących z samochodów osobowych i lekkich pojazdów dostawczych” (COM(2007)0019),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Ograniczenie globalnego ocieplenia do 2 °C w perspektywie roku 2020 i dalszej” (COM(2007)0002),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Europejska polityka energetyczna” (COM(2007)0001),

Wtorek, 11 marca 2008 r.

- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Mapa drogowa na rzecz energii odnawialnej. Energie odnawialne w XXI wieku: budowa bardziej zrównoważonej przyszłości” (COM(2006)0848),
 - uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Raport w sprawie postępu w dziedzinie biopaliw. Raport w sprawie postępu w zakresie użycia biopaliw i innych paliw odnawialnych w państwach członkowskich Unii Europejskiej” (COM(2006)0845),
 - uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Plan działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii: sposoby wykorzystania potencjału” (COM(2006)0545),
 - uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Utrzymać Europę w ruchu — zrównoważona mobilność dla naszego kontynentu. Przegląd średniookresowy Białej Księgi Komisji Europejskiej dotyczącej transportu z 2001 r.” (COM (2006)0314),
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 października 2007 r. w sprawie wspólnotowej strategii na rzecz zmniejszenia emisji CO₂ pochodzących z samochodów osobowych i lekkich pojazdów dostawczych ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 września 2007 r. w sprawie logistyki transportu towarowego w Europie — klucza do zrównoważonej mobilności ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 lipca 2007 r. sprawie utrzymania Europy w ruchu — zrównoważonej mobilności dla naszego kontynentu ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoje stanowisko w pierwszym czytaniu z dnia 5 września 2006 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie podatków związanych z samochodami osobowymi ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając dyrektywę 1999/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe ⁽⁵⁾ (dyrektywa w sprawie eurowiniet),
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Transportu i Turystyki oraz opinie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, jak również Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A6-0014/2008),
- A. mając na uwadze, że zrównoważony rozwój — będący horyzontalnym celem Unii Europejskiej — zmierza do ciągłego podnoszenia jakości życia i poziomu dobrobytu na świecie dla dobra obecnych i przyszłych pokoleń,
- B. mając na uwadze, że około 1/3 całkowitego zużycia energii w UE-25 wiąże się z sektorem transportu, z wyjątkiem transportu morskiego i rurociągów, i że transport drogowy stanowi rodzaj transportu pochłaniający największą ilość energii, bo aż 83 %,
- C. mając na uwadze, że z sektora transportu wynika 70 % zapotrzebowania na ropę w UE-25; mając również na uwadze, że w 97 % jest on uzależniony od paliw kopalnych, a tylko w 2 % zasilany jest energią elektryczną (pochodzącą w znacznej części z elektrowni jądrowych) i w 1 % biopaliwami,
- D. mając na uwadze, że w ostatnich latach wydajność energetyczna różnych rodzajów transportu znacznie wzrosła, co pozwoliło na istotną redukcję emisji CO₂ na km; mając jednak na uwadze, że wspomnianym postępowi przeciwdziałał ciągły wzrost popytu w sektorze transportu;
- E. mając zatem na uwadze, że całkowita ilość emisji w sektorze transportu wciąż wzrasta, bowiem tylko w 2005 r. sektor ten był odpowiedzialny za 24,1 % ogółu emisji gazów cieplarnianych (CO₂, CH₄, N₂O) w UE-27, a według przewidywań Komisji do 2030 r. zapotrzebowanie na energię w tym sektorze wzrośnie o co najmniej 30 %,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0469.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0375.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0345.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 305 E z 14.12.2006, s. 85.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 187 z 20.7.1999, s. 42. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/103/WE (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 344).

Wtorek, 11 marca 2008 r.

- F. mając na uwadze, że dzięki innowacjom technologicznym oraz wysiłkom ze strony przemysłu samochodowego szkodliwe emisje pochodzące z transportu drogowego uległy zmniejszeniu, w szczególności dzięki wprowadzeniu katalizatorów, filtrów przeciwpyłkowych i innych technologii, które przyczyniły się do obniżenia w ciągu ostatnich piętnastu lat poziomu emisji NO_x i cząstek zanieczyszczających o 30-40%; mając jednak na uwadze, że mimo wyżej wymienionych postępów cele w zakresie redukcji emisji CO₂ wynikające z dobrowolnego porozumienia między producentami samochodów zostały tylko częściowo osiągnięte,
- G. mając na uwadze, że z ruchem miejskim wiąże się 40 % emisji CO₂ i 70 % innych emisji zanieczyszczeń pochodzących z samochodów oraz że zatłoczone drogi, skupione głównie na obszarach dużych miast, kosztują UE około 1 % PKB,
- H. mając na uwadze, że 70 % priorytetowych projektów w zakresie transportu transeuropejskiego zatwierdzonych w 2004 r. dotyczy transportu kolejowego i morskigo, które to rodzaje transportu uznaje się za mniej zanieczyszczające,
- I. mając na uwadze, że w wyżej wymienionych konkluzjach prezydencji Rady Europejskiej UE zobowiązała się w sposób stanowczy i jednostronny do zmniejszenia do 2020 r. emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 20 % w porównaniu z poziomem z 1990 r.,
1. uważa, że mobilność jest jednym z największych osiągnięć i wyzwań XX wieku i że zrównoważony transport powinien znaleźć odpowiednią równowagę między różnymi i często przeciwstawnymi interesami, starając się pogodzić podstawowe prawo obywateli do mobilności, znaczenie sektora transportu dla gospodarki i zatrudnienia, a także odpowiedzialność za środowisko w skali lokalnej i globalnej oraz prawo obywateli do bezpieczeństwa, jakości życia i zdrowia;
 2. podkreśla, że również sektor transportu musi spełnić cele UE, polegające na obniżeniu zużycia ropy i emisji gazów cieplarnianych do 2020 r. o co najmniej 20 % w porównaniu do roku 1990;
 3. podkreśla znaczenie sektora transportu dla zatrudnienia, wzrostu gospodarczego i innowacyjności i uważa, że gwarantowana, bezpieczna i przystępna mobilność stanowi jeden z zasadniczych elementów naszego stylu życia; sądzi zatem, że — z uwagi na priorytetowy charakter potrzeb w zakresie zrównoważonej mobilności z punktu widzenia ochrony środowiska — obywatele prawdopodobnie zaakceptują środki gwarantujące ich mobilność w perspektywie długoterminowej (!);
 4. jest zdania, że do osiągnięcia celu europejskiego transportu zrównoważonego z energetycznego i środowiskowego punktu widzenia konieczne jest połączenie różnych polityk, które będą się nawzajem wspierać i uzupełniać, angażując coraz większą liczbę podmiotów reprezentujących sektor transportu, rząd i obywateli; jest przekonany, że jedynie odpowiednia kombinacja różnych środków może złagodzić negatywne skutki poszczególnych działań, a zarazem przyczynić się do ułatwienia ich akceptacji ze strony obywateli;
 5. uważa, że tego rodzaju kombinacja polityk (tzw. policy mix) powinna przewidywać w szczególności:
 - a) rozwój technologiczny (środki zmierzające do zwiększenia wydajności energetycznej, nowe standardy/normy w zakresie silników i paliw, zastosowanie nowych technologii i paliw alternatywnych);
 - b) instrumenty rynkowe (podatki/opłaty oparte na wpływie na środowisko lub natężeniu ruchu, zachęty podatkowe, system handlu uprawnieniami do emisji (ETS) uwzględniający specyfikę różnych środków transportu); oraz
 - c) środki towarzyszące mające na celu racjonalizację wykorzystania środków transportu i infrastruktury oraz propagowanie zmiany przyzwyczajeń przedsiębiorstw i obywateli;
 6. podkreśla, jak ważna dla UE i państw członkowskich jest koncentracja działań na decydujących częściach systemu, którymi są:
 - a) zatłoczone obszary miast, zwłaszcza dużych, gdzie odbywa się większość ruchu;

(!) Zob. „Attitudes on issues related to EU Transport Policy”, Flash Eurobarometer nr 206b, EU Transport Policy.

Wtorek, 11 marca 2008 r.

b) główne europejskie korytarze transportu międzymiastowego, skupiające największą część wewnątrz-wspólnotowej i międzynarodowej wymiany handlowej; oraz

c) strefy szczególnie narażone ze środowiskowego punktu widzenia (region alpejski, Morze Bałtyckie itp.);

7. podkreśla znaczenie podpisania w grudniu 2006 r. przez Radę protokołu w sprawie transportu do konwencji alpejskiej; podkreśla, że ratyfikacja tego protokołu musi zainicjować niezwłoczne podjęcie przez Komisję konkretnych środków wykonawczych, mających na celu wspieranie zrównoważonego transportu w newralgicznych regionach górskich i na obszarach gęsto zaludnionych;

8. podkreśla, jak w tym względzie ważne jest zastosowanie w ramach promowania pojazdów charakteryzujących się niskim zużyciem paliwa i niskim poziomem emisji również instrumentów rynkowych, takich jak ulgi podatkowe, reforma podatków samochodowych w oparciu o emisje zanieczyszczeń i wydajność pod względem zużycia paliwa, zachęty do kasacji pojazdów bardziej zanieczyszczających środowisko i zakupu nowych samochodów zapewniających niski poziom emisji, czyli istotnych środków, które przyczyniłyby się zarazem do złagodzenia spoczywającego na producentach samochodów ciężaru przestrzegania zobowiązań wynikających z nowych ram prawnych;

9. zwraca się zatem do Rady i państw członkowskich, aby wykazały się taką samą determinacją jak na posiedzeniu Rady Europejskiej w dniach 8–9 marca 2007 r. i:

a) przyjęły wyżej wymieniony wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie podatków związanych z samochodami osobowymi, uzależniając tym samym opodatkowanie samochodów od emisji zanieczyszczeń i wydajności pod względem zużycia paliwa; oraz

b) włączyły już teraz tego rodzaju zmiany do swoich reform podatkowych w celu dostarczenia bardziej znaczących zachęt na rzecz pojazdów mniej zanieczyszczających środowisko;

10. podejmuje zadane przez Komisję w zielonej księdze na temat instrumentów rynkowych na potrzeby polityki w zakresie ochrony środowiska i w dziedzinach pokrewnych pytanie o możliwość promowania, a zarazem bardziej aktywnego monitorowania na szczeblu krajowym reformy opłat transportowych i ekologicznej reformy podatkowej poprzez procedurę koordynacji, wymiany doświadczeń i najlepszych praktyk; zwraca się do Komisji o podjęcie odpowiednich inicjatyw w tym kierunku;

11. występuje do Rady i państw członkowskich o nasilenie inwestycji w infrastrukturę i inteligentne systemy transportu (ITS), skoncentrowanych głównie na:

a) jak najszybszym ukończeniu priorytetowych projektów sieci transeuropejskich o pierwszorzędym znaczeniu dla logistycznego łańcucha towarów i dla europejskiej zrównoważonej polityki transportowej;

b) zatłoczeniu dróg miejskich i korytarzy w strefach szczególnie wrażliwych; oraz

c) usprawnieniu intermodalności;

12. nalega, aby Komisja — najpóźniej do czerwca 2008 r. — przedłożyła mający powszechne zastosowanie, przejrzysty i zrozumiały model oceny zewnętrznych kosztów wszystkich rodzajów transportu, który to model posłuży w przyszłości za podstawę do obliczeń opłat za korzystanie z infrastruktury; zauważa, że zgodnie z dyrektywą w sprawie eurowiniet modelowi temu powinna towarzyszyć analiza skutków internalizacji kosztów zewnętrznych dla wszystkich rodzajów transportu, a także strategia stopniowego wprowadzania modelu we wszystkich rodzajach transportu; oczekuje, że wraz z powyższą inicjatywą Komisja opracuje wnioski legislacyjne, poczynwszy od przeglądu dyrektywy w sprawie eurowiniet;

13. jest przekonany, że do problemu zatłoczenia miast, z którym wiąże się 40 % emisji CO₂ i 70 % pozostałych emisji zanieczyszczeń pochodzących z samochodów, należy podejść w sposób bardziej ambitny poprzez strategię współpracy i koordynacji na szczeblu europejskim, przy jednoczesnym poszanowaniu zasady pomocniczości;

14. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby dokonały analizy sposobu, w jaki infrastruktura transportowa i taryfy pobierane za jej użytkowanie wpływają na rozwój miejski i przyszłe zapotrzebowanie na usługi transportowe;

Wtorek, 11 marca 2008 r.

15. jest przy tym zdania, że skuteczna polityka mobilności miejskiej powinna uwzględniać zarówno przewóz osób, jak i towarów, i w związku z tym musi przyjąć jak najbardziej zintegrowane podejście, które pozwoliłoby zgromadzić najodpowiedniejsze rozwiązania poszczególnych problemów; jest przekonany, że obszary miejskie oferują ekonomicznie rozsądne możliwości dalszego rozwoju polityk przenoszenia transportu na transport publiczny, ruch pieszny i rowerowy oraz nowego podejścia do logistyki miejskiej; uważa, że zasadnicze znaczenie mają pod tym względem inwestycje w innowacje technologiczne (szersze zastosowanie ITS) i w lepsze wykorzystanie istniejącej infrastruktury, zwłaszcza poprzez środki zarządzania popytem (wprowadzenie systemu opłat za kongestję i za użytkowanie dróg) oraz innowacyjnych rozwiązań na rzecz optymalnej integracji przepływu towarów w miastach, a także promowanie nowych rozwiązań skierowanych na ograniczenie korzystania z prywatnych samochodów, takich jak dzielenie się samochodem (carsharing), jego wspólne użytkowanie (carpooling) lub też organizowanie pracy w domu;

16. podkreśla znaczenie tzw. miękkich środków (light measures) w dążeniu do celu bardziej zrównoważonego transportu i za istotną uważa możliwość dokonywania przez obywateli świadomego wyboru środka transportu i sposobu jazdy; występuje o lepsze informowanie konsumentów i wzmożenie kampanii edukacyjnych i promocyjnych na rzecz nowych zachowań w odniesieniu do bardziej zrównoważonych środków czy modeli transportu;

17. uważa, że transport kolejowy — jako rodzaj transportu odpowiedzialny za mniejsze zużycie energii i mniejszą ilość emisji CO₂ — ma w sobie ogromny potencjał, który należy wykorzystać nie tylko w logistyce transportu towarowego, lecz również na średnich i krótkich trasach w transporcie pasażerskim;

18. zwraca się w związku z tym do Komisji, państw członkowskich i sektora kolejowego o:

- a) jak najszybsze zakończenie realizacji europejskiego „jednolitego obszaru” czy „jednolitego rynku” kolejowego;
- b) zniesienie w tym celu barier technicznych i przystąpienie do wdrażania jednolitego europejskiego systemu zarządzania ruchem kolejowym (ERTMS) i rozwiązań interoperacyjnych; oraz
- c) poprawę świadczeń i jakości usług zarówno w zakresie transportu towarowego, jak i pasażerskiego;

19. uważa, że — mimo ograniczenia przez linie lotnicze zużycia paliwa o 1–2 % na pasażera na kilometr w ciągu ostatnich 10 lat oraz istotnej redukcji emisji hałasu przez samoloty — ogólny wpływ lotnictwa cywilnego na środowisko zwiększył się z powodu znacznego wzrostu ruchu; występuje zatem o:

- a) włączenie transportu lotniczego do ETS oraz szersze zastosowanie europejskiego systemu zarządzania ruchem lotniczym nowej generacji (SESAR — badania dotyczące służb zarządzania ruchem lotniczym (ATM) w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej);
- b) zróżnicowanie opłat lotniskowych za start i lądowanie w zależności od emisji;
- c) utworzenie wspólnej inicjatywy technologicznej „Czyste niebo”, której celem jest redukcja emisji CO₂ i NO_x oraz emisji hałasu;
- d) położenie kresu fragmentacji europejskiej przestrzeni powietrznej poprzez szybkie utworzenie faktycznej jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej;
- e) podjęcie konkretnych działań w celu zmniejszenia zatłoczenia portów lotniczych; oraz
- f) usprawnienie integracji intermodalnej i logistycznej portów lotniczych dzięki poprawie ich dostępu do sieci kolejowej;

20. stwierdza, że przejrzystość struktury kosztów w transporcie lotniczym oraz przejrzystość cen biletów lotniczych mają bardzo istotne znaczenie dla interesu podróżnych i uczciwej konkurencji w sektorze transportu i dlatego wspiera Komisję w podejmowaniu dalszych inicjatyw na tym polu;

21. odnotowuje ciągle wzrost emisji pochodzących z transportu morskiego i zaleca w szczególności:

- a) ograniczenie emisji substancji takich jak CO₂, SO₂ i tlenki azotu pochodzących ze statków;
- b) wprowadzenie i promowanie wykorzystania źródeł odnawialnych, takich jak energia słoneczna i wiatrowa;

Wtorek, 11 marca 2008 r.

- c) zaopatrzenie energetyczne z ładu statków stojących na kotwiczowisku;
 - d) uważną analizę możliwości ograniczenia emisji poprzez system handlu przydziałami emisji bez szkody dla tego rodzaju transportu, który jest najbardziej przyjazny środowisku (wraz z żeglugą śródlądową), ani faworyzowania innych, bardziej szkodliwych dla środowiska rodzajom transportu; oraz
 - e) wypracowanie zintegrowanej europejskiej polityki dotyczącej rzek, w związku z czym popiera takie inicjatywy jak NAIADES (Zintegrowany europejski program działań na rzecz żeglugi śródlądowej), które w dalszym stopniu usprawniają żeglugę śródlądową oraz jej wydajność środowiskową;
22. wzywa Komisję i państwa członkowskie do inwestowania w modernizację urządzeń portowych zarówno w portach morskich UE, jak i w portach usytuowanych na drogach śródlądowych, tak aby umożliwić szybki transfer towarów i pasażerów z jednego systemu transportu na drugi, przyczyniając się tym samym do zmniejszenia zużycia energii w dziedzinie transportu;
23. uważa za kwestię o zasadniczym znaczeniu poprawę logistyki, siły ciągu w transporcie towarowym i intermodalności; popiera zatem całkowite zakończenie realizacji wewnętrznego rynku transportu i wzywa Komisję do jak najszybszego wdrożenia wyżej wymienionego planu działań na rzecz logistyki transportu towarowego w Europie, przy położeniu szczególnego nacisku na rozwój koncepcji „zielonych korytarzy”;
24. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwiększenia nakładów na badania w dziedzinie transportu w celu umożliwienia rozwoju bardziej energooszczędnych oraz ograniczających emisję CO₂ technologii; wzywa Komisję do istotnego zwiększenia — w ramach dokonywanego w 2009 r. przeglądu budżetu wieloletniego — funduszy przeznaczonych na prace badawczo-rozwojowe w zakresie środowiska, energii i transportu;
25. wspiera Komisję w podejmowaniu inicjatyw, które ściślej łączą ze sobą zrównoważony transport i turystykę, takich jak korzystanie z bardziej ekologicznych środków transportu, np. przejazd środkami komunikacji publicznej w kombinacji z transportem rowerowym;
26. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także rządóm i parlamentom państw członkowskich.

System wczesnego ostrzegania obywateli w przypadku poważnych katastrof

P6_TA(2008)0088

Oświadczenie Parlamentu Europejskiego w sprawie systemu wczesnego ostrzegania obywateli w przypadku poważnych katastrof

(2009/C 66 E/02)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 116 Regulaminu,

- A. uznając znaczenie skutecznego systemu wczesnego ostrzegania obywateli w przypadku zbliżających się lub pogłębiających się poważnych katastrof z myślą o zmniejszeniu cierpienia i ofiar w ludziach,
- B. mając świadomość, że Parlament wielokrotnie domagał się ustanowienia systemu wczesnego ostrzegania i systemów alarmowych, co przewiduje wiele istniejących i przyszłych aktów prawnych,
- C. mając na uwadze, że systemy te alarmują władze za pomocą uwarunkowanych ryzykiem (naturalnych, technologicznych, społecznych) sieci regionalnych i ostrzegają ludność poprzez sieci telekomunikacyjne (radio, telewizja, syreny, telefony komórkowe, itd.),

Wtorek, 11 marca 2008 r.

- D. mając na uwadze, że UE nie dysponuje ogólnym, wielojęzycznym, uproszczonym i skutecznym systemem ostrzegania obywateli o zbliżających się lub pogłębiających się katastrofach oraz mając na uwadze, że wdrożenie takiego systemu ma bezpośredni związek z szeregiem polityk UE (telekomunikacja, środowisko naturalne, zdrowie, bezpieczeństwo zewnętrzne i ochrona ludności), a także dotyczy innych aspektów (transport, energia i turystyka),
- E. mając na uwadze, że UE powinna ustanowić tego rodzaju system w celu propagowania u osób zagrożonych zachowań ratujących życie, w połączeniu z odpowiednimi kampaniami informacyjnymi i szkoleniowymi,
1. wzywa państwa członkowskie i Komisję do wdrożenia niezbędnych procedur i zasobów na rzecz rozbudowy na terenie całej UE skutecznego systemu wczesnego ostrzegania obywateli w przypadku zbliżających się lub pogłębiających się poważnych katastrof;
 2. wzywa Komisję do przedłożenia w tym celu odpowiednich wniosków legislacyjnych, uwzględniających wszystkie zagrożenia i polityki;
 3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszego oświadczenia wraz z nazwiskami sygnatariuszy Radzie i Komisji.

Lista sygnatariuszy

Adamos Adamou, Vittorio Agnoletto, Vincenzo Aita, Gabriele Albertini, Alexander Alvaro, Jan Andersson, Georgs Andrejevs, Alfonso Andria, Laima Liucija Andrikienė, Roberta Angelilli, Alfredo Antonozzi, Kader Arif, Stavros Arnautakis, Francisco Assis, Alexandru Athanasiu, Marie-Hélène Aubert, Jean-Pierre Audy, Margrete Auken, Liam Aylward, Peter Baco, Mariela Velichkova Baeva, Etelka Barsi-Pataky, Alessandro Battilocchio, Edit Bauer, Jean Marie Beaupuy, Christopher Beazley, Zsolt László Becsey, Angelika Beer, Ivo Belet, Irena Belohorská, Monika Beňová, Thijs Berman, Slavi Binev, Sebastian Valentin Bodu, Guy Bono, Mario Borghesio, Josep Borrell Fontelles, Umberto Bossi, Victor Boștinaru, Costas Botopoulos, Bernadette Bourzai, John Bowis, Sharon Bowles, Iles Braghetto, Hiltrud Breyer, Jan Březina, André Brie, Renato Brunetta, Kathalijne Maria Buitenweg, Wolfgang Bulfon, Udo Bullmann, Nicodim Bulzesc, Ieke van den Burg, Niels Busk, Cristian Silviu Bușoi, Philippe Busquin, Simon Busuttil, Jerzy Buzek, Marco Cappato, Marie-Arlette Carlotti, David Casa, Paulo Casaca, Michael Cashman, Carlo Casini, Françoise Castex, Giuseppe Castiglione, Pilar del Castillo Vera, Jorgo Chatzimarkakis, Giulietto Chiesa, Ole Christensen, Silvia Ciornei, Luigi Cocilovo, Carlos Coelho, Richard Corbett, Dorette Corbey, Giovanna Corda, Jean Louis Cottigny, Michael Cramer, Brian Crowley, Magor Imre Csibi, Marek Aleksander Czarnecki, Ryszard Czarnecki, Daniel Dăianu, Joseph Daul, Dragoș Florin David, Bairbre de Brún, Arūnas Degutis, Véronique De Keyser, Gianni De Michelis, Gérard Deprez, Marie-Hélène Descamps, Harlem Désir, Nirj Deva, Christine De Veyrac, Mia De Vits, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Giorgos Dimitrakopoulos, Valdis Dombrovskis, Beniamino Donnici, Bert Doorn, Brigitte Douay, Den Dover, Mojca Drčar Murko, Constantin Dumitriu, Michl Ebner, Edite Estrela, Harald Ettl, Göran Färm, Carlo Fatuzzo, Emanuel Jardim Fernandes, Anne Ferreira, Elisa Ferreira, Ilda Figueiredo, Věra Flasarová, Hélène Flautre, Alessandro Foglietta, Hanna Foltyn-Kubicka, Nicole Fontaine, Glyn Ford, Janelly Fourtou, Armando França, Ingo Friedrich, Sorin Frunzăverde, Urszula Gacek, Kinga Gál, Milan Gaľa, Iratxe García Pérez, Giuseppe Gargani, Patrick Gaubert, Jean-Paul Gauzès, Jas Gawronski, Evelyn Gebhardt, Eugenijus Gentvilas, Georgios Georgiou, Bronisław Geremek, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Claire Gibault, Adam Gierek, Ioannis Gklavakis, Bogdan Golik, Bruno Gollnisch, Ana Maria Gomes, Donata Gottardi, Genowefa Grabowska, Louis Grech, Nathalie Griesbeck, Elly de Groen-Kouwenhoven, Mathieu Grosch, Françoise Grossetête, Lilli Gruber, Ignasi Guardans Cambó, Ambroise Guellec, Pedro Guerreiro, Umberto Guidoni, Cristina Gutiérrez-Cortines, Fiona Hall, David Hammerstein, Benoît Hamon, Gábor Harangozó, Marian Harkin, Rebecca Harms, Satu Hassi, Adeline Hazan, Anna Hedh, Erna Hennicot-Schoepges, Edit Herczog, Esther Herranz García, Jim Higgins, Ian Hudgton, Stephen Hughes, Alain Hutchinson, Jana Hybášková, Filiz Hakaeva Hysmenova, Monica Maria Iacob-Ridzi, Mikel Irujó Amezaga, Marie Anne Isler Béguin, Lily Jacobs, Mieczysław Edmund Janowski, Livia Járóka, Rumiana Jeleva, Anne E. Jensen, Pierre Jonckheer, Romana Jordan Cizelj, Madeleine Jouye de Grandmaison, Jelko Kacin, Filip Kaczmarek, Gisela Kallenbach, Sajjad Karim, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Piia-Noora Kauppi, Metin Kazak, Tunne Kelam, Glenys Kinnock, Evgeni Kirilov, Ewa Klamt, Wolf Klinz, Dieter-Lebrecht Koch, Jaromír Kohlíček, Maria Eleni Koppa, Magda Kósáné Kovács, Miloš Koterec, Sergej Kozlík, Guntars Krasts, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Ģirts Valdis Kristovskis, Wiesław Stefan Kuc, Jan Jerzy Kułakowski, Sepp Kusstatscher, André Laignel, Alain Lamassoure, Jean Lambert, Stavros Lambrinidis, Vytautas Landsbergis, Anne Laperrouze, Romano Maria La Russa, Stéphane Le Foll, Roselyne Lefrançois, Bernard Lehideux, Jean-Marie Le Pen, Marine Le Pen, Fernand Le Rachinel, Janusz Lewandowski, Bogusław Liberadzki, Marie-Noëlle Lienemann, Kartika Tamara Liotard, Alain Lipietz, Pia Elda Locatelli, Andrea Losco, Caroline Lucas,

Wtorek, 11 marca 2008 r.

Sarah Ludford, Elizabeth Lynne, Marusya Ivanova Lyubcheva, Mary Lou McDonald, Edward McMillan-Scott, Jamila Madeira, Ramona Nicole Mănescu, Vladimír Maňka, Thomas Mann, Mario Mantovani, Marian-Jean Marinescu, Helmuth Markov, David Martin, Maria Matsouka, Mario Mauro, Manolis Mavrommatis, Manuel Medina Ortega, Erik Meijer, Íñigo Méndez de Vigo, Emilio Menéndez del Valle, Willy Meyer Pleite, Rosa Miguélez Ramos, Miroslav Míkolášik, Gay Mitchell, Nickolay Mladenov, Viktória Mohácsi, Javier Moreno Sánchez, Luisa Morgantini, Philippe Morillon, Elisabeth Morin, Roberto Musacchio, Cristiana Muscardini, Francesco Musotto, Alessandra Mussolini, Pasqualina Napoletano, Robert Navarro, Cătălin-Ioan Nechifor, Catherine Neris, Bill Newton Dunn, James Nicholson, Rareș-Lucian Niculescu, Ljudmila Novak, Raimon Obiols i Germà, Vural Öger, Cem Özdemir, Seán Ó Neachtain, Gérard Onesta, Janusz Onyszkiewicz, Dumitru Oprea, Josu Ortuondo Larrea, Csaba Óry, Siiri Oviir, Justas Vincas Paleckis, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Marco Pannella, Dimitrios Papadimoulis, Atanas Paparizov, Georgios Papastamkos, Neil Parish, Ioan Mircea Pașcu, Vincent Peillon, Alojz Peterle, Maria Petre, Tobias Pflüger, Willi Piecyk, Rihards Pīks, João de Deus Pinheiro, Józef Piniór, Gianni Pittella, Zita Pleštinská, Rovana Plumb, Guido Podestà, Anni Podimata, Zdzisław Zbigniew Podkański, Bernard Poignant, Adriana Poli Bortone, José Javier Pomés Ruiz, Mihaela Popa, Nicolae Vlad Popa, Bernd Posselt, Christa Prets, Pierre Pribetich, Vittorio Prodi, Jacek Protasiewicz, Luís Queiró, Bilyana Ilieva Raeva, Miloslav Ransdorf, Poul Nyrup Rasmussen, Vladimír Remek, Karin Resetarits, José Ribeiro e Castro, Teresa Riera Madurell, Frédérique Ries, Karin Riis-Jørgensen, Giovanni Rivera, Michel Rocard, Bogusław Rogalski, Luca Romagnoli, Raül Romeva i Rueda, Wojciech Roszkowski, Dagmar Roth-Behrendt, Libor Rouček, Martine Roure, Christian Rovsing, Heide Rühle, Leopold Józef Rutowicz, Eoin Ryan, Tokia Saïfi, Aloyzas Sakalas, Katrin Saks, María Isabel Salinas García, Antolín Sánchez Presedo, Manuel António dos Santos, Amalia Sartori, Jacek Saryusz-Wolski, Gilles Savary, Toomas Savi, Pierre Schapira, Margaritis Schinas, Olle Schmidt, Pál Schmitt, György Schöpflin, Inger Segelström, Adrian Severin, Brian Simpson, Kathy Sinnott, Csaba Sógor, Bogusław Sonik, Bart Staes, Grażyna Staniszevska, Margarita Starkevičiūtė, Petya Stavreva, Dirk Sterckx, Theodor Dumitru Stolojan, Dimitar Stoyanov, Daniel Stroj, Alexander Stubb, Margie Sudre, László Surján, Gianluca Susta, Hannes Swoboda, József Szájer, Andrzej Jan Szejna, István Szent-Iványi, Antonio Tajani, Hannu Takkula, Andres Tarand, Salvatore Tatarella, Britta Thomsen, Marianne Thyssen, Radu Țirle, Gary Titley, Patrizia Toia, László Tőkés, Ewa Tomaszewska, Jacques Toubon, Antonios Trakatellis, Catherine Trautmann, Kyriacos Triantaphyllides, Claude Turmes, Evangelia Tzampazi, Feleknas Uca, Vladimir Urutchev, Inese Vaidere, Nikolaos Vakalis, Adina-Ioana Vălean, Johan Van Hecke, Anne Van Lancker, Daniel Varela Suanzes-Carpegna, Ioannis Varvitsiotis, Ari Vatanen, Yannick Vaugrenard, Armando Veneto, Riccardo Ventre, Donato Tommaso Veraldi, Bernadette Vergnaud, Marcello Vernola, Alejo Vidal-Quadras, Kristian Vigenin, Cornelis Visser, Oldřich Vlasák, Dominique Vlasto, Johannes Voggenhuber, Sahra Wagenknecht, Diana Wallis, Henri Weber, Anders Wijkman, Iuliu Winkler, Janusz Wojciechowski, Corien Wortmann-Kool, Francis Wurtz, Anna Záborská, Zbigniew Zaleski, Stefano Zappalà, Tomáš Zatloukal, Tatjana Ždanoka, Dushana Zdravkova, Josef Zieleniec, Roberts Zīle, Gabriele Zimmer, Marian Złotea, Jaroslav Zvěřina, Tadeusz Zwiefka

Środa, 12 marca 2008 r.

Ocena funkcjonowania reformy WPR

P6_TA(2008)0093

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2008 r. w sprawie oceny funkcjonowania reformy WPR (2007/2195(INI))

(2009/C 66 E/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2007 r. zatytułowany „Przygotowania do oceny funkcjonowania reformy WPR” (COM(2007)0722),
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 ⁽¹⁾ z dnia 29 września 2003 ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej oraz ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników,
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 11 grudnia 2007 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 oraz rozporządzenie (WE) nr 1698/2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2007 r. w sprawie podwyżki cen paszy i żywności ⁽³⁾,
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 26 września 2007 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady wprowadzającego odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 w odniesieniu do odłogowania w 2008 r ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 14 lutego 2007 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady ustanawiającego zasady dobrowolnej modulacji płatności bezpośrednich przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003 oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 czerwca 2005 r. w sprawie wyzwań politycznych i środków budżetowych w rozszerzonej Unii 2007–2013 ⁽⁶⁾,
- uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne między Parlamentem Europejskim, Radą UE oraz Komisją Europejską z dnia 17 maja 2006 w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽⁷⁾, a w szczególności jego załączniki I i III oraz deklaracje nr 3 i 9,
- uwzględniając Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej ⁽⁸⁾,
- uwzględniając decyzję Rady z dnia 22 marca 2004 r. dostosowującą Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej i zmian w traktatach, na których opiera się Unia Europejska, w następstwie reformy wspólnej polityki rolnej ⁽⁹⁾,
- uwzględniając przyznane Komisji Europejskiej przez Radę Europejską pełnomocnictwo do prowadzenia negocjacji w dziedzinie rolnictwa zawarte w konkluzjach Rady Europejskiej przed trzecią konferencją ministerialną WTO z dnia 26 października 1999 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 146/2008 (Dz.U. L 46 z 21.2.2008, s. 1).

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0598.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0480.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0411.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 287E z 29.11.2007, s. 341.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 124 E z 25.5.2006, s. 373.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 236 z 23.9.2003, s. 33.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 93 z 30.3.2004, s. 1.

Środa, 12 marca 2008 r.

- uwzględniając art. 33 ust. 2 Traktatu WE, który w niezmienionej formie został przeniesiony do traktatu lizbońskiego,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz opinię Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A6-0047/2008),
- A. mając na uwadze, że rolnictwo wraz z powiązaniem sektorem produkcji żywności stanowi jeden z największych sektorów gospodarki UE i decyduje o jej bezpieczeństwie żywnościowym, jak również w coraz większym stopniu współuczestniczy w kształtowaniu bezpieczeństwa energetycznego;
- B. mając na uwadze, że o ile wspólna polityka rolna UE (WPR) oparta na europejskim modelu rolniczym, zarazem gospodarczym, ekologicznym i społecznym, zapewniającym trwałość i bezpieczeństwo zaopatrzenia w żywność, będzie potrzebna również w przyszłości, jednak konieczne jest kontynuowanie dotychczasowego udanego procesu reform, w tym dalszy rozwój obszarów wiejskich;
- C. mając na uwadze, że w przyszłości WPR musi zmierzać w kierunku likwidacji barier, jakie dziś hamują dostęp młodzieży do działalności rolniczej, traktując wymianę jednego pokolenia na kolejne jako jeden z priorytetów,
- D. mając na uwadze, że ograniczenie biurokracji w sektorze rolniczym dzięki bardziej przejrzystym, prostszym i mniej sztywnym przepisom umożliwi obniżenie kosztów gospodarstw rolnych i producentów, a także zmniejszenie nakładów administracyjnych,
- E. mając na uwadze, że WPR musi się zmieniać, aby zmierzyć się z bardzo zróżnicowaną strukturą rolną i regionalną, a jednocześnie musi znaleźć odpowiedzi na nowe wyzwania, na przykład zmiany klimatu, ochronę gleb i wód, zwiększony stopień otwarcia na rynki światowe czy produkcję biomasy, surowców naturalnych i energii odnawialnej, mając na uwadze, że musi ona zostać wyposażona w wystarczające środki oraz pozostać przy pierwotnych celach WPR, potwierdzonych ostatnio w traktacie lizbońskim, które obejmują produkcję zdrowej żywności wysokiej jakości, tym samym gwarantując dostawy dla wszystkich Europejczyków po rozsądnych cenach i umożliwiając rolnikom zachowanie poziomu ich dochodów,
- F. mając na uwadze, że jakiegokolwiek przyszłe zmiany WPR powinny uwzględniać specyficzną sytuację krajów rozwijających się, w szczególności krajów najsłabiej rozwiniętych, a także unikać stwarzania zagrożenia dla produkcji i handlu produktami rolnymi w tych krajach,
- G. mając na uwadze, że w okresie od 1992 r. system dopłat bezpośrednich był reformowany trzykrotnie, a organizacja wszystkich istotnych segmentów rynku, z wyłączeniem rynku mleka, przeszła gruntowną i dość udaną reformę w okresie od 2004 r.,
- H. mając na uwadze, że wszystkie kraje rozwinięte prowadzą politykę rolną; mając na uwadze nowe okoliczności, takie jak zwiększająca się liczba ludności na świecie, zmiany klimatu, wzrastające zapotrzebowanie na energię, eliminacja systemów regulacji cen oraz zwiększony stopień otwarcia na rynki światowe, które prowadzą, z jednej strony, do stopniowego wzrostu rynkowych cen produktów rolnych w UE, a z drugiej strony będą się wiązać ze znacznie zwiększonymi wahaniami plonów i coraz większą niestabilnością cen, co oznacza, że bardziej niż kiedykolwiek konieczne staje się zachowanie wspólnej polityki rolnej,
- I. mając na uwadze, że bezpieczeństwo zaopatrzenia w żywność (rozumiane w sensie ilościowym i jakościowym) pozostanie jednym z kluczowych celów WPR obok celu związanego z zachowaniem ekosystemów, bez których nie może istnieć zdrowa i trwała produkcja, oraz celu związanego z waloryzacją terenów rolniczych w całej UE,
- J. mając na uwadze wielki wysiłek wykonany przez UE na rzecz zmniejszenia wydatków na rolnictwo w budżecie ogólnym, które w latach 70-ych reprezentowały 80 % budżetu, a obecnie stanowią tylko 33 % w aktualnej perspektywie finansowej, przy jednoczesnym zwiększeniu powierzchni użytków rolnych o 37 % w porównaniu z 2003 r., spowodowanym przystąpieniem nowych państw członkowskich,

Środa, 12 marca 2008 r.

- K. mając na uwadze zobowiązania szefów państw i rządów, podjęte w trakcie szczytu w Berlinie, gwarantujące utrzymanie całkowitych wydatków w pierwszym filarze WPR do 2013 r.,
- L. mając na uwadze, że akt przystąpienia z 2004 r. zawiera możliwość odstępstwa od stosowania niektórych przepisów WPR przez nowe państwa członkowskie w celu zrównoważenia niższego poziomu płatności bezpośrednich,
- M. mając na uwadze, że w niektórych regionach nie ma alternatywy dla pewnych tradycyjnych form produkcji rolnej, które często stanowią główną działalność rolniczą w tym regionach i które muszą zatem zostać bezwzględnie zachowane i być wspierane z oczywistych powodów związanych z polityką ochrony środowiska i polityką regionalną oraz dla zachowania tkanki gospodarczej i społecznej, zwłaszcza ze względu na rolę odgrywaną przez WPR w tak zwanych regionach konwergencji, w których rolnictwo i hodowla mają zazwyczaj duże znaczenie jako instrument rozwoju ekonomicznego i tworzenia miejsc pracy,
- N. mając na uwadze, że należy zapewnić stabilność rolnikom w UE, aby ich oczekiwania i inwestycje nie zostały zaprzeczane, oraz że w określonych sektorach systemy regulujące muszą umożliwiać przewidywania średnio- i długoterminowe,
- O. mając na uwadze, że prawodawca unijny powinien unikać dyskryminacji rolników i hodowców z UE zarówno w ramach UE, jak i wobec ich konkurentów z państw trzecich oraz zapewnić im jednakowe warunki działania za pomocą odpowiednich instrumentów („jednakowe warunki konkurencji”); mając na uwadze, że w szczególności powinna być stosowana zasada, iż standardy jakościowe, sanitarne, środowiskowe, dobrostanu zwierząt i inne, wymagane od rolników w UE, powinny być również przestrzegane przez podmioty eksportujące produkty rolne na rynek UE,
- P. mając na uwadze, że cele WPR są określone w art. 33 traktatu WE oraz fakt, że po pełnej ratyfikacji traktatu lizbońskiego wszelkie istotne decyzje legislacyjne i budżetowe odnoszące się do WPR będą wymagały zgody Parlamentu,
- Q. mając na uwadze priorytetowe znaczenie zapewnienia bezpieczeństwa żywności obywatelom UE, a także mając na uwadze, że najlepszym sposobem jego osiągnięcia jest połączenie wsparcia dla produkcji żywności w UE oraz przywozu zgodnie z przepisami WTO; bezpieczeństwo żywności zależy również od wkładu UE w zasilanie światowych zapasów (które są obecnie dramatycznie niskie), umożliwiając UE nie tylko ochronę swoich obywateli przed brakiem żywności, lecz także wzięcie odpowiedzialności w zakresie światowego bezpieczeństwa dostaw żywności,
- R. mając na uwadze, że należy opracować głębszą analizę ewolucji rynków i ich wpływu na rynek wewnętrzny, biorąc pod uwagę sytuację międzynarodową w zakresie cen i produkcji surowców,

Wprowadzenie

1. dąży do utrzymania wzorca rolnictwa zrównoważonego, konkurencyjnego i wielofunkcyjnego, które zachowa specyfikę każdego sektora i strefy produkcyjnej i którego głównym celem jest dostarczanie ludności zdrowej i bezpiecznej żywności w wystarczającej ilości i po cenach odpowiednich dla konsumentów;
2. uważa, że przeprowadzona w 2003 r. reforma WPR w dużej mierze okazała się sukcesem, ponieważ znacznie zwiększyła przejrzystość i skuteczność WPR oraz odpowiedzialność rolników i ich orientację na rynek, oraz uważa, że konieczne jest kontynuowanie tego procesu pod warunkiem respektowania umowy szefów państw i rządów z grudnia 2002 r. dotyczącej zachowania w stanie nienaruszonym funduszy rolnych z pierwszego filara aż do 2013 r.; zwraca uwagę, że w celu odciążenia rolników konieczne jest jednocześnie dalsze, istotne uproszczenie zarządzania WPR oraz licznych dyrektyw UE, które dotyczą rolników, bez powodowania przy tej okazji renacjonalizacji WPR ani większej redukcji dotacji, jakie otrzymują europejscy rolnicy;

Środa, 12 marca 2008 r.

3. uważa, że zniesienie wszelkich form regulacji w ramach wspólnej organizacji rynku jest politycznie niepożądane, gdyż — jak pokazuje obecna sytuacja — europejskie i światowe zapasy znajdują się na dramatycznie niskim poziomie, negatywnie wpływając na siłę nabywczą konsumentów i na dochody rolników oraz jednocześnie sprzyjając spekulacji; podkreśla ponadto, że konieczne jest dysponowanie odpowiednimi instrumentami, aby stawić czoła ewentualnemu odwróceniu koniunktury lub zagrożeniom związanym z wypadkami sanitarnymi lub z coraz częstszyymi klęskami żywiołowymi powodowanymi zmianami klimatycznymi;
4. z tego względu z zadowoleniem przyjmuje korekty techniczne spowodowane wyżej wymienionym komunikatem Komisji, których celem jest zapewnienie prawidłowego funkcjonowania reformy z 2003 r., oraz zwraca się do Komisji o zagwarantowanie podstawowej zasady ekonomicznej stabilności w WPR;
5. zwraca się do Komisji, aby w związku z przyszłymi reformami, opracowała analizę opłacalności WPR pod kątem bezpieczeństwa zaopatrzenia w żywność, samowystarczalności i ochrony terenów wiejskich; zwraca się do Komisji o opracowanie analizy kosztów, na jakie może narazić konsumentów wzrost cen żywności będący konsekwencją wzrostu popytu na świecie, w porównaniu z kosztami, jakie obecnie ponoszą obywatele w związku z polityką rolną;
6. uważa, że wyzwaniem przed jakim stoi UE, jeśli chodzi o negocjacje z WTO jest sprostanie przyszłym ograniczeniom w taki sposób, aby zwiększyć wewnętrzny dobrobyt; podkreśla, że od UE zależy, w jaki sposób najlepiej wykorzystać dostępną elastyczność, np. w przypadku produktów „wrażliwych”; podkreśla jednak, że warunkiem osiągnięcia porozumienia z WTO w sprawie rolnictwa jest porozumienie w sprawie własności intelektualnej obejmujące jako kryteria importowe oznaczenia geograficzne i uznanie kwestii pozahandlowych jako kryteriów importu;
7. wzywa Komisję, by w ramach toczących się obecnie negocjacji WTO wzięła pod uwagę specyficzne cechy produkcji rolnej jako sektora produkcji żywności będącego elementem wpływającym na równowagę terytorialną, zachowanie środowiska naturalnego oraz zapewnienie odpowiedniego pod względem jakościowym i ilościowym poziomu bezpieczeństwa żywności;
8. uważa jednak, że UE powinna również w przyszłości dysponować odpowiednimi instrumentami umożliwiającymi przeciwdziałanie kryzysom rynkowym i zaopatrzeniowym w sektorze rolnym oraz kryzysom sanitarnym;
9. podkreśla konieczność uznania — w sposób efektywny i za pomocą odpowiednich środków finansowych i innych — funkcji produkcyjnej, środowiskowej i rolniczej, jakie pełni rolnictwo;
10. zasadniczo wspiera włączenie celów ogólnych do WPR, w szczególności bezpieczeństwa zaopatrzenia w żywność, spójności terytorialnej oraz ochrony konsumentów, środowiska, klimatu i zwierząt, energii odnawialnej i różnorodności biologicznej; podkreśla jednak, że środki te muszą mieścić się w ramach polityki trwałego rozwoju łączącej wyniki gospodarcze, zachowanie naturalnych ekosystemów i zasobów, rozwój lokalny i sprawiedliwość społeczną; przypomina jednak, że szefowie państw i rządów potwierdzili cele WPR zapisując treść art. 33 Traktatu WE w traktacie lizbońskim podpisanym w dniu 13 grudnia 2007 r.;
11. podkreśla, że integracja celów ogólnych z WPR nie powinna zagrażać produkcji towarów rolnych i hodowli na terenach górskich, uboższych, oddalonych czy wyspiarskich Unii Europejskiej, które w systemie produkcji wykorzystują metody ekstensywne, a wytwarzane produkty rolne i pochodzące z hodowli przeznaczone są w dużej części na rynek lokalny, ale produkty te sprzedają również na rynkach krajowych państw członkowskich;
12. jest zdania, że jeżeli Unia wprowadza wysokie standardy wymagań wobec rolników i producentów w UE, to powinna również zapewnić spełnienie takich samych wymagań przez podmioty eksportujące swoje produkty rolne na rynek UE oraz uważa, że UE musi nalegać na uwzględnienie wspomnianych celów ogólnych w trakcie negocjacji w ramach WTO;

Środa, 12 marca 2008 r.

13. sprzeciwia się obniżeniu całkowitego budżetu pierwszego filaru w okresie do 2013 r. i zwraca uwagę, że w okresie szybkich przekształceń rynków rolno-hodowlanych oraz w połowie okresu trwania reform konieczne jest zapewnienie rolnikom pewnego poziomu bezpieczeństwa, a zwłaszcza respektowania decyzji podjętych w 2003 r.;
14. sprzeciwia się jakiegokolwiek formie dyskryminacji ze względu na wielkość gospodarstwa i formę prawną w odniesieniu do płatności bezpośrednich, ale przyznaje jednocześnie, że każda redystrybucja pomocy w ramach pierwszego filaru musi opierać się na całościowej ocenie jej wpływu na spójność społeczną i regionalną, zatrudnienie, środowisko, konkurencyjność i innowacje;
15. wnioskuje o wspieranie wyłącznie tych rolników, którzy prowadzą działalność rolniczą;
16. zwraca uwagę, że wyżej wymieniony komunikat Komisji zbyt mało miejsca poświęca problemom, potrzebom i wyzwaniom, przed którymi stoi sektor rolny w 12 nowych państwach członkowskich UE i wzywa do uwzględnienia tego w procesie nadchodzących reform, biorąc także pod uwagę dodatkowe fundusze na restrukturyzację i modernizację;

Płatności bezpośrednie

17. uważa, że absolutnie konieczne jest utrzymanie w przyszłości płatności bezpośrednich jako podstawowego zabezpieczenia dochodów rolników w przypadku kryzysów rynkowych, jako wynagrodzenia za dostarczanie dóbr publicznych i jako rekompensaty za bardzo wysokie w skali międzynarodowej normy ochrony środowiska, bezpieczeństwa żywności i jej dostaw, możliwość śledzenia drogi produkcyjnej, normy dobrostanu zwierząt oraz standardy socjalne;
18. odnotowuje jednak, że poziom płatności nie zawsze wydaje się zrównoważony w stosunku do starań, jakich rolnicy dokładają w celu dostosowania się do przepisów, ponieważ płatności w dalszym ciągu zależą w dużej mierze od uprzednich wydatków;
19. wzywa w związku z tym Komisję do przygotowania sprawozdania, które powinno ocenić dodatkowe koszty, jakie ponoszą rolnicy z powodu przestrzegania wspólnych norm w zakresie ochrony środowiska, dobrostanu zwierząt i bezpieczeństwa żywności w porównaniu z ich głównymi konkurentami na rynku światowym; sprawozdanie powinno następnie porównać te koszty z aktualną wysokością bezpośrednich płatności otrzymywanych przez rolników; sprawozdanie powinno wyszczególniać różne typy rolników w poszczególnych państwach członkowskich; sprawozdanie powinno być publikowane przed rozpoczęciem procedury podejmowania decyzji w sprawie wspólnej polityki rolnej po 2013 r.;
20. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji zezwalający państwom członkowskim na zasadzie dobrowolności na większą elastyczność na drodze do uwolnienia płatności bezpośrednich od historycznych wartości referencyjnych i osiągnięcia bardziej spłaszczonego systemu oraz wzywa Komisję do przedstawienia wraz z wnioskiem legislacyjnym opinii w kwestii tego, czy ze względu na dobre doświadczenia w państwach członkowskich możliwe jest już przed 2013 r. przyspieszone przechodzenie na zasadzie dobrowolności na regionalne lub krajowe jednostkowe płatności obszarowe niezwiązane z wielkością produkcji; choć państwa członkowskie, które całkowicie (lub częściowo) oddzieliły dopłaty od produkcji w oparciu o wielkość historyczną mogą wybrać pozostawienie tego systemu aż do 2013 r.; wzywa Komisję do opracowania analizy ewentualnego wpływu płatności obszarowych, w szczególności w odniesieniu do gospodarstw o dużym zagęszczeniu zwierząt hodowlanych na stosunkowo małej powierzchni;
21. podkreśla, że opowiadając się za przejściem na wzorce regionalne, należało będzie uwzględnić trudności związane z cechami charakterystycznymi praw specjalnych w zakresie hodowli, tzn. faktu, że niektórzy hodowcy nie dysponują powierzchnią rolną lub dysponują jedynie niewielką powierzchnią oraz faktu, że hodowla ekstensywna opiera się w wielu regionach Unii Europejskiej na zbiorowym wykorzystywaniu pastwisk niepodzielnych, należących do gminy lub do jednostek państwowych;
22. uważa, że z powodu coraz większej liczby sektorów objętych systemem płatności jednolitej (SPJ) i wobec doświadczenia zdobytego podczas funkcjonowania systemu, niektóre decyzje i przepisy wykonawcze wydają się zbyt sztywne i niepotrzebnie skomplikowane, dlatego też konieczne wydaje się ponowne zdefiniowanie przepisów, zakresu stosowania i modeli zarządzania administracyjnego w tych państwach i sektorach, które sobie tego życzą;

Środa, 12 marca 2008 r.

23. uważa, że ze względu na zwiększony wpływ na dochody i rozszerzoną swobodę podejmowania decyzji przez rolników, jak również związane z nią uproszczenie WPR, uniezależnienie płatności bezpośrednich od wielkości produkcji w ogólnym ujęciu doprowadziło do udanej rynkowej orientacji rolnictwa UE; wzywa Komisję do przyspieszenia realizacji polityki oddzielania płatności od produkcji, chyba że miałyby to doprowadzić do istotnych zakłóceń o charakterze społeczno-gospodarczym lub środowiskowym w poszczególnych regionach, zwłaszcza w regionach najmniej uprzywilejowanych; zauważa jednak, że należy przygotować dalsze analizy oddziaływania w celu dokładnej oceny skutków uniezależnienia płatności od wielkości produkcji dla poszczególnych regionów, dla produkcji i dla rynku obrotu ziemią;
24. jest zdania, że zasadniczo oddzielenie pomocy bezpośredniej od produkcji rolnej może w perspektywie długoterminowej przyczynić się do ograniczenia negatywnego oddziaływania rolnictwa UE na środowisko, pod warunkiem że towarzyszyć temu będzie większe wsparcie dla zrównoważonych praktyk w dziedzinie rozwoju obszarów wiejskich;
25. zwraca uwagę, że dalsze uniezależnianie płatności od wielkości produkcji powinno mieć miejsce jedynie po dokonaniu wnikliwej analizy ewentualnych skutków, obejmującej m.in. równowagę między różnymi sektorami rolnictwa, zwiększone ryzyko powstawania monokultur oraz zagrożenia dla sektorów rolnictwa charakteryzujących się dużymi nakładami siły roboczej;
26. uważa, że z uwagi na duże zakłócenia rynku, m.in. ze względu na rosnące ceny pasz, co ma znaczny wpływ na określone systemy produkcji zwierzęcej obowiązujące w UE, sytuacja w zakresie dopłat do hodowli, w tym również dopłat do mleka, nie jest porównywalna;
27. uważa, że całkowite uniezależnienie dopłat do hodowli od wielkości produkcji w niektórych regionach, np. w regionach górskich i innych regionach o szczególnych trudnościach (wyspy, obszary suche lub wilgotne, regiony najbardziej oddalone itd.), w których nie ma alternatywy dla hodowli zwierząt wymagającej względnie wysokiego nakładu siły roboczej, może wiązać się ze znacznymi problemami społecznymi, gospodarczymi i ekologicznymi wynikającymi ze zmiany cen nakładów, których nie można pogodzić z celami traktatu; w przypadku (częściowego) uniezależnienia dopłat od wielkości produkcji apeluje o korzystanie z dokładnych danych referencyjnych jako podstawy do przyznawania prawa do otrzymywania płatności;
28. zdaje sobie sprawę z kluczowego znaczenia hodowli dla rolnictwa europejskiego, zwłaszcza w niektórych państwach i regionach o rozwiniętej hodowli, i z tego względu uważa, że rozsądne byłoby tymczasowe utrzymanie częściowych dopłat do hodowli związanych z wielkością produkcji; dostrzega ważną rolę tych znakomicie prowadzonych gospodarstw rolnych w gospodarce regionu; przypomina, że w art. 47–50 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 znajduje się rozwiązanie dla gospodarstw prowadzących intensywną hodowlę zwierząt, które należy jeszcze dokładniej przeanalizować z myślą o okresie po 2013 r.;
29. jest jednak zdania, że to nie wystarczy; dlatego z zadowoleniem przyjmuje zapowiedzianą zmianę art. 69 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 (zwanego dalej „artykułem 69”) jako pierwszy krok we właściwym kierunku; zauważa jednak, że instrumentu tego nie powinno się wykorzystywać do skrytego wprowadzenia dobrowolnej modulacji i podwójnego wzmocnienia drugiego filaru; ponadto instrument ten nie powinien prowadzić do ponownej nacjonalizacji WPR, należy też w jak największym stopniu szanować zasadę równych szans dla wszystkich państw członkowskich;
30. wzywa do wykorzystania środków z art. 69 w pierwszej kolejności na środki służące spójności terytorialnej oraz wzmocnieniu poszczególnych sektorów, a w szczególności na działania, które zapobiegają zaniechaniu produkcji rolniczej i hodowli zwierząt w regionach, w których spowodowałyby to znaczne szkody w odniesieniu do ochrony przyrody, krajobrazu lub rozwoju regionalnego (w szczególności w regionach górskich, na obszarach podmokłych lub obszarach dotkniętych niedoborem wody, w innych regionach o szczególnie trudnych warunkach oraz na ekstremalnych użytkach zielonych) lub na działania, które sprzyjają restrukturyzacji i wzmocnieniu kluczowych sektorów produkcji rolnej (np. sektor hodowli bydła mlecznego i opasowego oraz sektor owiec), na działania w zakresie ochrony środowiska uzależnione od obszaru (np. rolnictwo ekologiczne), które do tej pory nie były objęte drugim filarem, a także na zarządzanie ryzykiem;
31. jest zdania, że środki przewidziane na działania na mocy zmienionego art. 69 mogłyby w zależności od wyników oceny skutków i na zasadzie dobrowolności pokryć do 12 % płatności bezpośrednich na państwo członkowskie;
32. zwraca się do Komisji o przedstawienie projektu ustanawiającego wspólne zasady dotyczące stosowania art. 69 przez państwa członkowskie, aby wykluczyć w możliwie największym stopniu wszelkie zakłócenia konkurencji i handlu, oraz wnioskuje, aby, gdzie jest to konieczne, projekt ten wpisywał się w ramy wspólnej organizacji rynku; zwraca się ponadto o poinformowanie Komisji o wszystkich środkach związanych ze stosowaniem art. 69; zobowiązuje również Komisję do przeprowadzenia analizy wpływu, która zostanie załączona do wniosku legislacyjnego;

Środa, 12 marca 2008 r.

33. jest zdania, że działania służące wzmocnieniu poszczególnych sektorów należy zasadniczo w dłuższej perspektywie finansować ze środków pierwszego filaru; uważa zatem, że Komisja musi dokonać dokładnej oceny skutków stosowania zmienionego art. 69 w ramach przygotowań reformy po roku 2013;

34. ponadto wzywa Komisję do przedłożenia w terminie do dnia 30 czerwca 2010 r. sprawozdania zawierającego szczegółową ocenę tego, w jaki sposób w perspektywie długoterminowej można zagwarantować utrzymanie produkcji towarów rolnych i bezpieczeństwo dostaw dla hodowli w Europie z uwagi na różnorodność systemów produkcji w UE, wielofunkcyjność i aspekty regionalne (obszary górskie, obszary znajdujące się w niekorzystnej sytuacji oraz niewielkie wyspy); uważa, że sprawozdanie powinno również odnosić się do problemu, w jaki sposób można zapewnić bardziej skuteczne i ukierunkowane osiągnięcie celów WPR, w tym celów związanych z trwałym rozwojem i kwestiami społecznymi, za pomocą płatności pośrednich niezwiązanych z wielkością produkcji, np. za pomocą premii za utrzymanie ekstensywnych użytków zielonych i pastwisk lub szczególnych dopłat mlecznych czy też dopłat za pomieszczenia inwentarskie zbudowane i wyposażone zgodnie ze wspólnymi standardami w zakresie dobrostanu zwierząt i ochrony środowiska naturalnego, lub specjalnych instrumentów zarządzania kryzysowego; podkreśla, że sprawozdanie musi zawierać odpowiedź na pytanie, czy lub do jakiego stopnia, przy uwzględnieniu szczególnych potrzeb regionów zajmujących się intensywną hodowlą zwierząt, nawet po 2013 r. potrzebne będą dopłaty do hodowli zwierząt w zależności od wielkości produkcji lub rozwiązania bliskie artykułom 47–50 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;

35. zaleca umożliwienie nowym państwom członkowskim, o ile wyrażą one taką chęć, stosowania do 2013 r. systemu jednolitej płatności obszarowej (SAPS) i wzywa Komisję do zbadania, czy stosowania tych płatności nie można jeszcze bardziej uprościć poprzez zmianę przepisów dotyczących obszarów uprawniających do otrzymywania wsparcia;

36. uważa, że wszelkie oszczędności i niewykorzystane środki budżetowe przeznaczone na realizację WPR powinny być wydatkowane w jej ramach;

37. uważa, że również po 2013 r. płatności bezpośrednie będą potrzebne, ale muszą się one opierać na nowych obiektywnych kryteriach, a mianowicie na miejscach pracy tworzonych przez gospodarstwa rolne, lub powinny bardziej wyraźnie ewoluować w kierunku nagradzania rolników za zarządzanie ziemią lub odszkodowań za określone usługi świadczone w interesie ogólnym lub szczególne standardy, w tym standardy dobrostanu zwierząt, przy czym należałoby przeanalizować stopień zasadności ogromnych różnic w zakresie regionalnych płatności obszarowych w Europie oraz różnic w finansowaniu w ramach drugiego filaru; wzywa Komisję do zaproponowania odpowiednich działań gwarantujących, że wszystkie płatności bezpośrednie będą trafiać tylko do osób i przedsiębiorstw rzeczywiście związanych z rolnictwem;

Uproszczenie, zasada współzależności i orientacja rynkowa

38. opowiada się — po odpowiednim okresie przewidzianym na stopniowe wycofanie — za stopniowym włączeniem mniejszych i z tego względu bardzo trudnych w zarządzaniu systemów płatności związanych z wielkością produkcji (susz paszowy, len, konopie, skrobia ziemniaczana) do systemu jednolitej płatności obszarowej, chyba że miałyby to spowodować znaczne trudności o charakterze społeczno-gospodarczym lub środowiskowym w poszczególnych regionach; niezbędne jest zapewnienie środków towarzyszących, o których mowa w art. 69, o ile jest to konieczne z punktu widzenia polityki regionalnej; wzywa Komisję do dokonania indywidualnej dla każdego przypadku analizy skutków gospodarczych i regionalnych, która wykaże, iż jest to odpowiednie rozwiązanie oraz określi ramy czasowe niezbędne do realizacji zamierzenia; podkreśla, że oddzielenie dopłat od produkcji nie powinno zagrażać istnieniu obecnych sposobów produkcji;

39. opowiada się za natychmiastową likwidacją obowiązku odłogowania, który w systemie płatności bezpośrednich niezwiązanych z wielkością produkcji stracił swoją funkcję instrumentu sterowania wielkością produkcji, a dodatkowo wiąże się ze szczególnymi trudnościami w zarządzaniu, jak również za przekształceniem uprawnień z tytułu odłogowania w zwykłe uprawnienia;

40. uważa, że z uwagi na fakt, że z powodu wzrostu popytu na produkty rolne odłoguje się coraz mniej gruntów, ewentualne korzyści ekologiczne wynikające z odłogowania, takie jak korzyść związana z zapyleniem upraw przez pszczoły, mogą być lepiej i precyzyjniej osiągnięte przez państwa członkowskie za pomocą działań w ramach drugiego filaru oraz poprzez zmianę definicji zachowania dobrego stanu rolniczego i ekologicznego (GAEC), sprzyjającego rozwojowi różnorodności biologicznej zwierząt i ich siedlisk;

Środa, 12 marca 2008 r.

41. wzywa do stopniowego zniesienia dopłat do roślin energetycznych w okresie przewidzianym na wycofanie, ponieważ dopłaty do roślin energetycznych są wyjątkowo trudne w zarządzaniu, a w obecnej sytuacji rynkowej trudno w nich dostrzec korzyści dla polityki energetycznej;
42. wzywa do ukierunkowanego wykorzystania środków uzyskanych dzięki zniesieniu dopłat do roślin energetycznych na działania towarzyszące służące organizacji rynku mleka, w szczególności na obszarach górskich i w innych regionach o trudnych warunkach produkcji;
43. wzywa Komisję do przekazywania, na mocy art. 69, niewykorzystanych środków budżetowych na rolnictwo, przewidzianych na środki organizacji rynku takie jak interwencje, subwencje wywozowe lub magazynowanie, przede wszystkim na wzmocnienie gospodarki na obszarach wiejskich, zwłaszcza gospodarstw rolnych, zgodnie z celami polityki rozwoju obszarów wiejskich;
44. uważa, że nie da się uzasadnić dalszego stosowania płatności bezpośrednich bez zastosowania zasady współzależności; w związku z tym podkreśla, że nowe państwa członkowskie muszą uzyskać pomoc z UE w zakresie stosowania zasad współzależności podczas trwania okresu przejściowego;
45. sprzeciwia się rozszerzeniu zakresu stosowania zasady współzależności ze względu na zmniejszającą się wysokość płatności bezpośrednich, póki państwa członkowskie i Komisja nie osiągną znaczącego postępu w procesie upraszczania i harmonizacji przepisów kontrolnych, a Komisja nie przedłoży oceny kosztów dla rolników wynikających z zasady współzależności; wskazuje w tym kontekście na swoje stanowisko z dnia 11 grudnia 2007 r.;
46. uważa, że współzależność powinna ograniczać się do kontroli istotnych standardów europejskiego modelu produkcji oraz takich, których systematyczna i ujednolicona w poszczególnych państwach członkowskich kontrola jest możliwa;
47. wzywa do zagwarantowania większej skuteczności zasad współzależności w stosunku do celów oraz bardziej jednolitego procesu wdrażania we wszystkich państwach członkowskich; wzywa Komisję do opracowania jaśniejszych wytycznych, które miałyby pomóc państwom członkowskim w procesie wdrażania;
48. wzywa do likwidacji nadmiernych obciążeń hodowli zwierząt poprzez stosowanie zasady współzależności; oraz wzywa w szczególności do dokonania krytycznej oceny niektórych standardów w zakresie higieny i identyfikacji (np. kolczyki uszne);
49. dopuszcza stopniowe dostosowywanie wymogów w zakresie utrzymania dobrego stanu rolniczego i ekologicznego oraz GAEC wobec zmienionych warunków ekologicznych i produkcyjnych (zmiany klimatu, biomasa), o ile zapewni się porównywalne stosowanie tych nowych wymogów w całej Europie;
50. uważa, że państwa członkowskie stosujące SAPS powinny mieć możliwość wdrożenia zasady współzależności w sposób rozłożony w czasie, tak aby umożliwić im właściwe przygotowanie systemów kontroli i przekonać rolników do zasadności wypełniania określonych standardów;
51. wzywa Komisję do dążenia do dalszego uproszczenia WPR i regularnego analizowania prawodawstwa pod kątem konieczności i celowości aktualnych przepisów; stwierdza, w związku z tym, że Komisja powinna zaproponować dodatkowe działania, takie jak na przykład uproszczone zasady przenoszenia uprawnień do płatności w przypadku zaprzestania działalności, połączenie minimalnych uprawnień do płatności, wprowadzenie dopłaty jednostkowej w przypadku małych odbiorców, uproszczenie, redukcja lub likwidacja zasad odnoszących się do rezerwy krajowej w zależności od przejścia na jednolitą regionalną/krajową płatność obszarową, rezygnacja z przedawania się uprawnień do płatności w przypadku ich niewykorzystania, likwidacja odrębnego rejestru bydła lub innych zwierząt hodowlanych;
52. ponadto wzywa państwa członkowskie do zagwarantowania punktualnego przekazywania płatności, a Komisję — do zezwolenia na przekazywanie rolnikom przedpłat;
53. zwraca się do Komisji o wprowadzenie niezbędnych mechanizmów, aby produkty przywożone z państw trzecich spełniały takie same normy, jak produkty wspólnotowe w zakresie współzależności, bezpieczeństwa żywności itp.;

Środa, 12 marca 2008 r.

Sieć bezpieczeństwa

54. uważa, że wobec oczekiwanej zwiększonej częstotliwości występowania zagrożeń związanych ze środowiskiem, klimatem i epidemiami oraz dużych wahań cen na rynkach rolnych konieczne jest zapewnienie dodatkowego zabezpieczenia przed ryzykiem w postaci sieci bezpieczeństwa;

55. zwraca uwagę na fakt, że produkcja zorientowana na rynek, odpowiedni płodozmian, dywersyfikacja, instrumenty rynku finansowego, umowy gwarantujące dostawy i ubezpieczenia to ważne środki, z których rolnicy mogą korzystać w celu zapewnienia sobie ochrony przed ryzykiem, a odpowiedzialność za właściwe zabezpieczenie przed ryzykiem ponoszą przede wszystkim rolnicy;

56. uważa, że w celu przeciwdziałania niedoskonałościom rynku należy utrzymać i zreformować system interwencji w taki sposób, aby stał się on skutecznym systemem zabezpieczającym w przypadku zaistnienia wyjątkowych sytuacji, a obowiązujące w nim zasady powinny się opierać na tendencjach występujących na światowych rynkach;

57. popiera z tego względu wniosek Komisji, aby obniżyć próg interwencji na rynku upraw do zera i utrzymać w odpowiednich przypadkach zmniejszony zakres interwencji jedynie w przypadku pszenicy;

58. uważa, że wobec zwiększającego się poziomu ryzyka należy pilnie rozbudować prywatne lub mieszane systemy ubezpieczeniowe, na przykład ubezpieczenie od dodatkowych rodzajów ryzyka; zdaje sobie sprawę, że nie będzie to możliwe bez udziału kapitału publicznego; podkreśla, że wprowadzenie tych systemów w żadnym wypadku nie może wpłynąć na równość szans między różnymi państwami członkowskimi; wzywa Komisję, aby rozważyła możliwość wprowadzenia lub wsparcia w przyszłości ogólnowspólnotowego systemu reasekuracji w celu rozwiązania problemów wynikających z klęsk żywiołowych lub związanych z klimatem;

59. zwraca uwagę, że praktycznie we wszystkich państwach trzecich funkcjonują takie systemy wspierane przez państwo;

60. uważa, że z tego względu w pierwszej kolejności należy stworzyć takie finansowe możliwości wspierania od 2009 r. na szczeblu regionalnym lub krajowym systemów zabezpieczenia przed ryzykiem, które uwzględnią zróżnicowany poziom ryzyka w Europie; Komisja powinna zbadać, w jakim stopniu możliwe jest włączenie do takich systemów grup producentów, stowarzyszeń branżowych i międzybranżowych oraz prywatnych ubezpieczycieli;

61. jest zdania, że w świetle absolutnie odmiennych warunków w poszczególnych sektorach należy raczej preferować zróżnicowane rozwiązania sektorowe (porównywalne z rozwiązaniem zastosowanym w sektorze owoców i warzyw) niż podejście horyzontalne;

62. uważa, że takie działania powinny być częściowo finansowane ze środków pierwszego filaru na mocy art. 69, gdyż chodzi tu o działania właściwe dla polityki rynkowej;

63. wzywa Komisję do zbadania możliwości wprowadzenia instrumentów służących zarządzaniu kryzysami rynkowymi i kryzysami klimatycznymi, przeznaczonych dla grup producentów i spółdzielni produkcyjnych w celu udzielenia im wsparcia w ponoszeniu kosztów związanych z obniżeniem się całościowego wkładu ze strony ich członków;

64. jest zdania, że środki służące zarządzaniu ryzykiem i zapobieganiu mu nie mogą doprowadzić do ponownego wprowadzenia środków wsparcia uzależnionych od produkcji;

65. dlatego uważa, że Komisja musi opracować jednolite ramy wspierania systemów zarządzania ryzykiem przez państwa członkowskie, bez uszczerbku dla systemów obecnie stosowanych i zatwierdzonych w przeszłości przez Komisję, w celu możliwie jak najlepszego uniknięcia naruszeń warunków konkurencji i handlu, w razie konieczności poprzez stworzenie wspólnotowych uregulowań w ramach jednolitej organizacji rynku;

66. wzywa Komisję do przedłożenia w terminie do dnia 30 czerwca 2010 r. szczegółowej analizy istniejących systemów zarządzania ryzykiem oraz możliwości ich dalszego rozwoju na szczeblu wspólnotowym po 2013 r.;

Środa, 12 marca 2008 r.

Modulacja/limit ograniczenia/degresja/próg minimalny

67. zwraca uwagę, że degresywny limit ograniczenia, modulacja i dyscyplina budżetowa w razie realizacji wniosku Komisji mogłyby mieć znaczne skutki redystrybucyjne w niektórych regionach;

68. jest zdania, że wszelkie zmiany odnoszące się do środków na rozwój obszarów wiejskich, które nie są kompatybilne z ogólnymi poziomami środków w poddziałach i działach ustalonymi w załączniku III do porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r., muszą zostać zatwierdzone przez wszystkie trzy strony-sygnatariuszy;

69. zwraca uwagę, że jak dotąd nie przedstawiono oceny skutków dotyczącej wpływu dalszej modulacji, degresji i progów minimalnych na rynek pracy na obszarach wiejskich i spójność regionalną; zwraca uwagę, że z tego też powodu należy dokonać oceny pierwszego filaru;

70. podkreśla, że dolne progi zaproponowane przez Komisję mogłyby mieć w niektórych państwach członkowskich skutki na tyle istotne, że nie dałoby się ich pominąć, oraz mogą mieć wpływ na dystrybucję płatności w ramach WPR między państwami członkowskimi, natomiast górny próg oznacza przeniesienie ok. 500 mln EUR z pierwszego do drugiego filaru; przypomina, że wciąż istnieją poważne wątpliwości dotyczące obecnej efektywności kosztowej działań podejmowanych w ramach drugiego filaru; wobec tego uważa, że oszczędności wynikające z ewentualnego stosowania tego środka powinny pozostać w filarze pierwszym;

71. odrzuca wniosek Komisji dotyczący degresji (przy redukcji nawet do 45 %) w obecnej formie, ponieważ brak w nim jasnego związku między wielkością a zamożnością gospodarstwa rolnego i nie uwzględnia on siły roboczej potrzebnej do prowadzenia większego gospodarstwa; wniosek Komisji postawiłby duże gospodarstwa rolne i stowarzyszenia w nieuzasadnionej, niekorzystnej sytuacji i prowadziłby do spadku zatrudnienia i rozbicia dojrzałych, konkurencyjnych struktur, jak również mogłyby spowodować podział gospodarstw uzasadniony jedynie technicznymi warunkami udzielania wsparcia; w efekcie w niektórych regionach Europy doszłoby do podziałów strukturalnych;

72. uważa, że degresja i/lub ustanowienie pułapów są uzasadnione jedynie wtedy, jeżeli są dokonywane na podstawie szczegółowej analizy ich skutków dla rynku pracy i polityki regionalnej i tylko w takim przypadku, jeżeli możliwe będzie uwzględnienie zmniejszenia wraz z degresją liczby zatrudnionych na pełnym etacie podlegających ubezpieczeniu społecznemu lub liczby pewnych struktur gospodarstw (gospodarstwa wielorodzinne, organizacje spółdzielcze itp.), lub łącznych kosztów siły roboczej w gospodarstwie; wzywa Komisję, aby pamiętała, że mniejsze gospodarstwa tworzące związek posiadający jedną osobowość prawną w celu osiągnięcia gospodarki skali i większej konkurencyjności nie powinny być stawiane w niekorzystnej sytuacji;

73. wzywa do pozostawienia ewentualnych środków pochodzących z degresji w danych regionach lub państwach członkowskich i wykorzystania ich, na przykład, do sfinansowania środków zgodnie z art. 69 lub w ramach drugiego filaru; domaga się skoncentrowania tych wszystkich środków bezpośrednio na rolnikach;

74. wspiera, także ze względu na sprawozdanie roczne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego za 2006 r., proponowane zwiększenie progów minimalnych, które mogłyby zostać podniesione do 1 ha lub alternatywnie do 250 EUR i połączone z wprowadzeniem dopłaty jednostkowej lub kwoty minimalnej w przypadku małych odbiorców; stwierdza jednakże, że w odpowiednio uzasadnionych przypadkach, tam gdzie stwierdza się duże zróżnicowanie struktur rolnych, należy pozostawić państwom członkowskim możliwość ustanowienia minimalnych progów;

75. wspiera jednak starania Komisji na rzecz odpowiedniego finansowania przyszłej polityki trwałego rozwoju obszarów wiejskich w ramach drugiego filaru WPR, pomimo że nie należy osiągać tego celu kosztem pierwszego filaru;

76. zwraca uwagę, że wobec już wprowadzonych znacznych indywidualnych redukcji nie można zgodzić się na dalszą redukcję płatności bezpośrednich o 8 % bez przedłożenia oceny skutków;

Środa, 12 marca 2008 r.

77. uważa, że wobec powszechnych wezwań do redukcji dużych dopłat, na podstawie dostępnych informacji i w oparciu o ocenę skutków, uwzględniającą strukturę gospodarstw (stowarzyszenia, itd.), siłę roboczą w gospodarstwach i/lub koszt siły roboczej oraz specyficzne rodzaje produkcji w różnych systemach dopłat bezpośrednich (na przykład, szczególne problemy gospodarstw i regionów o dużym zagęszczeniu zwierząt hodowlanych na stosunkowo małej powierzchni gospodarstwa), wydaje się, że pewna modulacja progresywna byłaby właściwa.

Środki wygenerowane dzięki modulacji progresywnej zostałyby rozdzielone zgodnie z obowiązującymi zasadami dotyczącymi środków pochodzących z modulacji oraz pozostałyby w regionach lub państwach członkowskich, w których zostały uzyskane;

Parlament Europejski uważa, że modulacja progresywna w następującej formie byłaby właściwa:

płatności bezpośrednie od 10 000 do 100 000 EUR	— 1 % (dla całego okresu 2009–2013)
płatności bezpośrednie od 100 000 do 200 000 EUR	— 2 % (dla całego okresu 2009–2013)
płatności bezpośrednie od 200 000 do 300 000 EUR	— 3 % (dla całego okresu 2009–2013)
płatności bezpośrednie powyżej 300 000 EUR	— 4 % (dla całego okresu 2009–2013);

78. wzywa do zastąpienia dobrowolnej modulacji modulacją obowiązkową;

79. uważa, że środki pochodzące z modulacji powinny być wykorzystane przede wszystkim w programie LEADER oraz na działania mające na celu utrzymanie różnorodności biologicznej, zabezpieczenie przed ryzykiem, adaptację do zmian klimatu, działania na rzecz zrównoważonego stosowania biomasy, środki towarzyszące reformom strukturalnym (np. organizacja rynku mleka), zabezpieczenie produkcji w regionach górskich lub na niewielkich wyspach i innych regionach o porównywalnie trudnych warunkach produkcji, zapewnienie jakości (w tym środki ochrony zwierząt), rolnictwo ekologiczne, środki w zakresie zbytu oraz dostosowanie do postępu technicznego; domaga się skoncentrowania tych wszystkich działań bezpośrednio na rolnikach;

Organizacja rynku mleka

80. jest świadomy, że dotychczasowy system kwot mlecznych w obecnej formie prawdopodobnie nie będzie stosowany po roku 2015 i wzywa Komisję do dokładnej analizy, jak może wyglądać organizacja rynku mleka w przyszłości; wzywa Komisję do przedstawienia w odniesieniu do okresu po roku 2015 przekonującego planu dotyczącego sektora mleka, który zapewni dalszą produkcję mleka w Europie, w tym w regionach górskich i odizolowanych oraz w innych regionach o szczególnie trudnych warunkach;

81. zwraca uwagę Komisji na swoje decyzje ⁽¹⁾ w ramach minipakietu mlecznego dotyczące środków rynkowych i funduszu mlecznego;

82. apeluje do wszystkich zainteresowanych stron, aby wykorzystały czas do roku 2015 do ustabilizowania lub wzmocnienia swoich pozycji rynkowych i zapewnienia europejskiemu sektorowi mleczarskiemu „miękkiego lądowania”, najlepiej poprzez zwiększenie kwot strukturalnych;

83. domaga się, aby w przypadku zmian popytu na rynkach światowych kwota mleczna została odpowiednio dopasowana; uważa w związku z tym, że kwoty należy zwiększyć o 2 % w roku mleczarskim 2008/2009 na dobrowolnej zasadzie dla każdego państwa członkowskiego; wzywa Komisję do umieszczenia tej podwyżki w rezerwach krajowych; apeluje o coroczny przegląd kwot;

84. wzywa ponadto do znacznego zmniejszenia nadzwyczajnej opłaty za rok mleczny 2009/2010 i wprowadzenia dalszych obniżek w kolejnych latach, celem przeciwdziałania wzrostowi cen praw związanych z kwotą mleczną i do saldowania ex-post w skali europejskiej, które pozwala na lepsze wykorzystanie kwot;

85. wzywa do ustanowienia szczególnych środków towarzyszących, aby zapobiec rezygnacji z prowadzenia działalności w sektorze mlecznym w regionach górskich i regionach o szczególnych trudnościach, o ile brakuje tam alternatyw dla tradycyjnej działalności w sektorze mlecznym bądź rezygnacja z rolnictwa mogłaby spowodować utratę cennych obszarów przyrodniczych;

(¹) Teksty przyjęte w dniu 5 września 2007 r., P6_TA(2007)0371, P6_TA(2007)0372, P6_TA(2007)0373.

Środa, 12 marca 2008 r.

86. uważa, że przede wszystkim w ramach art. 69 konieczne jest zapewnienie odpowiednich środków w celu utrzymania sektora mlecznego, zwłaszcza w regionach górskich, regionach peryferyjnych (np. Azory) i innych regionach o porównywalnych utrudnieniach, np. w formie płatności dodatkowych do płatności obszarowych ze środków krajowych (tzw. top-ups, podobne do środków stosowanych w sektorze cukru), dopłat do krów mlecznych, użytków zielonych i ekstensywnie wykorzystywanych pastwisk, specjalnej dopłaty mlecznej lub programów regionalnych na rzecz wzmocnienia i restrukturyzacji sektora oraz promocji konkretnych produktów wysokiej jakości;
87. jest zdania, że wzmocnienie stowarzyszeń producentów, związków branżowych i międzybranżowych może stanowić kolejny element zmienionego art. 69;
88. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o przeanalizowanie nieliniowego zwiększenia kwot krajowych w celu dokonania dodatkowego zwiększenia kwot dla państw członkowskich, w których udziały produkcji są tradycyjnie deficytowe;
89. uważa, że do finansowania tych środków należy ustanowić specjalny fundusz (fundusz mleczny), który mógłby być częściowo finansowany z oszczędności uzyskanych w rezultacie reformy sektora;

Pozostałe uwagi

90. zwraca uwagę, że siłą i przyszłością rolnictwa europejskiego są produkty regionalne, tradycyjne lub inne kategorie produktów o uznanej, wysokiej jakości i uszlachetnione;
91. w związku z tym wzywa Komisję do ustanowienia „oznakowania europejskiego” pozwalającego na stwierdzenie jakości produkcji rolnej i żywności europejskiej na rynku europejskim, a także na rynkach międzynarodowych oraz określającego surowe normy dla warunków produkcji w odniesieniu do środowiska naturalnego, dobrostanu zwierząt i bezpieczeństwa żywności;
92. z tego względu wzywa Komisję do przedłożenia szczegółowej koncepcji poprawy zbytu europejskich produktów wysokiej jakości na rynku wewnętrznym i zagranicznym, np. za pomocą kampanii informacyjnych i promocyjnych, wsparcia dla tworzenia i rozwoju działalności grup producentów lub innych form organizacji branżowych oraz ukierunkowanego oznakowania zawierającego w szczególności informacje o pochodzeniu zastosowanych surowców rolnych, które dla konsumenta są jasne i przejrzyste;
93. wzywa Komisję do zwiększenia w ramach korekt budżetu środków przeznaczonych na kampanie informacyjne i promocyjne na rynku wewnętrznym i zagranicznym;
94. zwraca się do Komisji o zastanowienie się nad potrzebą wprowadzenia prawdziwej polityki komunikacji dotyczącej WPR, która miałaby na celu zmniejszenie dystansu między rolnikami a społeczeństwem i która nie funkcjonowałaby wyłącznie jako instrument promocji i reklamy;
95. uważa, że konieczne jest dodatkowe wzmocnienie i wsparcie grup producentów i organizacji międzybranżowych, w szczególności w państwach członkowskich o niewielkiej ilości grup producenckich, tak aby poprawić pozycję rynkową rolników w handlu detalicznym, i jednocześnie należy wspierać systemy gwarancji jakości w łańcuchu produkcji żywności, w tym alternatywy wobec obecnie stosowanych metod produkcji;
96. wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia niezbędnych kroków w celu uniemożliwienia działalności spekulacyjnej, kontroli rynków żywności oraz tworzenia karteli przez przedsiębiorstwa w przemyśle spożywczym, które wyłącznie w celu zwiększenia własnych korzyści, zmniejszenia cen należnych producentom oraz narzucenia wysokich cen dla konsumentów wykorzystują luki w prawodawstwie oraz brak kontroli, brak organizacji producentów i konsumentów i dostosowanej infrastruktury;
97. wyraża ubolewanie w związku z faktem, że Komisja nie wykorzystwała okazji, aby w sposób bardziej wyczerpujący zająć się problemami związanymi ze zwiększeniem przywozu żywności i pasz, które nie spełniają norm UE, a tym samym niosą ryzyko zaprzepaszczenia osiągnięć UE w dziedzinie uzależniania pomocy publicznej od wymogów w zakresie środowiska naturalnego, dobrostanu zwierząt oraz wymogów społecznych; zwraca się do Komisji o zaproponowanie środków mających na celu jak najszybsze zaradzenie tej sytuacji i zapewnienie poszanowania wspólnotowych przepisów środowiskowych i sanitarnych;

Środa, 12 marca 2008 r.

98. wzywa Komisję do opracowania w trybie pilnym kompleksowej koncepcji uwzględnienia poruszanych przez Europę kwestii niezwiązanych z handlem w negocjacjach w sprawie handlu światowego, w szczególności kwestii związanych z uznawaniem i ochroną oznaczeń geograficznych, dobrostanem zwierząt, stanem zdrowia importowanych zwierząt i produktów roślinnych, itd., tak aby zapobiec nieuczciwej konkurencji wobec producentów europejskich oraz przenoszeniu problemów związanych z dobrostanem zwierząt i ochroną środowiska do krajów trzecich; wzywa Komisję do aktywnych działań zmierzających do wprowadzenia pojęcia kwalifikowanego dostępu do rynku podczas negocjacji z WTO, w celu upowszechniania norm zrównoważonego zarządzania w rolnictwie;

99. zwraca uwagę, że również w przyszłości rolnictwo europejskie nie poradzi sobie bez odpowiedniej ochrony zewnętrznej; dlatego też wzywa do nałożenia takich samych wymogów co do jakości i bezpieczeństwa produktów pochodzących z państw trzecich, jak dla produkowanych w UE;

100. uważa, że likwidacja subsydiów eksportowych powinna zostać zharmonizowana z działaniami promocyjnymi prowadzonymi w krajach trzecich;

101. przypomina, że w kontekście zmian klimatycznych przed rolnictwem rysują się dwa główne wyzwania: zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych odpowiedzialnych za zmiany klimatyczne oraz dostosowanie się do skutków zmian klimatycznych; podkreśla, że oznacza to, iż rolnictwo musi zmierzyć się z podwójnym wyzwaniem — zmniejszeniem emisji przy jednoczesnym dostosowaniu się do oczekiwanych skutków globalnego ocieplenia;

102. podkreśla, że zmiana klimatu jest nie tylko problemem środowiskowym, ale też socjoekonomicznym i z tego względu zabiegi i starania w zakresie ochrony środowiska w sektorze rolnym, który jest jednym z sektorów najbardziej wrażliwych, zależnym bezpośrednio od czynników klimatycznych, powinny uwzględniać potrzebę zapewnienia gospodarczej i społecznej żywotności obszarów wiejskich;

103. przypomina, że rolnictwo (będące źródłem dwóch ważnych gazów cieplarnianych: metanu i podtlenku azotu) ma ograniczony wkład w efekt cieplarniany, który w UE zmniejsza się dzięki wdrażaniu działań przyjętych już w ramach WPR, takich jak wzajemna zgodność, programy rolno-środowiskowe oraz środki w zakresie rozwoju obszarów wiejskich;

104. wzywa Komisję do sprawdzenia, w jakim zakresie możliwe jest dalsze zwiększenie tego wkładu poprzez włączenie rolnictwa w mechanizmy protokołu z Kioto;

105. uważa, że wytwarzanie energii ze źródeł odnawialnych nie może odbywać się jednostronnie kosztem hodowli i bezpieczeństwa żywnościowego ludności w Europie i na świecie, trwałego rozwoju i różnorodności biologicznej; z tego względu wzywa Komisję do przeprowadzenia analizy wpływu środków towarzyszących w zakresie stosowania energii odnawialnych na bezpieczeństwo zaopatrzenia w żywność i ochronę środowiska; wzywa do zapewnienia odpowiednich środków na wsparcie badań i wdrażanie najnowszymi i najbardziej efektywnymi technologiami w dziedzinie energetyki, które w pełni wykorzystują biomasę (np. biopaliw drugiej generacji); ponownie przypomina, że w krótkim okresie największy i najbardziej zrównoważony potencjał wzrostu produkcji energii z biomasy mają biogazownie wykorzystujące odpady zwierzęce;

106. podkreśla silny związek między działalnością rolną a jakością i ilością wody, a także podkreśla, że wpływem rolnictwa na środowisko wodne powinno się sterować w zrównoważony sposób; uważa, że prawodawstwo w dziedzinie ochrony środowiska w połączeniu z zasadą „zanieczyszczający płaci” powinno stanowić naczelną zasadę dla skutecznego osiągnięcia zrównoważonej gospodarki wodą i celów środowiskowych;

107. uważa, że również po 2013 r. należy nadal rozwijać system płatności rolniczych i wzywa Komisję, aby mając na uwadze, że europejscy rolnicy potrzebują pewnego i trwałego oparcia dla swojej działalności, przedłożyła w terminie do dnia 30 czerwca 2010 r. szczegółową analizę ewentualnych nowych rozwiązań, w szczególności poprzez nakreślenie strategicznych celów wytyczających rozwój rolnictwa europejskiego w kierunku innowacji, dowartościowania terytoriów, jakości produkcji, dochodów rolników, ochrony środowiska i bezpieczeństwa zaopatrzenia w żywność; wzywa Komisję do zbadania możliwości radykalnego uproszczenia procedur administracyjnych, w szczególności w odniesieniu do płatności dotacji poniżej 20 000 EUR na beneficjenta rocznie;

Środa, 12 marca 2008 r.

108. wskazuje, że rolnictwo wpływa na różnorodność biologiczną, tworzy ją i jej zagraża; uważa, że konieczne są wysiłki na szczeblu światowym, lokalnym i UE w celu ochrony wartościowych funkcji ekosystemów zapewnianych przez różnorodność biologiczną, mianowicie oczyszczania powietrza i wody, zapyłania upraw i ochrony przed erozją;

109. wskazuje, że w obecnym okresie programowania 2007–2013 rozwój obszarów wiejskich (i finansujący go instrument EFFROW) jako drugi filar WPR ma znaczący wpływ w kontekście regionalnym; usilnie zwraca się do Komisji o promowanie możliwości bardziej spójnego wdrażania programów w ramach polityki regionalnej (fundusze strukturalne) w celu osiągnięcia zintegrowanego podejścia w obszarach, gdzie możliwe jest uzyskanie synergii;

110. uważa, że rozwój obszarów wiejskich nie jest możliwy bez działalności rolniczej, gdyż jego celem jest zapewnienie ekonomicznej niezależności mieszkańców obszarów wiejskich oraz poprawa ich jakości życia;

111. apeluje do Komisji o przedstawienie spójnego pakietu wniosków w celu utrzymania i rozwijania trwałej działalności rolnej, szczególnie na obszarach mniej uprzywilejowanych i obszarach o trudnych warunkach gospodarowania, gdyż mają one istotne znaczenie dla ochrony różnorodności biologicznej oraz zachowania ekosystemów;

112. zwraca się do Komisji o nasilenie polityki badań i transferu technologicznego, zwłaszcza w celu promowania sposobów produkcji bardziej przyjaznych środowisku i ekosystemom, w służbie zrównoważonego rolnictwa;

113. zwraca uwagę na udane projekty w UE, gdzie współpraca na szczeblu lokalnym i regionalnym między rolnikami, grupami zajmującymi się ochroną środowiska i władzami z sukcesem ograniczyła wpływ rolnictwa na środowisko;

114. uważa w szczególności, że każdy przyszły system powinien koncentrować się w większym stopniu na aspektach spójności społecznej, gospodarczej i terytorialnej oraz zintegrowanego rozwoju obszarów wiejskich oraz podmiejskich, wzmocnieniu kluczowych sektorów rolniczych, płaceniu za świadczenia lub odszkodowaniach za nadzwyczajne obciążenia oraz zarządzaniu ryzykiem; uważa, że w tym celu konieczne jest zdefiniowanie na nowo stosunku pomiędzy pierwszym a drugim filarem;

115. uważa, że europejskie rolnictwo może przynieść przyjazne środowisku rozwiązania najpilniejszych problemów naszego zurbanizowanego społeczeństwa, w tym także na obszarach podmiejskich, przyczyniając się w ten sposób do realizacji celów programów lizbońskiego i goeteborskiego;

116. zwraca uwagę na szczególną rolę, jaką odgrywają rolnicy w obszarach podmiejskich; rolnicy w tych obszarach oraz osoby gospodarujące gruntami mogą promować rozwiązania, które wypełniają zarówno cele lizbońskie (wiedza, badania naukowe, innowacje), jak i goeteborskie (trwały rozwój);

*

* *

117. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Środa, 12 marca 2008 r.

Sytuacja kobiet na obszarach wiejskich UE

P6_TA(2008)0094

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2008 r. w sprawie sytuacji kobiet na obszarach wiejskich UE (2007/2117(INI))

(2009/C 66 E/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat WE, w szczególności jego art. 3 i 13,
- uwzględniając decyzję Rady 2006/144/WE z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie strategicznych wytycznych Wspólnoty dla rozwoju obszarów wiejskich (okres programowania 2007–2013) ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1974/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ⁽⁴⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 86/613/EWG z dnia 11 grudnia 1986 r. w sprawie stosowania zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn pracujących na własny rachunek, w tym w rolnictwie, oraz w sprawie ochrony kobiet pracujących na własny rachunek w okresie ciąży i macierzyństwa ⁽⁵⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzania w życie zasady równych szans i równego traktowania mężczyzn i kobiet w sprawach zatrudnienia i zawodowych ⁽⁶⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiające przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych ⁽⁷⁾,
- uwzględniając rezolucję Rady z dnia 2 grudnia 1996 r. w sprawie włączenia elementu równych szans dla mężczyzn i kobiet w europejskie fundusze strukturalne ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 marca 2003 r. w sprawie celów równości szans dla kobiet i mężczyzn przy wykorzystywaniu funduszy strukturalnych ⁽⁹⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 22 lipca 2003 r. w sprawie zatrudnienia na obszarach wiejskich w ramach europejskiej strategii zatrudnienia ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając dokument „Przegląd strategii zrównoważonego rozwoju — zmieniona strategia” ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji na wiosenny szczyt Rady Europejskiej zatytułowany „Wspólne działania na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia — nowy początek strategii lizbońskiej” (COM(2005)0024),

⁽¹⁾ Dz.U. L 55 z 25.2.2006, s. 20.

⁽²⁾ Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 368 z 23.12.2006, s. 15.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 359 z 19.12.1986, s. 56.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 204 z 26.7.2006, s. 23.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 161 z 26.6.1999, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 386 z 20.12.1996, s. 1.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 61 E z 10.3.2004, s. 370.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 186 z 6.8.2003, s. 3.

⁽¹¹⁾ Dokument Rady 10117/06 z 9.6.2006.

Środa, 12 marca 2008 r.

- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Znoszenie różnic w wynagradzaniu kobiet i mężczyzn” (COM(2007)0424),
 - uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Zatrudnienie na obszarach wiejskich: wypełnianie luki w zatrudnieniu” (COM(2006)0857) oraz towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji (SEC(2006)1772),
 - uwzględniając publikację „Kobiety zaangażowane w rozwój obszarów wiejskich: zapewnianie przyszłości na obszarach wiejskich Europy” ⁽¹⁾,
 - uwzględniając studium z 2006 r. na temat zatrudnienia na obszarach wiejskich,
 - uwzględniając sprawozdanie z 2006 r. dotyczące rozwoju obszarów wiejskich w Unii Europejskiej — informacje statystyczne i gospodarcze,
 - uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej, która odbyła się w Lizbonie w dniach 23–24 marca 2000 r., dotyczące strategii lizbońskiej na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego,
 - uwzględniając konkluzje zatytułowane „Przyszłość obszarów wiejskich — tworzenie polityki zdolnej do sprostania naszym ambicjom” przyjęte przez drugą konferencję europejską w sprawie rozwoju obszarów wiejskich, która odbyła się w Salzburgu w dniach 12–14 listopada 2003 r.,
 - uwzględniając sprawozdania Europejskiej Fundacji na rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy (Eurofound) zatytułowane „Pierwszy europejski przegląd jakości życia — różnice między obszarami miejskimi i wiejskimi”, „Kapitał społeczny a tworzenie miejsc pracy na obszarach wiejskich Europy” i „Przedsiębiorczość kobiet na obszarach wiejskich”,
 - uwzględniając decyzję Rady 2005/600/WE z dnia 12 lipca 2005 r. w sprawie wytycznych dla polityk zatrudnienia państw członkowskich ⁽²⁾,
 - uwzględniając wspólne sprawozdanie w sprawie ochrony socjalnej i integracji społecznej (2007 r.) ⁽³⁾,
 - uwzględniając Europejski pakt na rzecz równości płci zatwierdzony przez Radę Europejską podczas posiedzenia w Brukseli w dniach 23–24 marca 2006 r.,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 czerwca 1993 r. w sprawie oceny pracy kobiet bez wynagrodzenia ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie kobiet na obszarach wiejskich Unii w kontekście śródk okresowego przeglądu wspólnej polityki rolnej (WPR) ⁽⁵⁾ oraz rezolucję z dnia 13 marca 2007 r. w sprawie planu działań na rzecz równości kobiet i mężczyzn 2006–2010 ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A6-0031/2008),
- A. mając na uwadze, że z perspektywy europejskiej obszary wiejskie ⁽⁷⁾ rozpatrywane są poprzez pryzmat wspólnej polityki rolnej (WPR); mając na uwadze, że niniejsza rezolucja odnosi się do drugiego filaru WPR, tj. rozwoju obszarów wiejskich, a także mając na uwadze, że należy również uwzględnić politykę społeczną i gospodarczą,

⁽¹⁾ Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa, Komisja Europejska 2000.

⁽²⁾ Dz.U. L 205 z 6.8.2005, s. 21.

⁽³⁾ Dokument Rady 6694/07 z 23.2.2007.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 194 z 19.7.1993, s. 389.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 74 E z 24.3.2004, s. 882.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 301 E z 13.12.2007, s. 56.

⁽⁷⁾ Definicję obszarów wiejskich stosowaną w niniejszej rezolucji przyjęto w kontekście decyzji 2006/144/WE. Komisja konsekwentnie stosuje metodologię OECD. Metodologia OECD opiera się na gęstości zaludnienia (OECD, Tworzenie wskaźników dla obszarów wiejskich w celu kształtowania polityki terytorialnej, Paryż, 1994). Podstawę jej stanowi podejście dwuetapowe: po pierwsze — jednostki lokalne (np. gminy) uznawane są za wiejskie, jeśli gęstość zaludnienia na ich terenie nie przekracza 150 os./km². Następnie regiony (np. NUTS 3 lub NUTS 2) przypisywane są do jednej z 3 kategorii:

- region z przewagą obszarów wiejskich (PR): jeśli ponad 50 % ludności regionu mieszka w społecznościach wiejskich (w których gęstość zaludnienia nie przekracza 150 os./km²),
- region pośredni (IR): jeśli 15 do 50 % ludności regionu mieszka w lokalnych skupiskach wiejskich,
- region z przewagą obszarów miejskich (PU): jeśli poniżej 15 % ludności regionu mieszka w lokalnych skupiskach wiejskich.

1 284 regiony NUTS 3 w UE-27 są stosunkowo równomiernie rozłożone między trzy kategorie wiejsko-miejskie. Komisja podejmuje obecnie prace nad alternatywnymi definicjami, które lepiej odzwierciedlałyby różnorodność obszarów o przeważającym wiejskim charakterze, w tym obszarów wokół miast.

Środa, 12 marca 2008 r.

- B. mając na uwadze, że jednym z głównych celów polityki rozwoju obszarów wiejskich prowadzonej przez Unię Europejską jest podniesienie jakości życia na obszarach wiejskich i propagowanie zróżnicowanej działalności gospodarczej,
- C. mając na uwadze, że uatrakcyjnienie obszarów wiejskich wymaga propagowania zrównoważonego i zintegrowanego wzrostu oraz tworzenia nowych możliwości zatrudnienia, zwłaszcza dla kobiet i ludzi młodych, jak również świadczenia wysokiej jakości usług zdrowotnych i społecznych,
- D. mając na uwadze, że zmiany gospodarcze i społeczne, którym podlegają obszary wiejskie, nie wpływają w jednakowy sposób na wszystkie kobiety, dla niektórych stanowią szansę, dla innych — bardzo poważne wyzwanie i problemy,
- E. mając na uwadze, że cele lizbońskie związane z tworzeniem wzrostu gospodarczego i propagowaniem społecznej gospodarki rynkowej można wypełnić jedynie przy pełnym wykorzystaniu znacznych możliwości kobiet na rynku pracy, zarówno na obszarach wiejskich, jak i miejskich,
- F. mając na uwadze, że praca kobiet jest często postrzegana jako nieograniczone zasoby naturalne, które mogą być eksploatowane oraz mając ponadto na uwadze, że niesprawiedliwy podział rynku pracy staje się coraz bardziej sztywny,
- G. mając na uwadze, że stopa zatrudnienia zarówno mężczyzn, jak i kobiet jest niższa na obszarach wiejskich, a ponadto wiele kobiet nigdy nie pojawia się na oficjalnym rynku pracy, a zatem nie są one rejestrowane jako bezrobotne, ani uwzględnianie w statystykach dotyczących bezrobocia oraz mając na uwadze, że brak miejsc pracy wysokiej jakości niekorzystnie wpływa na obszary wiejskie,
- H. mając na uwadze, że wdrożenie dyrektywy 86/613/EWG nie było dotychczas skuteczne ani nie spełniło pierwotnych celów dyrektywy, w szczególności w zakresie poprawy statusu małżonków pomagających w pracy,
- I. mając na uwadze, że wiele kobiet na obszarach wiejskich zajmuje się pracami porównywalnymi z działalnością zawodową, które jednak nie są uznawane za taką działalność, nie są chronione ani opłacane,
- J. mając na uwadze, że niewiele kobiet jest właścicielkami gospodarstw rolnych – zazwyczaj działających na niewielką skalę i o niskiej rentowności — oraz że większość kobiet na obszarach wiejskich pracuje ze swoimi partnerami (ojcowie, bracia lub mężowie), mającymi wyłączne prawo własności gospodarstwa (rolnego lub hodowlanego),
- K. mając na uwadze, że w różnych państwach członkowskich, a także w obrębie poszczególnych państw członkowskich na obszarach wiejskich występują bardzo zróżnicowane sytuacje i mając w związku z tym na uwadze, że obszarom wiejskim o różnych możliwościach rozwoju, a także ludności zamieszkującej na danym obszarze, należy udzielić odpowiedniego wsparcia,
- L. mając na uwadze, że obszary wiejskie mogą zapewnić wysoką jakość życia rodzinom z dziećmi oraz ludziom starszym, jednak wciąż wiąże się ono z występowaniem wielu różnych wyzwań, takich jak brak infrastruktury edukacyjnej i szkoleniowej na wszystkich poziomach oraz nieodpowiednia sieć usług socjalnych, niezapewniająca, na przykład, wystarczającej liczby odpowiednich instytucji opieki nad dziećmi, usług dla potrzebujących i opieki nad ludźmi starszymi i chorymi lub niepełnosprawnymi, a także presja z powodu trwających przekształceń w rolnictwie i działań w zakresie ochrony środowiska naturalnego,
- M. mając na uwadze, że znaczny wkład kobiet w rozwój lokalny i gminny znajduje niedostateczne odzwierciedlenie w ich udziale w procesach decyzyjnych,
- N. mając na uwadze, że to głównie kobiety zgłaszają się do pracy ochotniczej w rodzinie lub związanej z ich rodziną, a rodzina stanowi podstawową komórkę społeczną,
- O. mając na uwadze, że obszary wiejskie szczególnie dotyka problem starzenia się społeczeństwa, niskiej gęstości zaludnienia i wyludnienia na niektórych obszarach,
- P. mając na uwadze, że migracja kobiet z grupy wiekowej osób aktywnych zawodowo nadal powoduje maskulinizację ludności wiejskiej, co ma negatywne skutki dla jakości życia społeczności i dla tendencji demograficznych,

Środa, 12 marca 2008 r.

- Q. mając na uwadze, że kobiety na obszarach wiejskich spędzają szczególnie dużo czasu, wożąc dzieci i innych członków rodziny do lekarza, szkoły i na zajęcia sportowe oraz mając na uwadze, że młodzi ludzie są w niekorzystnej sytuacji z powodu braku lokalnej komunikacji publicznej, w związku z czym posiadają mniej możliwości znalezienia kursów zawodowych lub pracy,
- R. mając na uwadze większe trudności z dostępem do technologii informatycznych i komunikacyjnych na wsi, zwłaszcza dla kobiet,
- S. mając na uwadze, że obszary wiejskie oferują konkretne możliwości z uwagi na ich potencjał rozwoju w nowych sektorach, zapewnianie udogodnień na obszarach wiejskich oraz rzemiosło i turystykę, którymi zajmują się głównie kobiety i które stanowią istotny czynnik gospodarczy dla obszarów słabo rozwiniętych, ale interesujących pod względem krajoznawczym,
- T. mając na uwadze, że należy dokładniej rozważyć kwestię sporządzania budżetu z uwzględnieniem spraw płci w celu sprawnego zarządzania programami rozwoju obszarów wiejskich, a w szczególności w celu lepszego ukierunkowania funduszy na specyficzne potrzeby kobiet w tych regionach,
- U. mając na uwadze, że zniesienie nierówności i promowanie równych szans dla mężczyzn i kobiet są podstawowymi celami rozporządzenia (WE) nr 1260/1999,
1. jest przekonany, że uwzględnianie spraw płci w sektorze wiejskim stanowi podstawową strategię, nie tylko na rzecz promowania równości kobiet i mężczyzn, ale również na rzecz wzrostu gospodarczego i zrównoważonego rozwoju obszarów wiejskich;
 2. apeluje do Komisji o lepsze dane statystyczne i informacje dotyczące tego zjawiska oraz o przeprowadzenie analizy wzorców, podstawowych przyczyn i skutków migracji z obszarów wiejskich w UE; wzywa państwa członkowskie do opracowania strategii mających na celu ograniczenie migracji kobiet z obszarów wiejskich, w szczególności kobiet dobrze wykształconych;
 3. wzywa państwa członkowskie, aby we współpracy z regionalnymi i lokalnymi władzami i przedsiębiorstwami stworzyły zachęty do podniesienia poziomu wykształcenia i wyszkolenia zawodowego kobiet oraz zwiększenia ich uczestnictwa w życiu zawodowym, zwłaszcza poprzez zniesienie dyskryminacji, jakiej mogą paść ofiarą na rynku pracy, w celu rozwiązania problemu ubóstwa i wykluczenia społecznego na obszarach wiejskich; odnotowuje, że ubóstwo jest szeroko rozpowszechnione na obszarach wiejskich, zwłaszcza w nowych państwach członkowskich;
 4. wzywa państwa członkowskie do przyjęcia odpowiednich środków w odniesieniu do kobiet samozatrudnionych w zakresie urlopów macierzyńskich i zwolnień lekarskich;
 5. wzywa Komisję do przedstawienia statystyk na temat ubóstwa i wykluczenia społecznego z podziałem nie tylko ze względu na płeć i wiek, ale również z uwzględnieniem podziału miasto/wieś;
 6. wzywa państwa członkowskie do wparcia przechodzenia od obszarów wiejskich, na których dominuje rolnictwo do obszarów wiejskich o szeroko pojętej gospodarce;
 7. wzywa państwa członkowskie do wdrażania polityki poprawy ogólnych warunków życia kobiet na obszarach wiejskich ze szczególnym uwzględnieniem kobiet niepełnosprawnych, kobiet będących ofiarami męskiej przemocy, kobiet wywodzących się z mniejszości etnicznych oraz kobiet cierpiących z powodu różnych form dyskryminacji, oraz do zabezpieczenia przyszłości obszarów wiejskich poprzez zapewnienie dostępu do usług na wsi, takich jak usługi pocztowe, szerokopasmowe usługi sieciowe, nowe technologie, ośrodki kultury i sportu, straż pożarna i usługi użyteczności publicznej;
 8. wzywa instytucje UE, państwa członkowskie, władze regionalne i lokalne do ułatwienia dostępu do technologii informatycznych i komunikacyjnych na obszarach wiejskich oraz do promowania równych szans w tym dostępie poprzez politykę i działania ukierunkowane na kobiety wiejskie;

Środa, 12 marca 2008 r.

9. wzywa państwa członkowskie do propagowania przedsiębiorczości kobiet, wspierania sieci przedsięwzięć kobiecych, takich jak modele nauczania/treningu lub związki kobiet-przedsiębiorców, oraz do opracowania inicjatyw ukierunkowanych na poprawę przedsiębiorczości, umiejętności i możliwości kobiet na obszarach wiejskich, jak również na promowanie włączania kobiet do struktur zarządzania przedsiębiorstwami i stowarzyszeniami;
10. wzywa instytucje UE, państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne do wspierania projektów mających na celu promowanie i doradztwo w zakresie tworzenia innowacyjnych przedsiębiorstw produkcji rolnej na obszarach wiejskich, stwarzających nowe miejsca pracy przede wszystkim dla kobiet, zwłaszcza w takich obszarach działalności, jak wykorzystywanie zbędnych lub niewykorzystanych produktów, nadawanie wartości produktom rolnym i zdobywanie rynków zbytu dla nich, stosowanie nowych technologii i stymulowanie dywersyfikacji gospodarczej w regionie oraz zapewnianie usług ułatwiających godzenie życia zawodowego z rodzinnym;
11. wzywa Radę, Komisję i państwa członkowskie do zwiększenia nakładów finansowych na nowatorskie działania na rzecz kobiet na obszarach wiejskich; wzywa Komisję do ustanowienia projektów sieciowych LEADER dla wymiany doświadczeń i najlepszych wzorców;
12. podkreśla konieczność nadawania jak największej wartości pracy kobiet, w tym pracy kobiet-immigrantek, które nie są członkami rodziny prowadzącej gospodarstwo, lecz stanowią siłę roboczą w polu, i które w szczególności borykają się z trudnościami związanymi z sytuacją kobiet w rolnictwie;
13. wzywa państwa członkowskie i Komisję do wzięcia pod uwagę ważnej grupy — kobiet pomagających swoim partnerom w gospodarstwach rolnych i w małych i średnich przedsiębiorstwach (MŚP), które w wielu państwach członkowskich nie posiadają ustalonego statusu prawnego, co prowadzi do konkretnych finansowych i prawnych problemów w zakresie prawa do urlopu macierzyńskiego, zwolnienia lekarskiego, nabywania praw emerytalnych i dostępu do systemu ubezpieczeń społecznych, jak również problemów w przypadku rozwodu;
14. wzywa państwa członkowskie do promowania wspólnej własności jako formy prawnej w celu pełnego uznania praw kobiet w sektorze rolnictwa, zapewnienia odpowiedniej ochrony socjalnej i uznania ich pracy;
15. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia wsparcia ideologicznego i finansowego za pełnienie obowiązków honorowych i pracę społeczną; podkreśla znaczenie społecznej pracy organizacji kobiecych; wzywa jednakże do wprowadzenia zmian strukturalnych, aby zwiększyć dostęp kobiet do płatnej pracy;
16. zaznacza, że kobiety na obszarach wiejskich są bardziej dotknięte problemem ukrytego bezrobocia niż mężczyźni z uwagi na tradycyjny podział ról i słabą infrastrukturę w wielu dziedzinach, takich jak opieka nad dziećmi;
17. wzywa państwa członkowskie, aby we współpracy z władzami regionalnymi zachęcały do tworzenia regionalnych ośrodków wsparcia dla kobiet, zwłaszcza w wieku 25 – 60 lat, którym grozi bezrobocie, oraz aby zachęcały je do podejmowania kroków w kierunku samozatrudnienia lub do rozwoju usług w ich własnych społecznościach poprzez oddolne konsultacje i ocenę potrzeb;
18. wzywa państwa członkowskie do polepszenia obiektów edukacyjnych i szkoleniowych oraz do promowania rozwoju sieci usług społecznych w zakresie opieki nad dziećmi, opieki nad osobami starszymi chorymi i niepełnosprawnymi jako środka służącego godzeniu życia zawodowego, rodzinnego i osobistego kobiet i mężczyzn na obszarach wiejskich; wzywa również do poprawy opieki zdrowotnej, a zwłaszcza dostępności opieki zdrowotnej pierwszego kontaktu; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia usług paramedycznych i dyżurów lekarskich na obszarach wiejskich;
19. zwraca uwagę na fakt, że przemoc seksualna i przemoc w rodzinie wobec kobiet i dziewcząt na obszarach wiejskich stanowią poważne tabu; wzywa państwa członkowskie do podjęcia odpowiednich środków dla zapewnienia lepszej ochrony i wsparcia dla ofiar i osób zagrożonych tego typu przemocą;

Środa, 12 marca 2008 r.

20. apeluje do państw członkowskich, aby zajęły się sprawą braku sprawnej infrastruktury transportowej na obszarach wiejskich oraz opracowały pozytywne strategie poprawy dostępu do transportu dla wszystkich, a zwłaszcza osób niepełnosprawnych, ponieważ transport pozostaje istotnym czynnikiem w utrwalaniu wykluczenia społecznego i nierówności społecznej, które dotyczą głównie kobiety;
21. wzywa Komisję, aby w ramach przeglądu programów rozwoju obszarów wiejskich pilnie monitorowała włączanie spraw płci do programów rozwoju obszarów wiejskich przedkładanych przez państwa członkowskie;
22. z ziązku z tym z zadowoleniem przyjmuje projekty EFS/EQUAL mające na celu zwrócenie uwagi na sytuację kobiet na obszarach rolniczych i wiejskich i poprawę jej; wzywa Komisję i państwa członkowskie do promowania takich projektów w Unii Europejskiej;
23. wzywa państwa członkowskie do wspierania przedsiębiorstw, które inwestują na obszarach wiejskich i oferują kobietom zatrudnienie wysokiej jakości;
24. wzywa instytucje UE, państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne do promowania tworzenia forów wymiany wiedzy lub podobnych działań, zarówno na poziomie krajowym jak i międzynarodowym, ze szczególnym uwzględnieniem sytuacji kobiet na obszarach wiejskich;
25. powołuje się na fakt, że kobiety są niewystarczająco reprezentowane na oficjalnych stanowiskach kierowniczych na poziomie wsi lub regionu, pomimo iż odgrywają one ważną rolę w nieformalnej wspólnocie i w jej życiu społecznym wpływając na rozwój kapitału społecznego, poprzez zaangażowanie w nieformalne sieci lokalne (np. w ramach dobrowolnej pracy na rzecz wspólnoty lub różnych stowarzyszeń tematycznych);
26. wzywa właściwe władze krajowe, regionalne i lokalne do zachęcania kobiet do udziału w lokalnych grupach działania oraz do tworzenia lokalnych partnerstw w ramach osi Leader, a także do zapewnienia zrównoważonego pod względem płci udziału w organach zarządzających;
27. wyraża ubolewanie, że Komisja nie odpowiedziała na wyżej wspomnianą rezolucję Parlamentu z dnia 3 lipca 2003 r. i nie podjęła radykalnej rewizji dyrektywy 86/613/EWG, pomimo że sama Komisja przyznaje, iż stosowanie tej dyrektywy nie było dotychczas skuteczne oraz że poczyniono minimalne postępy w uznawaniu pracy małżonków osób pracujących na własny rachunek lub pracujących w gospodarstwach rolnych w państwach członkowskich oraz w zapewnianiu im odpowiedniej ochrony; ponownie wzywa Komisję do przedstawienia do końca roku 2008 wniosku dotyczącego poprawionej dyrektywy zapewniającej niezależne prawa socjalne i emerytalne dla kobiet pomagających w pracy w gospodarstwach rolnych i MSP;
28. wyraża ponadto głębokie ubolewanie z powodu braku konkretnej reakcji Komisji na poprzednie rezolucje Parlamentu w sprawie sytuacji małżonków pomagających partnerom pracującym na własny rachunek, które wzywały do:
- obowiązkowego rejestrowania pomagających małżonków, tak by osoby te nie były „niewidzialnymi pracownikami”;
 - zobowiązania państw członkowskich do podjęcia niezbędnych środków mających na celu zagwarantowanie pomagającym małżonkom prawa do ubezpieczenia obejmującego opiekę zdrowotną, świadczenia emerytalne, świadczenia z tytułu macierzyństwa i usługi zastępcze oraz świadczenia związane z niepełnosprawnością;
29. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, Komitetowi Regionów oraz organom wykonawczym i wybieralnym odpowiedzialnym na szczeblu lokalnym, regionalnym i krajowym w państwach członkowskich za kwestie równości szans.
-

Środa, 12 marca 2008 r.

Zrównoważone rolnictwo i biogaz: przegląd prawodawstwa UE

P6_TA(2008)0095

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2008 r. w sprawie zrównoważonego rolnictwa i biogazu: potrzeba przeglądu prawodawstwa UE (2007/2107(INI))

(2009/C 66 E/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 7 grudnia 2005 r. zatytułowany „Plan działania w sprawie biomasy” (COM(2005)0628),
- uwzględniając komunikat Komisji skierowany do Rady i Parlamentu Europejskiego z dnia 10 stycznia 2007 r., zatytułowany „Mapa drogowa na rzecz energii odnawialnej — Energie odnawialne w XXI wieku: budowa bardziej zrównoważonej przyszłości” (COM(2006)0848),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 listopada 1997 r. zatytułowany „Energia dla przyszłości: odnawialne źródła energii — biała księga dotycząca strategii i planu działania Wspólnoty” (COM(1997)0599),
- uwzględniając dyrektywę 2001/77/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji skierowany do Rady i Parlamentu Europejskiego z dnia 26 maja 2004 r., zatytułowany „Udział energii odnawialnej w UE — sprawozdanie Komisji zgodnie z art. 3 dyrektywy 2001/77/WE, ocena wpływu instrumentów legislacyjnych i innych strategii politycznych Wspólnoty na rozwój udziału odnawialnych źródeł energii w UE i propozycje dotyczące konkretnych działań” (COM(2004)0366),
- uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1230/2003/WE z dnia 26 czerwca 2003 r. przyjmującą wieloletni program działania w dziedzinie energii: Inteligentna Energia – Europa (2003–2006) ⁽²⁾ oraz komunikat Komisji z dnia 8 lutego 2006 r. zatytułowany „Strategia UE na rzecz biopaliw” (COM(2006)0034),
- uwzględniając dyrektywę 2003/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 ⁽⁴⁾ z dnia 29 września 2003 ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) ⁽⁵⁾,
- uwzględniając decyzję nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. dotyczącą mechanizmu monitorowania emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz wykonania Protokołu z Kioto ⁽⁶⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 283 z 27.10.2001, s. 33. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/108/WE (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 414).

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 15.7.2003, s. 29. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją nr 787/2004/WE (Dz.U. L 138 z 30.4.2004, s. 12).

⁽³⁾ Dz.U. L 123 z 17.5.2003, s. 42.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 146/2008 (Dz.U. L 46 z 21.2.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 146/2008.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 49 z 19.2.2004, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/75/WE (Dz.U. L 157 z 30.4.2004, s. 100).

Środa, 12 marca 2008 r.

- uwzględniając rezolucję z dnia 29 września 2005 r. w sprawie udziału odnawialnej energii w UE oraz propozycji konkretnych działań ⁽¹⁾,
 - uwzględniając rezolucję z dnia 23 marca 2006 r. w sprawie wspierania upraw do celów niespożywczych ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz opinie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii i Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A6-0034/2008),
- A. mając na uwadze, że wyżej wymieniony komunikat Komisji z dnia 26 listopada 1997 r. wyznacza cel, jakim jest zwiększenie energii czerpanej z odnawialnych źródeł z 6 % w 1995 r. do 12 % do 2010 r.,
- B. mając na uwadze, że Komisja stwierdziła w swoim wyżej wymienionym komunikacie z dnia 7 grudnia 2005 r., że aby osiągnąć ten cel, należy ponad dwukrotnie zwiększyć ilość energii czerpanej z biomasy,
- C. mając na uwadze, że rolnictwo i leśnictwo w UE w znaczącym stopniu przyczyniły się do złagodzenia skutków zmian klimatycznych, jak świadczy o tym redukcja emisji gazów cieplarnianych pochodzących z rolnictwa o 10 % między 1990 a 2004 r. w UE-15 i o 14 % w UE-25, mając na uwadze, że należy się spodziewać, że do 2010 r. emisje pochodzące z rolnictwa UE osiągną poziom o 16 % niższy od poziomu z 1990 r.,
- D. mając na uwadze, że istnieje znaczący potencjał na decydujący wzrost produkcji biogazu, szczególnie z uwagi na potencjalny udział produkcji zwierzęcej (nawóz zwierzęcy), osadów, odpadów, jak również roślin nienadających się do produkcji żywności i paszy jako preferowanych materiałów do produkcji biogazu; mając jednak na uwadze, że należy uwzględnić wpływ zastosowania energetycznego pochodzącego z rolnictwa nawozu zwierzęcego na strukturę i żywotność gleby,
- E. mając na uwadze, że jak dotąd tylko 50 PJ biogazu jest produkowane rocznie przy użyciu nawozu zwierzęcego, roślin energetycznych, osadu i odpadów organicznych, podczas gdy potencjał samego nawozu zwierzęcego wynosi 827 PJ,
- F. mając na uwadze, że produkcja biogazu i biogazownie są nierówno rozłożone w UE, co tym bardziej dowodzi faktu, że jego potencjał nie jest w pełni wykorzystywany,
- G. mając na uwadze, że biogaz można wykorzystać na wiele użytecznych sposobów, w tym do produkcji energii elektrycznej, w systemach grzewczo-chłodzących, do napędzania pojazdów itd.,
- H. mając na uwadze, że wykorzystanie biomasy do produkcji energii elektrycznej może przyczynić się do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych i że jest uważane za jedno z najtańszych źródeł energii grzewczej,
- I. mając na uwadze, że rozbudowa biogazowni opartych na roślinach energetycznych następuje znacznie wolniej z powodu szybkiego wzrostu cen zbóż, dostaw żywności i problemów związanych ze środowiskiem naturalnym,
- J. mając na uwadze, że obawy dotyczące związku między produkcją bioenergii (początkowo bioetanolem i biodieselem) a wzrostem cen zbóż i żywności na rynkach światowych nie odnoszą się do produkcji biogazu z wykorzystaniem nawozu zwierzęcego, osadów, odpadów organicznych i produktów ubocznych z upraw nienadających się do produkcji żywności i paszy, a bezpieczne przetwarzanie tych składników jest w każdym wypadku konieczne,
- K. mając na uwadze, że nawóz zwierzęcy w nowych państwach członkowskich występuje głównie w postaci mieszanej i składa się w przynajmniej 20 % ze słomy oraz mając również na uwadze wydłużony okres między produkcją nawozu zwierzęcego a usuwaniem nawozu zwierzęcego nienadającego się do żadnej formy fermentacji,

Biogaz jako znaczące bogactwo

1. uznaje, że biogaz stanowi znaczące źródło energii, przyczyniający się do zrównoważonego rozwoju gospodarczego, rolniczego i wiejskiego, a także do ochrony środowiska;

⁽¹⁾ Dz.U. C 227 E z 21.9.2006, s. 599.

⁽²⁾ Dz.U. C 292 E z 1.12.2006, s. 140.

Środa, 12 marca 2008 r.

2. podkreśla, że biogaz może wnieść wkład na rzecz zmniejszenia uzależnienia energetycznego UE;
3. podkreśla, że produkcja biogazu z nawozu zwierzęcego, osadów oraz odpadów miejskich, zwierzęcych i organicznych służy zróżnicowaniu źródeł energii i może w ten sposób coraz bardziej przyczyniać się do poprawy bezpieczeństwa, konkurencyjności i trwałości dostaw energii UE oraz otwierać przed rolnikami nowe perspektywy uzyskania dochodów;
4. uważa, że stosowanie biogazu szczególnie przy produkcji ciepła i energii elektrycznej przyczyniłoby się w znacznym stopniu do osiągnięcia wiążącego celu, jakim jest dwudziestoprocentowy udział energii ze źródeł odnawialnych w całkowitym zużyciu energii w UE do roku 2020;
5. podkreśla, że w dłuższej perspektywie czasowej odnawialne źródła energii, takie jak biogaz i biopaliwa, w połączeniu z energią słoneczną i energią wiatrową i przy uwzględnieniu dalszych zintensyfikowanych wysiłków badawczych mogą stać się jeszcze bardziej niezależne od kopalnych i jądrowych źródeł energii;
6. zachęca zarówno UE, jak i państwa członkowskie do wykorzystywania ogromnego potencjału biogazu poprzez tworzenie sprzyjających warunków oraz utrzymywanie i rozwijanie systemów wsparcia w celu pobudzania inwestycji w biogazownie i ich utrzymywanie;

Środowisko naturalne, wydajność energetyczna i zrównoważony rozwój

7. podkreśla, że biogaz pochodzący z nawozu zwierzęcego posiada liczne zalety środowiskowe, takie jak zmniejszenie emisji metanu i CO₂, zmniejszenie emisji pyłów i podtlenków azotu, o wiele mniej ohydny zapach, higienizacja gnojówki i większa zdolność użyźniająca azotu w przerobionym nawozie zwierzęcym, co oznacza, że dla osiągnięcia tego samego stopnia użyźnienia potrzeba mniej azotu;
8. podkreśla, że produkcja agropaliw z odpadów nie powinna stać się celem samym w sobie; zaznacza, że zmniejszenie ilości odpadów powinno pozostać priorytetem polityki UE i państw członkowskich w dziedzinie środowiska;
9. wzywa do szerszego stosowania gnojowicy jako materiału do produkcji biogazu, ponieważ istnieje ogromny potencjał do jej szerszego wykorzystania w tym zakresie, zachęcając jednocześnie do zdecentralizowania biogazowni produkujących energię; zauważa, że zwiększone stosowanie gnojowicy do tego celu może prowadzić do znacznego ograniczenia uwalniania metanu podczas składowania gnojowicy;
10. podkreśla, że nawóz zwierzęcy, ścieki komunalne oraz odpady rolno-przemysłowe mogą zawierać substancje (bakterie, wirusy, pasożyty, metale ciężkie oraz szkodliwe substancje organiczne), które stanowią potencjalnie zagrożenie dla zdrowia publicznego lub środowiska naturalnego; usilnie wzywa Komisję do dopilnowania przyjęcia odpowiednich środków ostrożności pozwalających na uniknięcie zanieczyszczenia i rozprzestrzeniania się tych substancji oraz wszelkich wywoływanych przez nie chorób;
11. stwierdza, że wykorzystanie osadów i odpadów zwierzęcych lub organicznych poprawi wydajność biogazowni; jest zdania, że problemy związane z higieną przy wykorzystywaniu odpadów zwierzęcych w większości przypadków mogą być stosunkowo łatwo kontrolowane;
12. apeluje również, aby produkty pierwszego stopnia przetworzenia, takie jak obierzyny ziemniaków lub miąższ owoców, były wykorzystywane jako biomasa dla biogazowni;
13. podkreśla, że w bliskiej przyszłości oczekiwane są rozwiązania techniczne i w dziedzinie zarządzania, które zwiększą jeszcze korzyści dla środowiska i zdrowia biogazowni wykorzystujących nawóz zwierzęcy, gnojówkę i odpady organiczne;
14. uważa, że w przypadku biogazowni, tak jak w przypadku gospodarstw hodowlanych, należy zapewnić zrównoważony rozwój i wielkość dostosowaną do regionów, tak by korzyści dla środowiska mogły również prowadzić do większej akceptacji gospodarstw hodowlanych, które napotykać na wiele problemów spowodowanych rosnącą liczbą skarg ze strony sąsiadów i społeczeństwa w ogólności;
15. wskazuje, że biogazownie wykorzystujące nawóz zwierzęcy, osady lub odpady organiczne mogą doprowadzić do wyższych wskaźników ługowania amoniaku; stwierdza jednak, że ten efekt uboczny może zostać powstrzymany w stosunkowo łatwy sposób, a środki zapobiegawcze powinny zostać wcielone do krajowego prawodawstwa dotyczącego biogazowni, a także do subwencji dla biogazowni;
16. wzywa państwa członkowskie i Komisję do dołożenia starań, by biogazownie nie uwalniały metanu, ponieważ mogłoby to zniweczyć ich pozytywny wpływ na globalne ocieplenie;

Środa, 12 marca 2008 r.

Oplącalność ekonomiczna i systemy wsparcia

17. przypomina, że wszelkie wsparcie finansowe dla biogazowni powinno opierać się na wydajności, rozwoju technicznym i pozytywnym bilansie w zakresie gazów cieplarnianych, tworzeniu wartości dodanej dla gospodarstw hodowlanych i w regionach wiejskich oraz innych ekonomicznych i środowiskowych zaleczeniach tych instalacji; podkreśla, że bezpieczne zaopatrzenie ludności w żywność nie może być zagrożone;
18. zauważa z głębokim zaniepokojeniem rosnącą w państwach członkowskich konkurencję między zużyciem do produkcji energii a zużyciem w łańcuchu pokarmowym niektórych produktów rolnych takich jak kukurydza; podkreśla fakt, że taka konkurencja doprowadziła do znacznego wzrostu cen pasz;
19. wzywa Komisję i państwa członkowskie do brania pod uwagę w przyszłych wnioskach dotyczących regulacji sektora biogazu nie tylko aspektów związanych ze środowiskiem naturalnym, lecz także skutków odniesieniu do zrównoważonej produkcji wysokiej jakości żywności;
20. podkreśla, że produkcja biogazu w oparciu o nawóz zwierzęcy, osady i odpady zwierzęce i organiczne powinna być traktowana priorytetowo, ponieważ wynikające z tych metod korzyści dla zrównoważonego rozwoju i środowiska są niewątpliwe;
21. zauważa, że optymalny rozmiar biogazowni zależy od różnorodnych okoliczności wpływających na ekonomię skali, które powinny być dogłębnie przeanalizowane; uważa, że oprócz oceny ekonomicznej i bilansu w zakresie gazów cieplarnianych należy przede wszystkim dokonać oceny skutków rozmiaru instalacji na otoczenie w odniesieniu do rozszerzenia uprawy monokulturowej określonych ziemiopłodów;
22. podkreśla, że zarówno ze względów środowiskowych, jak i ekonomicznych najlepszym rozwiązaniem dla biogazowni byłoby łączenie i wykorzystywanie wszystkich dostępnych substancji organicznych;
23. uważa, że młody i innowacyjny sektor biogazu wymaga wsparcia, będąc jednocześnie zdania, że takie systemy wsparcia powinny wygasnąć z chwilą uzyskania gotowości do wprowadzenia na rynek;
24. stwierdza, że finansowanie biogazowni wykorzystujących wyłącznie rośliny powinno być kontynuowane pod ścisłą kontrolą i przekierowywane na najbardziej zaawansowane i wydajne zakłady lub systemy w celu zapewnienia UE przewagi ekonomicznej i technicznej w tej dziedzinie oraz zbadania możliwości na przyszłość;
25. wzywa Komisję do przedstawienia sprawozdania wykazującego, w jaki sposób kryteria w zakresie wydajności środowiskowej i zrównoważonego rozwoju mogą być wprowadzone w przypadku upraw roślin energetycznych, sprawiając, że ta względnie nowa technika stałaby się bardziej przyjazna dla środowiska i gwarantowałyby, że kwestie związane z produkcją i dostawami żywności są właściwie rozpatrywane;
26. wzywa do zwiększenia wysiłków w zakresie promocji oraz badań nad nowymi technologiami dotyczącymi wykorzystania biogazu jako biopaliwa, w szczególności służącymi do wykorzystania biomasy (biogaz drugiej generacji) oraz zwiększenia rentowności biogazowni najbardziej przyjaznych dla środowiska, ponieważ tylko w oparciu o innowacyjne technologie, takie jak technologia uzdatniania gazu, można znacznie zwiększyć efektywność energetyczną biogazowni;
27. przypomina państwom członkowskim i Komisji, że dalsze postępy w dziedzinie biogazu nie są możliwe bez dodatkowego finansowania; przypomina, że należy przeznaczyć środki finansowe na badania i rozwój, promowanie stosowania wyników konkretnych projektów w zakładach oraz na większe wsparcie dla „zielonej energii elektrycznej” i „zielonego gazu”;
28. przypomina, że te państwa członkowskie, które przyznają dodatkowe zachęty na „zieloną energię elektryczną” poprzez odpowiednie dopłaty do cen lub inne środki, odnoszą również największe sukcesy w promowaniu biogazu;
29. uważa, że produkcja „zielonego gazu” powinna być dotowana w ten sam sposób, co „zielona energia elektryczna”;
30. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o zagwarantowanie, że środki z unijnych i krajowych programów będą przeznaczane na najbardziej wydajne i spełniające kryteria zrównoważonego rozwoju zakłady, zwłaszcza te, które produkują energię elektryczną i ciepłą lub na tworzenie infrastruktury i sieci służących modernizacji i wprowadzaniu biogazu do sieci przesyłowych gazu naturalnego;

Środa, 12 marca 2008 r.

31. podkreśla w związku z tym, że przesyłanie energii elektrycznej, ciepła oraz gazu ziemnego do sieci musi odbywać się w sposób niedyskryminacyjny i domaga się, aby biogaz był traktowany na równi z gazem ziemnym, aby po wprowadzeniu do sieci zasilania gazem ziemnym mógł osiągnąć swój pełny potencjał;
32. uważa, że uproszczenie procedur handlu emisjami CO₂ może w znaczącym stopniu przyczynić się do opłacalności ekonomicznej i zrównoważonego rozwoju biogazowni;
33. podkreśla, że biogazownie mogą wspomagać rolników, którzy nie posiadają wystarczających możliwości składowania nawozu zwierzęcego, w rozwiązywaniu tego problemu w ekonomicznie opłacalny sposób;
34. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zagwarantowania, aby zakładanie biogazowni oraz uzyskiwanie zezwoleń na wykorzystywanie odpadów organicznych i osadów nie było utrudniane niepotrzebnie przedłużającymi się procedurami i przepisami administracyjnymi;
35. zwraca uwagę na poważne różnice w długości i treści krajowych procedur udzielania zezwoleń na biogazownie oraz wzywa państwa członkowskie do zapewnienia, aby wymogi krajowe w zakresie planowania przestrzennego oraz udzielania koncesji i zezwoleń nie stwarzały niepotrzebnie przeszkód;
36. zwraca się o wprowadzenie uproszczonej procedury wydawania pozwoleń na budowę w przypadku budowy biogazowni;
37. wzywa Komisję do ustanowienia wspólnej pozytywnej listy produktów, które są dopuszczone do stosowania w biogazowniach w celu zapewnienia równych warunków dla rolników w poszczególnych państwach członkowskich;
38. zachęca rolników do współpracy przy zakładaniu i prowadzeniu biogazowni;

Potrzeba przeglądu prawodawstwa UE

39. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o prowadzenie spójnej polityki dotyczącej biogazu; wzywa Komisję do przedstawienia szczegółowego sprawozdania w sprawie biogazu i o jego rozpowszechnienie w UE, z jednoczesnym uwypukleniem koniecznych zmian w prawodawstwie wspólnotowym i krajowym w celu ułatwienia dalszego rozwoju sektora biogazu, a także wskazaniem najbardziej wydajnych sposobów wykorzystywania funduszy i programów unijnych i podaniem przykładów najlepszych praktyk; w związku z tym zwraca się również o dokonanie oceny wpływu różnych form produkcji biogazu na klimat, ekologię terenu, dochody na wsi oraz globalne bezpieczeństwo żywnościowe;
40. popiera kompleksowe włączenie promocji biogazów w ramy proponowanej dyrektywy dotyczącej energii odnawialnej (COM(2008)0019) ze szczególnym naciskiem na następujące elementy:
 - a) roczne statystyki i sprawozdania w sprawie produkcji biogazu pochodzenia rolniczego w celu umożliwienia realizacji celów,
 - b) działania na rzecz budowy i rozwijania biogazowni oparte na krajowych lub regionalnych ocenach wpływu, popierające te zakłady, które w skali krajowej i/lub regionalnej przynoszą największe z punktu widzenia środowiska korzyści i są zrównoważone pod względem gospodarczym; wszelkie plany muszą obejmować działania na rzecz rozpowszechniania i promowania wyników osiągniętych dzięki poprzednim doświadczeniom lub projektom prototypowym, jeżeli przepisy dotyczące rozwoju regionalnego i obszarów wiejskich nie pozwalają na finansowanie takich działań, należy je zmienić,
 - c) przepisy zawierające zachęty lub wymogi dla państw członkowskich w zakresie uruchamiania krajowych i regionalnych planów w celu ograniczenia przeszkód prawnych i administracyjnych, na przykład gaz naturalny i inne paliwa kopalne nie powinny korzystać z preferencji na obszarach, gdzie można sprzedawać energię cieplną wytworzoną z biogazu lokalnym dostawcom energii cieplnej,
41. wzywa Komisję do przedstawienia w najkrótszym możliwym terminie projektu dyrektywy w sprawie bioodpadów, która zawiera standardy jakości; zachęca Komisję do zbadania możliwości opracowania wspólnej dyrektywy dotyczącej biogazu i bioodpadów;
42. wzywa Komisję do przedstawienia wniosków w sprawie przepisów w zakresie wykorzystywania pozostałości z biogazowni; wzywa Komisję do zagwarantowania, że tylko substancje organiczne umożliwiające wykorzystanie pozostałości nie zagrażając środowisku mogą być używane w biogazowniach; wzywa Komisję do rozważenia zakazania stosowania stymulatorów wzrostu zawierających metale ciężkie w paszy, jeżeli miałyby się to okazać ogólnounijnym problemem dla późniejszego wykorzystania pozostałości biogazu na polach;

Środa, 12 marca 2008 r.

43. zwraca się do Komisji o zagwarantowanie, że dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli ⁽¹⁾, dyrektywa w sprawie azotanów ⁽²⁾, dyrektywa w sprawie osadów ściekowych ⁽³⁾, ramowa dyrektywa wodna ⁽⁴⁾, dyrektywa ptasia ⁽⁵⁾, dyrektywa siedliskowa ⁽⁶⁾ oraz prawodawstwo dotyczące metali ciężkich są rzeczywiście egzekwowane we wszystkich państwach członkowskich i regionach, czyniąc w ten sposób biogazownie wykorzystujące nawóz zwierzęcy i osady bardziej atrakcyjnymi;
44. wzywa Komisję do jak najszybszego przedstawienia strategii w celu włączenia biogazowni do mechanizmów z Kioto, na przykład za pośrednictwem certyfikatów Green, specjalnych premii lub ulg podatkowych związanych z energią elektryczną i ciepłą wytwarzaną w biogazowniach, lub innych środków; wskazuje, że zwiększyłyby to opłacalność biogazowni i jednocześnie uczyniłyby bardziej przejrzystymi wysiłki w dziedzinie rolnictwa w zakresie zwalczania zmian klimatycznych;
45. zwraca się o przeprowadzenie oceny, czy dyrektywa w sprawie azotanów będzie zbędna po pełnym wprowadzeniu w życie ramowej dyrektywy wodnej;
46. podkreśla ponownie, że w prawodawstwie UE nie powinno się wspierać stosowania nawozów sztucznych w większym stopniu, niż stosowania obornika zwierzęcego lub produktów ubocznych instalacji biogazowych; dlatego pilnie domaga się, jako pierwszego kroku, rewizji definicji odchodów zwierzęcych zawartej w dyrektywie w sprawie azotanów;
47. wzywa Komisję do propagowania wprowadzania biogazu do sieci przesyłowych gazu naturalnego za pośrednictwem zaleceń lub dyrektywy;
48. wzywa Komisję do jak najszybszego przedstawienia wniosków dotyczących dalszego zwiększania wykorzystania rolniczych zwierzęcych i roślinnych produktów ubocznych do produkcji biogazu, zgodnie z zapisami zawartymi w wyżej wymienionym komunikacie Komisji z dnia 7 grudnia 2005 r.;
49. zwraca się do państw członkowskich, które nie wprowadziły żadnych lub wystarczających środków do istniejących krajowych programów na rzecz rozwoju o włączenie biogazu do ich śródkresowej oceny istniejących programów rozwoju regionalnego i obszarów wiejskich, a także o zaproponowanie działań na przyszłość;
50. wzywa Komisję do zapewnienia współpracy i koordynacji pomiędzy państwami członkowskimi, również tymi, które obecnie nie posiadają biogazowni lub posiadają ich tylko niewielką ich liczbę, w celu wymiany najlepszych doświadczeń dotyczących biogazowni poprzez transfer wiedzy i technologii;
51. zwraca się do Komisji o przedstawienie Parlamentowi do dnia 15 grudnia 2008 r. spójnego sprawozdania w sprawie produkcji biogazu w UE i perspektyw w tej dziedzinie, obejmującego ocenę wpływu, z uwzględnieniem propozycji Parlamentu i poczynionych postępów;
52. zaprasza obecną i przyszłe prezydencje Rady Unii Europejskiej do kontynuowania dyskusji w sprawie sposobu promowania zrównoważonej produkcji biogazu; w związku z tym zauważa, że finansowo realna promocja urzędów do produkcji biogazu powinna również obejmować połączoną produkcję ciepła i energii elektrycznej;

*

* *

53. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2008, s. 8.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. w sprawie ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzące ze źródeł rolniczych. (Dz.U. L 375 z 31.12.1991, s. 1). Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 86/278/EWG z dnia 12 czerwca 1986 w sprawie wykorzystywania osadów ściekowych w rolnictwie (Dz.U. L 181 z 4.7.1986, s. 6). Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, s. 36).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy działania wspólnotowego w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1). Dyrektywa zmieniona decyzją nr 2455/2001/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2001, s. 1).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. o ochronie dziko żyjących ptaków (Dz.U. L 103 z 25.4.1979, s. 1). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/105/WE (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 368).

⁽⁶⁾ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/105/WE.

Czwartek, 13 marca 2008 r.

Globalny Fundusz Efektywności Energetycznej oraz Energii Odnawialnej

P6_TA(2008)0096

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie Globalnego Funduszu Efektywności Energetycznej oraz Energii Odnawialnej (2007/2188(INI))

(2009/C 66 E/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Uruchamianie publicznych i prywatnych środków finansowych w celu zapewnienia powszechnego dostępu do przyjaznych środowisku, bezpiecznych usług energetycznych po przystępnych cenach: Globalny Fundusz Efektywności Energetycznej oraz Energii Odnawialnej” (COM(2006) 0583),
 - uwzględniając konkluzje prezydencji przyjęte na posiedzeniu Rady Europejskiej w Brukseli w dniach 8 i 9 marca 2007 r.,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 września 2007 r. w sprawie mapy drogowej na rzecz odnawialnej energii w Europie ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 1 czerwca 2006 r. w sprawie „Zielonej księgi w sprawie racjonalizacji zużycia energii czyli jak uzyskać więcej mniejszym nakładem środków” ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 grudnia 2006 r. w sprawie strategii na rzecz biomasy i biopaliw ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 września 2005 r. w sprawie udziału odnawialnej energii w UE oraz propozycji konkretnych działań ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz opinie Komisji Rozwoju oraz Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A6-0006/2008),
- A. mając na uwadze, że w kontekście ograniczania wzrostu średnich temperatur na świecie do maksymalnie 2 °C należy zdecydowanie wesprzeć energię odnawialną i efektywność energetyczną, aby po osiągnięciu w 2015 r. maksymalnych wartości globalne emisje uległy zmniejszeniu,
- B. mając na uwadze, że przegląd Sterna dotyczący ekonomii zmian klimatu (z października 2006 r.) oraz raporty Międzyrządowego Panelu ds. Zmian Klimatu wskazują, że najbardziej zagrożone kraje i najbardziej zagrożeni mieszkańcy odczuwają niekorzystne skutki zmian klimatu najwcześniej i najmocniej,
- C. mając na uwadze, że odnawialne źródła energii i oszczędność energii stanowią kluczowe elementy zrównoważonego dostępu do usług energetycznych, przyczyniając się do:
- a) obniżania emisji CO₂ i innych gazów cieplarnianych,
 - b) zmniejszania uzależnienia od dostaw energii,
 - c) opracowywania nowych innowacyjnych technologii,
 - d) zwiększania zatrudnienia i możliwości rozwoju regionalnego,
 - e) zmniejszania deficytu bilansu płatniczego,
 - f) stwarzania możliwości rozszerzania działalności MŚP,
 - g) obniżenia kosztów,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0406.

⁽²⁾ Dz.U. C 298 E z 8.12.2006, s. 273.

⁽³⁾ Dz.U. C 317 E z 23.12.2006, s. 890.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 227 E z 21.9.2006, s. 599.

Czwartek, 13 marca 2008 r.

- D. mając na uwadze, że w 2002 r. na Szczyście światowym na rzecz zrównoważonego rozwoju światowi przywódcy wspólnie postanowili zmniejszyć o połowę liczbę ludzi pozbawionych podstawowych usług energetycznych, obecnie wynoszącą 1,6 miliarda osób; mając na uwadze, że — o ile obecna tendencja się utrzyma — cel ten nigdy nie zostanie osiągnięty,
- E. mając na uwadze, że zrównoważone rozwiązania problemów energetycznych, przed którymi stoją kraje rozwijające się, powinno się zrealizować poprzez wzrost wykorzystania odnawialnych źródeł energii oraz większe usprawnienia w zakresie efektywności energetycznej i oszczędności energii,
- F. mając na uwadze, że przejrzystość i odpowiedzialność wobec inwestorów publicznych i prywatnych będą mieć kluczowe znaczenie przy ocenie i ewentualnym dalszym zwiększaniu wsparcia udzielanego w ramach Globalnego Funduszu Efektywności Energetycznej oraz Energii Odnawialnej(GEEREF) i że kontrola będzie dokładna, zwłaszcza w pierwszych latach wdrażania funduszu,
1. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji w sprawie Globalnego Funduszu Efektywności Energetycznej oraz Energii Odnawialnej;
 2. jest zdania, że stabilny rozwój, w szczególności w krajach rozwijających się i we wschodzących gospodarkach — charakteryzujący się niskimi emisjami gazów cieplarnianych, czystym powietrzem i zrównoważonymi dostawami energii — można osiągnąć poprzez zapewnienie rozwoju technologii odnawialnych pozyskiwanych z lokalnych źródeł energii oraz dzięki poprawie dostępu do energii poprzez faworyzowanie inwestowania w odległe i zdecentralizowane jej źródła;
 3. uważa, że kluczowymi celami funduszu powinno być wspieranie efektywności energetycznej, oszczędności energii i energii odnawialnych, zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych i innych zagrożeń, poprawa dostępu do usług energetycznych w najbiedniejszych krajach oraz różnicowanie źródeł energii w krajach rozwijających się;
 4. ze szczególnym zadowoleniem przyjmuje fakt, że fundusz koncentruje się na ułatwianiu inwestycji prywatnych poprzez udostępnianie kapitału podwyższonego ryzyka, ponieważ w dłuższej perspektywie będzie to kluczowe dla skutecznego prowadzenia zrównoważonych projektów energetycznych w krajach rozwijających się;
 5. wzywa Komisję do dopilnowania, aby wsparcie dla poszczególnych projektów i wybór technologii były uzależnione od spełnienia kompleksowych kryteriów trwałości, od wniesienia wkładu na rzecz trwałego rozwoju oraz właściwości geograficznych i dostępnych zasobów regionalnych;
 6. wzywa Komisję do skupienia się podczas wdrażania funduszu na małych przedsięwzięciach, w przypadku których najtrudniej jest przyciągnąć inwestycje sektora prywatnego; uważa, że Komisja powinna dokonywać regularnych przeglądów swego górnego progu na inwestycje wynoszącego 10 milionów EUR na poszczególne projekty, jednocześnie przeznaczając co najmniej jedną trzecią dostępnych funduszy na małe przedsięwzięcia, kosztujące poniżej miliona EUR;
 7. wzywa Komisję do dopilnowania, aby wsparcie wszystkich projektów z zakresu biomasy, w tym projektów obejmujących wodę i oczyszczanie ścieków, w krajach rozwijających się było uzależnione od spełnienia surowych kryteriów dotyczących zrównoważenia, dzięki którym wsparcie otrzymają jedynie najbardziej zrównoważone technologie, biorąc pod uwagę wpływ pełnego cyklu życia biomasy na emisję gazów cieplarnianych, jakość powietrza, zarządzanie obszarami wiejskimi, warunki społeczno-gospodarcze oraz różnorodność biologiczną, w tym zachowanie lasów naturalnych oraz zapewnienie dostaw żywności dla wszystkich poprzez poprawę najlepszych praktyk lokalnego rolnictwa;
 8. wzywa Komisję do zapewnienia wsparcia przez GEEREF projektów z zakresu ogniw fotowoltaicznych i do wsparcia opracowywania technologii z zakresu inteligentnych sieci przesyłowych; zachęca w szczególności do inwestycji przydatnych dla ludzi ubogich na obszarach wiejskich, takich jak elektryfikacja z wykorzystaniem energii odnawialnej (w tym energii wodnej, słonecznej, wiatrowej i biomasy), wykorzystujące energię słoneczną grzejniki, pasteryzatory i kuchenki, pompy wiatrowe oraz ulepszone piece kuchenne, a także poparcie dla systemów mikrokredytów w celu zwiększenia udziału lokalnego w projektach w zakresie energetyki;

Czwartek, 13 marca 2008 r.

9. nalega, aby GEEREF nie wspierał dużych przedsięwzięć o wartości powyżej 1 miliona EUR na rzecz tradycyjnych źródeł energii i współspalania biomasy w istniejących lub nowych elektrowniach węglowych, wykorzystywania paliw kopalnych na niewielką skalę (na przykład w generatorach dieslowych) ani produkcji biopaliw na dużą skalę; wzywa Komisję do dopilnowania, aby inwestycje z podfunduszy wspieranych przez GEEREF nie promowały tego rodzaju technologii; wzywa zatem Komisję do dopilnowania, aby odpowiednie umowy o zarządzanie oraz kryteria wyboru projektów wykluczały wybór tych projektów;
10. uważa, że w miarę możliwości wsparcie należy koncentrować na przedsięwzięciach łączących technologie z zakresu energii odnawialnej z lepszą efektywnością energetyczną, takich jak projekty dotyczące poprawy zasobów budowlanych, oświetlenia i systemu chłodzenia;
11. wzywa do pełnej koordynacji GEEREF i przyszłych działań podejmowanych w ramach zaproponowanej przez Komisję współpracy międzynarodowej w dziedzinie wydajności energetycznej w celu osiągnięcia lepszej współpracy w zakresie badań, rozwoju i wyznaczania standardów;
12. wzywa Komisję do dopilnowania, aby fundusz wspierał rozwój lokalnych rynków, wytwórczości i zdolności w krajach rozwijających się, np. poprzez wsparcie udzielane lokalnym MŚP, aby dzięki temu mogły one brać odpowiedzialność za wprowadzanie na rynek nowych technologii w danym regionie;
13. uważa, że fundusz powinien być również wykorzystywany do tworzenia firmom z UE, zwłaszcza MŚP, możliwości wspierania poprzez ich wiedzę techniczną rozwoju i stosowania zrównoważonych technologii energetycznych w krajach rozwijających się;
14. wzywa Komisję do dopilnowania, aby fundusz był spójny z innymi kierunkami polityki rozwoju oraz inicjatywami energetycznymi na rzecz krajów rozwijających się prowadzonymi przez państwa członkowskie i UE i odpowiednio je uzupełniał;
15. wzywa Komisję do dopilnowania, aby fundusz uzupełniał wiele innych międzynarodowych inicjatyw i funduszy wspierających obecnie zrównoważone przedsięwzięcia energetyczne w krajach rozwijających się, wraz z projektami prowadzonymi przez Bank Światowy i banki rozwoju regionalnego oraz przedsięwzięciami rozpoczętymi w 2002 r. w trakcie Światowego Szczytu Zrównoważonego Rozwoju, i aby sprawnie obok nich funkcjonował;
16. wzywa Komisję do zapewnienia, aby fundusz przyczyniał się do znoszenia barier na stosowanie mechanizmu czystego rozwoju (MCR) w niektórych krajach, w szczególności najmniej rozwiniętych, oraz do dalszego stymulowania takich projektów w zakresie MCR, które są rzeczywiście uzupełniające, mają pozytywne oddziaływanie w zakresie stałego rozwoju i spełniają kryteria najwyższych standardów;
17. wzywa Komisję do poszukiwania sposobów rozszerzenia funduszu w perspektywie przyszłego systemu, jaki będzie obowiązywał po 2012 r. w ramach Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, zważywszy że zrównoważona energia w krajach rozwijających się będzie mieć kluczowe znaczenie dla osiągnięcia celów konwencji;
18. ubolewa nad faktem, że proponowany minimalny cel finansowania w wysokości 100 milionów EUR jako wkład z GEEREF — przy wkładzie z budżetu wynoszącym zaledwie po 15 milionów EUR na rok 2007 i rok 2008 — jest dalece niewystarczający, jeśli celem ma być „zwiększenie liczby projektów dotyczących efektywności energetycznej i energii ze źródeł odnawialnych oraz przyczynienie się w znacznym stopniu do trwałego rozwoju”, a dotychczas tylko nieliczne kraje zdecydowały się uczestniczyć finansowo w funduszu; dlatego wzywa Komisję do zwiększenia wkładu i jednoczesnego zachęcania państw członkowskich oraz wielostronnych instytucji finansowych do połączenia sił w celu znacznego zwiększenia wielkości funduszu; wzywa wiele innych państw członkowskich do zgłoszenia swego udziału finansowego;

Czwartek, 13 marca 2008 r.

19. uważa, że kluczowym celem w pierwszych latach GEEREF, będącego funduszem otwartym, powinno być opracowanie wzorców mogących stanowić zachętę do dalszych wkładów finansowych, co zwiększy przepływ inwestycji w energie odnawialne i efektywność energetyczną do krajów rozwijających się oraz do krajów przechodzących transformację gospodarczą, chroniąc przed niedostatkiem energii o wiele większą liczbę ludzi niż pierwotnie zakładane 1 do 3 milionów;
20. podkreśla, że GEEREF musi w pierwszej kolejności zaspokajać konkretne potrzeby krajów najsłabiej rozwiniętych oraz wspierać działania o udokumentowanych silnych związkach ze zmniejszaniem ubóstwa; odnotowuje, że zakres działania GEEREF obejmuje wspieranie podfunduszy regionalnych dla Afryki Subsaharyjskiej, Karaibów i wyspiarskich państw Pacyfiku, krajów objętych europejską polityką sąsiedztwa (wraz z krajami Afryki Północnej oraz nienależącymi do UE krajami Europy Wschodniej), Ameryki Łacińskiej oraz Azji; wzywa jednak do położenia szczególnego nacisku na zaspokajanie potrzeb krajów AKP; wzywa Komisję do zapewnienia takiego rozdysponowania środków, by nie zasiliły one tylko jednego czy dwóch podfunduszy; zdecydowanie zaleca, aby wszelkie podfundusze przeznaczone dla Chin i Rosji — o ile stanowią część portfela — nie pochłaniały wszystkich dostępnych zasobów i aby były przedmiotem szczególnego zainteresowania jako projekty pilotażowe;
21. Przyznaje jednak, że w formie, w jakiej został on obecnie przedstawiony, GEEREF może mieć trudności w sprostaniu kryteriom Komitetu Pomocy Rozwojowej OECD dotyczącym oficjalnej pomocy rozwojowej, jako że inwestycje będą opierały się raczej na przewidywaniach dotyczących rentowności niż na potrzebach rozwojowych; przyznaje, że istnieje ryzyko, iż zmniejszenie ubóstwa wymienione jako konkretny cel GEEREF może stać się jedynie drugorzędnym celem tego funduszu; dlatego podkreśla, że oprócz opracowania jasnych kryteriów rozwoju umożliwiających monitorowanie projektów kwalifikujących się do finansowania z GEEREF, Komisja musi też znaczenie zwiększyć wsparcie finansowe na rzecz rozwoju, by zapewnić najuboższym dostęp do zrównoważonych usług energetycznych;
22. wzywa Komisję do składania regularnych sprawozdań z postępu prac nad wdrażaniem funduszu i ze wspieranych projektów oraz w szczególności do złożenia Parlamentowi rocznego sprawozdania z postępu prac;
23. wzywa Komisję do zaproponowania sposobów ułatwienia wzmożonej komunikacji i wymiany doświadczeń w zakresie projektów oraz ich konkretnych wyników i wkładu wniesionego w trwały rozwój;
24. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Wyzwania wspólnotowej polityki współpracy na rzecz rozwoju dla nowych państw członkowskich

P6_TA(2008)0097

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie wyzwań wspólnotowej polityki współpracy na rzecz rozwoju dla nowych państw członkowskich (2007/2140(INI))

(2009/C 66 E/07)

Parlament Europejski,

Prawodawstwo dotyczące współpracy na rzecz rozwoju

- uwzględniając art. 177-181 Traktatu WE,
- uwzględniając podpisaną w dniu 23 czerwca 2000 r. w Kotonu umowę o partnerstwie ⁽¹⁾ pomiędzy członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej, zmienioną umową zmieniającą umowę o partnerstwie, podpisaną w Luksemburgu w dniu 25 czerwca 2005 r. ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 3. Umowa ostatnio zmieniona decyzją nr 1/2006 Rady Ministrów AKP-WE (Dz.U. L 247 z 9.9.2006, s. 22).

⁽²⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 27.

Czwartek, 13 marca 2008 r.

- uwzględniając deklarację milenijną popartą przez ONZ w 2000 r., sprawozdanie ONZ w sprawie inwestowania w rozwój z 2005 r. oraz Milenijne Cele Rozwoju,
- uwzględniając deklarację paryską o efektywności pomocy przyjętą w dniu 2 marca 2005 r.,
- uwzględniając porozumienie w sprawie finansowania rozwoju przyjęte w Monterrey w 2002 r.,
- uwzględniając wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w ramach Rady, Parlamentu Europejskiego i Komisji w sprawie polityki rozwojowej Unii Europejskiej: „Konsensus Europejski” (Konsensus Europejski w sprawie rozwoju) ⁽¹⁾,
- uwzględniając wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w ramach Rady, Parlamentu Europejskiego i Komisji: „Europejski konsensus w sprawie pomocy humanitarnej” ⁽²⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich, którzy spotkali się dnia 15 maja 2007 r. w ramach szczytu Rady poświęconego kodeksowi postępowania UE w sprawie komplementarności i podziału pracy w ramach polityki na rzecz rozwoju,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Spójność polityki na rzecz rozwoju: przyspieszanie postępu w osiągnięciu Milenijnych Celów Rozwoju” (COM(2005) 0134),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Przyspieszenie tempa realizacji Milenijnych Celów Rozwoju — finansowanie rozwoju i efektywność pomocy” (COM(2005) 0133),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Udzielanie pomocy przez UE: więcej, lepiej i szybciej” (COM(2006) 0087) oraz odnośne konkluzje Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych z dnia 11 kwietnia 2006 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Sprawozdanie roczne 2006 na temat wspólnotowej polityki rozwoju oraz realizacji pomocy zewnętrznej” (COM(2006)0326),
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiające instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju (DCI) ⁽³⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Sposób sprawowania rządów w świetle konsensusu europejskiego w sprawie polityki rozwoju: W stronę zharmonizowanego podejścia w Unii Europejskiej” (COM(2006) 0421),
- uwzględniając politykę Republiki Czeskiej w zakresie międzynarodowej współpracy na rzecz rozwoju, w tym plan dwustronnej współpracy na rzecz rozwoju w 2007 r. oraz krajowe dokumenty strategiczne dla Angoli i Zambii,
- uwzględniając politykę Węgier w zakresie międzynarodowej współpracy na rzecz rozwoju,
- uwzględniając program Łotwy w zakresie polityki współpracy na rzecz rozwoju na lata 2006–2010,
- uwzględniając politykę Litwy w zakresie współpracy na rzecz rozwoju na lata 2006–2010,
- uwzględniając strategię Estonii na rzecz współpracy dla rozwoju i pomocy humanitarnej na lata 2006–2010,
- uwzględniając strategię dotyczącą współpracy Polski na rzecz rozwoju ogłoszoną w 2003 r. oraz polski program pomocy na rok 2007,
- uwzględniając krajową strategię Rumunii w zakresie międzynarodowej współpracy na rzecz rozwoju,
- uwzględniając średniookresową strategię w zakresie oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA) Słowacji na lata 2003–2008 oraz krajowy program ODA Słowacji na 2006 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 46 z 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ Oświadczenie w sprawie europejskiego konsensusu w sprawie pomocy humanitarnej zostało przyjęte przez Radę w dniu 19 listopada i przez Parlament Europejski w dniu 29 listopada; w dniu 18 grudnia 2007 r. zostało ono podpisane przez przewodniczących Komisji, Rady i Parlamentu Europejskiego.

⁽³⁾ Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 41.

Czwartek, 13 marca 2008 r.

- uwzględniając słoweńską współpracę na rzecz rozwoju w latach 2002–2004,
- uwzględniając sprawozdanie organizacji pozarządowej Aid Watch (ds. monitorowania pomocy) za 2007 r. zatytułowane „Wstrzymać się z brawami! Istnieje ryzyko, że rządy UE nie dotrzymają obietnic pomocy” autorstwa europejskiej organizacji pozarządowej CONCORD (konfederacja na rzecz pomocy humanitarnej i rozwoju), zawierające dokonaną przez organizację pozarządową ocenę wyników poszczególnych krajów UE w zakresie ODA,
- uwzględniając strategię UE dla Azji Środkowej (Strategia na rzecz nowego partnerstwa) na lata 2007–2013,
- uwzględniając „Europejski konsensus w sprawie rozwoju: wkład na rzecz edukacji dla rozwoju i podnoszenia świadomości”, strategiczne ramy nakreślone przez przedstawicieli instytucji UE, państw członkowskich, społeczeństwa obywatelskiego i innych zainteresowanych podmiotów, przedstawione podczas Europejskich Dni Rozwoju w Lizbonie w listopadzie 2007 r.,
- uwzględniając konsensus europejski w sprawie komunikatu organizacji pozarządowych przyjęty w dniach 7–9 listopada 2006 r.,
- uwzględniając rezolucję Rady (Rozwój) z dnia 8 listopada 2001 r. w sprawie edukacji rozwojowej i podniesienia publicznej świadomości współpracy na rzecz rozwoju w Europie,
- uwzględniając deklarację z Maastricht ogólnoeuropejskiego kongresu (15–17 listopada 2002 r.) na rzecz globalnej edukacji, reprezentującego parlamentarzystów, władze lokalne i regionalne oraz organizacje społeczeństwa obywatelskiego z państw członkowskich Rady Europy, w sprawie europejskich ram strategicznych dla poprawy i rozszerzenia globalnej edukacji w Europie do 2015 r.,
- uwzględniając proces z Palermo w 2003 r., zainicjowany z myślą o stworzeniu nieformalnego forum do dyskusji nad najważniejszymi wydarzeniami i kwestiami w zakresie europejskiej pomocy na rzecz rozwoju jako nieformalnego uzupełnienia oficjalnych procedur konsultacji Komisji,
- uwzględniając europejską konferencję w sprawie podnoszenia świadomości i edukacji dla rozwoju na rzecz solidarności północy z południem, zorganizowaną w Brukseli w dniach 19 i 20 maja 2005 r.,
- uwzględniając konferencję helsińską w sprawie europejskiej edukacji dla rozwoju w dniach 3–4 lipca 2006 r.,
- uwzględniając osiemnastomiesięczny program dotyczący polityki na rzecz rozwoju przeprowadzony dla niemieckiej, portugalskiej i słoweńskiej prezydencji,
- uwzględniając art. 49 Traktatu UE,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Szersza Europa - sąsiedztwo: nowe ramy stosunków z naszymi wschodnimi i południowymi sąsiadami” (COM(2003) 0104) i rezolucję Parlamentu z dnia 20 listopada 2003 r. zatytułowaną „Szersza Europa — sąsiedztwo: nowe ramy stosunków z naszymi wschodnimi i południowymi sąsiadami” ⁽¹⁾,
- uwzględniając dokument zatytułowany „Bezpieczna Europa w lepszym świecie — europejska strategia bezpieczeństwa”, zatwierdzony przez Radę Europejską w Brukseli w dniu 12 grudnia 2003 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Europejska Polityka Sąsiedztwa — Dokument strategiczny” (COM(2004)0373),
- uwzględniając komunikat Komisji dotyczący propozycji Komisji w sprawie planów działania w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa (EPS) (COM(2004)0795),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Europejska Polityka Sąsiedztwa — Dokument strategiczny” (COM(2005)0072),
- uwzględniając komunikat Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie wzmocnienia europejskiej polityki sąsiedztwa (COM(2006)0726),
- uwzględniając plan działania dla Południowego Kaukazu (Armenia, Azerbejdżan, Gruzja) przyjęty przez Komisję w dniu 14 listopada 2006 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 87 E z 7.4.2004, s. 506.

Czwartek, 13 marca 2008 r.

- uwzględniając dokument roboczy Komisji załączony do jej wyżej wymienionego komunikatu w sprawie wzmocnienia europejskiej polityki sąsiedztwa (SEC(2006)1504),
- uwzględniając dokument roboczy Komisji (SEC(2007)0840) załączony do jej komunikatu zatytułowanego „Sprawozdanie roczne 2007 na temat wspólnotowej polityki rozwoju oraz realizacji pomocy zewnętrznej w 2006 r.” (COM(2007)0349),
- uwzględniając sprawozdania z postępu prac EPS w sprawie Ukrainy (SEC(2006)1505) oraz Mołdowy (SEC(2006)1506),
- uwzględniając publikację Komisji z 24 listopada 2005 r. zatytułowaną „Europejska polityka sąsiedztwa: rok postępu prac” (IP/05/1467),
- uwzględniając komunikat dla kolegium komisarzy przygotowany przez komisarz Benitę Ferrero-Waldner zatytułowany „Wdrażanie i propagowanie europejskiej polityki sąsiedztwa” (SEC(2005)1521),
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1638/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 2006 r. określające przepisy ogólne w sprawie ustanowienia Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa ⁽¹⁾ (ENPI),
- uwzględniając decyzję Rady 2006/62/EC z dnia 23 stycznia 2006 r. umożliwiającą krajom objętym europejską polityką sąsiedztwa, jak również Rosji korzystanie z Programu Pomocy Technicznej i Wymiany Informacji (TAIEX) ⁽²⁾,
- uwzględniając decyzję Rady 2005/47/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. zmieniającą decyzję 2000/24/WE w celu uwzględnienia rozszerzenia Unii Europejskiej oraz europejskiej polityki sąsiedztwa ⁽³⁾,
- uwzględniając sprawozdanie zatytułowane „Europejski instrument sąsiedztwa i partnerstwa” Białoruś/Mołdowa/Ukraina/Armenia/Azerbejdżan/Gruzja (oddzielnie): krajowy dokument strategiczny na lata 2007–2013 oraz krajowy program indykatywny na lata 2007–2010,
- uwzględniając wschodni regionalny dokument strategiczny WE–ENPI na lata 2007–2013 uzupełniający krajowe dokumenty strategiczne przyjęte przez Komisję,
- uwzględniając wschodni regionalny program indykatywny ENPI na lata 2007–2010 doprecyzowujący zakres interwencji w ramach wschodniej regionalnej koperty nowego ENPI,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Synergia czarnomorska — Nowa inicjatywa współpracy regionalnej” (COM(2007)0160),
- uwzględniając komunikat Komisji dotyczący ogólnej koncepcji umożliwienia krajom partnerskim objętym europejską polityką sąsiedztwa uczestnictwa w agencjach i programach Wspólnoty (COM(2006)0724),
- uwzględniając dokument z czerwca 2006 r., stanowiący część serii dokumentów okazjonalnych Dyrekcji Generalnej ds. Gospodarczych i Finansowych z czerwca 2006 r. zatytułowanej „Europejska polityka sąsiedztwa: przegląd ekonomiczny krajów objętych EPS”,
- uwzględniając program dotyczący budowania potencjału, uruchomiony przez Komisję w lipcu 2007 r. i mający na celu wspomaganie państw członkowskich i krajów kandydujących w zakresie współpracy na rzecz rozwoju,
- uwzględniając rezolucję z dnia 19 stycznia 2006 r. w sprawie europejskiej polityki sąsiedztwa ⁽⁴⁾,
- uwzględniając umowy o partnerstwie i współpracy,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju (A6-0036/2008),

Uwagi ogólne

- A. mając na uwadze, że w 2006 r. UE dostarczyła oficjalną pomoc rozwojową (ODA) w wysokości 47 524 miliony EUR, co stanowi 57 % ODA w skali światowej, która to kwota do 2010 r. ma wzrosnąć do 78 626 milionów EUR,

⁽¹⁾ Dz.U. L 310 z 9.11.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 32 z 4.2.2006, s. 80.

⁽³⁾ Dz.U. L 21 z 25.1.2005, s. 9.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 287 E z 24.11.2006, s. 312.

Czwartek, 13 marca 2008 r.

- B. mając na uwadze, że nowe państwa członkowskie UE zobowiązały się do osiągnięcia założeń ODA w wysokości 0,17 % swego DNB do 2010 r. i 0,33 % do 2015 r., a przyszłe wkłady mają wzmocnić rolę UE w zakresie międzynarodowej współpracy na rzecz rozwoju,
- C. mając na uwadze, że pomoc nowych państw członkowskich na rzecz rozwoju dotyczy zarówno europejskiej polityki w zakresie współpracy na rzecz rozwoju, jak i europejskiej polityki sąsiedztwa,
- D. mając na uwadze, że kraje priorytetowe, na które ukierunkowana jest współpraca nowych państw członkowskich na rzecz rozwoju, to kraje ze Wspólnoty Niepodległych Państw (WNP) oraz kraje Zachodnich Bałkanów, a także kilka krajów będących członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP),
- E. mając na uwadze, że ramy instytucjonalne pozostają jednym z najważniejszych wyzwań w zakresie skutecznej współpracy nowych państw członkowskich na rzecz rozwoju,
- F. mając na uwadze, że jedno z najważniejszych wyzwań, przed jakim stoją państwa członkowskie, jest stworzenie stojącej ponad podziałami partyjnymi publicznej pomocy dla współpracy na rzecz rozwoju, w tym pomocy dla najmniej rozwiniętych krajów świata,
- G. mając na uwadze, że w większości państw członkowskich należy jeszcze zwiększyć świadomość zagadnień dotyczących współpracy na rzecz rozwoju;
- H. mając na uwadze, że prawo państw członkowskich do realizacji strategii na rzecz rozwoju zgodnie z priorytetami nakreślonymi na szczeblu krajowym jest wyrazem ich suwerenności i powinno być zawsze uznawane i przestrzegane jako takie;

Kraje stanowiące priorytet dla nowych państw członkowskich

- I. mając na uwadze, że większość dwustronnego ODA Estonii i Łotwy przeznaczona jest dla krajów WNP, zwłaszcza Gruzji, Mołdowy i Ukrainy, oraz Afganistanu, mając na uwadze, że wydatki Estonii na oficjalną pomoc rozwojową wynosiły w roku 2005 0,08 % , a wydatki ODA Łotwy wyniosły w roku 2005 0,07 %,
- J. mając na uwadze, że większość dwustronnego ODA Litwy przeznaczona jest dla Białorusi, Ukrainy, Mołdowy, krajów Południowego Kaukazu, Afganistanu (prowincja Ghor) i Iraku oraz tylko jednego kraju AKP, jakim jest Mauretania, a w 2005 r. Litwa wydała na ODA 0,06 %,
- K. mając na uwadze, że większość dwustronnego ODA Polski przeznaczona jest dla Białorusi, Ukrainy, Mołdowy oraz Gruzji, a jej ODA w 2005 r. wyniosło 0,07 %,
- L. mając na uwadze, że większość dwustronnego ODA Węgier przeznaczona jest dla Bałkanów Zachodnich (Czarnogóry, Serbii, Bośni i Hercegowiny), a ODA Węgier w 2005 r. wyniosło 0,11 %,
- M. mając na uwadze, że większość dwustronnego ODA Rumunii przeznaczona jest dla Mołdowy, Serbii oraz Gruzji, a jej ODA w 2006 r. wyniosło 0,04 %,
- N. mając na uwadze, że większość dwustronnego ODA Słowenii przeznaczona jest dla Bałkanów Zachodnich (Bośni i Hercegowiny, Czarnogóry, Serbii, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Albanii) oraz Mołdowy, a w 2005 r. wydała ona na ODA 0,11 %,
- O. mając na uwadze, że większość dwustronnego ODA Słowacji przeznaczona jest dla Serbii, Czarnogóry, Kirgistanu, Kazachstanu, Ukrainy i Białorusi, a jej wydatki na ODA wyniosły w 2005 r. 0,12 %,
- P. mając na uwadze, że większość dwustronnego ODA Republiki Czeskiej przeznaczona jest dla Bośni i Hercegowiny, Mołdowy, Mongolii, Serbii, Czarnogóry oraz Wietnamu, a jej wydatki na ODA wyniosły w 2005 r. 0,11 %,
- Q. mając na uwadze, że Bułgaria przyjęła strategię krajową w zakresie współpracy na rzecz rozwoju dopiero pod koniec roku 2007, priorytetem są dla niej Albania, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii, Bośnia i Hercegowina, Ukraina i Mołdowa, a w 2005 r. jej wydatki z tytułu ODA ocenia się na około 0,04 %, co równa się wkładowi Bułgarii w instytucje wielostronne,

Czwartek, 13 marca 2008 r.

Stosunki między nowymi państwami członkowskimi i krajami AKP

- R. mając na uwadze, że w ramach polityki europejskiej współpracy na rzecz rozwoju Estonia, Łotwa i Rumunia nie ukierunkowują się na żadne kraje AKP; jednakże Estonia nie wykluczyła podjęcia w przyszłości dwustronnej współpracy z jednym najmniej rozwiniętym państwem Afryki Subsaharyjskiej,
- S. mając na uwadze, że Bułgaria zamierza ukierunkować się na te kraje Afryki, z którymi przed 1989 r. miała umowy dwustronne, takie jak Ghana,
- T. mając na uwadze, że Republika Czeska ukierunkowuje się na Angolę i Zambię, przy czym Angola otrzymuje 8 % (956 000 EUR w 2007 r.), a Zambia 4 % (775 000 EUR w 2007 r.) przydzielonych funduszy; mając na uwadze, że finansuje ona programy w Angoli w sektorze rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich, a także edukacji, oraz programy przekrojowe, takie jak oczyszczanie z min, zwiększanie zdolności sektora publicznego, promocja społeczeństwa obywatelskiego i równości płci oraz ochrony środowiska; mając na uwadze, że finansuje ona programy w Zambii – ukierunkowane na prowincję zachodnią o wyjątkowo nieprzyjaznym środowisku naturalnym — w sektorze ochrony zdrowia, z myślą o osiągnięciu Milenijnych Celów Rozwoju, takich jak zmniejszenie śmiertelności dzieci, poprawa zdrowia matek, walka z HIV/AIDS oraz innymi chorobami,
- U. mając na uwadze, że Węgry ukierunkowują się na Etiopię, a Polska głównie na Angolę i Tanzanię,
- V. mając na uwadze, że Słowacja ukierunkowuje się na Kenię, Sudan i Mozambik, na sektory gospodarczy i ochrony zdrowia w Kenii, oferując wsparcie dla wykorzystania odnawialnych zasobów; mając także na uwadze, że jej współpraca z Sudanem na rzecz rozwoju obejmuje zmniejszenie długu i skierowana jest na infrastrukturę techniczną, jak np. gospodarka wodna, a w sektorze społecznym zwłaszcza na wspieranie wykształcenia na poziomie podstawowym i podstawowej opieki zdrowotnej,
- W. mając na uwadze, że Słowenia zamierza ukierunkować się na Madagaskar, Niger, Mali, Burkinę Faso, Ugandę i Malawi poprzez słoweńskie organizacje pozarządowe na rzecz rozwoju i wspierać społeczności lokalne w sektorach takich jak infrastruktura, edukacja, zaopatrzenie w wodę, kanalizacja i zrównoważona dostawa energii,
- X. mając na uwadze, że Litwa rozpoczęła w roku 2006 swój pierwszy projekt dwustronny w Mauretanii (pomoc w rozwijaniu zasobów naturalnych),
- Y. Y mając na uwadze, że we wszystkich nowych państwach członkowskich znaczna część pomocy na rzecz rozwoju jest przekazywana wielostronnymi kanałami, łącznie z UE, w związku z czym wszystkie te kraje przyczyniają się pośrednio do rozwoju krajów AKP,

Stosunki między nowymi państwami członkowskimi i ich sąsiadami

- Z. mając na uwadze, że EPS stanowi jeden z priorytetów w zakresie zewnętrznych stosunków UE z myślą o wspieraniu dobrego zarządzania i rozwoju gospodarczego w pobliżu i zmniejszaniu w ten sposób politycznych, gospodarczych i społecznych różnic między państwami członkowskimi i ich sąsiadami,
- AA. mając na uwadze, że plany działania EPS dla trzech państw Południowego Kaukazu (Gruzji, Armenii i Azerbejdżanu) ogłoszono w dniu 14 listopada 2006 r. pomimo początkowego odrzucenia włączenia krajów Południowego Kaukazu do EPS w przypisie do wymienionego wyżej komunikatu Komisji w sprawie szerszej Europy,
- AB. mając na uwadze, że plany działania z założenia są dostosowane do każdego kraju,
- AC. mając na uwadze, że UE tradycyjnie popiera regionalne podejście w stosunkach zewnętrznych,
- AD. mając na uwadze, że rząd Gruzji wyraża nadzieję, iż Gruzja zostanie raczej włączona do regionu Morza Czarnego, wraz z Ukrainą i Mołdową, niż do regionu Południowego Kaukazu, co zostało również uwzględnione w planie działania,
- AE. mając na uwadze, że plan działania UE-Gruzja wskazuje, że UE jest gotowa udzielić Gruzji pewnej zwiększonej pomocy politycznej w dziedzinie rozwiązywania konfliktów, czego dotychczas odmawiała,

Czwartek, 13 marca 2008 r.

- AF. mając na uwadze, że nowe państwa członkowskie uczestniczyły w opracowywaniu EPS przed przystąpieniem do UE,
- AG. mając na uwadze, że nowe państwa członkowskie nie miały żadnego wpływu na plany działania, a także nie były włączone w proces decyzyjny i procedurę przed uzyskaniem członkostwa,
- AH. mając na uwadze, że w celu podpisania EPS kraje sąsiadujące muszą posiadać obowiązujące stosunki wynikające z umów, takich jak umowa o partnerstwie i współpracy lub umowa o stowarzyszeniu; w związku z tym Białoruś, Libia oraz Syria są wyłączone z EPS, ponieważ nie posiadają obowiązujących stosunków wynikających z umów,
- AI. mając na uwadze, że UE dąży do stworzenia zrównoważonego dwustronnego i regionalnego podejścia do Azji Środkowej,
- AJ. mając na uwadze, że stosunki między Kazachstanem, Kirgistanem, Federacją Rosyjską, Tadżykistanem, Turkmenistanem, Uzbekistanem i UE opierają się na umowach o partnerstwie i współpracy, ramach współpracy takich jak Inicjatywa BAKU, a także na różnorodnych instrumentach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa,
- AK. mając na uwadze, że jeśli chodzi o ewentualne członkostwo, wszyscy sąsiedzi mają takie same możliwości nawiązania uprzywilejowanych stosunków z UE, opartych na wspólnych dla obu stron interesach i wspólnych wartościach, zgodnie z własnymi aspiracjami,
- AL. mając na uwadze, że podstawową zaletą planów działania jest pomaganie państwom w identyfikowaniu priorytetów, a także kierowanie pomocy UE na ich działania,
- AM. mając na uwadze, że Bułgaria i Rumunia zostały już włączone do współpracy transgranicznej z odnośnymi partnerami EPS,
- AN. mając na uwadze, że rola nowych państw członkowskich w dzieleniu się doświadczeniami z okresu przejściowego zostanie wzmocniona i zostanie uwzględniona przy przeprowadzaniu analizy „starych” państw członkowskich za pośrednictwem Programu Pomocy Technicznej i Wymiany Informacji (TAIEX) i programów bliźniaczych,

Podnoszenie świadomości społecznej

- AO. mając na uwadze, że obecny poziom wydatków w większości krajów Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) na podnoszenie świadomości społecznej w zakresie kwestii dotyczących rozwoju wynosi w sumie ok. 190 mln EUR, czyli 0,25 % całkowitego ODA,
 - AP. mając na uwadze, że wszystkie nowe państwa członkowskie – z wyjątkiem Polski i Malty – uważają edukację dla rozwoju za priorytet swych krajowych platform organizacji pozarządowych na rzecz rozwoju,
 - AQ. mając na uwadze, że żadne z nowych państw członkowskich nie posiada jeszcze krajowej strategii na rzecz edukacji dla rozwoju,
 - AR. mając na uwadze, że jedynie 12 % obywateli krajów OECD faktycznie słyszało o Milenijnych Celach Rozwoju, zaś wśród nich 62 % nie wie, co ten termin oznacza, a 17 % obywateli Europy nie jest przekonanych, czy pomoc w ogóle coś zmienia wobec występowania korupcji oraz poglądu, że nie przynosi ona korzyści ubogim (liczba ta sięga 34 % w Portugalii, 24 % we Włoszech, 23 % w Irlandii i 22 % w Hiszpanii),
 - AS. mając na uwadze, że zaledwie 29 % obywateli Europy uważa, że spadek skrajnego ubóstwa i głodu nastąpi do 2015 r., przy czym najczęściej podawane przeszkody to brak środków finansowych lub zasobów (18 %), brak dobrej woli (18 %) i duża skala założonych zadań (14 %),
 - AT. mając na uwadze, że w Programie Narodów Zjednoczonych ds. rozwoju (UNDP) zostało zaproponowane, aby Komisja i państwa członkowskie wyznaczyły sobie cel przeznaczenia 3 % lub więcej ze środków ODA na podnoszenie stanu świadomości i edukację dla rozwoju,
1. podkreśla, że polityka na rzecz rozwoju stanowi w całości część *acquis communautaire* i przypomina międzynarodowe zobowiązania nowych państw członkowskich na tym polu; podkreśla, że UE musi wspierać nowe państwa członkowskie i pomagać im w przyjmowaniu *acquis communautaire*;

Czwartek, 13 marca 2008 r.

2. uważa, że dziesięć nowych państw członkowskich podpisało się pod konsensusem europejskim w sprawie rozwoju w ciągu roku od ich przystąpienia, zgadzając się na wdrożenie ambitnego modelu na rzecz rozwoju i na działania zmierzające do osiągnięcia w wyznaczonych ramach czasowych Milenijnych Celów Rozwoju;
3. wyraża zaniepokojenie, że wiele nowych państw członkowskich nie znajduje się na dobrej drodze do realizacji założonego celu w wysokości 0,17 % DNB wydatkowanych na ODA do 2010 r., ale według niektórych ODA może towarzyszyć ogólnym cięciom budżetowym wynikającym z konieczności zmniejszenia zadłużenia publicznego;
4. podkreśla doświadczenie nowych państw członkowskich, zwłaszcza ich przejście na drogę demokratyczną, i uważa, że dobre zarządzanie i promowanie demokracji muszą być dla UE priorytetami w obszarze współpracy na rzecz rozwoju; wzywa instytucje UE do wykorzystania, w celu wzbogacenia polityki na rzecz rozwoju, doświadczenia zdobytego w tym zakresie przez nowe państwa członkowskie;
5. uważa, że dzięki polityce czynnej współpracy nowe państwa członkowskie wniosą wkład w poszanowanie podstawowych praw i solidarność z nowymi pokoleniami w krajach trzecich objętych europejską polityką sąsiedztwa,
6. podkreśla wymierne korzyści dla nowych państw członkowskich wynikające z uczestnictwa w polityce współpracy na rzecz rozwoju, zwłaszcza w obszarach rozwoju gospodarczego i handlu;
7. z zadowoleniem przyjmuje nowe podejście Komisji wykraczające poza tradycyjną politykę na rzecz rozwoju oraz tworzące nowe partnerskie stosunki z krajami rozwijającymi się;
8. z zadowoleniem przyjmuje gotowość społeczności międzynarodowej do przyjęcia zasady wspólnej odpowiedzialności w przypadku krytycznej sytuacji humanitarnej;
9. sugeruje, by nowe i stare państwa członkowskie współpracowały aktywniej w obrębie UE w celu zagwarantowania, że sytuacja w poszczególnych krajach włączonych do EPS jest monitorowana bardziej na bieżąco, umożliwiając w ten sposób UE elastyczniejsze reagowanie w dziedzinie polityki wobec tych krajów;
10. podkreśla związek między rozwojem a migracją, co stanowi poważne wyzwanie dla większości nowych państw członkowskich położonych przy zewnętrznych granicach UE;
11. przyznaje, że nowe państwa członkowskie dokonały postępów, przekształcając się z odbiorców pomocy w kraje będące jej dawcami i uznaje związane z tym faktem wyzwania;
12. odnotowuje, że po okresie przejściowym priorytety dla nowych państw członkowskich wyznaczają ich stosunki historyczne i związki z ich sąsiadami, a większość budżetu nowych państw członkowskich na współpracę na rzecz rozwoju ukierunkowana jest na ich najbliższych sąsiadów oraz kraje WNP; wzywa UE do wykorzystania okazji, jaką jest przystąpienie nowych państw członkowskich, do wzmocnienia jej strategicznej obecności w Europie Wschodniej, Azji Środkowej i na Kaukazie, które to regiony do tej pory nie były celem europejskiej pomocy, lecz które niemniej jednak stoją przed licznymi wyzwaniami w dziedzinie rozwoju;
13. podkreśla, że skuteczne działania na rzecz wspierania demokracji i praworządności, które są kluczowymi obszarami interwencji nowych państw członkowskich, mają także długofalowe efekty w postaci zmniejszenia ubóstwa, które jest priorytetowym celem polityki UE na rzecz rozwoju określonym w DCI;
14. przypomina „wschodni wymiar” zewnętrznych stosunków UE i uważa, że nowe zgromadzenie UE i krajów ościennych (podobne do Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE, Partnerstwa eurośródziemnomorskiego (Euromed) i Europejsko-Latynoamerykańskiego Zgromadzenia Parlamentarnego (Eurolat)) może opierać się na historycznych doświadczeniach, stanowić bodziec dla wkładu nowych państw członkowskich w politykę UE i pomagać we wspólnym kształtowaniu EPS, a także powiadamiać kraje sąsiedzkie o nowych obszarach polityki;

Czwartek, 13 marca 2008 r.

15. uznaje, że w ministerstwach spraw zagranicznych większość państw członkowskich ma wydziały do zajmowania się konkretnie współpracą na rzecz rozwoju, niemniej jednak zaleca, by wzmocniły one koordynację we własnych ministerstwach, między sobą oraz z innymi państwami członkowskimi w zakresie zatwierdzonym przez parlamenty krajowe w procesie podejmowania decyzji;
16. uznaje tworzenie właściwych instytucji oraz wdrażanie polityki za czasochłonny proces;
17. uznaje, że największym wyzwaniem dla nowych państw członkowskich na nadchodzące lata będzie zwiększenie budżetu oraz rozszerzenie działań podnoszących świadomość;
18. z zadowoleniem przyjmuje wyżej wymienione ramy strategiczne „Europejski konsensus w sprawie rozwoju: wkład na rzecz edukacji dla rozwoju i podnoszenia świadomości” i podkreśla, że Parlament ma istotną rolę do odegrania w podkreślaniu obecnego i potencjalnego znaczenia edukacji dla rozwoju i świadomości zarówno w formalnej, jak i nieformalnej edukacji w nowych państwach członkowskich;
19. uważa, że długookresowe projekty z partnerami i sektorami, na które mają być one ukierunkowane, w których nowe państwa członkowskie mają względną przewagę i mogą przekazywać swoje doświadczenie, są jak najbardziej przydatne w procesie likwidacji ubóstwa na świecie;
20. nawołuje do podziału pracy między państwa członkowskie na rzecz tworzenia przez każde z nich wartości dodanej i w celu skutecznej współpracy;
21. uważa, że znaczna większość nowych państw członkowskich powinna nadać większą wagę prowadzonej przez siebie polityce rozwojowej, jak również zapewnić bardziej skoordynowane wewnętrznie podejście do planowania strategicznego (z wyjątkiem Litwy, gdzie ministerstwo spraw zagranicznych jest wiodącym ministerstwem w kwestiach planowania i zarządzania ODA);
22. stwierdza, że celem UE w odniesieniu do nowych państw członkowskich jest nie tylko wykorzystanie doświadczenia, ale także pomoc w umocnieniu roli nowych ofiarodawców; w związku z tym zachęca stare i nowe państwa członkowskie do wspólnego podjęcia decyzji w sprawie realistycznego kalendarza z myślą o dostosowaniu sytuacji w nowych państwach członkowskich do nowych celów UE w zakresie pomocy na rzecz rozwoju, biorąc jednocześnie pod uwagę zarówno potencjał jak i ograniczenia partnerstwa między nowymi i starymi państwami członkowskimi;
23. podkreśla, że nowe państwa członkowskie potrzebują pełnego włączenia w wymianę doświadczeń i specjalistycznego szkolenia w dziedzinach związanych z przygotowaniem programów dla polityki współpracy na rzecz rozwoju oraz jej wdrażaniem i oceną; przypomina zróżnicowane doświadczenia w realizacji programu dotyczącego budowania potencjału (CBS — Capacity Building Scheme) i nawołuje do dalszych ulepszeń (przykładowo, by zatrzymać rotację urzędników służby cywilnej);
24. przypomina znaczenie stałego dialogu z urzędnikami odpowiedzialnymi za nowe państwa członkowskie oraz kraje przystępujące lub kandydujące; podkreśla wagę pomocy technicznej przygotowywanej przez EuropeAid przy organizacji szkoleń, seminariów, konferencji i specjalistycznej pomocy technicznej przy zaspokajaniu potrzeb zgłaszanych przez te kraje; podkreśla znaczenie działań finansowanych w tym zakresie przez Dyрекcję Generalną ds. Rozwoju;
25. ubolewa nad faktem, że specjalna grupa robocza ds. budowania potencjału nowych państw członkowskich nie zebrała się już ani razu w 2007 r., choć potrzeba wzmocnienia potencjału nowych państw członkowskich w dziedzinie współpracy na rzecz rozwoju jest pilna, a proces rozszerzania UE wciąż trwa;
26. domaga się reaktywacji tej grupy roboczej zapewniając z jednej strony, aby udział w jej pracach brali przedstawiciele Komisji Rozwoju Parlamentu lub jej sekretariatu, a także przedstawiciele TRIALOGu, projektu, który ściśle współpracuje z europejskimi organizacjami pozarządowymi, a z drugiej strony, aby rozszerzono jej mandat uwzględniając w nim specyficzne problemy nowych państw członkowskich w dziedzinie współpracy na rzecz rozwoju;

Czwartek, 13 marca 2008 r.

27. podkreśla znaczenie projektów „twinning” i „light twinning” dla szkolenia personelu nowych państw członkowskich za pośrednictwem pomocy technicznej wysokiej jakości; dotychczas jedynie Węgry i Słowacja wystąpiły o te fundusze;
28. wzywa do przeprowadzania półrocznych spotkań międzyparlamentarnych Parlamentu oraz parlamentów nowych państw członkowskich, skoncentrowanych na kwestiach rozwoju i współpracy oraz tworzeniu specjalistycznej sieci w tym zakresie;
29. uważa, że udział nowych państw członkowskich w Komitecie Europejskiego Funduszu Rozwoju przysłużyłby debatom nowego wymiaru, pomagając dalej tworzyć ich zdolności techniczne;
30. odnotowuje brak publicznego uznania dla priorytetów w zakresie współpracy na rzecz rozwoju w niektórych z nowych państw członkowskich i wzywa do ogólnej strategii komunikacyjno-edukacyjnej dla zrekompensowania tego deficytu; podkreśla wagę kampanii podnoszenia świadomości na temat kwestii dotyczących rozwoju w programach nauczania, a także rolę środków przekazu w uświadamianiu opinii publicznej i rozwijaniu międzynarodowej tradycji pracy wolontariackiej;
31. jest pozytywnego zdania na temat znaczenia sprawozdania w sprawie podnoszenia świadomości edukacji dla rozwoju oraz jego roli we wdrażaniu „Europejskiego konsensusu w sprawie rozwoju”, podkreślającego obecne i potencjalne znaczenie edukacji dla rozwoju i podnoszenia świadomości w oficjalnej i nieoficjalnej edukacji w Europie, w szczególności w nowych państwach członkowskich;
32. mając na uwadze, że obywatele nowych państw członkowskich są już uwrażliwieni na kwestie związane z pomocą humanitarną, czego dowodem jest masowa mobilizacja podczas tsunami w 2004 r., co może stanowić doskonałe oparcie dla działań mających na celu uwrażliwienie społeczeństwa na potrzebę konkretnego zaangażowania w dłuższej perspektywie czasowej na rzecz skutecznej polityki rozwoju;
33. wzywa Komisję do wszczęcia specjalnej kampanii podnoszącej świadomość, koncentrującej się na względnej przewadze i wartości dodanej nowych państw członkowskich w odniesieniu do kwestii dotyczących współpracy i rozwoju;
34. wzywa do lepszej koordynacji wśród zainteresowanych podmiotów krajowych oraz do właściwego udziału organizacji pozarządowych i władz lokalnych w krajowych procedurach podejmowania decyzji;
35. wzywa Komisję do aktywnego zaangażowania nowych państw członkowskich w przygotowanie i negocjowanie planów działania oraz o monitorowanie ich realizacji;
36. zauważa, że dzięki całkowitemu uwolnieniu pomocy na rzecz rozwoju nowe państwa członkowskie mogłyby stać się pozytywnym przykładem dla wszystkich państw członkowskich;
37. zauważa, że wszystkie państwa członkowskie powinny wyznaczyć terminy uwolnienia świadczonej przez nich pomocy na rzecz rozwoju, ponieważ w dłuższej perspektywie czasowej powiązana pomoc na rzecz rozwoju nie służy dobru rządzeniu ani skutecznemu podziałowi środków i nie przyczynia się do realizacji celów współpracy na rzecz rozwoju;
38. odnotowuje, że powiązania sektora prywatnego ze współpracą na rzecz rozwoju stanowią nowe obiecujące rozwiązanie dla nowych państw członkowskich oraz że aktywniejszy udział prywatnych przedsiębiorstw z tych państw członkowskich, które realizują w ramach zamówień publicznych UE projekty w zakresie współpracy na rzecz rozwoju mogłyby przyczynić się do podniesienia świadomości współpracy na rzecz rozwoju;
- *
- * *
39. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.
-

Czwartek, 13 marca 2008 r.

Kodeks postępowania Unii Europejskiej w sprawie wywozu broni

P6_TA(2008)0101

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie Kodeksu postępowania Unii Europejskiej w sprawie wywozu broni — brak przyjęcia przez Radę wspólnego stanowiska i przekształcenia kodeksu w prawnie wiążący instrument

(2009/C 66 E/08)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,

- A. mając na uwadze, że w roku 2008 obchodzona będzie dziesiąta rocznicę istnienia Kodeksu postępowania Unii Europejskiej w sprawie wywozu broni („kodeks”),
- B. mając na uwadze, że ponad dwa lata temu, w dniu 30 czerwca 2005 r., Komitet Stałych Przedstawicieli (COREPER) osiągnął porozumienie na poziomie technicznym co do tekstu wspólnego stanowiska w wyniku gruntownego przeglądu Kodeksu postępowania Unii Europejskiej w sprawie wywozu broni w celu przekształcenia kodeksu w skuteczny instrument kontroli wywozu broni z terytorium UE i przez przedsiębiorstwa UE,
- C. mając na uwadze, że dzięki przyjęciu powyższego wspólnego stanowiska kodeks stanie się dla wszystkich państw członkowskich prawnie wiążącym instrumentem kontroli wywozu broni,
- D. mając na uwadze, że Parlament z ogromnym zadowoleniem odnosił się do tego wspólnego stanowiska przy wielu okazjach, między innymi w swojej rezolucji z dnia 18 stycznia 2007 r. w sprawie siódmego i ósmego rocznego sprawozdania Rady, sporządzonych zgodnie z klauzulą operacyjną nr 8 Kodeksu postępowania Unii Europejskiej w sprawie wywozu broni ⁽¹⁾,
- E. mając na uwadze, że od roku 2005 Radzie nie udało się jednak przyjąć wspomnianego wspólnego stanowiska na szczeblu politycznym,
- F. mając na uwadze, że przyczyny tej sytuacji nie zostały nigdy oficjalnie wyjaśnione, lecz mają oczywisty związek z wolą niektórych państw członkowskich zniesienia obecnego zbrojeniowego embarga UE na wywóz broni do Chińskiej Republiki Ludowej,
- G. mając na uwadze nowy nagły wymiar tej kwestii ze względu na następujący rozwój wypadków:
 - i) podpisanie traktatu lizbońskiego, który zobowiązuje UE do odgrywania odpowiedzialnej roli na arenie światowej;
 - ii) rozwój Europejskiej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony (EPBiO), w ramach której rozmieszczanych jest coraz więcej zewnętrznych misji wojskowych i cywilnych UE, których pracownicy z UE mogą być narażeni na ataki z użyciem broni wcześniej dostarczonej przez państwa członkowskie,
 - iii) niedawne oświadczenia państw członkowskich wskazujące na gotowość zwiększenia wywozu broni jako środka wspierania interesów gospodarczych;
 - iv) szereg inicjatyw mających na celu harmonizację krajowych strategii politycznych w zakresie zamówień na broń oraz wewnątrzwspólnotowych dostaw i sprzedaży broni,
- H. mając na uwadze, że pozytywne wysiłki COARM (grupa robocza Rady ds. broni) na rzecz dalszego udoskonalenia kodeksu i jego stosowania osłabiane są przez wywóz broni z państw członkowskich do krajów objętych konfliktem, niestabilnych lub nieprzestrzegających praw człowieka, a zatem w świetle kodeksu postępowania uważanych za „nieodpowiedzialne miejsca docelowe”,

⁽¹⁾ Dz.U. C 244 E z 18.10.2007, s. 210.

Czwartek, 13 marca 2008 r.

- I. mając na uwadze, że brak woli politycznej, aby przekształcić kodeks we wspólne stanowisko pozostaje w sprzeczności z wiodącą rolą Unii Europejskiej i jej państw członkowskich w zakresie wspierania instrumentów prawnych mających na celu kontrolę całego publicznego i prywatnego wywozu broni na skalę międzynarodową, w szczególności traktatu o handlu bronią,
 1. biorąc pod uwagę dziesiątą rocznicę kodeksu, ubolewa nad obecnym politycznym impasem w zakresie przyjęcia tego wspólnego stanowiska;
 2. nalega, aby prezydencja słoweńska uczyniła z przyjęcia tego wspólnego stanowiska stały punkt obrad na każdym posiedzeniu Rady ds. Ogólnych dopóki sprawa ta nie zostanie rozstrzygnięta;
 3. wzywa państwa członkowskie sprzeciwiające się prawnie wiążącemu kodeksowi postępowania do ponownego rozważenia stanowiska w tej sprawie;
 4. wyraża przekonanie, że wkład UE w prace nad wiążącym na szczeblu międzynarodowym traktatem o handlu bronią zyska na wiarygodności, gdy tylko jej własny system kontroli broni stanie się prawnie wiążący;
 5. wyraża również przekonanie, że wraz z przyjęciem wspólnego stanowiska należy jednocześnie podjąć działania mające na celu między innymi:
 - a) zapobieżenie nieodpowiedzialnemu wywozowi broni poprzez ścisłe stosowanie kryteriów kodeksu, zarówno w odniesieniu do przedsiębiorstw, jak i krajowych sił zbrojnych;
 - b) usprawnienie i stosowanie kontroli pośrednictwa, a także zapobieganie nielegalnemu handlowi bronią prowadzonemu drogą powietrzną i morską;
 - c) zapewnienie szybkiego dochodzenia w sprawie niedawnych zarzutów dotyczących domniemanych przypadków naruszania embarga na dostawy broni;
 - d) zapobieżenie wyprzedawaniu prywatnym pośrednikom, a następnie wywozowi broni zebranej w ramach operacji EPBiO i reformy sektora bezpieczeństwa oraz innych inicjatyw UE;
 - e) poprawę przejrzystości i jakości danych dostarczanych przez państwa członkowskie w ramach rocznego sprawozdania w sprawie kodeksu;
 6. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz wszystkim rządów i parlamentom krajowym państw członkowskich.

Szczególna sytuacja kobiet w więzieniach oraz wpływ uwięzienia rodziców na życie społeczne i rodzinne

P6_TA(2008)0102

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie szczególnej sytuacji kobiet w więzieniach oraz wpływu pobytu rodziców w więzieniu na życie społeczne i rodzinne (2007/2116(INI))

(2009/C 66 E/09)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 6 i 7 TUE i art. 4 nowej Karty Praw Podstawowych UE, podpisanej 12 grudnia 2007 r.,⁽¹⁾ dotyczącej ochrony praw człowieka,

⁽¹⁾ Dz.U. C 303 z 14.12.2007, s. 1.

Czwartek, 13 marca 2008 r.

- uwzględniając Powszechną Deklarację Praw Człowieka, w szczególności jej art. 5, Międzynarodowy Pakt Praw Obywatelskich i Politycznych, w szczególności jego art. 7, europejską Konwencję w sprawie zapobiegania torturom oraz innemu okrutnemu, niehumanitarnemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu z 1987 r. (Europejska Konwencja w sprawie zapobiegania torturom) i jej protokół dodatkowy w sprawie ustanowienia systemu regularnych wizyt przeprowadzanych przez niezależne organy międzynarodowe i krajowe w miejscach zatrzymań,
 - uwzględniając art. 3 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, jej protokoły oraz orzecznictwo Europejskiego Trybunału Praw Człowieka,
 - uwzględniając wymienioną Konwencję w sprawie zapobiegania torturom, która ustanowiła Europejski Komitet do Spraw Zapobiegania Torturom oraz Niehumanitarnemu lub Poniżającemu Traktowaniu albo Karaniu przy Radzie Europy, jak również sprawozdania tego Komitetu,
 - uwzględniając wzorcowe reguły minimum ONZ postępowania z więźniami z 1957 r. oraz deklaracje i zasady przyjęte w tym zakresie przez Zgromadzenie Ogólne ONZ,
 - uwzględniając Konwencję o prawach dziecka ONZ przyjętą w dniu 20 listopada 1989 r.,
 - uwzględniając rezolucje i zalecenia przyjęte przez Komitet Ministrów Rady Europy, a w szczególności rezolucję (73)5 w sprawie wzorcowych reguł minimum postępowania z więźniami, zalecenie R(87)3 w sprawie europejskich reguł więziennych i zalecenie R(2006)2 w sprawie europejskich reguł więziennych,
 - uwzględniając zalecenia przyjęte przez Zgromadzenie Parlamentarne Rady Europy, a w szczególności zalecenie R(2006)1747 dotyczące ustanowienia europejskiej karty więziennej oraz zalecenie R(2000)1469 w sprawie matek i niemowląt w więzieniach,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 maja 1989 r. w sprawie kobiet i dzieci w więzieniach ⁽¹⁾, swoją rezolucję z dnia 18 stycznia 1996 r. w sprawie złych warunków panujących w więzieniach Unii Europejskiej ⁽²⁾, swoją rezolucję z dnia 17 grudnia 1998 r. w sprawie warunków więziennych w Unii Europejskiej: ulepszeń i kar zastępczych ⁽³⁾ oraz swoje zalecenie dla Rady z dnia 9 marca 2004 r. w sprawie praw więźniów w Unii Europejskiej ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A6-0033/2008),
- A. mając na uwadze, że w myśl konwencji międzynarodowych ⁽⁵⁾ i europejskich wszystkie osoby przebywające w więzieniach powinny być traktowane zgodnie z prawami człowieka, a warunki panujące w więzieniach powinny być zgodne z zasadami godności ludzkiej, niedyskryminacji oraz poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, a także podlegać regularnej ocenie ze strony niezależnych organów,
- B. mając na uwadze, że szczególne potrzeby i położenie kobiet przebywających w więzieniach powinny być uwzględniane w orzeczeniach sądowych, w przepisach prawa karnego i przez zakłady penitencjarne państw członkowskich,
- C. mając na uwadze, że należy wprowadzić konkretne i przystosowane do specyficznych potrzeb kobiet środki, a w szczególności kary alternatywne,

⁽¹⁾ Dz.U. C 158 z 26.6.1989, s. 511

⁽²⁾ Dz.U. C 32 z 5.2.1996, s. 102.

⁽³⁾ Dz.U. C 98 z 9.4.1999, s. 299.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 102 E z 28.4.2004, s. 154.

⁽⁵⁾ Art. 1, 3, 5 i 12 Powszechniej Deklaracji Praw Człowieka i pierwsza podstawowa zasada dotycząca postępowania z więźniami, przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w załączniku do jego rezolucji 45/111 z dnia 14 grudnia 1990 r.

Czwartek, 13 marca 2008 r.

- D. uważa ponadto, że kobietom w ciąży powinno się zapewnić wsparcie i informacje, które mogłyby im pomóc w lepszym przeżyciu okresu ciąży i macierzyństwa, a zwłaszcza zrównoważone posiłki, odpowiednie warunki higieniczne, świeże powietrze, aktywność fizyczną oraz opiekę prenatalną i poporodową,
- E. mając na uwadze, że wszyscy więźniowie, mężczyźni i kobiety, powinni mieć równy dostęp do opieki zdrowotnej, lecz że w polityce penitencjarnej należy zwrócić szczególną uwagę na profilaktykę, monitorowanie i leczenie zarówno pod względem fizycznym, jak i psychicznym problemów zdrowotnych typowych dla kobiet,
- F. mając na uwadze, że zdrowie psychiczne i fizyczne matki jest nierozdzielnie związane ze zdrowiem dziecka,
- G. mając na uwadze, że duża liczba kobiet przebywających w więzieniach cierpi lub cierpiała na uzależnienie od narkotyków lub innych substancji, co może być przyczyną zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania, które wymagają leczenia medycznego oraz właściwego wsparcia społecznego i psychologicznego w ramach powszechnej penitencjarnej polityki zdrowotnej,
- H. mając na uwadze, że dziś powszechnie wiadomo, że kobiety przebywające w więzieniach były w przeszłości ofiarami przemocy, wykorzystywania seksualnego, przemocy w rodzinie i ze strony partnera, że są w większości uzależnione materialnie i psychicznie; oraz że okoliczności te są bezpośrednio związane z ich kryminalną przeszłością i z następstwami fizycznymi i psychologicznymi, jak na przykład stres pourazowy,
- I. mając na uwadze, że służby więzienne powinny zostać odpowiednio przeszkolone i uwrażliwione na konieczność uwzględnienia wymiaru równości kobiet i mężczyzn oraz szczególnych potrzeb i sytuacji kobiet przebywających w więzieniach; mając na uwadze, że należałoby poświęcać szczególną uwagę najbardziej bezbronnyim z nich, tj. nieletnim dziewczętom i kobietom niepełnosprawnym,
- J. mając na uwadze, że utrzymanie więzi rodzinnych jest istotnym sposobem na zapobieganie recydywie i na reintegrację społeczną, a także prawem wszystkich więźniów, ich dzieci i innych członków rodziny oraz że korzystanie z tego prawa jest często dla kobiet szczególnie skomplikowane ze względu na rzadkość i geograficzne oddalenie kobiecych zakładów karnych,
- K. mając na uwadze, że nadrzędne dobro dziecka powinno być zawsze brane pod uwagę przy podejmowaniu decyzji o odseparowaniu lub pozostawieniu go przy osadzonym w więzieniu rodzicu, gwarantując przy tym korzystanie z praw rodzicielskich drugiemu rodzicowi oraz odpowiednie postępowanie pozwalające na utrzymanie więzów rodzinnych z pozostałymi członkami rodziny (rodzeństwo, babcie i dziadkowie oraz dalsza rodzina),
- L. mając na uwadze, że państwa będące stronami wyżej wymienionej Konwencji o prawach dziecka oraz innych narzędzi międzynarodowych zobowiązały się zapewnić wszystkim dzieciom, bez stosowania jakiegokolwiek formy dyskryminacji i niezależnie od statusu prawnego ich rodziców, wszystkie prawa przewidziane w tejże konwencji, a w szczególności prawo do odpowiedniej opieki zdrowotnej, do rozrywki i do oświaty, oraz że zobowiązanie to powinno być przestrzegane także w przypadku dzieci przebywających z rodzicami osadzonymi w więzieniach,
- M. mając na uwadze, że poza karaniem czynu bezprawnego rola zakładów penitencjarnych powinna również polegać na reintegracji społecznej i zawodowej, ze względu na sytuacje wykluczenia społecznego i ubóstwa, którymi cechuje się niejednokrotnie przeszłość wielu więźniów — kobiet i mężczyzn,
- N. mając na uwadze, że znaczna liczba kobiet przebywających w więzieniu jest stroną w trwających procesach sądowych (postępowanie w sprawie zaniedbania, czasowego pozbawienia opieki lub adopcji nieletnich, rozwody lub separacje, eksmisje itp.), które w momencie uwięzienia pozostają w zawieszeniu, co stawia je w trudnym położeniu i powoduje trwały stan stresu i niepewności,

Czwartek, 13 marca 2008 r.

- O. mając na uwadze, że osoby skazane często nie wiedzą o istniejącej pomocy socjalnej oraz że w wielu przypadkach całkowity brak, utrata lub utrata ważności posiadanych przez nie dokumentów (dokument tożsamości, książeczka ubezpieczeniowa, książeczka rodzinna itp.) uniemożliwia im w praktyce korzystanie z praw przysługujących każdemu obywatelowi państwa członkowskiego,
- P. mając na uwadze, że równy dostęp więźniów, mężczyzn i kobiet, do pracy, kształcenia zawodowego i rozrywki podczas ich pobytu w więzieniu ma zasadnicze znaczenie dla ich równowagi psychicznej oraz ich reintegracji ze społeczeństwem i światem pracy,
- Q. mając na uwadze, że dostępna oferta edukacyjna, w zakresie szkoleń, zatrudnienia, rozrywki i rozwoju osobistego, mimo że jest bardzo szeroka, nie jest sama w sobie wystarczająca, gdyż konieczne jest opracowanie programów wsparcia ułatwiających osadzonym (mężczyznom i kobietom) zaangażowanie w planowanie i przygotowanie ich stopniowej resocjalizacji,
- R. mając na uwadze, że kobiety przebywające w więzieniach powinny mieć możliwość wolnego od jakiegokolwiek formy dyskryminacji dostępu do płatnej pracy, jak również do zróżnicowanych i dostosowanych do potrzeb rynku pracy środków kształcenia zawodowego i obywatelskiego sprzyjających ich reintegracji po odbyciu kary,
- S. mając na uwadze, że powodzenie reintegracji społecznej więźniów — mężczyzn i kobiet, jak również zapobieganie recydywie zależą od jakości ram, jakimi zostaną objęci podczas ich pobytu w więzieniu, a w szczególności od partnerstw ustanowionych z przedsiębiorstwami i organizacjami pomocy społecznej oraz od wsparcia i pomocy społeczno-zawodowej oferowanych po odbyciu kary,
- T. mając na uwadze, że istnieje pilne zapotrzebowanie na wprowadzenie uwzględniających kategorię płci, wszechstronnych, jasnych oraz aktualnych danych i statystyk,

Warunki panujące w więzieniach

1. zachęca państwa członkowskie, aby zainwestowały dostateczne środki w modernizację i adaptację swoich infrastruktur penitencjarnych oraz aby wdrożyły wyżej wymienione zalecenie R(2006) 2 Rady Europy w celu zapewnienia więźniom warunków zgodnych z poczuciem ludzkiej godności i prawami podstawowymi, zwłaszcza w zakresie zakwaterowania, ochrony zdrowia, higieny, wyżywienia, wentylacji i oświetlenia;
2. ponawia wnioski do Komisji i Rady o przyjęcie decyzji ramowej w sprawie minimalnych norm ochrony praw więźniów na podstawie art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej (zgodnie z zaleceniem Rady Europy zawartym w wymienionym zaleceniu R(2006) 2) i zwraca się do Rady, aby upowszechniła i poparła wdrożenie reguł więziennych Rady Europy w celu większej harmonizacji warunków więziennych w Europie, a zwłaszcza w celu uwzględnienia odrębnych potrzeb kobiet, oraz jasnego określenia praw i obowiązków osadzonych — mężczyzn i kobiet;
3. zwraca się do Komisji o włączenie do jej rocznego sprawozdania na temat praw człowieka oceny przestrzegania praw podstawowych w odniesieniu do więźniów — mężczyzn i kobiet, oraz specjalnych warunków więziennych przewidzianych w stosunku do kobiet;
4. wzywa państwa członkowskie i kraje kandydujące do członkostwa do ratyfikacji protokołu dodatkowego do Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur ustanawiającego niezależny system wizyt w miejscach zatrzymań i zwraca się do Rady i Komisji, aby poparły ratyfikację tej konwencji i protokołu do niej w ramach polityki zewnętrznej Unii Europejskiej;
5. przypomina, że zgodność zarządzania zakładami karnymi z krajowymi i międzynarodowymi normami prawnymi powinna być ustalana za pośrednictwem regularnych inspekcji właściwych władz;
6. występuje do państw członkowskich o przyjęcie środków koniecznych do zapewnienia porządku w zakładach penitencjarnych oraz zapewnienia bezpieczeństwa personelowi i wszystkim skazanym poprzez wyeliminowanie aktów przemocy i molestowania, na które szczególnie narażone są kobiety oraz osoby wywodzące się z mniejszości etnicznych lub społecznych,

Czwartek, 13 marca 2008 r.

7. zwraca się do każdego państwa członkowskiego o ułatwienie osadzonym kobietom dostępu do programów profilaktycznych prowadzonych zwykle wśród ludności, jak na przykład kampanie na rzecz wczesnego wykrywania raka piersi i szyjki macicy, oraz o zapewnienie, na takich samych warunkach, dostępu do krajowych programów planowania rodziny;

8. przypomina o specyficznym charakterze więzień dla kobiet i nalega na stworzenie struktur bezpieczeństwa i reintegracji z myślą o kobietach; przypomina ponadto, że dla kobiet wykorzystywanych, wyzyskiwanych i wykluczonych duże znaczenie mają działania mające na celu reintegrację w sprzyjającym środowisku dostosowanym do ich potrzeb;

9. występuje do państw członkowskich o włączenie wymiaru równości kobiet i mężczyzn do ich polityki penitencjarnej i ich zakładów karnych oraz o uwzględnienie w większym stopniu specyfiki kobiecej oraz niejednokrotnie traumatycznej przeszłości przebywających w więzieniu kobiet, w szczególności poprzez odpowiednie uwrażliwienie i przeszkolenie personelu medycznego i więziennego pod kątem podstawowych wartości:

- a) uwzględnienie kategorii płci podczas gromadzenia danych w tych dziedzinach, w których jest to możliwe, tak aby wykrywać problemy i potrzeby kobiet;
- b) utworzenie w każdym państwie stałej komisji ds. badań i metod mediacji w celu sprawowania skutecznej kontroli warunków więziennych, co pozwoli na wykrycie i wyeliminowanie elementów dyskryminujących, które dotyczą kobiet w systemie penitencjarnym;
- c) poruszanie potrzeb kobiet przebywających w więzieniu i wychodzących z więzienia w debatach lokalnych, regionalnych i krajowych, aby zachęcić do podejmowania pozytywnych działań, jeśli chodzi o opiekę społeczną, zakwaterowanie, szkolenia itd.;
- d) zatrudnianie przeważnie żeńskiego personelu oraz żeńskiego personelu medycznego w zakładach karnych dla kobiet.

10. apeluje do państw członkowskich o zapewnienie kobietom równego i niedyskryminacyjnego dostępu do wszelkiego rodzaju świadczeń opieki zdrowotnej, których jakość powinna odpowiadać jakości świadczeń udzielanych reszcie społeczeństwa, w celu zapobiegania i skutecznego leczenia typowo kobiecych chorób;

11. przypomina o konieczności podjęcia działań na rzecz uwzględniania w większym stopniu odmiennych potrzeb osadzonych kobiet w zakresie higieny w odniesieniu do infrastruktury penitencjarnych i niezbędnych materiałów higienicznych;

12. zwraca się do państw członkowskich o przyjęcie globalnego podejścia do penitencjarnej polityki zdrowotnej zmierzającej do wykrywania i leczenia już od momentu osadzenia w zakładzie karnym zaburzeń fizycznych i psychicznych, a także udzielenie pomocy lekarskiej i psychologicznej wszystkim więźniom — mężczyznom i kobietom, cierpiącym na uzależnienia, przy poszanowaniu jednakże specyfiki sytuacji kobiet;

13. wzywa państwa członkowskie do podjęcia wszelkich koniecznych środków mających na celu zapewnienie wsparcia psychologicznego wszystkim osadzonym kobietom, w szczególności tym, które doznały przemocy lub maltretowania, jak również matkom samotnie wychowującym dzieci i niepełnoletnim przestępczyniom, dla zapewnienia im lepszej ochrony i poprawienia ich relacji rodzinnych i społecznych, a tym samym zwiększenia szansy na ich resocjalizację; zaleca szkolenia i uświadamianie pracowników placówek penitencjarnych na szczególną wrażliwość tych osadzonych;

14. zaleca, aby odbywanie kary więzienia przez kobiety w ciąży i matki opiekujące się małymi dziećmi było rozważane tylko w ostateczności i aby w tym ekstremalnym przypadku mogły być umieszczane w większej celi, w miarę możliwości jednoosobowej, oraz aby poświęcano im szczególną uwagę, zwłaszcza w zakresie żywienia i higieny; uważa ponadto, że kobietom w ciąży powinno się zapewnić taką samą opiekę przedporodową i poporodową oraz kursy edukacji rodzicielskiej jak to ma miejsce poza więzieniem;

Czwartek, 13 marca 2008 r.

15. zwraca uwagę na fakt, że kiedy poród odbywa się w więzieniu, zazwyczaj oddziela się dziecko od matki w ciągu dwudziestu czterech do siedemdziesięciu dwóch godzin od narodzin, dlatego też z zadowoleniem przyjmie jakiegokolwiek alternatywne rozwiązanie ze strony Komisji i państw członkowskich;
16. podkreśla, że konieczne jest, by wymiar sprawiedliwości czuwał nad przestrzeganiem praw dziecka podczas rozpatrywania kwestii związanych z pozbawieniem wolności jego matki;
17. zwraca się do państw członkowskich o pełne poszanowanie dla różnorodności orientacji seksualnych, jak również dla różnych form życia rodzinnego, które nie naruszają prawa;
18. podkreśla konieczność położenia kresu osadzaniu dziewcząt i chłopców w wieku 18 lat i młodszych w więzieniach dla dorosłych;

Utrzymywanie więzi rodzinnych i stosunków społecznych

19. zaleca częstsze stosowanie kar zastępczych zamiast kary więzienia, takich jak alternatywy przyjęte w społeczeństwie, zwłaszcza w przypadku matek, gdyż przewidziana kara i zagrożenie bezpieczeństwa publicznego są niskie, natomiast ich uwięzienie może prowadzić do poważnego zakłócenia życia rodzinnego, w szczególności gdy wychowują one samotnie swoje dzieci lub gdy dzieci są małe lub jeśli spada na nie odpowiedzialność za opiekę nad osobami zależnymi od nich lub niepełnosprawnymi; przypomina, że organy sądowe powinny przy ustalaniu kary brać pod uwagę te elementy, a zwłaszcza nadrzędny interes dziecka, którego rodzic jest sądzony; zaleca jednocześnie rozważenie możliwości, aby także osadzeni mężczyźni, którzy sprawują bezpośrednią opiekę nad nieletnimi dziećmi lub innymi członkami rodziny, mogli korzystać z podobnych rozwiązań jak te zaprojektowane dla matek;
20. podkreśla, że następstwa dla zdrowia kobiet w ciąży przebywających w więzieniu wynikające z odosobnienia i cierpienia mogą również być negatywne, lub wręcz groźne w skutkach dla dziecka i konsekwencje te należy wziąć poważnie pod uwagę podczas podejmowania decyzji o pozbawieniu wolności;
21. nalega ponadto na konieczność zasięgnięcia przez administrację sądową informacji o istnieniu dzieci przed podjęciem decyzji o zastosowaniu tymczasowego aresztu lub podczas wydawania wyroku oraz upewniania się, czy podjęto odpowiednie środki w celu pełnego przestrzegania ich praw;
22. zwraca się do państw członkowskich o zapewnienie powstania zakładów karnych dla kobiet i o lepsze ich rozmieszczenie na ich terytorium, tak aby ułatwić przebywającym w nich kobietom utrzymywanie więzi rodzinnych wraz z możliwością uczestnictwa w praktykach religijnych;
23. zaleca państwom członkowskim, aby zachęcały zakłady karne do wprowadzenia elastycznych reguł w zakresie warunków, częstotliwości, czasu trwania i godzin odwiedzin, na które powinno się zezwolić członkom rodziny, przyjaciółom i osobom trzecim;
24. występuje do państw członkowskich o ułatwienie kontaktów rodzinnych, a zwłaszcza stosunków przebywających w więzieniu rodziców z ich dziećmi, pod warunkiem że nie jest to wbrew interesowi dziecka, poprzez przygotowanie na ich przyjęcie struktur, których atmosfera różniłaby się od atmosfery środowiska więziennego i które stworzą warunki do wspólnych zajęć oraz odpowiedniego kontaktu uczuciowego;
25. zwraca się do państw członkowskich, aby spełniły swoje międzynarodowe zobowiązania i zapewniły równe prawa i traktowanie dzieci mieszkających z rodzicami osadzonymi w więzieniach oraz aby stworzyły warunki bytowe dostosowane do ich potrzeb w niezależnych i w miarę możliwości odseparowanych od środowiska więziennego oddziałach, poprzez umieszczanie dzieci w lokalnych żłobkach i szkołach, poprzez elastyczny i otwarty program wyjść pod opieką bliższych i dalszych członków rodziny lub personelu stowarzyszeń ochrony praw dziecka i umożliwiające ich prawidłowy rozwój fizyczny, umysłowy, moralny i społeczny; zaleca więc ułatwienie drugiemu rodzicowi, w przypadku gdy nieletnie dzieci znajdują się w więzieniu, możliwości sprawowania władzy rodzicielskiej;

Czwartek, 13 marca 2008 r.

26. ubolewa nad tym, że wiele kobiet przebywających w więzieniach jest samotnymi matkami, które tracą kontakt z dziećmi, często na zawsze; zwraca się do Komisji i państw członkowskich o przygotowanie i wdrożenie alternatywnych strategii politycznych pozwalających uniknąć całkowitej separacji;
27. zwraca się do państw członkowskich o zagwarantowanie bezpłatnej pomocy prawnej osadzonym w kwestiach dotyczących ich sytuacji, a w przypadku kobiet w kwestiach dotyczących prawa rodzinnego, tak aby rozwiązać problemy związane z opieką nad dziećmi, adopcją, separacją, przemocą domową itd.;
28. zaleca opracowanie kampanii informacyjnych na temat lokalnej opieki społecznej, jak również stałych procedur aktualizacji dokumentów administracyjnych dotyczących sytuacji osobistej, rodzinnej i ubezpieczenia, które umożliwią osadzonym kobietom pełne korzystanie z przysługujących im praw obywatelskich;
29. występuje do państw członkowskich o wprowadzenie środków wsparcia psychospołecznego w celu lepszego przygotowania rozłąki dziecka z matką przebywającą w więzieniu oraz złagodzenia jej negatywnych skutków;

Reintegracja społeczna i zawodowa

30. zaleca państwom członkowskim przyjęcie środków koniecznych do zaoferowania wszystkim więźniom, mężczyznom i kobietom, możliwości odpowiednio płatnej i zróżnicowanej pracy, wolnej od wszelkiej segregacji płciowej czy innego rodzaju dyskryminacji, oraz stworzenie w tym celu partnerstw z przedsiębiorstwami;
31. występuje do państw członkowskich o zwiększenie — m.in. poprzez wykorzystanie wspólnotowych instrumentów finansowych z zakresu zatrudnienia i integracji społecznej, takich jak Europejski Fundusz Społeczny czy PROGRESS — inwestycji na rzecz rozwoju w ramach zakładów karnych programów uczenia się przez całe życie i kształcenia zawodowego dostosowanych do potrzeb rynku pracy i pozwalających na uzyskanie dyplomu;
32. podkreśla, że programy te powinny obejmować kursy językowe, w tym również naukę języka kraju osadzenia (lub przynajmniej jednego z języków) w przypadku obcokrajowców (mężczyzn i kobiet) przebywających w więzieniu, kursy komputerowe oraz kursy postaw społecznych i zawodowych;
33. podkreśla podstawową rolę organizacji pozarządowych w dziedzinie reintegracji społecznej i zawodowej skazanych, a w szczególności kobiet, i w związku z tym występuje do państw członkowskich o sprzyjanie rozwojowi działalności tych organizacji w środowisku więziennym, zwłaszcza poprzez zwiększenie przyznawanych im środków, złagodzenie warunków dostępu ich członków do zakładów karnych oraz uwzględnienie personelu więziennego na potrzebę dobrej współpracy z tymi podmiotami;
34. uważa, że poza przypadkami poważnego zagrożenia bezpieczeństwa publicznego oraz ciężkich kar, częstsze stosowanie systemu probacji, pozwalającego osadzonym (mężczyznom i kobietom) pracować lub uczestniczyć w szkoleniu zawodowym poza zakładem karnym, mogłoby ułatwić ich reintegrację społeczną i zawodową;
35. podkreśla, że warunki pracy skazanych (mężczyzn i kobiet), a w szczególności kobiet w ciąży lub w połogu, powinny być zgodne z prawodawstwem krajowym i wspólnotowym i podlegać regularnej kontroli właściwych władz;
36. podkreśla konieczność wspierania zaangażowania skazanych mężczyzn i kobiet w dążenie do zatrudnienia i reintegracji społecznej m.in. poprzez dokonywanie bilansu ich sytuacji osobistej i zapewnianie rocznej oceny tego zaangażowania;
37. uważa, że priorytetowym celem jest powołanie do istnienia w każdej placówce więziennej — indywidualnych programów terapeutycznych i wsparcia dostępnych dla wszystkich osadzonych, mężczyzn i kobiet, którzy wyrażą dobrą wolną chęć uczestnictwa, w celu przygotowania, realizacji i ukończenia projektów indywidualnego rozwoju i resocjalizacji, które będą kontynuowane także po wyjściu z więzienia;

Czwartek, 13 marca 2008 r.

38. przypomina o konieczności stosowania, w okresie pobytu w więzieniu i po jego zakończeniu, środków z zakresu pomocy społecznej, zmierzających do przygotowania i pomocy osadzonej osobie w staraniach o reintegrację, a w szczególności w poszukiwaniu mieszkania i zatrudnienia, w celu uniknięcia sytuacji wykluczenia społecznego i recydywy;

39. podkreśla znaczenie utrzymywania i wspierania kontaktów skazanych kobiet i mężczyzn ze światem zewnętrznym, zwłaszcza poprzez ich dostęp do prasy i środków przekazu, oraz ich kontaktów z jednostkami pomocy społecznej, organizacjami pozarządowymi i stowarzyszeniami kulturalnymi, artystycznymi lub innymi stowarzyszeniami zatwierdzonymi przez organy więzienne;

40. przypomina, że regularny dostęp wszystkich skazanych do zajęć sportowych i rekreacyjnych, jak również do ofert kształcenia artystycznego lub kulturalnego, jest niezwykle istotny dla zachowania ich równowagi psychicznej i zwiększa ich szanse na reintegrację społeczną;

41. występuje do Komisji o poświęcenie szczególnej uwagi więźniom w ramach programu działania na rzecz zwalczania wykluczenia społecznego;

42. zaleca państwom członkowskim, by poświęciły szczególną uwagę skazanym mężczyznom i kobietom, o obcym obywatelstwie, zwłaszcza na poziomie różnic językowych i kulturowych, oraz by ułatwiły utrzymywanie kontaktów z ich krewnymi, jak również kontakty z personelem konsularnym ich kraju oraz by zapewniły dostęp do zasobów i programów więziennych, jak również do informacji, które są oni w stanie zrozumieć; zaleca im również uwzględnienie specyficznych problemów cudzoziemek w planowaniu zajęć w więzieniach, szkolenia dla personelu w zakresie pracy w wielokulturowym środowisku w więzieniu i poza nim i ustanowienia mediatorów w więzieniu i poza nim;

43. występuje do państw członkowskich o przyjęcie, w ramach ułatwiania reintegracji społecznej i zawodowej, środków koniecznych do włączenia do ich krajowego ustawodawstwa przepisów, które będą sprzyjały zatrudnianiu byłych więźniarek, a w szczególności kobiet samotnie wychowujących dzieci i nieletnich przestępczyń, zarówno w sektorze publicznym, jak i prywatnym;

44. zachęca państwa członkowskie do wymiany informacji i dobrych praktyk w zakresie warunków więziennych, szczególnie w odniesieniu do kobiet, oraz w dziedzinie skuteczności środków kształcenia zawodowego i reintegracji społecznej; uważa w związku z tym za istotne pobudzenie i finansowanie udziału władz i bezpośrednich zainteresowanych w tworzeniu nowoczesnych programów i dobrych praktyk, jak również w kongresach i debatach krajowych i międzynarodowych, które mogą być inspirującym elementem prowokującym do pozytywnej współpracy;

45. zwraca się do Komisji, aby we współpracy z państwami członkowskimi wspierała badania nad społecznością więzienną z uwzględnieniem perspektywy płci i sfinansowała badania przyczyn przestępczości, okoliczności niezgodnego z prawem zachowania oraz skuteczności krajowych systemów karnych, aby umożliwić poprawę uczestnictwa osadzonych, mężczyzn i kobiet w życiu społecznym, rodzinnym i zawodowym;

*

* *

46. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, jak również parlamentom i rządami państw członkowskich oraz krajów kandydujących do członkostwa.

Czwartek, 13 marca 2008 r.

Równość płci oraz równouprawnienie kobiet w kontekście współpracy na rzecz rozwoju

P6_TA(2008)0103

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie równości płci oraz równouprawnienia kobiet w kontekście współpracy na rzecz rozwoju (2007/2182(INI))

(2009/C 66 E/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 8 marca 2007 r. w sprawie równości płci i równouprawnienia kobiet w kontekście współpracy na rzecz rozwoju (COM(2007)0100),
- uwzględniając konkluzje: „Równość płci i równouprawnienie kobiet w kontekście współpracy na rzecz rozwoju” przyjęte w dniu 14 maja 2007 r. przez Radę ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych oraz przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w ramach Rady,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 806/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wspierania równości płci w ramach współpracy na rzecz rozwoju ⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 2, art. 3 ust. 2, art. 137 oraz art. 141 Traktatu WE,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej proklamowaną w 2000 r. ⁽²⁾, a w szczególności jej art. 23,
- uwzględniając konwencję ONZ z dnia 18 grudnia 1979 r. w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (CEDAW),
- uwzględniając IV światową konferencję na temat kobiet, która odbyła się w Pekinie we wrześniu 1995 r., deklarację i platformę działania przyjętą w Pekinie, jak również następujące po nich dokumenty sesji specjalnych Narodów Zjednoczonych Pekin +5 oraz Pekin +10 w sprawie dalszych działań i inicjatyw w celu wdrożenia deklaracji pekińskiej i platformy działania, przyjęte odpowiednio 9 czerwca 2000 r. oraz 11 marca 2005 r.,
- uwzględniając milenijne cele rozwoju przyjęte na szczycie milenijnym ONZ we wrześniu 2000 r., a w szczególności MCR dotyczący propagowania równości płci i równouprawnienia kobiet jako warunku wstępnego do likwidacji głodu, ubóstwa i chorób, wprowadzenia równości na wszystkich poziomach nauczania i we wszystkich dziedzinach pracy, równego zarządzania zasobami i równej reprezentacji w życiu publicznym i politycznym,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Europejskiej zatytułowane „Milenijne cele rozwoju 2000–2004” (SEC(2004)1379),
- uwzględniając konkluzje Prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w Brukseli w dniach 16 i 17 grudnia 2004 r., potwierdzające pełne zaangażowanie Unii Europejskiej w realizację milenijnych celów rozwoju oraz spójności polityki,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 12 kwietnia 2005 r. w sprawie roli Unii Europejskiej w osiągnięciu Milenijnych Celów Rozwoju (MCR) ⁽³⁾ oraz z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie milenijnych celów rozwoju — bilans półmetka ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 listopada 2005 r. w sprawie strategii rozwoju dla Afryki ⁽⁵⁾ oraz rezolucję z dnia 25 października 2007 r. w sprawie stosunków między UE a Afryką ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 listopada 2007 r. w sprawie wspierania rozwoju rolnictwa w Afryce ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 143 z 30.4.2004, s. 40.

⁽²⁾ Dz.U. C 364 z 18.12.2000, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 33 E z 9.2.2006, s. 311.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0274.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 280 E z 18.11.2006, s. 475.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0483.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0577.

Czwartek, 13 marca 2008 r.

- uwzględniając rezolucję 1325 Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa przyjętą w dniu 31 października 2000 r. (UNSCR 1325 (2000)), a w szczególności jej ust. 1 wzywający państwa członkowskie do „zapewnienia większej reprezentacji kobiet na wszystkich szczeblach decyzyjnych instytucji krajowych, regionalnych i międzynarodowych [...]”,
- uwzględniając wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w ramach Rady, Parlamentu Europejskiego i Komisji Europejskiej w sprawie polityki rozwojowej Unii Europejskiej: „Konsensus europejski” (Konsensus europejski w sprawie rozwoju) podpisane w dniu 20 grudnia 2005 r. ⁽¹⁾ oraz europejski konsensus w sprawie pomocy humanitarnej z grudnia 2007 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając podpisaną w dniu 23 czerwca 2000 r. w Kotonu umowę o partnerstwie zawartą pomiędzy członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej ⁽³⁾, zmienioną umową zmieniającą umowę o partnerstwie, podpisaną w Luksemburgu w dniu 25 czerwca 2005 r. ⁽⁴⁾ (umowa z Kotonu),
- uwzględniając deklarację rzymską w sprawie harmonizacji przyjętą w dniu 25 lutego 2003 r. w następstwie forum wysokiego szczebla na temat harmonizacji oraz deklarację paryską o efektywności pomocy przyjętą w dniu 2 marca 2005 r.,
- uwzględniając międzynarodową konferencję na temat finansowania rozwoju, która miała miejsce w Monterrey w marcu 2002 r. oraz światowy szczyt zrównoważonego rozwoju w Johannesburgu we wrześniu 2002 r.,
- uwzględniając końcowe sprawozdanie Komisji ds. Statusu Kobiet przyjęte w marcu 2005 r. na 49. sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ,
- uwzględniając pochodzące z 2006 r. sprawozdanie w ramach programu rozwoju ONZ zatytułowane „W drodze do równości”,
- uwzględniając raporty Funduszu Rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych na temat sytuacji ludnościowej na świecie w 2005 i 2006 r., zatytułowane odpowiednio: „Obietnica równości: równość płci, zdrowie reprodukcyjne i Milenijne Cele Rozwoju” oraz „Droga do nadziei: kobiety a migracja międzynarodowa”,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiające instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju ⁽⁵⁾ (zwany dalej instrumentem na rzecz rozwoju),
- uwzględniając statystyki sporządzone w oparciu o sprawozdanie członków Komitetu Pomocy Rozwojowej Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) w sprawie wyznaczników polityki równości płci w okresie 2004–2005 opublikowane w czerwcu 2007 r. oraz sprawozdanie OECD z 2006 r. w sprawie równości płci i udzielania pomocy,
- uwzględniając strategię lizbońską na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia z marca 2000 r.,
- uwzględniając protokół w sprawie praw kobiet w Afryce, znany również jako protokół z Maputo, który wszedł w życie w dniu 26 października 2005 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady z dni 5 i 6 grudnia 2007 r. w sprawie przeglądu wdrożenia pekińskiej platformy działania przez państwa członkowskie i instytucje UE, a w szczególności dołączonego do niej sprawozdania opracowanego przez prezydentkę portugalską zawierającego wskaźniki dotyczące kobiet i ubóstwa,

⁽¹⁾ Dz.U. C 46 z 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ Oświadczenie w sprawie europejskiego konsensusu w sprawie pomocy humanitarnej zostało przyjęte przez Radę w dniu 19 listopada i przez Parlament Europejski w dniu 29 listopada; w dniu 18 grudnia 2007 r. zostało ono podpisane przez przewodniczących Komisji, Rady i Parlamentu Europejskiego.

⁽³⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 27.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 41.

Czwartek, 13 marca 2008 r.

- uwzględniając międzynarodową konferencję ONZ na temat ludności i rozwoju, która odbyła się w Kairze we wrześniu 1994 r., program działania przyjęty w Kairze, a także następujące po nim dokumenty przyjęte na sesji specjalnej ONZ Kair +5 w sprawie dalszych działań mających na celu wdrożenie programu działania przyjętego w 1999 r.,
 - uwzględniając brukselskie wezwanie do działania w sprawie przemocy seksualnej w trakcie konfliktów i po ich zakończeniu (czerwiec 2006 r.),
 - uwzględniając plan działania z Maputo na okres 2007–2010 dotyczący usprawnienia ram polityki kontynentalnej w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz praw w tej dziedzinie, przyjęty podczas specjalnej sesji Unii Afrykańskiej we wrześniu 2006 r.,
 - uwzględniając brukselskie ramy działania i zalecenia dotyczące zdrowia mające na celu zrównoważony rozwój, przyjęte przez ministrów zdrowia grupy krajów Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) w Brukseli w październiku 2007 r.,
 - uwzględniając deklarację: „Równość płci: podstawowa sprawa w zmieniającym się społeczeństwie” i odpowiedni program działania przyjęte w trakcie 5. posiedzenia Europejskiej Rady Ministrów,
 - uwzględniając deklarację ministerialną konferencji ministrów ds. równości płci, która odbyła się w Luksemburgu w dniu 4 lutego 2005 r.,
 - uwzględniając przyjętą w dniu 7 grudnia 2004 r. w Sofii decyzję 14/04 Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie w sprawie planu działania OBWE na 2004 r. na rzecz promowania równości płci,
 - uwzględniając plan działania Wspólnoty Narodów na rzecz równości płci na lata 2005–2015,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju oraz opinię Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A6-0035/2008),
- A. mając na uwadze, że w deklaracji wiedeńskiej przyjętej przez światową konferencję ONZ na temat praw człowieka w dniu 25 czerwca 1993 r. stwierdzono, że „prawa człowieka przysługujące kobietom i dziewczętom stanowią niezbywalną, integralną i nieodłączną część powszechnych praw człowieka”,
- B. mając na uwadze, że Konsensus europejski w sprawie rozwoju określa równość płci jako wspólną zasadę, stwierdzając, że „równość płci będzie stanowiła istotny składnik wszystkich polityk i praktyk stosowanych przez UE w stosunkach z krajami rozwijającymi się” (część I art. 19) oraz że umowa z Kotonu wyraźnie podkreśla wartość równości płci, potwierdzając, że „dzięki współpracy poprawie ulegnie dostęp kobiet do wszystkich zasobów niezbędnych do pełnego korzystania przez nie z praw podstawowych” (art. 31),
- C. mając na uwadze, że w katalogu MCR Zgromadzenie Ogólne ONZ zamieściło jako cel pośredni powszechny dostęp do zdrowia reprodukcyjnego do 2015 r.,
- D. mając na uwadze, że w pekińskiej platformie działania poparto włączenie spraw płci do głównego nurtu polityki jako skuteczną strategię propagowania równości płci oraz stwierdzono, że rządy oraz inne podmioty „powinny promować aktywną i widoczną politykę włączania perspektywy kulturowej tożsamości płci do wszystkich strategii politycznych i programów, tak aby przed podjęciem decyzji dokonywana była analiza ich skutków dla kobiet i mężczyzn”,
- E. mając na uwadze, że około dwóch trzecich pracy na świecie wykonują kobiety i dziewczęta, jednak ich udział w dochodach wynosi poniżej 5%; mając na uwadze, że w wyniku pracy kobiet powstaje połowa żywności na świecie, a prawie 74% niezatrudnionych kobiet wykonuje przede wszystkim prace domowe i sprawuje opiekę nad członkami rodziny w domu w porównaniu do 27% niezatrudnionych mężczyzn,

Czwartek, 13 marca 2008 r.

- F. mając na uwadze, że 70 % z 1,3 mld osób żyjących w skrajnej biedzie stanowią kobiety, a ubóstwo jest nie tylko objawem, ale także przyczyną nierównego podziału dochodów, własności, zasobów, pozycji rynkowej i władzy dysponowania zasobami; mając na uwadze, że w ramach współpracy na rzecz rozwoju UE propaguje równość płci i prawa kobiet poprzez dwutorowe podejście polegające na włączaniu kwestii płci do głównego nurtu polityki oraz podejmowaniu szczególnych działań ukierunkowanych na promowanie praw kobiet i równouprawnienie kobiet,
- G. mając na uwadze, że wzrost gospodarczy jest koniecznym, lecz niewystarczającym warunkiem zwalczania ubóstwa, ponieważ nie stwarza on wystarczających możliwości zatrudnienia i egzystencji,
- H. mając na uwadze, że nierówne traktowanie płci prowadzi zazwyczaj do dalszej dyskryminacji, mającej ujemne skutki dla dobrobytu kobiet, ich rodzin i społeczności, jak również dla możliwości ich rozwoju osobistego,
- I. mając na uwadze, że w wielu krajach działania w dziedzinie równości płci nie są traktowane jako priorytetowe, ponieważ problematyka płci jest uważana za kwestię o znaczeniu drugorzędym, a praktyki kulturowe, religijne i społeczno-gospodarcze są wykorzystywane jako pretekst do utrudniania postępu w zakresie równości płci i praw kobiet,
- J. mając na uwadze, że — jak potwierdzają dowody — równouprawnienie kobiet przyspiesza realizację wszystkich pozostałych MCR dotyczących likwidacji ubóstwa oraz poprawy wskaźników demograficznych, społecznych i gospodarczych,
- K. mając na uwadze, że włączenie kwestii płci do głównego nurtu polityki może sprawić, że społeczeństwa staną się bardziej sprawiedliwe i demokratyczne, a kobiety i mężczyźni będą uznawani za równych we wszystkich aspektach życia, jednak nie zastąpi ono konkretnej polityki na rzecz równości i pozytywnych działań składających się na dwojaki sposób do osiągnięcia celu, jakim jest równość płci,
- L. mając na uwadze, że kształcenie podstawowe i szkolenie dziewcząt i kobiet (w tym kompleksowa edukacja seksualna) stanowią kluczowy element w zwalczaniu ubóstwa i powszechnych chorób, pozwalając im na zwiększanie wiedzy, umiejętności i pewności siebie w celu pełnego uczestnictwa w społeczeństwie i polityce,
- M. mając na uwadze, że zapewnienie kobietom zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego i pełne korzystanie przez nie z praw w tym zakresie stanowią warunek wstępny osiągnięcia równości płci, ponieważ zdolność kontrolowania przez kobiety własnej płodności ma podstawowe znaczenie dla ich równouprawnienia, a także ponieważ kobiety potrafiące planować rodzinę są w stanie planować również inne dziedziny życia, zdrowe kobiety mogą być bardziej produktywne, a ochrona praw reprodukcyjnych — takich jak planowanie rodziny pod względem terminu urodzenia dziecka, odstępów między poszczególnymi porodami, podejmowania decyzji dotyczących reprodukcji w sposób wolny od dyskryminacji, przymusu i przemocy — dają wolność pełniejszego i równego uczestnictwa w społeczeństwie,
- N. mając na uwadze, że podstawowe znaczenie ma zapewnienie organizacjom kobiecym pomocy finansowej i technicznej w celu propagowania programów skierowanych do najbardziej narażonych członków społeczności, w tym migrantek, kobiet przesiedlonych i kobiet-uchodźców, w szczególności dostarczenie sprzętu i odpowiedniej technologii do przetwarzania żywności i zmniejszenia obciążenia pracą, ułatwienie kobietom dostępu do własności gruntu i poprawa dostępu oraz uczęszczania dziewcząt do szkoły,
- O. mając na uwadze, że kobiety są narażone na dyskryminację w sferze małżeńskiej, a także w dziedzinie dostępu do własności nieruchomości i gruntowej, do zasobów i kontroli nad nimi,
- P. mając na uwadze, że wielu kobietom odmawia się dostępu do podstawowych usług zdrowotnych, wykształcenia na wszystkich poziomach, niezależności ekonomicznej, kariery zawodowej, udziału w procesach podejmowania decyzji itp.,
- Q. mając na uwadze, że w pewnych kulturach nadal utrzymują się przesady wynikające z tradycji i przesady religijne, ograniczające dostęp dziewcząt i młodych kobiet do nauki i dyskryminujące je pod tym względem,

Czwartek, 13 marca 2008 r.

- R. mając na uwadze, że co najmniej 130 milionów kobiet zostało zmuszonych do poddania się okaleczeniu narządów płciowych lub innym brutalnym tradycyjnym praktykom, a corocznie kolejne 2 miliony kobiet staje w obliczu zagrożenia poważnym naruszeniem swojej integralności fizycznej i praw człowieka,
- S. mając na uwadze, że migrantki są bardziej zagrożone przymusową pracą i narażone na wykorzystywanie seksualne niż mężczyźni, a także że są bardziej skłonne do akceptacji niepewnych warunków pracy,
- T. mając na uwadze, że w krajach, w których po zakończeniu konfliktu następuje proces odbudowy i reintegracji, mechanizmy instytucjonalne i zaangażowanie w sprawę równości płci stanowią skuteczny pierwszy krok w kierunku ochrony i promocji praw kobiet; mając na uwadze, że zaangażowanie wszystkich istotnych podmiotów, takich jak rządy i przedstawiciele polityczni, organizacje pozarządowe, grupy społeczeństwa obywatelskiego, naukowcy, a także bezpośredni udział grup i sieci kobiecych stanowią podstawowy warunek wstępny osiągnięcia wspólnego i zrównoważonego rozwoju,
- U. mając na uwadze, że w Afryce Subsaharyjskiej 57 % dorosłych osób zarażonych HIV/AIDS stanowią kobiety, a prawdopodobieństwo zakażenia młodych kobiet w wieku od 15 do 24 lat jest ponad trzykrotnie większe niż prawdopodobieństwo zakażenia młodych mężczyzn,
- V. mając na uwadze, że między mężczyznami i kobietami istnieje luka informacyjna na temat sposobów przenoszenia HIV/AIDS oraz środków ochrony, którą dodatkowo powiększa atmosfera dyskryminacji i przemocy na tle płciowym; mając na uwadze, że edukacja w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz informacje i dostęp do usług w zakresie zdrowia reprodukcyjnego stanowią najlepszą gwarancję zapobiegania HIV/AIDS i innym chorobom przenoszonym drogą płciową,
- W. mając na uwadze, że nadal corocznie 536 000 kobiet umiera w czasie ciąży, porodu lub połogu (z czego 95 % przypadków ma miejsce w Afryce i Azji), a na każdą umierającą kobietę przypada 20 lub więcej kobiet, które cierpią z powodu poważnych powikłań — począwszy od chronicznych infekcji do powodujących inwalidztwo uszkodzeń, takich jak przetoka położnicza, których można by łatwo uniknąć poprzez powszechny dostęp do podstawowej opieki położniczej i pogotowia położniczego oraz usług w zakresie zdrowia reprodukcyjnego,
- X. mając na uwadze, że według analizy Międzynarodowego Instytutu Badawczego Polityki Żywnościowej (IFPRI) istnieje silny związek między stanem wyżywienia dzieci a siłą podejmowania decyzji przez kobiety w gospodarstwie domowym, zgodnie z którym kobiety posiadające niższy statut i nie mające prawa do współdecydowania często same są niedożywione; mając na uwadze, że dzięki lepszemu odżywianiu dałoby się zapobiec znacznej części przypadków śmierci wśród dzieci i pomóc w osiągnięciu MCR, jakim jest obniżenie umieralności dzieci,
- Y. mając na uwadze, że skuteczność niektórych dotychczasowych projektów jest utrudniana przez słabości charakterystyczne dla poszczególnych krajów: niestabilną administrację lokalną i krajową, skorumpowane rządy i brak doświadczenia i wykształconego personelu, który zająłby się problemami związanymi z usamodzielnianiem kobiet i równością płci,
- Z. mając na uwadze, że zwiększone ryzyko wystąpienia klęsk żywiołowych, a także wywołane lokalnymi lub regionalnymi przyczynami procesy ubożenia zasobów dotyczą w nieproporcjonalny sposób grupy poszkodowane społecznie,
1. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji w sprawie równości płci i równouprawnienia kobiet w kontekście współpracy na rzecz rozwoju jako kolejny etap „Programu działania na rzecz włączenia kwestii równości płci do wspólnotowej współpracy w dziedzinie rozwoju” na lata 2001–2006;
 2. ubolewa, że odkąd Rada w swojej rezolucji z dnia 20 grudnia 1995 r. po raz pierwszy uznała uwzględnienie perspektywy płci we współpracy na rzecz rozwoju za podstawę polityki rozwoju prowadzonej przez Wspólnotę i państwa członkowskie, w międzyczasie nie podjęto satysfakcjonujących działań w praktyce;

Czwartek, 13 marca 2008 r.

3. podkreśla, że rozumienie roli kobiet w powojennych społeczeństwach oraz ich wkładu w odbudowę powojenną musi wykraczać poza ogólne stwierdzenie o „doświadczeniach wojennych kobiet” oraz że należy uznać szczególny i zróżnicowany charakter doświadczeń kobiet;
4. ubolewa nad faktem, że większość krajowych dokumentów strategicznych dotyczących instrumentu na rzecz rozwoju odnosi się do spraw płci jako dziedziny przekrojowej, nie wskazując żadnych specjalnych celów lub działań związanych z kwestiami płci; zdecydowanie wzywa, aby do przyszłych strategii włączyć cele i działania uwzględniające kwestie płci;
5. z zadowoleniem przyjmuje żądanie Komisji, aby UE wspierała państwa trzecie w wypełnianiu i wprowadzaniu w życie międzynarodowych zobowiązań, takich CEDAW, kairski program działania, pekińska platforma działania oraz deklaracja ONZ w sprawie milenijnych celów rozwoju;
6. podkreśla pogląd Komisji, że środki finansowe przeznaczone konkretnie na wsparcie procesu włączania kwestii płci do współpracy na rzecz rozwoju są minimalne w porównaniu ze środkami przeznaczanymi na inne cele horyzontalne; ubolewa, że jedynie 5 % środków instrumentu na rzecz rozwoju przeznaczonych na program tematyczny „Inwestowanie w ludzi” (2007–2013) jest przydzielane na kwestie równości płci oraz że w regionalnych i krajowych dokumentach strategicznych brakuje przeglądu przeznaczenia środków budżetowych na sprawy równości płci, ponieważ kwestie płci wspomniane są jedynie przekrojowo, nie podaje się zatem szczegółów finansowych;
7. wyraża zaniepokojenie nową strukturą pomocy udzielanej przez Komisję, która preferuje wspieranie budżetu, ponieważ może to stwarzać dodatkowe trudności przy ocenie postępów w zakresie równouprawnienia;
8. uważa ogólne podejście Komisji za dobrą podstawę, dzięki której UE i jej państwa członkowskie mogłyby włączać problematykę płci do swoich programów współpracy na rzecz rozwoju w celu osiągnięcia równości płci i emancypacji kobiet jako głównego instrumentu wspierania praw człowieka i likwidacji ubóstwa, ale zwraca uwagę, że wciąż jest miejsce na wprowadzenie ulepszeń, w szczególności w zakresie analizy danych, aby zapobiec podjęciu działań, które mogą szkodzić pozycji kobiet;
9. uważa, że skuteczność włączania problematyki płci do polityki w zakresie współpracy na rzecz rozwoju zależy od uwrażliwienia państw członkowskich i zaangażowanych instytucji UE na kwestie dotyczące płci; jego zdaniem wynika z tego, że osiągnięcie celów określonych w planie działań na rzecz równości kobiet i mężczyzn na lata 2006–2010 (COM(2006) 0092) w UE jest koniecznym warunkiem wstępnym dla skutecznego włączania problematyki płci do współpracy na rzecz rozwoju;
10. podkreśla potrzebę skoncentrowania się nie tylko na kobietach, ale także na stosunkach między płciami, zwłaszcza na stosunkach społecznych między mężczyznami i kobietami, które powodują nierówne traktowanie płci i kontynuują to zjawisko; uważa w konsekwencji, że celem projektów powinny być nie tylko kwestie dotyczące kobiet, lecz również te odnoszące się do mężczyzn;
11. podkreśla, że proces globalizacji powinien oznaczać dla ubogich krajów nowe możliwości i uwzględnić specjalne potrzeby kobiet, ponieważ kobiety często stanowią niewykwalifikowaną siłę roboczą i znajdują się w związku z tym w niekorzystnej sytuacji społecznej;
12. wzywa Komisję do przedstawienia konkretnych propozycji dotyczących stworzenia możliwości zatrudnienia i konkretnych możliwości egzystencji dla wysokiej liczby niewykształconych kobiet w krajach rozwijających się w kontekście coraz bardziej zglobalizowanego świata;
13. wzywa Komisję i państwa członkowskie do podejmowania w ramach współpracy na rzecz rozwoju działań mających konkretne i wymierne skutki dla stosunków między płciami, poprzez zmianę przepisów prawnych, instytucji i istniejących wzorców patriarchalnych, zwiększenie środków budżetowych i poprawę warunków społecznych i gospodarczych dla kobiet;

Czwartek, 13 marca 2008 r.

14. wzywa państwa członkowskie i Komisję, jako pracodawców w krajach rozwijających się, do uwzględnienia zasady godziwej pracy, zwłaszcza poprzez podniesienie płac zgodnie z zaleceniem nr 135 Międzynarodowej Organizacji Pracy z dnia 22 czerwca 1970 r., dotyczącym ustalania płacy minimalnej ze szczególnym uwzględnieniem krajów rozwijających się;
15. z zadowoleniem przyjmuje propozycje promowania ochrony praw pracowniczych i obywatelskich pracowników dorywczyczych oraz propagowania udziału kobiet w ruchach związkowych w celu skuteczniejszego łagodzenia problemów kobiet, z jakimi muszą się uporać w pracy zawodowej;
16. wzywa Komisję, aby podczas przygotowywania strategii politycznych w zakresie współpracy na rzecz rozwoju popierała środki służące poprawie statusu prawnego kobiet, nadal promowała równy dostęp do godziwej pracy, podstawowe prawa człowieka i prawa socjalne oraz aby zwracała szczególną uwagę na rosnącą liczbę imigrantek i ich coraz trudniejszą sytuację, by kobiety nie stały się nową wyzyskiwaną klasą społeczną;
17. wzywa Komisję do oceny potencjalnych skutków umów o partnerstwie gospodarczym z perspektywy kwestii płci;
18. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia spójności między polityką współpracy na rzecz rozwoju i innymi obszarami polityki Wspólnoty (takimi jak polityka handlowa i rolna) w celu zapobieżenia negatywnym ingerencjom międzysektorowym, w szczególności w odniesieniu do środków służących równouprawnieniu kobiet;
19. zwraca uwagę, że wpływ kobiet na planowanie ich własnego życia jest zależny od ich wykształcenia; podkreśla znaczenie uwzględniających sprawy płci programów edukacyjnych skierowanych do kobiet i mężczyzn;
20. wzywa Komisję do przeprowadzenia analizy kwestii płci na każdym etapie tworzenia, wdrażania i oceny polityki w celu zagwarantowania, że wszystkie formy dyskryminacji płciowej zostały wyeliminowane oraz w celu ochrony i propagowania praw człowieka przysługujących kobietom;
21. wzywa Komisję do opracowania oceny skutków, jakie nowe sposoby pomocy wywierają na sytuację kobiet, z uwzględnieniem faktu, iż w coraz mniejszym stopniu uwaga skupiona jest na kwestiach dotyczących kobiet i równości płci, częściowo w wyniku tej nowej tendencji rozwojowej;
22. z zadowoleniem przyjmuje apel Komisji o opracowanie uwzględniających kwestie płci wskaźników wydajności oraz wzywa do włączenia takich wskaźników do wszystkich krajowych dokumentów strategicznych dotyczących instrumentów na rzecz rozwoju i europejskiego funduszu rozwoju, a także do oceny wyników w trakcie średniookresowych i końcowych przeglądów tych strategii; wzywa Komisję do opracowania niekosztownych, przejrzystych i nadających się do wykorzystania parametrów w formie wskaźników wymiernych ilościowo i jakościowo, tak aby móc dokonywać regularnej i skutecznej oceny postępów w osiągnięciu równości płci i równouprawnienia kobiet; zachęca Komisję, aby w dialogu z krajami trzecimi podnosiła świadomość znaczenia porównywalnych danych podzielonych ze względu na płeć; popiera wskaźniki, podzielone ze względu na płeć, zawarte w załączniku (część VII) (SEC(2007)0332) do ww. komunikatu Komisji w sprawie równości płci i równouprawnienia kobiet w kontekście współpracy na rzecz rozwoju jako dobrą podstawę do opracowania kompleksowych instrumentów pomiaru wyników;
23. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że strategia Komisji uwzględnia zjawisko przemocy na tle płciowym;
24. podkreśla, że przemoc wobec kobiet to problem, który wymaga podejścia skoncentrowanego nie tylko na kobietach, lecz również na mężczyznach; przyjmując z zadowoleniem programy adresowane do kobiet-ofiar, apeluje jednak do Komisji i państw członkowskich o opracowanie programów adresowanych do mężczyzn-sprawców, by w ten sposób zająć się również przyczynami, a nie tylko skutkami tego zjawiska;

Czwartek, 13 marca 2008 r.

25. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji dotyczącą poszerzania wiedzy na temat problemu przemocy wobec kobiet poprzez zwiększenie informacji na ten temat w środkach przekazu oraz szkolenie pracowników wojska, organów ochrony porządku publicznego i wymiaru sprawiedliwości; apeluje jednak, aby zwrócić większą uwagę na działania dotyczące handlu ludźmi, tortur i szkodliwych tradycyjnych praktyk, w szczególności okaleczania kobiecych organów płciowych, zbrodni popełnianych w imię honoru oraz przedwczesnych i przymusowych małżeństw, oraz nalega na zwiększenie liczby kobiet pracujących w instytucjach zajmujących się bezpośrednią pomocą dla ofiar tych praktyk;

26. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że ww. komunikat Komisji w sprawie równości płci i równouprawnienia kobiet w kontekście współpracy na rzecz rozwoju podkreśla wzrost zachorowań na HIV/AIDS wśród kobiet; jest zdania, że należałoby wyraźnie wezwać państwa członkowskie do wypełnienia podjętych przez nie w tym obszarze zobowiązań finansowych;

27. zachęca Komisję Europejską i państwa członkowskie do opracowania specjalnych, ograniczonych terminem i wymiernych zobowiązań — wspartych przydzieleniem na nie odpowiednich środków — w celu zapewnienia do 2010 r. powszechnego dostępu do ośrodków zapobiegania i leczenia HIV/AIDS oraz opieki i wsparcia dla wszystkich kobiet i dziewcząt;

28. z zadowoleniem przyjmuje wyraźne potwierdzenie w ww. komunikacie Komisji w sprawie równości płci i równouprawnienia kobiet w kontekście współpracy na rzecz rozwoju związku między polityką i programami w zakresie HIV/AIDS a polityką i usługami w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego i praw w tej dziedzinie;

29. wzywa Komisję do wzmocnienia swojej przywódczej roli politycznej w zakresie polityki zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego i praw w tej dziedzinie oraz do zwiększenia jej funduszy, aby pomóc krajom w osiągnięciu milenijnych celów rozwoju, a zwłaszcza powszechnego dostępu do zdrowia reprodukcyjnego ujętego w piątym milenijnym celu rozwoju, jakim jest poprawa opieki zdrowotnej nad matkami, a także do zajęcia się obecnie pomijanymi kwestiami zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego kobiet i ich praw w tej dziedzinie, takich jak przetoka położnicza lub pourazowa;

30. zwraca uwagę, że dyskryminacja kobiet i dziewcząt przyczynia się do zwiększenia ryzyka zakażenia wirusem HIV/AIDS, ponieważ ich niska pozycja społeczna utrudnia im decydowanie o własnym losie w kwestiach seksualności;

31. z całą mocą potępia status kobiet znajdujących się w potrzasku szariatu, który traktuje je dosłownie jak własność, oraz uważa, że ucisk ten stanowi diametralne przeciwieństwo wszystkich zasad, które Parlament uznaje w niniejszej rezolucji za mające nadrzędne znaczenie;

32. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że ww. załącznik do komunikatu Komisji w sprawie równości płci i równouprawnienia kobiet w kontekście współpracy na rzecz rozwoju uznaje znaczenie wspierania badań nad mikrobiocydami i szczepionkami (które dla kobiet stanowią najbardziej obiecującą technologię) i wzywa UE, aby nadal dbała o włączenie szczepionki przeciw HIV/AIDS i badań i rozwoju w zakresie mikrobiocydów do szerszych programów rozwoju i równości płci;

33. uważa, że usamodzielnianie kobiet poprzez zapewnienie im pełnego dostępu do informacji, usług i produktów związanych ze zdrowiem seksualnym i rozrodczym umożliwi im negocjowanie bezpiecznego seksu i ochronę przed zakażeniem chorobami przekazywanymi drogą płciową, w tym HIV; popiera środki proponowane przez Komisję, które chronią kobiety przed chorobami przekazywanymi drogą płciową, a w szczególności wsparcie finansowe na rozwój mikrobiocydów i szczepionek, jak również środki dotyczące zdrowia rozrodczego i praw z nim związanych;

34. zachęca państwa członkowskie, aby propagowały włączenie kwestii zapobiegania zarażeniu dziecka przez matkę do pakietu kompleksowego podejścia do walki z HIV/AIDS;

35. podkreśla znaczenie umieszczenia kobiet w centrum działań związanych z dostawą wody, warunkami sanitarnymi i higieną oraz zwraca zatem uwagę na znaczenie rozszerzenia dostępu do bezpiecznej wody pitnej, odpowiednich urządzeń sanitarnych i wody do użytku w produkcji;

Czwartek, 13 marca 2008 r.

36. stanowczo krytykuje fakt, że zwalczanie uwarunkowanej tradycją przemocy wobec kobiet nie znalazło się wśród działań, jakie zawiera strategia Komisji; potępia wszelkie prawne, kulturowe i religijne praktyki, które dyskryminują kobiety, wyłączają je z uczestnictwa w życiu politycznym i publicznym oraz izolują je w ich codziennym życiu, a także praktyki, które przyzwalają na gwałt, przemoc domową, przymusowe małżeństwa, nierówne prawa w procedurze rozwodowej, zabójstwa honorowe, jakkolwiek obowiązek przestrzegania przez kobiety wbrew ich woli specjalnych zasad ubierania się, prześladowanie za niepoddawanie się normom i zasadom związanym z płcią, handel ludźmi i przymusową pracę; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwalczania takich praktyk w polityce współpracy na rzecz rozwoju; wzywa Komisję do prowadzenia niestrudzonych działań wspierających programy informacyjne i pomocowe, które podnoszą ogólną świadomość i zmieniają klimat opinii publicznej w programowaniu krajowym, a także do nadania środkom podejmowanym w celu zwalczania wszelkich form przemocy wobec kobiet, w tym brutalnych, uwarunkowanych tradycją praktyk, rangi kryterium dobrego sprawowania rządów przez kraje partnerskie;

37. zauważa z niepokojem, że w zeszłorocznym raporcie UNFPA na temat sytuacji ludnościowej na świecie przyznano, iż na świecie występuje ogólny deficyt 60 000 000 kobiet oraz że brak kobiet wynika z prenatalnej selekcji płciowej, aborcji i dzieciobójstwa;

38. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wdrożenia brukselskiego wezwania do działania w sprawie przemocy seksualnej w trakcie konfliktów i po ich zakończeniu;

39. wzywa Komisję, aby nadała priorytet zdrowiu seksualnemu i reprodukcyjnemu i prawom w tej dziedzinie na obszarach objętych kryzysem lub konfliktem, w tym zwalczaniu przemocy na tle seksualnym, w trakcie fazy działań humanitarnych oraz podczas odbudowy powojennej;

40. podkreśla potrzebę uzupełnienia obrazu kobiety jako słabej ofiary o wizerunek kobiet jako bardzo zróżnicowanej grupy podmiotów społecznych posiadających cenne zasoby i zdolności oraz własne programy; zwraca uwagę, że kobiety wywierają wpływ na przebieg wydarzeń, a ich działania muszą kształtować proces rozwoju;

41. uważa, że udział kobiet w procesach podejmowania decyzji na wszystkich szczeblach jest niezbędnym warunkiem dobrego sprawowania rządów i z zadowoleniem przyjmuje wszelkiego rodzaju środki wspomagające, takie jak zachęty do osiągania pułapów, poparcie dla ruchów i organizacji kobiet oraz aktywne wspieranie praw kobiet w krajowych dokumentach strategicznych; podkreśla potrzebę zwiększenia roli kobiet w procesie podejmowania decyzji politycznych oraz zapewnienia pełnego udziału i zaangażowania kobiet we wszystkich staraniach na rzecz wspierania pokoju i rozstrzygnięcia konfliktów; ponadto popiera zalecenia UNSCR 1325 (2000);

42. wzywa UE do zwiększenia wysiłków mających na celu wdrożenie rezolucji UNSCR 1325 (2000), która apeluje o większe uczestnictwo kobiet na wszystkich poziomach podejmowania decyzji w sprawie rozwiązywania konfliktów i procesów pokojowych;

43. podkreśla, że gwałt jest wykorzystywany jako broń w wojnie i że zjawiskiem tym należy zająć się za pomocą programów wsparcia dla ofiar;

44. wzywa Komisję Europejską, aby dołożyła wszelkich starań w celu pełnego uwzględnienia kwestii równości płci w programach krajowych; podkreśla, że w dalszym ciągu konieczne są znaczące wysiłki w dziedzinie włączenia problematyki płci do praktyki unijnej współpracy na rzecz rozwoju; wzywa Komisję do przestrzegania zasad równowagi płci w delegacjach Komisji, powołując na stanowiska więcej kobiet, w tym na stanowiska kierownicze, np. szefa delegacji;

45. podkreśla potencjał mikrokredytów jako narzędzia, które polityka współpracy na rzecz rozwoju może wykorzystać do promowania rozwoju społeczności lokalnych i równouprawnienia kobiet;

46. wzywa Komisję do opracowania strategii politycznych, które zachęcą kobiety do tworzenia grup samopomocy i usamodzielniania się oraz, we współpracy z organizacjami międzynarodowymi (takimi jak Finance PlaNet), do rozszerzania sieci mikrofinansowania, aby więcej kobiet mogło otrzymać pożyczki umożliwiające im poprawę swojej sytuacji ekonomicznej;

Czwartek, 13 marca 2008 r.

47. wzywa Komisję do przedstawienia jasnych informacji dotyczących dostępnych mechanizmów monitorowania i oceny wdrożenia niniejszej strategii, w tym dotyczących kontroli środków finansowych i zasobów ludzkich, jakie zostaną przyznane w celu zapewnienia ich skutecznego wdrożenia;
48. podkreśla, że na szczeblu krajowym osiągnięcie równości płci jest bardziej prawdopodobne, jeśli dostępne będą wystarczające środki finansowe i specjaliści ds. równości płci wchodzący w skład grup zajmujących się projektem, w szczególności ze społeczności lokalnych;
49. wzywa Komisję, aby zapewniła członkom swojego personelu pracującym w krajach rozwijających się szkolenie w zakresie kwestii płci;
50. z zadowoleniem przyjmuje środki zaproponowane przez Komisję w dziedzinie edukacji, ponieważ uważa, że usamodzielnianie się kobiet dzięki wyższemu poziomowi wykształcenia poprawia sytuację zarówno kobiet, jak i ich dzieci;
51. podkreśla potrzebę dalszego wspierania dostępu dziewcząt do kształcenia i do szkoleń zawodowych na wszystkich poziomach, aby zapobiec przedwczesnemu porzucaniu nauki i wspierać sprawiedliwe i wysokiej jakości polityki edukacyjne poprzez szkolenie nauczycieli w zakresie płci i poparcie reformy programów nauczania w celu włączenia do nich równości płci, zagadnień zdrowia seksualnego i rozrodczego oraz usamodzielniania się kobiet, zwłaszcza że w większości krajów rozwijających się dziewczęta nadal są dyskryminowane w odniesieniu do dostępu do edukacji;
52. zwraca uwagę, że w strategii w rozdziale „Działania UE na arenie międzynarodowej i na szczeblu regionalnym” nie sformułowano niestety stanowiska UE w sprawie reformy ONZ w dziedzinie równości płci;
53. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie Partnerstwa KE/NZ na rzecz równości płci z myślą o rozwoju i pokoju ⁽¹⁾, podkreśla zainteresowanie Parlamentu Europejskiego otrzymywaniem informacji o pracy wykonywanej przez to partnerstwo i zaangażowaniem w nią;
54. podkreśla znaczenie dążenia do koordynacji darowizn na rzecz włączania kwestii płci do głównego nurtu oraz poprawy dialogu i komunikacji w celu osiągnięcia wspólnego rozumienia koncepcji płci i odpowiedniej metodologii;
55. wzywa Radę do mianowania Europejskiego Wysłannika ds. Ochrony Praw Kobiet, który wzmocniłby zaangażowanie UE na rzecz emancypacji kobiet w ramach polityki zagranicznej i rozwoju oraz który wspierałby osiągnięcie milenijnych celów rozwoju poprzez zwrócenie szczególnej uwagi na równość między kobietami i mężczyznami na całym świecie, na zmniejszenie śmiertelności okołoporodowej oraz zwalczanie ubóstwa;
56. z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji, aby powiązać wypłatę środków w ramach wsparcia budżetowego z kryteriami wyników, ocenianych na podstawie wskaźników osiągnięć zestawionych według płci; twierdzi jednak, że decyzje piętnujące niekompetentne władze administracyjne muszą być podejmowane z zachowaniem ostrożności, aby nie wpływały negatywnie na końcowych beneficjentów pomocy, to jest na kobiety;
57. podkreśla, że do zmniejszenia dyskryminacji kobiet przyczynia się nie tyle ich udział, co celowe i właściwe starania na rzecz pokonania przez kobiety wszystkich barier utrudniających ich uczestnictwo;
58. podkreśla, że dobre zarządzanie obejmuje poszanowanie podstawowych swobód i traktowanie praw kobiet i równouprawnienia jako zasadniczych, podstawowych praw oraz że ma to kluczowe znaczenie dla osiągnięcia MCR i innych celów rozwoju;
59. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

⁽¹⁾ „Partnerstwo KE/NZ na rzecz równości płci z myślą o rozwoju i pokoju” jest inicjatywą, w której uczestniczą: Komisja Europejska (KE), Fundusz ONZ na rzecz kobiet (UNIFEM) oraz międzynarodowy ośrodek szkoleniowy Międzynarodowej Organizacji Pracy (ITCLO). Powstała ona w następstwie konferencji zorganizowanej wspólnie przez Komisję Europejską i UNIFEM w listopadzie 2005 r., poświęconej sprawom rozwoju i promocji równości płci w nowych instrumentach pomocy i partnerstwach.

Czwartek, 13 marca 2008 r.

Armenia

P6_TA(2008)0104

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie Armenii

(2009/C 66 E/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Armenii oraz Południowego Kaukazu, zwłaszcza rezolucję z dnia 17 stycznia 2008 r. w sprawie skuteczniejszej polityki UE wobec Południowego Kaukazu: od obietnic do działań ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 stycznia 2008 r. w sprawie podejścia do polityki regionalnej w regionie Morza Czarnego ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie europejskiej polityki sąsiedztwa (ENP) ⁽³⁾,
 - uwzględniając umowę o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi a Republiką Armenii ⁽⁴⁾, która weszła w życie dnia 1 lipca 1999 r.,
 - uwzględniając plan działania w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa, który Rada ds. współpracy między UE a Armenią zatwierdziła w dniu 14 listopada 2006 r. i który pozwala wprowadzić w życie cały pakiet reform przy wsparciu UE,
 - uwzględniając oświadczenie w sprawie wstępnych wniosków i konkluzji Międzynarodowej Misji Obserwacji Wyborów z dnia 20 lutego 2008 r., a także tymczasowe sprawozdanie powyborcze z dnia 3 marca 2008 r.,
 - uwzględniając oświadczenie prezydencji z dnia 5 marca 2008 r., złożone w imieniu UE, dotyczące sytuacji po wyborach prezydenckich w dniu 1 marca 2008 r., a także oświadczenie prezydencji złożone w imieniu UE w dniu 25 lutego 2008 r., dotyczące wyborów prezydenckich w Armenii w dniu 19 lutego 2008 r.,
 - uwzględniając oświadczenie Javiera Solany, wysokiego przedstawiciela UE do spraw WPZiB, z dnia 2 marca 2008 r. oraz oświadczenia komisarz B. Ferrero-Waldner z dnia 21 lutego 2008 r. i 4 marca 2008 r.,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Unia Europejska jest zaangażowana w dalsze rozwijanie stosunków z Armenią oraz wspieranie kraju w staraniach na rzecz przeprowadzenia niezbędnych reform politycznych i gospodarczych, jak i podjęcia środków ustanawiających solidne i skuteczne instytucje demokratyczne oraz środków zwalczających korupcję; mając na uwadze, że plan działania w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa daje Armenii możliwość zbliżenia się do UE oraz przyjęcia i dzielenia zasad leżących u podstaw UE;
- B. mając na uwadze, że ww. Międzynarodowa Misja Obserwacji Wyborów stwierdziła, że wybory prezydenckie z dnia 19 lutego 2008 r. były „w większości przypadków prowadzone zgodnie z zasadami i normami OBWE i Rady Europy”, ale zidentyfikowała też szereg niepokojących kwestii, dotyczących zwłaszcza zaangażowania środków przekazu w rozpowszechnianie bezstronnych informacji;
- C. mając na uwadze, że stwierdzono konieczność wprowadzania dalszych wymogów w celu rozwiązania pozostałych problemów (takich jak brak jasnego rozdziału pomiędzy funkcjami państwowymi a partyjnymi, zagwarantowanie równego traktowania kandydatów stających w wyborach oraz procedura liczenia głosów) oraz przywrócenia społecznego zaufania obywateli w proces wyborczy;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0016.⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0017.⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0538.⁽⁴⁾ Dz.U. L 239 z 9.9.1999, s. 3.

Czwartek, 13 marca 2008 r.

- D. mając na uwadze, że oficjalne wyniki wyborów prezydenckich w Armenii z dnia 19 lutego 2008 r. wykazały zwycięstwo w pierwszej turze premiera Serzha Sarkisiana, jednak zostały zakwestionowane przez jednego z liderów opozycji, Leona Ter-Petrosiana, jako zafałszowane; mając na uwadze, że Trybunał Konstytucyjny rozpatrzył wnioski wniesione przez opozycję i stwierdził, że mimo faktycznego zaistnienia nieprawidłowości nie ma wystarczających dowodów uzasadniających zakwestionowanie wyniku wyborów;
- E. mając na uwadze, że zwolennicy opozycji rozpoczęli w dniu 20 lutego 2008 r. pokojowe wiece w Erywanii, aby oprotestować wyniki wyborów i doprowadzić do ich powtórzenia; mając na uwadze, że wieczorem dnia 1 marca 2008, po jedenastu dniach protestów zwolenników opozycji, doszło do wybuchu przemocy, gdy siły policyjne ruszyły na Plac Wolności w centrum Erywanii aby rozprędzić protestujących koczujących w namiotach, co doprowadziło do śmierci ośmiu osób, w tym jednego policjanta, oraz dziesiątek rannych; mając na uwadze, że w dniu 1 marca 2008 r. ogłoszono stan wyjątkowy, co nałożyło ograniczenia na wolność środków przekazu, wolność zgromadzeń, a także ograniczyło działalność partii politycznych;
- F. mając na uwadze, że kontrolowane przez rząd stacje telewizyjne właściwie całkowicie zignorowały w swych relacjach te manifestacje; mając na uwadze, że podczas stanu wyjątkowego lokalnym dziennikarzom nie wolno rozpowszechniać jakichkolwiek informacji pochodzących z innych niż rządowe źródła; mając na uwadze, że w konsekwencji siedem wiodących gazet, z których część jest niezależna, a część powiązana z opozycją, odmówiło działalności z takimi ograniczeniami i zawiesiło wydawanie; mając na uwadze, że zablokowano połączenia internetowe i satelitarne niektórych niezależnych gazet;
- G. mając na uwadze, że aresztowano wiele osób, a część z nich oskarżono o podżeganie do nieporządku publicznego i czynny udział w nim oraz próby siłowego przejścia władzy; mając na uwadze, że w dniu 4 marca 2008 r. parlament Armenii uchylił immunitet czterem posłom, którym zarzucono czyny karne,
- H. mając na uwadze, że zamknięcie granicy z Turcją wciąż szkodzi armeńskiej gospodarce i stabilności w regionie,
- I. mając na uwadze, że Republika Armenii pozostaje w nierozstrzygniętym konflikcie z Republiką Azerbejdżanu co do statusu Górskiego Karabachu,
1. wyraża zaniepokojenie z powodu ostatnich wydarzeń w Armenii, obejmujących brutalne stłumienie przez siły policyjne demonstracji opozycji, w wyniku którego śmierć poniosło osiem osób, w tym jeden policjant, a ponad sto zostało rannych i wzywa wszystkie strony do otwartości i powściągliwości, wydawania oświadczeń w łagodniejszym tonie i zaangażowania się w konstruktywny i owocny dialog zmierzający do wsparcia i skonsolidowania instytucji demokratycznych;
 2. wzywa do przeprowadzenia szybkiego, dokładnego, przejrzystego, niezależnego i bezstronnego śledztwa w sprawie wydarzeń z 1 marca 2008 r., obejmującego niezależne śledztwo w sprawie interwencji policji podczas rozpędzania demonstracji oraz do postawienia wszystkich odpowiedzialnych osób przed wymiarem sprawiedliwości i ukarania za uchybienia i akty przemocy; wzywa Radę i Komisję, aby zaproponowały władzom armeńskim pomoc UE w prowadzeniu tego śledztwa;
 3. wzywa władze Armenii do zniesienia stanu wyjątkowego, który został złagodzony w wyniku dekretu prezydenckiego z dnia 10 marca 2008 r., przywrócenia wolności środków przekazu oraz podjęcia wszelkich koniecznych środków w celu zapewnienia powrotu do normalności; ponadto domaga się od władz armeńskich uwzględnienia i podjęcia kwestii braków wskazanych w oficjalnym raporcie Rzecznika Praw Obywatelskich Republiki Armenii;
 4. wzywa władze Armenii do wypuszczenia na wolność obywateli przetrzymywanych za korzystanie z przysługującego im prawa do pokojowych zgromadzeń;
 5. podkreśla, że priorytetowy obszar nr 1 planu działania w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa dotyczy wzmocnienia struktur demokratycznych i praworządności; w związku z powyższym wzywa Komisję do skoncentrowania swojej pomocy na rzecz Armenii na niezawisłości wymiaru sprawiedliwości i szkoleniu sił policyjnych i porządkowych oraz wzywa władze Armenii do sprawnego wdrożenia wszystkich pozostałych zaleceń, które przedstawiła Międzynarodowa Misja Obserwacji Wyborów;

Czwartek, 13 marca 2008 r.

6. popiera specjalnego wysłannika UE do Południowego Kaukazu, Petera Semneby'ego, którego zadaniem jest ułatwienie dialogu pomiędzy ugrupowaniami politycznymi i zbadanie możliwości rozwiązania kryzysu politycznego w Armenii oraz z zadowoleniem przyjmuje mediacyjną rolę specjalnego wysłannika OBWE, ambasadora Heikki Talvitiego, który posiada szerokie doświadczenie w zakresie zagadnień związanych z regionem Południowego Kaukazu, a także wzywa władze Armenii do pełnej współpracy ze wspólnotą międzynarodową w celu znalezienia wspólnego rozwiązania;
7. wyraża ubolewanie z powodu ofiar w ludziach na linii demarkacyjnej podczas walk pomiędzy siłami Armenii i Azerbejdżanu; wzywa obydwie strony do powstrzymania się od dalszych aktów przemocy i powrotu do stołu negocjacyjnego;
8. ponawia zdecydowane zobowiązanie ze strony UE do zacieśniania stosunków z Armenią i krajami Południowego Kaukazu, w szczególności poprzez dalszy rozwój i wzmocnienie ENP; podkreśla jednak, że bliższa współpraca z UE musi opierać się na rzeczywistych i namacalnych postępach i reformach oraz pełnym zaangażowaniu na rzecz demokracji i rządów prawa; wzywa Komisję do dalszego wspierania wysiłków, które mają na celu poprawę kultury politycznej w Armenii, wzmocnienie dialogu i łagodzenie napięć pomiędzy partiami rządzącymi a opozycją;
9. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, prezydentowi i parlamentowi Armenii, OBWE i Radzie Europy.

Rosja

P6_TA(2008)0105

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie Rosji

(2009/C 66 E/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając cele umocnienia demokracji i swobód politycznych w Federacji Rosyjskiej określone w umowie o partnerstwie i współpracy zawartej między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a Federacją Rosyjską z drugiej ⁽¹⁾, która to umowa weszła w życie w 1997 r. i wygasła w 2007 r.,
- uwzględniając konsultacje między UE a Rosją w dziedzinie praw człowieka,
- uwzględniając cel UE i Rosji określony we wspólnym oświadczeniu wydanym po zakończeniu 11. szczytu UE-Rosja, który odbył się w Sankt Petersburgu w dniu 31 maja 2003 r., dotyczący utworzenia wspólnej przestrzeni gospodarczej, wspólnej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, wspólnej przestrzeni współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa zewnętrznego oraz wspólnej przestrzeni badań naukowych i edukacji z uwzględnieniem aspektów kulturalnych,
- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Rosji, a w szczególności rezolucję z dnia 25 października 2006 r. w sprawie zabójstwa dziennikarki Anny Politkowskiej ⁽²⁾, z dnia 26 kwietnia 2007 r. ⁽³⁾, z dnia 14 listopada 2007 r. w sprawie szczytu UE-Rosja ⁽⁴⁾ oraz z dnia 13 grudnia 2006 r. w sprawie helsińskiego szczytu UE-Rosja w dniu 24 listopada 2006 r. ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 327 z 28.11.1997, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 313 E z 20.12.2006, str. 271.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0169.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0528.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 317 E z 23.12.2006, str. 474.

Czwartek, 13 marca 2008 r.

- uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że ściślejsza współpraca i dobrosąsiedzkie stosunki pomiędzy UE a Rosją mają podstawowe znaczenie dla stabilności, bezpieczeństwa i dobrobytu całej Europy; mając na uwadze, że zawarcie porozumienia o partnerstwie strategicznym pomiędzy UE a Federacją Rosyjską ma nadal zasadnicze znaczenie dla dalszego rozwoju i zacieśniania współpracy między tymi dwoma partnerami, szczególnie w odniesieniu do kwestii dotyczących współpracy politycznej, gospodarczej, energetycznej i w dziedzinie bezpieczeństwa, a także w zakresie rządów prawa, zasad i procedur demokratycznych oraz podstawowych praw człowieka,
- B. mając na uwadze, że Rosja jest nie tylko członkiem Organizacji Narodów Zjednoczonych, ale też pełnoprawnym członkiem Rady Europy oraz Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE) i w związku z tym zobowiązała się do przestrzegania zasad demokracji i organizowania demokratycznych wyborów, a także poszanowania wolności wypowiedzi i zrzeszania się określonych przez te organizacje; mając na uwadze, że te zasady i wartości stanowią również podstawę partnerstwa strategicznego między UE a Rosją,
- C. mając na uwadze, że Urząd ds. instytucji demokratycznych i praw człowieka OBWE (ODIHR) w ramach swojej funkcji jako organu odpowiedzialnego za nadzór nad przestrzeganiem międzynarodowych norm w zakresie wyborów była zmuszona odwołać planowaną misję obserwacji wyborów w Rosji w związku z surowymi ograniczeniami nałożonymi na jej obserwatorów przez rząd rosyjski,
- D. mając na uwadze oświadczenie szefa zespołu obserwatorów Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy, zgodnie z którym nie nastąpiła poprawa w zakresie dostępu kandydatów do mediów, co kwestionuje uczciwość wyborów,
- E. mając na uwadze, że Michaił Kasjanow, były premier i obecny lider Sojuszu Ludowo-Demokratycznego, został zarejestrowany jako kandydat 14 grudnia 2007 r., jednak później Centralna Komisja Wyborcza w Rosji nie dopuściła go do udziału w wyborach stwierdzając, że zbyt wiele z dwóch milionów podpisów było nieważnych; mając na uwadze, że Michaił Kasjanow odwołał się od tej decyzji do sądu najwyższego, który odrzucił jego apelację w dniu 6 lutego 2008 r.,
- F. mając na uwadze, że zgodnie z raportami wiodących ugrupowań opozycyjnych władze rosyjskie nasiliły presję na opozycję i organizacje pozarządowe w okresie poprzedzającym wybory parlamentarne i prezydenckie w celu powstrzymania wszelkich działań wymierzonych przeciwko prezydentowi i rządowi, a także uniemożliwienia mediom relacjonowania takich akcji,
- G. mając na uwadze, że demokracja w Rosji została osłabiona, zwłaszcza na skutek rządowej kontroli nad wszystkimi ważniejszymi stacjami telewizyjnymi i większością stacji radiowych, rozprzestrzeniania się autocenzury w mediach drukowanych, nowych ograniczeń prawa do organizowania demonstracji publicznych oraz pogorszenia warunków działania organizacji pozarządowych,
- H. mając na uwadze, że w dniu 3 marca 2008 r. koalicja partii opozycyjnych Inna Rosja zorganizowała Marsz Niezgody na znak protestu przeciwko wyborom prezydenckim w Rosji z dnia 2 marca 2008 r.; mając na uwadze, że władze miasta odmówiły udzielenia zgody na ten protest uzasadniając decyzję tym, że prokremlowskie ugrupowanie Młoda Rosja już wcześniej zaplanowało demonstracje w każdym z istotnych punktów stolicy; mając na uwadze, że grupa Inna Rosja zdecydowała się poprowadzić marsz i zapowiedziała odwołanie od decyzji władz miejskich;
- I. mając na uwadze, że policyjne oddziały prewencji wyposażone w hełmy i tarcze rozgromiły wiec demonstrujących na Placu Turgieniewa w centrum Moskwy, aresztując szereg protestujących opozycjonistów; mając na uwadze, że wśród zatrzymanych znalazł się Nikita Bielych, przewodniczący Sojuszu Sił Prawicy; mając na uwadze, że aresztowano również przewodniczącego partii Jabłoko w Sankt Petersburgu, Maksima Rieznika;

Czwartek, 13 marca 2008 r.

1. potępia niewspółmierne do sytuacji użycie siły przez oddziały policji i policyjne oddziały prewencyjne wobec demonstrujących w dniu 3 marca 2008 r. oraz wzywa władze do przeprowadzenia śledztwa w tej sprawie i osądzenia osób odpowiedzialnych;
2. wzywa władze Rosji do uwolnienia wszystkich zatrzymanych działaczy opozycyjnych oraz do zaniechania politycznie umotywowanych postępowań sądowych wobec opozycji;
3. ubolewa, że w szczególności okres poprzedzający wybory prezydenckie charakteryzował się niesprawnym traktowaniem kandydatów opozycyjnych; wyraża żal z powodu niewykorzystania tych ostatnich wyborów w celu umocnienia demokracji i rządów prawa w Rosji;
4. ubolewa, że władze Rosji uznały planowaną misję obserwacyjną OBWE/ODIHR za ingerencję w sprawy wewnętrzne kraju; wyraża zdecydowane poparcie dla znaczących działań tych misji i przypomina Rosji o jej zobowiązaniach wynikających z członkostwa w OBWE i Radzie Europy, w tym przestrzegania prawa do zrzeszania się i prawa do pokojowych demonstracji;
5. z zadowoleniem przyjmuje zadeklarowane zaangażowanie się przez nowo wybranego prezydenta Rosji na rzecz zapewnienia rządów prawa i demokracji oraz wyraża nadzieję, że potraktuje on priorytetowo pogłębienie stosunków z Unią Europejską;
6. wzywa nowo wybranego prezydenta Rosji do wprowadzenia zmian w traktowaniu uwięzionych osobistości publicznych (wśród nich Michaiła Chodorkowskiego i Platona Lebediewa), których uwięzienie większość obserwatorów ocenia jako umotywowane politycznie; podkreśla, że zwiększyłyby to wiarygodność rosyjskich władz oraz umocniło i zacieśniło partnerstwo między Rosją i UE;
7. wzywa Radę i państwa członkowskie do zadbania o to, aby kwestia pełnego stosowania się przez Rosję do orzeczeń Europejskiego Trybunału Praw Człowieka miała charakter priorytetowy na wszystkich szczeblach dialogu prowadzonego z Rosją;
8. wzywa nowego rosyjskiego prezydenta i rząd do stworzenia wraz z Unią Europejską warunków koniecznych dla szybkiego rozpoczęcia negocjacji w sprawie nowej umowy o partnerstwie i współpracy między UE a Rosją; ponownie podkreśla, że w tym kontekście rządy prawa, demokracja i prawa człowieka muszą stanowić ważny element wszelkich przyszłych umów zawieranych z Rosją;
9. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich i Federacji Rosyjskiej, a także prezydentowi Federacji Rosyjskiej, Radzie Europy i Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie.

Afgański dziennikarz Perwiz Kambachs

P6_TA(2008)0106

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie afgańskiego dziennikarza Perwiza Kambachsa

(2009/C 66 E/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Afganistanu,
- uwzględniając konstytucję Afganistanu, przyjętą w 2004 r.,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ z dnia 18 grudnia 2007 r., wzywającą do wprowadzenia powszechnego moratorium na wykonywanie kary śmierci (A/RES/62/149),

Czwartek, 13 marca 2008 r.

- względniając Powszechną deklarację praw człowieka ONZ, Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych oraz Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w dniu 22 stycznia 2008 r. sąd regionalny w prowincji Balch na północy Afganistanu skazał na śmierć dwudziestotrzyletniego afgańskiego dziennikarza Sayeda Perwiza Kambachsza za rozpowszechnianie znalezionej w Internecie artykułu dotyczącego praw kobiet w islamie; mając na uwadze, że sąd orzekł, iż artykuł stanowił „błuznierstwo”, i skazali Perwiza Kambachsza na śmierć,
- B. mając na uwadze, że Perwizowi Kambachszowi odmówiono udzielenia pomocy prawnej i że skazano go, nie przeprowadziwszy prawidłowego przesłuchania; mając na uwadze, że był on rzekomo bity i grożono mu egzekucją, dopóki nie podpisał aktu przyznania się do winy,
- C. mając na uwadze, że w dniu 6 lutego 2008 r. delegacja Afgańskiego Stowarzyszenia Dziennikarzy Niezależnych spotkała się w Kabulu z prezydentem Afganistanu Hamidem Karzai, przedstawiając mu szczegóły dotyczące tej sprawy i zwracając się do niego o interwencję w obronie Perwiza Kambachsza,
- D. mając na uwadze, że art. 34 konstytucji Afganistanu wyraźnie broni prawa do wolności słowa, zgodnie z Powszechną deklaracją praw człowieka, i stanowi, że „wolność słowa jest nienaruszalna; każdy obywatel Afganistanu ma prawo do wyrażania poglądów w mowie, na piśmie, w postaci obrazów oraz za pomocą innych środków, zgodnie z przepisami niniejszej konstytucji”,
- E. mając na uwadze, że dziennikarze w Afganistanie, zwłaszcza kobiety, coraz częściej są przedmiotem zastraszania, gróźb śmierci, uprowadzeń i aktów przemocy,
- F. mając na uwadze, że wyrok śmierci na Perwiza Kambachsza wydano pomimo przyjęcia przez Zgromadzenie Ogólne ONZ ww. rezolucji wzywającej do wprowadzenia powszechnego moratorium na wykonywanie kary śmierci, i to w czasie, gdy łącznie 135 krajów wniosło karę śmierci w swoim prawodawstwie lub przestało ją wykonywać,
1. ponownie wyraża bezwarunkowy sprzeciw wobec kary śmierci i zaangażowanie na rzecz przestrzegania zasad państwa prawa;
 2. potępia fakt aresztowania Perwiza Kambachsza i wydania przez sąd pierwszej instancji w prowincji Balch wyroku śmierci za błuznierstwo; wzywa do uwolnienia Perwiza Kambachsza;
 3. wzywa władze Afganistanu, by nie zwlekając wykazały się zaangażowaniem w obronę praw człowieka i demokracji, czyniąc wszystko, co w ich mocy, by nie dopuścić do egzekucji i doprowadzić do rewizji procesu; wzywa prezydenta Hamida Karzai do skorzystania z prawa łaski wobec Perwiza Kambachsza, jeżeli sąd apelacyjny utrzyma wyrok śmierci;
 4. przypomina zapewnienia dotyczące bezpieczeństwa Perwiza Kambachsza, jakich prezydent Hamid Karzai udzielił w dniu 6 lutego 2008 r. delegacji Afgańskiego Stowarzyszenia Dziennikarzy Niezależnych;
 5. wyraża solidarność ze wszystkimi osobami walczącymi o niezależne dziennikarstwo w Afganistanie;
 6. wzywa prezydenta i parlament Afganistanu do podjęcia działań na rzecz przyspieszenia rozwoju sprawnego systemu karnego i sądowego opartego na standardach międzynarodowych i najlepszych wzorcach; z zadowoleniem przyjmuje oświadczenie komisarza ds. stosunków zewnętrznych, wydane na konferencji w Rzymie poświęconej „zasadom państwa prawa w Afganistanie”, która odbyła się w lipcu 2007 r., dotyczące natychmiastowego wsparcia finansowego dla Afganistanu, przeznaczonego na wzmocnienie przestrzegania zasad państwa prawa i przeprowadzenie reformy sądownictwa;
 7. wzywa rząd Afganistanu, by w pełni przestrzegał Powszechnej deklaracji praw człowieka ONZ oraz zapewnił gwarancje wolności słowa dla wszystkich obywateli Afganistanu;
 8. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz rządowi i parlamentowi Islamskiej Republiki Afganistanu.
-

Czwartek, 13 marca 2008 r.

Przypadek obywatela irańskiego Seyed Mehdi Kazemi

P6_TA(2008)0107

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie obywatela irańskiego Seyed Mehdi Kazemi

(2009/C 66 E/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając europejską konwencję praw człowieka, a w szczególności jej art. 3, który zakazuje usuwania z terytorium państwa, wydalenia oraz ekstradycji osób do krajów, w których istnieje poważne ryzyko, iż mogą być poddani karze śmierci, torturom lub innemu nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności jej art. 18 i 19 dotyczące prawa do azylu oraz ochrony w przypadku usunięcia z terytorium państwa, wydalenia lub ekstradycji,
- uwzględniając konwencję genewską z dnia 28 lipca 1951 r. oraz protokół z dnia 31 stycznia 1967 r. w sprawie statusu uchodźców,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony, oraz zawartości przyznawanej ochrony (dyrektywa w sprawie norm dla kwalifikacji osób jako uchodźców) ⁽¹⁾ oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiające kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl (rozporządzenie dublińskie) ⁽²⁾, a także inne instrumenty UE dotyczące azylu,
- uwzględniając pismo z dnia 10 września 2007 r. skierowane przez przewodniczącego Parlamentu Europejskiego do premiera Wielkiej Brytanii dotyczące sprawy Pegah Emambakhsh, irańskiej lesbijki, której groziło odesłanie do Iranu po odrzuceniu jej wniosku o azyl,
- uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Seyed Mehdi Kazemi, dziesięcioletni homoseksualista irański, ubiegał się o azyl w Wielkiej Brytanii, a jego wniosek został odrzucony; mając na uwadze, że z obawy przed deportacją Mehdi Kazemi uciekł do Holandii, gdzie złożył wniosek o azyl; mając na uwadze, że władze holenderskie po rozpatrzeniu wniosku podjęły decyzję o odesłaniu go z powrotem do Wielkiej Brytanii,
- B. mając na uwadze, że ostateczna decyzja w sprawie wniosku o azyl Mehdiego Kazemi i jego ewentualnej deportacji do Iranu należy do władz brytyjskich,
- C. mając na uwadze, że władze irańskie stale zatrzymują, torturują i poddają karze śmierci obywateli, głównie homoseksualistów; mając na uwadze, że na partnerze P. Kazemi została już wykonana kara śmierci, a jego ojciec groził mu śmiercią,
- D. mając na uwadze, że w podobnej sprawie irańskiej lesbijki Pegah Emambakhsh władze brytyjskie wskutek nacisków międzynarodowych postanowiły nie deportować jej do Iranu, jednak nadal nie jest jasne, jaki będzie jej los,
- E. mając na uwadze, że rzecznik premiera Wielkiej Brytanii, nie komentując sprawy Seyed Mehdi Kazemi, udzielił ogólnych zapewnień dotyczących zgodności brytyjskich procedur azylowych ze zobowiązaniami międzynarodowymi oraz możliwości odwoływania się od decyzji w sprawie azylu do niezależnego sądziego, a także faktu, że władze nie usunęłyby z terytorium państwa nikogo, kto byłby zagrożony po powrocie do kraju pochodzenia,
- F. mając na uwadze, że należy zwrócić większą uwagę na właściwe stosowanie unijnego prawa azylowego w państwach członkowskich w przypadkach dotyczących orientacji seksualnej,

⁽¹⁾ Dz.U. L 304 z 30.9.2004, s. 12.

⁽²⁾ Dz.U. L 50 z 25.2.2003, s. 1.

Czwartek, 13 marca 2008 r.

1. wyraża głębokie zaniepokojenie losem Seyeda Mehdi Kazemi;
 2. apeluje o właściwe i pełne stosowanie dyrektywy w sprawie norm dla kwalifikacji osób jako uchodźców, która uznaje prześladowanie ze względu na orientację seksualną za powód do udzielenia azylu i wymaga od państw członkowskich indywidualnego rozpatrywania spraw oraz uwzględniania sytuacji w kraju pochodzenia, w tym przepisów i uregulowań, a także sposobu ich stosowania;
 3. uważa, że UE i jej państwa członkowskie nie mogą stosować przepisów unijnych i krajowych w sposób, który prowadzi do wydalenia osób do kraju trzeciego, w którym grożą im prześladowania, tortury i śmierć, ponieważ stanowiłoby to naruszenie zobowiązań europejskich i międzynarodowych w zakresie praw człowieka;
 4. apeluje do państw członkowskich zaangażowanych w tę sprawę o znalezienie wspólnego rozwiązania gwarantującego, że Seyed Mehdi Kazemi dostanie azyl lub ochronę na unijnej ziemi i nie zostanie odesłany do Iranu, gdzie najpewniej czekałaby go śmierć, a tym samym o zagwarantowanie pełnego poszanowania art. 3 europejskiej konwencji praw człowieka przez władze wszystkich krajów europejskich, a w tym przypadku szczególnie przez Wielką Brytanię; zwraca się do Komisji i Rady o pełną współpracę z państwami członkowskimi w tej sprawie;
 5. zwraca się do instytucji UE i państw członkowskich o podjęcie działań w celu zapobieżenia podobnym sytuacjom w przyszłości poprzez współpracę i stosowanie wytycznych UE w celu znajdowania rozwiązań w podobnych przypadkach; zwraca się do Komisji o monitorowanie i dokonanie oceny stosowania prawa azylowego UE w państwach członkowskich, w szczególności w przypadkach dotyczących orientacji seksualnej, oraz o przedstawienie Parlamentowi Europejskiemu sprawozdania w tej materii; podkreśla fakt, że Komisja zapowiedziała na rok 2008 poprawki do rozporządzenia dublińskiego oraz dyrektywy w sprawie norm dla kwalifikacji osób jako uchodźców, które dotyczyć będą kwestii poruszonych w niniejszej rezolucji;
 6. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Wysokiemu Komisarzowi Organizacji Narodów Zjednoczonych do spraw Uchodźców oraz Seyedowi Mehdi Kazemi.
-

ZALECENIA

PARLAMENT EUROPEJSKI

Rola Unii Europejskiej w Iraku

P6_TA(2008)0100

Zalecenie Parlamentu Europejskiego dla Rady z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie roli Unii Europejskiej w Iraku (2007/2181(INI))

(2009/C 66 E/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt zalecenia dla Rady, który złożyła Ana Maria Gomes w imieniu grupy politycznej PSE, w sprawie roli Unii Europejskiej w Iraku (B6-0328/2007),
- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Iraku, z których ostatnia to rezolucja z dnia 25 października 2007 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie sytuacji humanitarnej uchodźców iraackich ⁽²⁾,
- uwzględniając decyzje Konferencji Przewodniczących z dnia 15 listopada i 6 grudnia 2007 r. w sprawie składu i zadań delegacji ad hoc ds. stosunków z Irakiem,
- uwzględniając wnioski Rady do Spraw Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych w sprawie zaangażowania UE w Iraku z 23–24 kwietnia, 15–16 października i 19–20 listopada 2007 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 7 czerwca 2006 r. zatytułowany „Zalecenia w sprawie wznowienia zaangażowania Unii Europejskiej w Iraku” (COM(2006)0283),
- uwzględniając międzynarodowe porozumienie z Irakiem (*International Compact with Iraq*) zainicjowane w dniu 3 maja 2007 r. w Szarm el-Szejk w Egipcie,
- uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1546 (2004) z dnia 8 czerwca 2004 r., 1770 (2007) z dnia 10 sierpnia 2007 r. oraz 1790 (2007) z dnia 18 grudnia 2007 r., a zwłaszcza załącznik I i II do niej,
- uwzględniając wspólne działanie Rady 2005/190/WPZiB z dnia 7 marca 2005 r. w sprawie zintegrowanej misji Unii Europejskiej w Iraku dotyczącej państwa prawnego, EUJUST LEX ⁽³⁾, ustanowionej w ramach europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony (EPBiO), oraz kolejne wspólne działania zmieniające i rozszerzające zadania tej misji,
- uwzględniając europejską strategię bezpieczeństwa z 2003 r. — „Bezpieczna Europa w lepszym świecie” z dnia 12 grudnia 2003 r.,
- uwzględniając Europejski konsensus w sprawie rozwoju z dnia 22 listopada 2005 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 1 czerwca 2006 r. w sprawie sytuacji kobiet w konfliktach zbrojnych i ich roli w odbudowie i procesie demokratycznym w krajach po zakończeniu konfliktu ⁽⁴⁾,
- uwzględniając czwartą konwencję genewską z dnia 12 sierpnia 1949 r. w sprawie ochrony osób cywilnych podczas wojny i załączone do niej protokoły I i II, i szczególnie zaniepokojony przemocą, której ofiarą padają członkowie personelu humanitarnego i medycznego oraz duchowni w trakcie pełnienia swoich funkcji,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 1 czerwca 2006 r. w sprawie małych i średnich przedsiębiorstw w krajach rozwijających się ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0481.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0357.

⁽³⁾ Dz.U. L 62 z 9.3.2005, s. 37.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 298 E z 8.12.2006, s. 287.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 298 E z 8.12.2006, s. 171.

Czwartek, 13 marca 2008 r.

- uwzględniając art. 114 ust. 3 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A6-0052/2008),
- A. mając na uwadze, że od 2005 r. w Republice Iraku dwukrotnie odbyły się wielopartyjne wybory, przyjęto konstytucję w drodze referendum, stworzono podstawy państwa federalnego i rozpoczęto trudny proces budowy instytucji demokratycznych,
- B. mając na uwadze, że zarówno społeczeństwo, jak i przywódcy polityczni Iraku są podzieleni oraz że sytuacja w niektórych częściach kraju pod względem bezpieczeństwa jest w dalszym ciągu niezwykle niebezpieczna,
- C. mając na uwadze, że Irak przeżywa obecnie konflikty o podłożu religijnym i rewolty, a ponadto jest dotknięty powszechnym brakiem rządów prawa,
- D. mając na uwadze, że w Republice Iraku nastąpiła poprawa stanu bezpieczeństwa, lecz że przed siłami irackimi nadal stoi wyzwanie utrzymania i skonsolidowania tej poprawy przy pomocy międzynarodowej, a także mając na uwadze, że poważne starania na rzecz zagwarantowania odbudowy i zrównoważonego rozwoju oraz możliwości udzielania przez UE pomocy obywatelom Iraku zależą od ciągłej poprawy sytuacji politycznej i w zakresie bezpieczeństwa,
- E. mając na uwadze, że przez dziesiątki lat rządów dyktatorskich iracka administracja publiczna nastawiona była bardziej na kontrolę obywateli niż na służbę publiczną, a także mając na uwadze, że lata administracji ściśle scentralizowanej przez partię Ba'ath spowodowały poważne braki w zdolności do właściwego zarządzania budżetem i zasobami finansowymi przez Irakijczyków, czego skutkiem jest obecna niestabilność i słabość sektora publicznego oraz brak w pełni rozwiniętej kultury ustalania priorytetów w zakresie świadczenia usług publicznych obywatelom Iraku,
- F. mając na uwadze, że kraje sąsiednie muszą unikać ingerowania w wewnętrzne sprawy Iraku, szanować jego niepodległość, suwerenność i integralność terytorialną, a także pragnienie obywateli Iraku zbudowania własnymi siłami systemu konstytucyjnego i politycznego,
- G. mając na uwadze, że dotychczas konflikt spowodował przesiedlenie 2,4 miliona osób na terenie Iraku i 2,28 miliona uchodźców do krajów sąsiednich, głównie Syrii i Jordanii,
- H. mając na uwadze, że region kurdyjski jest częścią Iraku, gdzie zagwarantowany jest wystarczający poziom pokoju i stabilności oraz gdzie międzynarodowa współpraca na rzecz rozwoju i prywatne inwestycje stale rosną,
- I. mając na uwadze, że jako światowy gracz UE powinna przejąć odpowiedzialność za budowę nowego, demokratycznego Iraku, a także mając na uwadze, że politykę UE wobec Iraku należy postrzegać w szerszym kontekście jej strategicznego partnerstwa z regionem Morza Śródziemnego i Bliskim Wschodem,
- J. mając na uwadze, że UE powinna mieć bardziej strategiczne podejście w zakresie wspierania Iraku w procesie tworzenia demokratycznego państwa federalnego; mając na uwadze, że UE uznaje, iż w celu zapewnienia skutecznej pomocy konieczne jest trwałe partnerstwo z obywatelami Iraku, stałe zaangażowanie ze strony rządu irackiego na rzecz zapewnienia bezpieczeństwa i pojednania, chęć współpracy, starania na rzecz budowania potencjału i demokracji, walka z korupcją oraz zagwarantowanie przejrzystości i skuteczności jako zasadnicze warunki wstępne niezbędne do zwiększenia roli Unii Europejskiej w Iraku; mając na uwadze, że kluczowe wyzwania związane z odbudową dotyczą sfery instytucjonalnej i społecznej, a mianowicie budowania potencjału instytucji i administracji oraz konsolidacji rządów prawa, stosowania prawa i przestrzegania praw człowieka,
- K. mając na uwadze, że UE określiła potrzebę wprowadzenia wieloletniego planowania operacji wykraczającego poza obecne planowanie roczne oparte na środkach szczególnych w celu poprawy skuteczności udzielanej przez UE pomocy,

Czwartek, 13 marca 2008 r.

- L. mając na uwadze, że UE musi dostosować sposób wykorzystywania swoich zasobów do szczególnych, wewnętrznych wyzwań o charakterze regionalnym i humanitarnym, wobec których stoi Irak; mając na uwadze, że skuteczność, przejrzystość i widoczność są podstawowymi warunkami wstępnymi wzmocnienia roli Unii Europejskiej w Iraku,
- M. mając na uwadze, że Irak zanotował regres ze średniozamożnego kraju w latach siedemdziesiątych XX wieku oraz że UE musi w związku z tym odpowiednio dostosować wykorzystanie swoich środków,
- N. mając na uwadze, że od grudnia 2005 r. istnieje małe przedstawicielstwo Komisji w Bagdadzie, którego sekcja operacyjna mieści się w Ammanie i któremu bardzo trudno jest działać na niektórych obszarach, zwłaszcza w Bagdadzie, w wyniku ustaleń wojskowych i sytuacji pod względem bezpieczeństwa,
- O. mając na uwadze, że od 2003 r. Komisja przeznaczyła ponad 800 milionów EUR na pomoc dla Iraku (głównie poprzez Międzynarodowy Fundusz na rzecz Odbudowy Iraku (IRFFI)), a także mając na uwadze, że UE jest bezpośrednio zaangażowana w poprawę rządów prawa w tym kraju od 2005 r. poprzez misję ESDP EUJUST LEX; mając na uwadze, że mandat EUJUST LEX przedłużono po raz ostatni,
- P. mając na uwadze, że rząd iracki wspólnie z Bankiem Światowym i ONZ ustanowili międzynarodowe porozumienie z Irakiem w dniu 3 maja 2007 r. jako wizję irackiego rządu na następne 5 lat i jako główne odniesienie do zaangażowania wspólnoty międzynarodowej w tym państwie przy pełnym poparciu ze strony Unii Europejskiej jako jednego z głównych darczyńców,
- Q. mając na uwadze, że ww. rezolucja Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1770 (2007) ostatnio znacznie rozszerzyła uprawnienia misji ONZ w Iraku,
- R. mając na uwadze, że lata reżimu partii Ba'ath i dziesiątki lat wojny podziały traumatyzująco na społeczeństwo irackie, przyniosły represje, czystki etniczne (w tym poprzez ataki chemiczne jak w Halabdy) i obojętność wspólnoty międzynarodowej na te zbrodnie; mając na uwadze, że na wspólnocie międzynarodowej, a zwłaszcza na tych państwach, które wspierały zbrojną interwencję, spoczywa prawny i moralny obowiązek połączony z interesem bezpieczeństwa wspierania ludności Iraku, oraz mając na uwadze, że Unia Europejska, we współpracy z innymi międzynarodowymi darczyńcami, musi szybko i w przemyślany sposób zmobilizować wszystkie odpowiednie instrumenty, którymi dysponuje, aby wypełnić swoją rolę w tym zakresie,
- S. mając na uwadze, że Parlament Europejski jest zdecydowany dalej rozwijać stosunki z iracką Radą Reprezentantów, w tym na drodze więzi formalnych,
1. przekazuje Radzie następujące zalecenia:
- a) przyjęcie wraz z Komisją nowej strategii, która zwiększy wsparcie UE — pod względem jego ilości, a przede wszystkim jakości — dla wysiłków ONZ na rzecz budowy bezpiecznego, stabilnego, zjednoczonego, zamożnego, federalnego i demokratycznego Iraku, który stoi na straży praw człowieka, chroni mniejszości i promuje tolerancję etniczną w celu ułatwienia drogi do stabilności regionalnej i bezpieczeństwa; ponadto podjęcie działań w odpowiedzi na rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1770 (2007), która znacząco zwiększa rolę ONZ w Iraku;
- b) przekazywanie przez UE wsparcia na rzecz demokratycznych rządów z myślą o osiągnięciu trzech celów: usprawnienia koordynacji między rządem a Radą Reprezentantów Iraku w celu zminimalizowania zjawiska blokowania procesu legislacyjnego; wzmocnienia procedur wyborczych na szczeblu lokalnym w celu zagwarantowania, że w radach regionalnych w pełni reprezentowane są wszystkie społeczności; oraz wzmocnienia lokalnej demokracji o mechanizmy konsultacyjne w celu regularnego i częstego włączania lokalnej społeczności w proces podejmowania decyzji;
- c) ukierunkowanie wsparcia UE dla Iraku w głównej mierze na istotną pomoc techniczną i budowę potencjału w zakresie państwa prawa, sprawiedliwości, praw człowieka, dobrego zarządzania, zarządzania finansami i budżetem, równości płci, zdrowia i edukacji oraz wzmocnienie instytucji władz federalnych, regionalnych i lokalnych;

Czwartek, 13 marca 2008 r.

- d) wywieranie nacisku na Komisję, aby zagwarantowała ona przejrzystość i skuteczność pomocy UE dla Iraku poprzez:
- reagowanie na obawy wyrażane już w 2005 r. w opinii w sprawie budżetu ogólnego na rok 2006, przedłożonej przez Komisję Spraw Zagranicznych Parlamentu, poprzez dostarczanie kompletnych, regularnych i przejrzystych informacji o rzeczywistym wydatkowaniu i wdrażaniu pomocy UE, w szczególności funduszy przekazywanych poprzez IRFFI;
 - działanie bezpośrednio na miejscu, tam gdzie i jeżeli pozwoli na to stan bezpieczeństwa, a mianowicie w regionie bagien Al-Ahwar na południu kraju z jego szczególnie zaniedbywaną społecznością oraz w regionie kurdyjskim;
 - zachęcanie agencji ONZ i innych organizacji międzynarodowych do podobnych działań;
 - zapewnienie pełnego wsparcia partnerów lokalnych, w tym społeczeństwa obywatelskiego i władz rządowych, w opracowywaniu, realizacji i trwałości przedsięwzięć i programów;
 - zagwarantowanie, że finansowane przez UE przedsięwzięcia będą uzupełniać, a nie powielać prace innych międzynarodowych darczyńców;
 - zwiększenie wymiaru finansowania UE przeznaczonego na projekty dwustronne w zakresie pomocy technicznej i budowania potencjału oraz poprawa bezpośredniej kontroli finansowania przez Komisję;
 - zmianę głównego punktu docelowego wsparcia UE i ukierunkowanie pomocy na dwustronne projekty koncentrujące się na pomocy technicznej i budowaniu zdolności w zakresie rządów prawa, zarządzania finansowego, demokratycznych rządów i praw człowieka;
 - zagwarantowanie, że konkretną pomoc UE przeznacza się na poprawę zarządzania finansami publicznymi i kontrolę budżetową w celu umożliwienia rządowi irackiemu lepszego wydatkowania znacznych i rosnących środków publicznych, którymi obecnie dysponuje;
 - wykorzystanie doświadczenia z programów pomocowych dla partnerów w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa w celu określenia sposobów skuteczniejszego zaangażowania w Iraku;
- e) rozważenie możliwości przyjęcia przez Komisję wieloletniego dokumentu strategicznego dla Iraku;
- f) popieranie wznowienia dwustronnych stosunków politycznych, dyplomatycznych, kulturalnych i gospodarczych między państwami członkowskimi a Irakiem, a także dwustronnej wymiany o charakterze politycznym, dyplomatycznym, kulturalnym i gospodarczym;
- g) włączenie następujących elementów do nowej strategii na rzecz aktywnego zaangażowania UE i jej państw członkowskich w Iraku, które zostaną wdrożone, jeżeli okoliczności, tzn. sytuacja w zakresie bezpieczeństwa, na to pozwolą, w ścisłej współpracy z władzami Iraku i innymi partnerami, takimi jak agencje ONZ i organizacje pozarządowe:
- zwiększenie wielkości, zadań i środków przedstawicielstwa Komisji w Bagdadzie, nabycie własnej siedziby i zagwarantowanie pracownikom bezpiecznych warunków pracy i życia; zachęcenie państw członkowskich UE, które nie mają swojego przedstawicielstwa w Bagdadzie, do jego przywrócenia i dzielenia siedziby Komisji oraz związanych z tym kosztów ochrony;
 - zapewnienie rozpoznawalności UE/WE w Arbeli, An-Nasiriji, Al-Basrze i innych regionach Iraku, gdzie pozwala na to sytuacja w zakresie bezpieczeństwa;
 - zwiększenie wsparcia na rzecz rządów prawa i sprawiedliwości poprzez dalsze koncentrowanie się zwłaszcza na instytucjach sądowych i organach pozarządowych w następujących dziedzinach: usprawnienie instytutu szkolenia sądowego, wspieranie tworzenia biur śledczych ds. poważnych przestępstw, usprawnienie Najwyższej Rady Sądownictwa, wspieranie tworzenia sądu pilotażowego w Basrze, usprawnienie irackiej izby adwokackiej i wspieranie tworzenia centrów pomocy prawnej;
 - wykorzystanie pozytywnej praktyki EUJUST LEX i przygotowanie działań mających być kontynuacją misji na podstawie zdobytego doświadczenia w oparciu o szczegółową ocenę zewnętrzną wpływu misji, również wewnątrz Iraku, i w celu dalszego wzmocnienia irackiej polityki i systemu sądownictwa karnego poprzez wykorzystanie zarówno EPBiO, jak i instrumentów Wspólnoty;

Czwartek, 13 marca 2008 r.

- zapewnienie wsparcia na rzecz reformy zarządzania finansami publicznymi i odpowiedzialności;
- dalsze dostarczanie pomocy technicznej służącej organizacji wolnych i uczciwych wyborów;
- wspieranie procesu pojednania, zwłaszcza w Kirkuku i na innych terytoriach będących przedmiotem sporów wewnętrznych, łącznie z obszarami asyryjskimi znanymi jako równina Niniwy z ich mniejszościami chrześcijańskimi; wspieranie inicjatyw ONZ mających na celu ułatwienie dialogu regionalnego poprzez określenie sposobów i środków poprawy zdolności operacyjnych, łącznie z transportem lotniczym;
- skorzystanie ze specyficznego charakteru instrumentu na rzecz stabilności ⁽¹⁾ w celu dostarczenia znacznej pomocy o kluczowym znaczeniu dla rozwoju w sytuacji kryzysowej lub w sytuacji narastania kryzysu, jak w przypadku Iraku: wspieranie rozwoju demokratycznych, niewyznaniowych, pluralistycznych, federalnych, regionalnych i lokalnych instytucji, ze szczególnym uwzględnieniem Rady Reprezentantów i jej zdolności w zakresie zarządzania procesem legislacyjnym, kontroli władzy wykonawczej i zagwarantowania większej roli kobiet w społeczeństwie irackim; wspieranie zasady poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności, demokracji i państwa prawa, przy szczególnym uwzględnieniu praw kobiet, mniejszości i dzieci; wspieranie środków na rzecz wzmocnienia tworzenia i organizacji społeczeństwa obywatelskiego oraz jego udziału w procesie politycznym, a także wspieranie niezależnych, pluralistycznych i profesjonalnych mediów; wspieranie operacji rozminowywania; zapewnienie doradztwa i wsparcia dla regionu kurdyjskiego i jego rządu w wysiłkach na rzecz walki z handlem narkotykami;
- dalsze skupienie kierowanych do Iraku środków pochodzących z instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju ⁽²⁾ na milenijnych celach rozwoju, tak aby zagwarantować powszechny dostęp do niezbędnej publicznej opieki zdrowotnej i potraktować tę kwestię w sposób priorytetowy w sytuacji, gdy rozwój instytucji i potencjału jest niezbędny do usunięcia poważnych deficytów strukturalnych; podjęcie priorytetowych działań w celu uniknięcia dalszego pogarszania się systemu edukacji, łącznie z wdrożeniem praktycznych środków gwarantujących, że dziewczynki będą miały dostęp do wszystkich poziomów kształcenia; wspieranie ożywienia systemu ekologicznego i społecznego regionu bagien Al-Ahwar oraz ochrona wyjątkowego dziedzictwa ludności arabskiej żyjącej w strefie bagien; wykorzystanie instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju w celu zapewnienia ekspertyzy technicznej i budowania potencjału w ramach wspierania irackich inicjatyw służących zidentyfikowaniu i naprawieniu szkód ekologicznych oraz konsekwencji zmian klimatycznych;
- zachęcenie europejskich organizacji pozarządowych do współpracy z ich irackimi odpowiednikami, które już prowadzą aktywną działalność zwłaszcza w regionie kurdyjskim, oraz szerokie wykorzystanie europejskiego instrumentu na rzecz demokracji i praw człowieka ⁽³⁾ w zapewnianiu pomocy technicznej i finansowej organizacjom społeczeństwa obywatelskiego w celu podjęcia następujących kwestii: równego udziału kobiet i mężczyzn w życiu politycznym, gospodarczym i społecznym; przemocy wymierzonej w kobiety, zwłaszcza przymusowych małżeństw, zbrodni w imię honoru, handlu ludźmi i okaleczania organów płciowych; prawa rdzennej ludności i osób należących do mniejszości oraz grup etnicznych, w tym Asyryjczyków (Chaldejczycy, Syriacy i inne mniejszości chrześcijańskie), Jazydów i Turkmenów; praw dziecka, zwłaszcza w zakresie walki z pracą dzieci, dziecięcą prostytutką i handlem dziećmi; walki z arbitralnymi aresztowaniami i z torturami; oraz zniesienia kary śmierci;
- zachęcenie rządu irackiego i pilne udzielenie mu pomocy w przyjęciu przepisów dotyczących sytuacji nadzwyczajnych w celu zapewnienia wsparcia finansowego dla ponad miliona ubogich kobiet, pełniących rolę głowy rodziny, i osób pozostających na ich utrzymaniu;
- zwiększenie puli środków finansowych programu Erasmus Mundus dla Iraku; wspieranie obecnych i nowych działań, których celem jest tworzenie sieci łączących irackie i zagraniczne placówki i organizacje akademickie, indywidualnych pracowników naukowo-dydaktycznych, intelektualistów i organizacje studenckie w celu ponownego ożywienia środowiska akademickiego;

⁽¹⁾ Zob. rozporządzenie (WE) nr 1717/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. ustanawiające Instrument na rzecz Stabilności (Dz.U. L 327 z 24.11.2006, s. 1).

⁽²⁾ Zob. rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiające Instrument Finansowania Współpracy Rozwojowej (Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 41).

⁽³⁾ Zob. rozporządzenie (WE) nr 1889/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające europejski instrument finansowy na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie (Dz.U. L 386 z 29.12.2006, s. 1).

Czwartek, 13 marca 2008 r.

- wzmocnienie zdolności władz irackich do przeprowadzania skutecznych kontroli granicznych, co powinno przyczynić się między innymi do zmniejszenia napływu broni do kraju; pomoc na rzecz położenia kresu napływowi ręcznej broni strzeleckiej i broni lekkiej do Iraku, w tym poprzez nadanie mocy wiążącej kodeksowi postępowania UE w sprawie wywozu broni, poprawę nadzoru EUFOR Althea nad zapasami broni w Bośni i Hercegowinie, przyspieszenie niszczenia zapasów broni na Bałkanach oraz poprzez pomoc władzom irackim w usunięciu nadwyżek ręcznej i lekkiej broni palnej za pośrednictwem zakrojonego na szeroką skalę programu rozbrojenia, demobilizacji i ponownej integracji przy wykorzystaniu instrumentów EPBiO i Wspólnoty;
 - kontynuowanie pożądaných i efektywnych negocjacji w sprawie nowej umowy o handlu i współpracy między UE a Irakiem, podkreślając przy tym wagę poszanowania praw człowieka jako elementu mającego wpływ na stosunki umowne UE z wszystkimi państwami trzecimi, w tym w ramach zwalczania terroryzmu;
 - zapewnienie pomocy administracyjnej i technicznej oraz promowanie budowania lokalnego potencjału, aby wesprzeć rząd iracki we wdrażaniu nowego programu mikropożyczek i wymianie sprawdzonych praktyk w zakresie pozytywnej roli, jaką pożyczki te mogą odegrać we wzmocnieniu pozycji kobiet w społecznościach, zwłaszcza ponad miliona ubogich wdów;
 - wezwanie Komisji do łagodzenia trudnej sytuacji uchodźców irackich w Jordanii, Syrii i innych krajach regionu dotkniętych kryzysem związanym z falą uchodźców z Iraku, a także do znaczącej poprawy przejrzystości i skuteczności pomocy UE dla uchodźców irackich w tych krajach;
 - zwiększenie wsparcia UE — a mianowicie poprzez Dyрекcję Generalną Komisji ds. Pomocy Humanitarnej (DG ECHO) — dla organizacji pozarządowych i organizacji pozarządowych w ich wysiłkach na rzecz łagodzenia sytuacji irackich uchodźców w krajach sąsiednich, a także irackich przesiedleńców wewnętrznych, w tym 4 tysięcy rodzin asyryjskich, które schroniły się głównie na równinie Niniwy; wezwanie władz irackich do wypełnienia wynikającego z ich odpowiedzialności zobowiązania do zapewnienia wsparcia finansowego i innego na rzecz ponownej integracji uchodźców i przesiedleńców wewnętrznych;
 - poprawa możliwości uchodźców irackich szukania schronienia w państwach członkowskich UE poprzez programy przesiedleń zatwierdzone wraz z wysokim komisarzem NZ do spraw uchodźców (25 000 przypadków) lub poprzez indywidualne wnioski o azyl, ukrócenie obecnych arbitralnych kryteriów zapewniania ochrony i zapobieganie przymusowym powrotom do którejkolwiek części Iraku; pilne zajęcie się trudną sytuacją uchodźców palestyńskich, pozostawionych własnemu losowi w regionie przygranicznym między Irakiem a Syrią;
 - wezwanie rządu irackiego i władz międzynarodowych do odzyskania zabytków wywiezionych z irackiego muzeum narodowego w Bagdadzie i innych części Iraku w wyniku interwencji w 2003 r., aby zachować iracką historię i kulturę dla przyszłych pokoleń;
- h) korzystanie z cennego doświadczenia, które UE i państwom członkowskim przyniosły udane operacje regionalnych zespołów ds. odbudowy w Afganistanie, a także rozważenie uczestnictwa w działaniach takich zespołów w Iraku, zwłaszcza przy zapewnianiu niezbędnych usług i niezbędnej infrastruktury;
- i) zachęcenie europejskich przedsiębiorstw do inwestowania w odbudowę Iraku w kontekście ofert przetargowych finansowanych zarówno przez rządy państw członkowskich, jak i rząd iracki i/lub na podstawie bliskiej współpracy między nimi;
- j) wspieranie firm europejskich i pomaganie im w ubieganiu się o kontrakty na odbudowę Iraku, byciu obecnym na miejscu oraz korzystaniu z wcześniejszych doświadczeń zdobytych w Iraku zarówno w okresie poprzedzającym wojnę, jak i w okresie odbudowy;
- k) przyjęcie z zadowoleniem przyznania Irakowi statusu obserwatora w Światowej Organizacji Handlu (WTO), co ma stanowić kluczowy krok ku ponownemu włączeniu Iraku do gospodarki międzynarodowej, będący pozytywnym wkładem w negocjacje między UE i Irakiem w sprawie umowy o handlu i współpracy; oczekiwanie pełnego przystąpienia Iraku do WTO w odpowiednim czasie w przyszłości;

Czwartek, 13 marca 2008 r.

- l) prowadzenie negocjacji w sprawie umowy o handlu i współpracy między UE i Irakiem w sposób, który będzie ułatwiał i wspierał wewnętrzne reformy w tym kraju oraz zbliży iracki system handlowy do zasad i rygorów systemu wielostronnego; regularne informowanie Parlamentu o stanie negocjacji między UE a Irakiem w sprawie umowy o handlu i współpracy;
 - m) zachęcanie rządu Iraku do takiego wykorzystania przychodu ze sprzedaży ropy naftowej, aby zagwarantować jego ponowne inwestowanie w Iraku i zarządzanie przez organy zamówień publicznych pod ostrożnym nadzorem rządu irackiego; zalecenie, aby podejście to stanowiło podstawowy warunek wstępny wspierania przez UE odbudowy i rozwoju gospodarki Iraku;
 - n) wezwanie wielonarodowych sił zbrojnych w Iraku (MNF-I) do podjęcia dialogu z rządem irackim i oceny sytuacji ponad 24 tysięcy osób przetrzymywanych w areszcie MNF-I w celu zapewnienia poszanowania prawa do uczciwego procesu i podstawowych praw człowieka;
 - o) rozpoczęcie dialogu ze Stanami Zjednoczonymi i aktywne dążenie do zwiększenia liczby podmiotów odgrywających istotną rolę w tym państwie w ramach wspólnoty międzynarodowej przy wykorzystaniu struktury ONZ; wspieranie wysiłków irackich na rzecz zwiększenia częstotliwości i stopnia szczególności dyskusji z sąsiednimi krajami, a mianowicie Iranem, Syrią, Arabią Saudyjską i Turcją, na temat przyszłości Iraku bez uszczerbku dla innych kwestii będących przedmiotem troski; wezwanie Turcji do poszanowania integralności terytorialnej Iraku i niepodejmowanie operacji wojskowych na terytorium irackim w odpowiedzi na działania terrorystyczne; wezwanie władz irackich do zapobiegania wykorzystaniu terytorium irackiego jako bazy działań terrorystycznych wymierzonych przeciwko Turcji;
 - p) ujawnienie informacji w sprawie prywatnych agencji wojskowych i prywatnych agencji bezpieczeństwa, które ochraniają służby UE w Iraku; przyjęcie koncepcji zatrudniania tych agencji podczas operacji EPBiO, jak również opracowanie jasnych wytycznych dotyczących wykorzystania tego typu agencji przez instytucje UE;
2. podkreśla zobowiązanie Parlamentu w zakresie zasad i praktyk demokracji parlamentarnej; w związku z tym przypomina swoją inicjatywę na rzecz wspierania rozwoju demokracji w ramach współpracy z parlamentami krajów trzecich przedstawioną w budżecie na 2008 r., zobowiązanie do aktywnego wspierania irackiej Rady Reprezentantów poprzez zaproponowanie pomocy na budowę potencjału oraz działania parlamentarnej delegacji ad hoc ds. Iraku na rzecz wspierania stosunków dwustronnych; w związku z tym zamierza wspierać dalszy rozwój irackiej Rady Reprezentantów poprzez:
- a) podejmowanie inicjatyw na rzecz wzmocnienia zdolności wybranych irackich reprezentantów do pełnienia ich konstytucyjnej roli w społeczeństwie poprzez sprawdzone parlamentarne praktyki, efektywne stosunki z władzą wykonawczą i elektoratem;
 - b) zwiększenie działań na rzecz przekazywania doświadczeń w skutecznym administrowaniu, szkolenia profesjonalnego personelu, tworzenia w pełni funkcjonalnych struktur komisji, szczegółowych przepisów, przejrzystości i odpowiedzialności instytucjonalnej;
 - c) szkolenie w zakresie sporządzania projektów legislacyjnych, która to umiejętność ma kluczowe znaczenie dla skutecznego tworzenia federalnych struktur państwowych;
3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszego zalecenia Radzie i dla informacji Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich, a także rządowi i Radzie Reprezentantów Republiki Iraku.
-

Środa, 12 marca 2008 r.

II

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

PARLAMENT EUROPEJSKI

Wniosek o uchylenie immunitetu Hansa-Petera Martina

P6_TA(2008)0089

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2008 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Hansa-Petera Martina (2007/2215(IMM))

(2009/C 66 E/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek w sprawie uchylenia immunitetu Hansa-Petera Martina, złożony przez stałego przedstawiciela Republiki Austrii w dniu 24 września 2007 r. i ogłoszony podczas posiedzenia plenarnego w dniu 27 września 2007 r.,
 - wysłuchawszy Hansa-Petera Martina zgodnie z art. 7 ust. 3 Regulaminu,
 - uwzględniając art. 10 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich z dnia 8 kwietnia 1965 r. oraz art. 6 ust. 2 Aktu dotyczącego wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z dnia 20 września 1976 r.,
 - uwzględniając orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z dnia 12 maja 1964 r. i 10 lipca 1986 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 57 konstytucji Austrii (Bundes-Verfassungsgesetz),
 - uwzględniając art. 6 ust. 2 i art. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A6-0071/2008),
1. podejmuje decyzję o uchyleniu immunitetu Hansa-Petera Martina;
 2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do natychmiastowego przekazania niniejszej decyzji wraz ze sprawozdaniem właściwej komisji odpowiednim władzom Republiki Austrii.

⁽¹⁾ Sprawa 101/63 *Wagner v. Fohrmann i Krier* [1964], Zb.Orz. 195, oraz sprawa 149/85 *Wybot v. Faure i inni* [1986], Zb.Orz. 2391.

III

(Akty przygotowawcze)

PARLAMENT EUROPEJSKI

Zarządzanie aktywami EWWiS i Funduszu Badawczego Węgla i Stali *

P6_TA(2008)0073

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady zmieniającej decyzję 2003/77/WE ustanawiającą wieloletnie wytyczne finansowe dotyczące zarządzania aktywami EWWiS w likwidacji i — po zakończeniu likwidacji — majątkiem Funduszu Badawczego Węgla i Stali (COM(2007)0435 — C6-0276/2007 — 2007/0150(CNS))

(2009/C 66 E/17)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2007)0435),
 - uwzględniając art. 2 ust. 2 decyzji Rady 2003/76/EC, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0276/2007),
 - uwzględniając art. 51 i art. 43 ust. 1 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A6-0062/2008),
1. zatwierdza wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Rady, jeśli ta uzna za stosowne odejść od przyjętego przez Parlament tekstu, o poinformowanie go o tym fakcie;
 3. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku Komisji;
 4. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.
-

Wtorek, 11 marca 2008 r.

Umowa WE/Emiraty Arabskie dotycząca niektórych aspektów przewozów lotniczych *

P6_TA(2008)0074

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia umowy między Wspólnotą Europejską a Zjednoczonymi Emiratami Arabskimi dotyczącej niektórych aspektów przewozów lotniczych (COM(2007)0134 — C6-0472/2007 — 2007/0052(CNS))

(2009/C 66 E/18)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady (COM(2007)0134),
 - uwzględniając art. 80 ust. 2 oraz art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze traktatu WE,
 - uwzględniając art. 300 ust. 3 akapit pierwszy traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0472/2007),
 - uwzględniając art. 51, art. 83 ust. 7 oraz art. 43 ust. 1 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Transportu i Turystyki (A6-0043/2008),
1. zatwierdza zawarcie umowy;
 2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz Zjednoczonych Emiratów Arabskich.

Wspólna organizacja rynków rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) *

P6_TA(2008)0075

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dla niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (COM(2007)0854 — C6-0033/2008 — 2007/0290(CNS))

(2009/C 66 E/19)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2007)0854),
- uwzględniając art. 36 oraz art. 37 Traktatu WE, na mocy których Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0033/2008),
- uwzględniając art. 51 oraz art. 43 ust. 1 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A6-0044/2008),

Wtorek, 11 marca 2008 r.

1. zatwierdza wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Rady, jeśli ta uzna za stosowne odejść od przyjętego przez Parlament tekstu, o poinformowanie go o tym fakcie;
 3. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku Komisji;
 4. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.
-

Wspólna organizacja rynków rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) *

P6_TA(2008)0076

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (COM(2008)0027 — C6-0061/2008 — 2008/0011(CNS))

(2009/C 66 E/20)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2008)0027),
 - uwzględniając art. 36 oraz art. 37 Traktatu WE, na mocy których Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0061/2008),
 - uwzględniając art. 51 oraz art. 43 ust. 1 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A6-0045/2008),
1. zatwierdza wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Rady, jeśli ta uzna za stosowne odejść od przyjętego przez Parlament tekstu, o poinformowanie go o tym fakcie;
 3. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku Komisji;
 4. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.
-

Wtorek, 11 marca 2008 r.

Statystyczna klasyfikacja działalności gospodarczej we Wspólnocie Europejskiej (wersja ujednolicona) *I**

P6_TA(2008)0077

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej we Wspólnocie Europejskiej (wersja ujednolicona) (COM(2007)0755 — C6-0437/2007 — 2007/0256(COD))

(2009/C 66 E/21)

(Procedura współdecyzji — ujednolicenie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2007)0755),
- uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 285 ust. 1 Traktatu WE, zgodnie z którym wniosek został przedstawiony przez Komisję (C6-0437/2007),
- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie szybszej metody pracy nad urzędową kodyfikacją tekstów prawnych ⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 80 i art. 51 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A6-0055/2008),

1. zatwierdza wniosek Komisji po dostosowaniu do zaleceń konsultacyjnej grupy roboczej złożonej ze służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji;

2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 4.4.1996, s. 2.

Identyfikacja i rejestracja świń (wersja ujednolicona) *

P6_TA(2008)0078

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie identyfikacji i rejestracji świń (wersja ujednolicona) (COM(2007)0829 — C6-0037/2008 — 2007/0294(CNS))

(2009/C 66 E/22)

(Procedura konsultacji — ujednolicenie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2007)0829),
- uwzględniając art. 37 Traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0037/2008),
- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie szybszej metody pracy nad urzędową kodyfikacją tekstów prawnych ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 4.4.1996, s. 2.

Wtorek, 11 marca 2008 r.

- uwzględniając art. 80 i art. 51 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A6-0057/2008),
- 1. zatwierdza wniosek Komisji po dostosowaniu do zaleceń konsultacyjnej grupy roboczej złożonej ze służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji;
- 2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

Obrót materiałem nasadzeniowym warzyw (wersja ujednolicona) *

P6_TA(2008)0079

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym oraz nasadzeniowym warzyw, innym niż materiał siewny (wersja ujednolicona) (COM(2007)0852 — C6-0038/2008 — 2007/0296(CNS))

(2009/C 66 E/23)

(Procedura konsultacji — ujednolicenie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2007)0852),
- uwzględniając art. 37 Traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0038/2008),
- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie szybszej metody pracy nad urzędową kodyfikacją tekstów prawnych ⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 80 i art. 51 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A6-0056/2008),
- 1. zatwierdza wniosek Komisji po dostosowaniu do zaleceń konsultacyjnej grupy roboczej złożonej ze służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji;
- 2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 4.4.1996, s. 2.

Wtorek, 11 marca 2008 r.

Wspólne zasady w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego ***III

P6_TA(2008)0080

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie zatwierdzonego przez komitet pojednawczy wspólnego tekstu dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 2320/2002 (PE-CONS 3601/2008 — C6-0029/2008 — 2005/0191(COD))

(2009/C 66 E/24)

(Procedura współdecyzji: trzecie czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wspólny tekst przyjęty przez komitet pojednawczy oraz odnoszące się do tekstu oświadczenia Komisji (PE-CONS 3601/2008 — C6-0029/2008),
 - uwzględniając stanowisko zajęte w pierwszym czytaniu ⁽¹⁾ dotyczące wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2005)0429),
 - uwzględniając własne stanowisko w drugim czytaniu ⁽²⁾ w sprawie wspólnego stanowiska Rady ⁽³⁾,
 - uwzględniając opinię wydaną przez Komisję w sprawie poprawek Parlamentu do wspólnego stanowiska (COM(2007)0475),
 - uwzględniając art. 251 ust. 5 Traktatu WE,
 - uwzględniając art. 65 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie swojej delegacji przekazane komitetowi pojednawczemu (A6-0049/2008),
1. przyjmuje wspólny tekst;
 2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady tego aktu prawnego, zgodnie z art. 254 ust. 1 Traktatu WE;
 3. zobowiązuje swojego Sekretarza Generalnego do podpisania aktu prawnego po stwierdzeniu, że wszystkie procedury zostały prawidłowo zakończone, oraz do przygotowania, w porozumieniu z sekretarzem generalnym Rady, jego publikacji, wraz z odnoszącymi się do niego oświadczeniami Komisji, w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
 4. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji legislacyjnej Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 300 E z 9.12.2006, str. 463.

⁽²⁾ Teksty przyjęte w dniu 25.4.2007, P6_TA(2007)0142.

⁽³⁾ Dz.U. C 70 E z 27.3.2007, str. 21.

Wtorek, 11 marca 2008 r.

Europejski Instytut Innowacji i Technologii *II**

P6_TA(2008)0081

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2008 r. dotycząca wspólnego stanowiska Rady mającego na celu przyjęcie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Europejski Instytut Innowacji i Technologii (15647/1/2007 — C6-0035/2008 — 2006/0197(COD))

(2009/C 66 E/25)

(Procedura współdecyzji: drugie czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wspólne stanowisko Rady (15647/1/2007 — C6-0035/2008),
 - uwzględniając swoje stanowisko zajęte w pierwszym czytaniu ⁽¹⁾ dotyczące wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2006)0604),
 - uwzględniając art. 251 ust. 2 Traktatu WE,
 - uwzględniając art. 67 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A6-0041/2008),
1. zatwierdza wspólne stanowisko;
 2. stwierdza, że akt prawny zostaje przyjęty zgodnie ze wspólnym stanowiskiem;
 3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady aktu prawnego, zgodnie z art. 254 ust. 1 Traktatu WE;
 4. zobowiązuje swojego Sekretarza Generalnego do podpisania aktu prawnego, po sprawdzeniu, że wszystkie procedury zostały prawidłowo zakończone, oraz do przygotowania jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w porozumieniu z Sekretarzem Generalnym Rady;
 5. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Teksty przyjęte w dniu 26.9.2007, P6_TA(2007)0409.

Uruchomienie Funduszu Solidarności Unii Europejskiej

P6_TA(2008)0082

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Funduszu Solidarności Unii Europejskiej w wykonaniu pkt 26 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (COM(2008)0014 — C6-0036/2008 — 2008/2019(ACI))

(2009/C 66 E/26)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2008)0014),

Wtorek, 11 marca 2008 r.

- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. zawarte pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾, a w szczególności jego pkt 26,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej oraz opinię Komisji Rozwoju Regionalnego (A6-0065/2008),
1. zatwierdza decyzję załączoną do niniejszej rezolucji;
 2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do podpisania przedmiotowej decyzji z przewodniczącym Rady oraz do zapewnienia jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
 3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wraz z załącznikiem Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1. Porozumienie zmienione decyzją 2008/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 6 z 10.1.2008, s. 7).

ZAŁĄCZNIK

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 11 marca 2008 r.

w sprawie uruchomienia Funduszu Solidarności Unii Europejskiej w wykonaniu pkt. 26 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. zawartego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. zawarte pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾, w szczególności jego pkt 26,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2012/2002 z dnia 11 listopada 2002 r. ustanawiające Fundusz Solidarności Unii Europejskiej ⁽²⁾,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia Europejska ustanowiła Fundusz Solidarności Unii Europejskiej („fundusz”) w celu okazania solidarności z ludnością zamieszkującą regiony dotknięte klęskami.
- (2) Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. dopuszcza możliwość uruchomienia funduszu w granicach rocznego pułapu wynoszącego 1 mld EUR.
- (3) Rozporządzenie (WE) nr 2012/2002 zawiera przepisy umożliwiające uruchomienie funduszu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1. Porozumienie zmienione decyzją 2008/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 6 z 10.1.2008, s. 7).

⁽²⁾ Dz.U. L 311 z 14.11.2002, s. 3.

Wtorek, 11 marca 2008 r.

Tom 4 (sekcja 3) — Komisja

Artykuł 06 02 10 — Program Galileo

Zmienić dane w następujący sposób:

06 02 10	Budżet 2007		WPB 2008		PBK 2008		POPRAWKA		BK+POPRAWKA	
	Zobowiązania	Płatności	Zobowiązania	Płatności	Zobowiązania	Płatności	Zobowiązania	Płatności	Zobowiązania	Płatności
Środki	100 000 000	p.m.	151 000 000	100 000 000	888 000 000	198 000 000	2 000 000	2 000 000	890 000 000	200 000 000
Rezerwa										

Podstawa prawna:

Oдноśne akty prawne:

Budżet korygujący nr 1/2008

P6_TA(2008)0084

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie projektu budżetu korygującego nr 1/2008 Unii Europejskiej na rok budżetowy 2008, Sekcja III — Komisja (7259/2008 — C6-0124/2008 — 2008/2017(BUD))

(2009/C 66 E/28)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 272 Traktatu WE oraz art. 177 Traktatu Euratom,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 37 i 38,
- uwzględniając budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2008, w formie przyjętej ostatecznie w dniu 13 grudnia 2007 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽³⁾,
- uwzględniając wstępny projekt budżetu korygującego nr 1/2008 Unii Europejskiej na rok budżetowy 2008 przedstawiony przez Komisję dnia 18 stycznia 2008 r. (COM(2008)0015),
- uwzględniając projekt budżetu korygującego nr 1/2008 sporządzonego przez Radę dnia 4 marca 2008 r. (7259/2008 — C6-0124/2008),
- uwzględniając art. 69 i załącznik IV do Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A6-0058/2008),

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1525/2007 (Dz.U. L 343 z 27.12.2007, s. 9).

⁽²⁾ Dz.U. L 71 z 14.3.2008.

⁽³⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1. Porozumienie zmienione decyzją 2008/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 6 z 10.1.2008, s. 7).

Wtorek, 11 marca 2008 r.

- A. mając na uwadze, że projekt budżetu korygującego nr 1 do budżetu ogólnego na rok 2008 obejmuje:
- uruchomienie Funduszu Solidarności UE na kwotę 162 387 985 EUR w środkach na zobowiązania i środkach na płatności w związku z poważnymi szkodami wyrządzonymi przez burze w Wielkiej Brytanii w czerwcu i lipcu 2007 r.,
 - utworzenie niezbędnej struktury budżetowej w celu sfinansowania Agencji Wykonawczej ds. Badań Naukowych (REA) i Agencji Wykonawczej Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych (ERCEA),
 - zmianę w planie zatrudnienia Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (FRONTEX),
 - utworzenie pozycji budżetowej 06 01 04 12 Program Galileo — Wydatki na zarządzanie i administrację, zgodnie ze zmienionym wnioskiem Komisji COM(2007)0535,
 - utworzenie artykułu budżetowego 27 01 11 Wyjątkowe wydatki w sytuacjach kryzysowych, w celu umożliwienia finansowania wyjątkowych wydatków w przypadku ogłoszenia sytuacji kryzysowej. Artykuł zostanie opisany za pomocą symbolu „p.m.”,
- B. mając na uwadze, że celem projektu budżetu korygującego nr 1/2008 jest formalne wpisanie tych dostosowań budżetowych do budżetu na rok 2008,
1. przyjmuje do wiadomości wstępny projekt budżetu korygującego nr 1/2008;
 2. przypomina o swojej poprawce do projektu budżetu korygującego nr 1/2008 mającej na celu utworzenie pozycji budżetowej na wydatki związane z zarządzaniem administracyjnym, przywracającej pierwotną kwotę w pozycji operacyjnej na Galileo;
 3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Umowa WE/Gwinea Bissau o partnerstwie w sprawie połowów *

P6_TA(2008)0085

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie zawarcia Umowy o partnerstwie w sprawie połowów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Republiką Gwinei Bissau (COM(2007)0580 — C6-0391/2007 — 2007/0209(CNS))

(2009/C 66 E/29)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Rady (COM(2007)0580),
 - uwzględniając art. 37 oraz art. 300 ust. 2 Traktatu WE,
 - uwzględniając art. 300 ust. 3 akapit pierwszy Traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0391/2007),
 - uwzględniając art. 51 oraz art. 83 ust. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa oraz opinie Komisji Rozwoju, jak również Komisji Budżetowej (A6-0053/2008),
1. zatwierdza wniosek dotyczący decyzji Rady po poprawkach oraz zatwierdza zawarcie umowy;
 2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz Republice Gwinei Bissau.

Wtorek, 11 marca 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 1

Punkt 2 a preambuły (nowy)

(2a) Należy poprawić jakość informacji udzielanych Parlamentowi Europejskiemu. W tym celu Komisja ma obowiązek przekazywania konkluzji z posiedzeń wspólnego komitetu, o którym mowa w art. 10 umowy.

Poprawka 2

Artykuł 3 akapit pierwszy a (nowy)

Komisja każdego roku ocenia, czy państwa członkowskie, których statki prowadzą działalność objętą protokołem, dopełniają wymogów w zakresie zgłaszania połowów. Jeżeli państwa nie dopełniły tych wymogów, Komisja oddala ich wnioski o przyznanie licencji połowowych na kolejny rok.

Poprawka 3

Artykuł 3 a (nowy)

Artykuł 3a

Komisja corocznie przedkłada Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie sprawozdanie dotyczące wyników wieloletniego programu określonego w art. 8 protokołu, a także dotyczące przestrzegania państw członkowskich wymogów dotyczących sprawozdawczości.

Poprawka 4

Artykuł 3 b (nowy)

Artykuł 3b

W ciągu ostatniego roku obowiązywania protokołu i przed podpisaniem nowej umowy mającej na celu przedłużenie okresu jego obowiązywania Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie odnoszące się do stosowania umowy i do warunków jej wykonywania.

Poprawka 5

Artykuł 3 c (nowy)

Artykuł 3c

Na podstawie sprawozdania, o którym mowa w art. 3b, Rada, po konsultacji z Parlamentem Europejskim, udzieli w odpowiednim przypadku Komisji mandatu negocjacyjnego w celu przyjęcia nowego protokołu.

Poprawka 6

Artykuł 3 d (nowy)

Artykuł 3d

Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu konkluzje z posiedzeń wspólnego komitetu, o którym mowa w art. 10 umowy.

Wtorek, 11 marca 2008 r.

Umowa WE/Wybrzeże Kości Słoniowej o partnerstwie w sprawie połowów *

P6_TA(2008)0086

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie zawarcia Umowy o partnerstwie w sprawie połowów pomiędzy Wspólnotą Europejską z jednej strony a Wybrzeżem Kości Słoniowej z drugiej strony (COM(2007)0648 — C6-0429/2007 — 2007/0226(CNS))

(2009/C 66 E/30)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Rady (COM(2007)0648),
 - uwzględniając art. 37 oraz art. 300 ust. 2 Traktatu WE,
 - uwzględniając art. 300 ust. 3 akapit pierwszy Traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0429/2007),
 - uwzględniając art. 51 oraz art. 83 ust. 7 regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa oraz opinie Komisji Rozwoju oraz Komisji Budżetowej (A6-0054/2008),
1. zatwierdza wniosek dotyczący rozporządzenia Rady po poprawkach oraz zatwierdza zawarcie umowy;
 2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz Wybrzeża Kości Słoniowej.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 1

Punkt 2 a preambuły (nowy)

(2a) Należy poprawić jakość informacji udzielanych Parlamentowi Europejskiemu. W tym celu Komisja ma obowiązek przekazywania konkluzji z posiedzeń wspólnego komitetu, o którym mowa w art. 9 umowy.

Poprawka 2

Artykuł 3 akapit pierwszy a (nowy)

Komisja każdego roku ocenia, czy państwa członkowskie, których statki prowadzą działalność objętą protokołem, dopełniają wymogów w zakresie zgłaszania połowów. Jeżeli państwa nie dopełniły tych wymogów, Komisja oddala ich wnioski o przyznanie licencji połowowych na kolejny rok.

Poprawka 3

*Artykuł 3 a (nowy)***Artykuł 3a**

Komisja corocznie przedkłada Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie sprawozdanie dotyczące wyników wieloletniego programu sektorowego określonego w art. 7 protokołu, a także dotyczące przestrzegania państw członkowskich wymogów dotyczących sprawozdawczości.

Wtorek, 11 marca 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 4

Artykuł 3 b (nowy)

Artykuł 3b

W ciągu ostatniego roku obowiązywania protokołu i przed podpisaniem nowej umowy mającej na celu przedłużenie okresu jego obowiązywania Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie odnoszące się do stosowania umowy i do warunków jej wykonywania.

Poprawka 5

Artykuł 3 c (nowy)

Artykuł 3c

Na podstawie sprawozdania, o którym mowa w art. 3b, Rada, po konsultacji z Parlamentem Europejskim, udzieli w odpowiednim przypadku Komisji mandatu negocjacyjnego w celu przyjęcia nowego protokołu.

Poprawka 6

Artykuł 3 d (nowy)

Artykuł 3d

Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu konkluzje z posiedzeń wspólnego komitetu, o którym mowa w art. 9 umowy.

Środa, 12 marca 2008 r.

Statystyka dotycząca energii *I**

P6_TA(2008)0090

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statystyki dotyczącej energii (COM(2006)0850 — C6-0035/2007 — 2007/0002(COD))

(2009/C 66 E/31)

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2006)0850),
 - uwzględniając art. 251 ust. 2 Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C6-0035/2007),
 - uwzględniając art. 285 ust. 1 Traktatu WE,
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A6-0487/2007),
1. zatwierdza wniosek Komisji po poprawkach;
 2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

P6_TC1-COD(2007)0002**Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 12 marca 2008 r. w celu przyjęcia rozporządzenia (WE) nr .../2008 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statystyki dotyczącej energii***(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu z pierwszego czytania odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (WE) nr .../2008.)*

Środa, 12 marca 2008 r.

Statystyki dotyczące środków ochrony roślin ***I

P6_TA(2008)0091

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statystyk dotyczących środków ochrony roślin (COM(2006)0778 — C6-0457/2006 — 2006/0258(COD))

(2009/C 66 E/32)

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2006)0778),
 - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 285 ust. 1 Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C6-0457/2006),
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz opinię Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A6-0004/2008),
1. zatwierdza wniosek Komisji po poprawkach;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku lub zastąpienia tegoż innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

P6_TC1-COD(2006)0258

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 12 marca 2008 r. w celu przyjęcia rozporządzenia (WE) nr .../2008 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statystyk dotyczących pestycydów

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 285 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji II,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W decyzji nr 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2002 r. ustanawiającej szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego ⁽⁴⁾ uznano, że należy nadal dążyć do zmniejszenia wpływu pestycydów, a w szczególności **pestycydów** stosowanych w rolnictwie, na zdrowie ludzkie i środowisko. Podkreślono potrzebę bardziej zrównoważonego stosowania pestycydów i wezwano do znacznego ogólnego zmniejszenia ryzyka i stosowania pestycydów przy zachowaniu koniecznej ochrony upraw.

⁽¹⁾ Dz.U. C 256 z 27.10.2007, str. 86.

⁽²⁾ Dz.U. C ...

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2008 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 242 z 10.9.2002, str. 1.

Środa, 12 marca 2008 r.

- (2) W komunikacie do Rady, Parlamentu Europejskiego i Komitetu Ekonomiczno-Społecznego zatytułowanym „Towards a Thematic Strategy on the Sustainable Use of Pesticides (Ku tematycznej strategii zrównoważonego stosowania pestycydów)” II Komisja uznała potrzebę istnienia szczegółowych, zharmonizowanych i aktualnych statystyk dotyczących sprzedaży i stosowania pestycydów na poziomie wspólnotowym. Takie statystyki są konieczne do oceny polityki Unii Europejskiej w zakresie zrównoważonego rozwoju i do obliczenia odnośnych wskaźników ryzyka dla zdrowia i środowiska, związanego z wykorzystaniem pestycydów.
- (3) Zharmonizowane i porównywalne statystyki wspólnotowe dotyczące **produkcji, importu, eksportu, sprzedaży, dystrybucji** i wykorzystania pestycydów są niezbędne dla rozwoju i monitorowania polityki i prawodawstwa Wspólnoty w kontekście strategii tematycznej zrównoważonego stosowania pestycydów.
- (4) Ponieważ skutki stosunkowo nowej dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych ⁽¹⁾ będą widoczne najwcześniej po 2006 r., wraz z ukończeniem pierwszej oceny substancji czynnych w celu ich wykorzystania w produktach biobójczych, na obecnym etapie ani Komisja ani większość państw członkowskich nie ma wystarczającej wiedzy ani doświadczenia, aby wnieść o kolejne środki w odniesieniu do biocydów. **Niniejsze rozporządzenie powinno zatem być ograniczone do pestycydów** objętych rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr [...] z dnia ... dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin ⁽²⁾, w przypadku których uzyskano już duże doświadczenie w zakresie gromadzenia danych. **W uzasadnionych przypadkach Komisja powinna jednak uwzględnić w załączniku III do niniejszego rozporządzenia wykorzystanie produktów biobójczych zawierających substancje objęte rozporządzeniem (WE) nr .../... [dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin]. Na późniejszym etapie, po uzyskaniu wystarczającego doświadczenia po opublikowaniu pierwszego sprawozdania przewidzianego w dyrektywie 98/8/WE, Komisja powinna rozszerzyć zakres niniejszego rozporządzenia, aby objęło ono wykorzystanie określonych biocydów, i w tym celu włączyć te substancje do załącznika III.**
- (5) Wieloletnie doświadczenie Komisji w zakresie gromadzenia danych dotyczących sprzedaży i wykorzystania **pestycydów** wykazało potrzebę istnienia zharmonizowanej metodologii gromadzenia statystyk na poziomie wspólnotowym, pochodzących zarówno z łańcucha dystrybucji, jak i od użytkowników. Ponadto w celu obliczenia dokładnych wskaźników ryzyka zgodnie z celami strategii tematycznej zrównoważonego stosowania pestycydów statystyki powinny być szczegółowe aż do poziomu substancji czynnych.
- (6) Wśród różnych opcji gromadzenia danych ocenionych w ocenie wpływu strategii tematycznej dotyczącej zrównoważonego stosowania pestycydów zalecano obowiązkowe gromadzenie danych jako najlepszą opcję, ponieważ pozwoliłoby to na szybkie i efektywne pod względem kosztów opracowanie dokładnych i rzetelnych danych dotyczących produkcji, dystrybucji i wykorzystania **pestycydów**.
- (7) Środki służące tworzeniu statystyk, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, są konieczne do realizacji działań Wspólnoty. Ponieważ *cel tego rozporządzenia, a mianowicie ustanowienie ram dla tworzenia statystyk wspólnotowych dotyczących wprowadzania na rynek i wykorzystywania pestycydów, nie może być osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Wspólnoty, Wspólnota podejmuje działania, zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.*
- (8) Rozporządzenie Rady (WE) nr 322/97 z dnia 17 lutego 1997 r. w sprawie statystyk Wspólnoty ⁽³⁾ stanowi ramy odniesienia dla przepisów zawartych w niniejszym rozporządzeniu. W szczególności wymaga ono zgodności z normami bezstronności, rzetelności, obiektywizmu, niezależności naukowej, **dokładności**, efektywności pod względem kosztów oraz poufności informacji statystycznych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 24.4.1998, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2008/31/WE (Dz.U. L 81 z 20.3.2008, str. 57).

⁽²⁾ Dz.U. L...

⁽³⁾ Dz.U. L 52 z 22.2.1997, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

Środa, 12 marca 2008 r.

- (9) **Uwzględniając należycie zobowiązania wynikające z konwencji Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG ONZ) o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska z dnia 25 czerwca 1998 r. (konwencja z Aarhus), należy zapewnić niezbędną ochronę poufności danych dotyczących wartości handlowej, między innymi poprzez odpowiednie łączenie danych przy publikacji statystyk.**
- (10) Aby zagwarantować porównywalność, statystyki dotyczące **pestycydów** powinny być tworzone według określonego podziału, w odpowiedniej formie i w ustalonym terminie od końca okresu odniesienia, jak określono w załącznikach do niniejszego rozporządzenia.
- (11) Działania niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾.
- (12) W szczególności należy nadać Komisji uprawnienia do określenia kryteriów oceny jakości, przyjęcia dokładnych definicji i dostosowania załączników. *Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, między innymi poprzez jego uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, muszą one zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, określoną w art. 5a decyzji 1999/468/WE.*
- (13) Odbyto konsultacje z Komitetem ds. Programu Statystycznego ustanowionym decyzją Rady 89/382/EWG, Euratom ⁽²⁾,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot, zakres i cele

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia ramy dla tworzenia statystyk wspólnotowych dotyczących **produkcji, wprowadzania do obrotu i stosowania pestycydów**.
2. Statystyki mają zastosowanie do:
 - rocznych ilości **pestycydów produkowanych i** wprowadzonych do obrotu zgodnie z załącznikiem I;
 - rocznych ilości **pestycydów wykorzystywanych** zgodnie z załącznikiem II;
 - roczne ilości stosowanych produktów biobójczych należących do produktów typu 14-19 określonych w załączniku V do dyrektywy 98/8/WE.
3. Statystyki służą w szczególności:
 - realizacji i ocenie strategii tematycznej dotyczącej zrównoważonego stosowania pestycydów,
 - opracowaniu zharmonizowanych krajowych i wspólnotowych wskaźników ryzyka, szacowaniu trendów w stosowaniu pestycydów oraz ocenie skuteczności krajowych planów działania zgodnie z dyrektywą .../.../WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia ... ustanawiającą ramy wspólnotowego działania na rzecz osiągnięcia zrównoważonego stosowania pestycydów ⁽³⁾,
 - rejestracji przepływu substancji podczas produkcji i przy stosowaniu pestycydów oraz w handlu nimi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 181 z 28.6.1989, str. 47.

⁽³⁾ Dz.U. L ...

Środa, 12 marca 2008 r.

Artykuł 2

Definicje

Na potrzeby niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „pestycydy” oznaczają:
- **produkty służące do** ochrony roślin, zdefiniowane w art. [2 ust. 1] rozporządzenia (WE) nr .../... [dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin];
 - produkty biobójcze, zdefiniowane w dyrektywie 98/8/WE i należące do kategorii produktów 14–19, zgodnie z załącznikiem V;
- b) „substancja” oznacza substancję zdefiniowaną w art. [3 ust. 2] rozporządzenia (WE) nr .../... [dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin], w tym substancje czynne, sejfenery i synergetyki;
- c) „wprowadzenie do obrotu” oznacza wprowadzanie do obrotu zgodnie ze definicją w art. [3 ust. 13] rozporządzenia (WE) nr .../... [dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin];
- d) „dostawca” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która posiada „zezwoenie” na wprowadzenie pestycydów do obrotu zgodnie z definicją w art. [3 ust. 16] rozporządzenia (WE) nr .../... [dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin];
- e) „wykorzystanie w rolnictwie” oznacza każdy rodzaj stosowania środka ochrony roślin na użytek własny lub osoby trzeciej, związany bezpośrednio lub pośrednio z wytwarzaniem produktów roślinnych w kontekście działalności gospodarczej gospodarstwa rolnego;
- f) „użytkownik profesjonalny” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną wykorzystującą pestycydy w ramach swojej działalności zawodowej, w tym operatorów, techników, pracodawców, osoby zatrudnione w sektorze rolnym lub pozarolnym, zgodnie z definicją w art. [3] dyrektywy .../.../WE II [ustanawiającej ramy wspólnotowego działania na rzecz osiągnięcia zrównoważonego stosowania pestycydów] II ;
- g) „gospodarstwo rolne” oznacza gospodarstwo rolne, zgodnie z definicją w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 571/88 z dnia 29 lutego 1988 r. sprawie organizacji badań statystycznych Wspólnoty dotyczących struktury gospodarstw rolnych ⁽¹⁾.

Artykuł 3

Gromadzenie, przekazywanie i przetwarzanie danych

1. Państwa członkowskie gromadzą dane niezbędne do określenia cech wymienionych w załącznikach I i II poprzez:

- dane od producentów, sprzedawców i importerów pestycydów;
- obowiązki sprawozdawcze mające zastosowanie do dostawców, dotyczące wprowadzenia do obrotu **pestycydów**; można stosować oddzielne zezwolenia na wykorzystanie w celach profesjonalnych i nieprofesjonalnych; **w szczególności obowiązki wynikające z art. [64 ust. 2] rozporządzenia (WE) nr .../... [dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin];**
- obowiązki sprawozdawcze mające zastosowanie do profesjonalnych użytkowników na podstawie zarejestrowanych danych dotyczących wykorzystania **pestycydów**; **w szczególności obowiązki wynikające z art. [64 ust. 1] rozporządzenia (WE) nr .../... [dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin];**
- badania;
- źródła administracyjne; lub
- połączenie tych środków, w tym procedury szacowania statystycznego na podstawie opinii ekspertów lub modeli.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 2.3.1988, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1928/2006 (Dz.U. L 406 z 30.12.2006, str. 7).

Środa, 12 marca 2008 r.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje dotyczące przyjętego sposobu gromadzenia danych w myśl postanowień ust. 1, a Komisja zatwierdza metodę gromadzenia danych zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 5 ust. 3.

3. Państwa członkowskie gwarantują, że producenci pestycydów oraz podmioty odpowiedzialne za wprowadzanie do obrotu lub import pestycydów co roku przedkładają właściwemu organowi sprawozdanie na temat:

- ilości, w jakich produkowana jest określona substancja czynna lub pestycyd,
- ilości, w jakich określona substancja czynna lub określony pestycyd jest dostarczany zakładom produkcyjnym lub hurtownikom w Unii Europejskiej,
- ilości, w jakich wywożona jest określona substancja czynna lub określony pestycyd.

Właściwe organy oceniają i publikują te informacje, w razie potrzeby po ich uprzednim przetworzeniu w celu zachowania poufności niektórych informacji.

4. Państwa członkowskie przekazują Komisji wyniki statystyczne, w tym poufne dane, zgodnie z harmonogramami i częstotliwością określoną w załącznikach I i II. Prezentacja danych jest zgodna z klasyfikacją podaną w załączniku III. **Państwa członkowskie mogą łączyć dane ze względu na poufność.**

5. Państwa członkowskie gwarantują, że zgromadzone dane są wykorzystywane przez właściwe organy krajowe i ich istniejące gremia doradcze do należytej oceny dotyczącej celów odnośnych krajowych planów działania, o których mowa w dyrektywie .../.../WE [ustanawiającej ramy wspólnotowego działania na rzecz osiągnięcia zrównoważonego stosowania pestycydów]. Tę ocenę publikuje się w internecie, zwracając należytą uwagę na poufny charakter istotnych informacji biznesowych oraz zobowiązania w zakresie ochrony prywatności.

6. Państwa członkowskie przekazują dane w formie elektronicznej, we właściwym formacie technicznym, który zostanie przyjęty przez Komisję zgodnie z procedurą regulacyjną przewidzianą w art. 5 ust. 2.

7. Państwa członkowskie sporządzają sprawozdania dotyczące jakości statystyk, jak podano w załącznikach I i II.

8. Komisja określa kryteria oceny jakości zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 5 ust. 3.

9. **Ze względu na poufność** Komisja **w razie potrzeby** łączy dane przed ich publikacją według klas chemicznych lub kategorii produktów, jak wskazano w załączniku III, **zwracając przy tym należytą uwagę na poufny charakter istotnych informacji biznesowych oraz zobowiązania w zakresie ochrony prywatności.**

Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 322/97 organy krajowe i Wspólnota wykorzystują poufne dane wyłącznie dla celów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Środki wykonawcze

1. Zgodnie z procedurą regulacyjną określoną w art. 5 ust. 2 ustanowione zostaną następujące środki konieczne w celu wykonania niniejszego rozporządzenia, w tym środki uwzględniające zmiany gospodarcze i techniczne:

- a) przyjęcie odpowiedniego formatu technicznego dla przekazywania danych (art. 3 ust. 6);
- b) zdefiniowanie formatu i treści sprawozdań dotyczących jakości, które przedkładać będą państwa członkowskie (sekcja 7 załącznika I i sekcja 6 załącznika II);

Środa, 12 marca 2008 r.

2. Zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z prawem kontroli, o której mowa w art. 5 ust. 3, przyjęte zostaną następujące środki:
- określenie kryteriów oceny jakości (art. 3 ust. 8);
 - zdefiniowanie „obszaru uprawy poddanej działaniu” i „sezonu uprawy”, o których mowa, odpowiednio, w sekcjach 2 i 4 załącznika II;
 - dostosowanie specyfikacji wymienionych w sekcji 4 załącznika I i sekcji 3 załącznika II, w odniesieniu do zgłaszanych jednostek;
 - dostosowanie wykazu substancji, które powinny być uwzględnione, i ich klasyfikacji według kategorii produktów i klas chemicznych, jak podano w załączniku III. **Dostosowywanie wykazu substancji powinno odbywać się regularnie i w świetle toczących się rozważań nad substancjami czynnymi.**

Artykuł 5

Procedura komitetu

- Komisji udziela pomocy Komitet ds. Programu Statystycznego.
 - W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu stosuje się II w art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8 II.
- Okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.
- W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się II art. 5a ust. 1 do 4 i art. 7 decyzji II 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

Artykuł 6

Sprawozdanie

Komisja co pięć lat przedstawia Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie sprawozdanie z wykonania niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie to zawiera w szczególności ocenę jakości i **porównywalności** przekazywanych danych, obciążenie **gospodarstw rolnych, gospodarstw ogrodniczych i innych przedsiębiorstw** i przydatność tych statystyk w kontekście strategii tematycznej zrównoważonego stosowania pestycydów, **w szczególności z uwzględnieniem celów określonych w art. 1. Zawiera ono, w stosownych przypadkach, propozycje mające na celu dalszą poprawę jakości danych i zmniejszenie obciążenia gospodarstw rolnych i innych przedsiębiorstw.**

Pierwsze sprawozdanie przedkłada się pod koniec ... (*)

Artykuł 7

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w II

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

(*) Siódmego roku kalendarzowego po roku wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Środa, 12 marca 2008 r.

ZAŁĄCZNIK I

Statystyki dotyczące produkcji i wprowadzania do obrotu pestycydów

SEKCJA 1

Zakres

Statystyki obejmują wszystkie substancje wymienione w załączniku III, tj. substancje czynne, sejfenery lub synergetyki zawarte w **pestycydach** wprowadzonych do obrotu w poszczególnych państwach członkowskich. Należy zwrócić szczególną uwagę na to, aby uniknąć podwójnego liczenia w przypadku udoskonalenia produktu lub przekazania zezwolenia między dostawcami.

SEKCJA 2

Zmienne

Należy zestawzić **w każdym państwie członkowskim** ilość każdej substancji wymienionej w załączniku III, zawartej we wprowadzonych do obrotu **pestycydach i produktach biobójczych**.

SEKCJA 3

Obowiązki sprawozdawcze

Producenci pestycydów oraz podmioty odpowiedzialne za wprowadzanie do obrotu lub import pestycydów co roku przedkładają właściwemu organowi sprawozdanie na temat:

- ilości, w jakich produkowana jest określona substancja czynna lub pestycyd,
- ilości, w jakich określona substancja czynna lub określony pestycyd jest dostarczany zakładom produkcyjnym lub hurtownikom w Unii Europejskiej,
- ilości, w jakich wywożona jest określona substancja czynna lub określony pestycyd.

SEKCJA 4

Zgłaszana jednostka

Dane podawane są w kilogramach substancji.

SEKCJA 5

Okres odniesienia

Okresem odniesienia jest rok kalendarzowy.

SEKCJA 6

Pierwszy okres odniesienia, częstotliwość i przekazywanie wyników

1. Pierwszym okresem odniesienia jest... (*)
2. Państwa członkowskie *dostarczają dane za każdy rok kalendarzowy następujący po pierwszym okresie odniesienia oraz publikują je — w razie potrzeby w formie podsumowania danych — na stronach internetowych, zwracając przy tym należyłą uwagę na poufny charakter istotnych informacji biznesowych oraz zobowiązania w zakresie ochrony prywatności.*
3. Dane są przekazywane Komisji w ciągu 12 miesięcy od zakończenia roku odniesienia.

(*) Drugi rok kalendarzowy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

Środa, 12 marca 2008 r.

SEKCJA 7

Sprawozdanie dotyczące jakości

Państwa członkowskie przedkładają Komisji sprawozdanie dotyczące jakości, podając:

- metodologię stosowaną w celu gromadzenia danych;
- odnośne aspekty jakościowe zgodnie z metodologią stosowaną do gromadzenia danych;
- opis szacunków zestawień i stosowanych metod wyłączenia.

Sprawozdanie to jest przekazywane Komisji w ciągu 15 miesięcy od zakończenia roku odniesienia.

Sprawozdanie dotyczące drugiego roku odniesienia zawiera szacunki robocze udziału całkowitej ilości substancji w poszczególnych głównych grupach wymienionych w załączniku III, zawartej we wprowadzonych do obrotu **pestycydach**, przeznaczonych zarówno do wykorzystania w rolnictwie, jak i poza nim. Szacunki te są aktualizowane co pięć lat.

ZAŁĄCZNIK II

Statystyki dotyczące wykorzystania pestycydów w rolnictwie

SEKCJA 1

Zakres

1. Statystyki obejmują wykorzystanie **pestycydów** w rolnictwie, **ogrodnictwie i w profesjonalnej działalności pozarolniczej, jak np. na miejskich terenach zielonych oraz do utrzymania sieci drogowych i kolejowych**, w poszczególnych państwach członkowskich.
2. Każde państwo członkowskie wybiera zestaw upraw wymienionych w kategoriach D, F, G i I o cechach zdefiniowanych w załączniku I do rozporządzenia II (EWG) nr 571/88 i zestawia statystyki dla tych upraw. Statystyki obejmują przynajmniej 75 % ogólnej ilości substancji wprowadzonych do obrotu rocznie do wykorzystania w rolnictwie, zgodnie z oszacowaniem w sprawozdaniu dotyczącym jakości na temat drugiego okresu odniesienia, o którym mowa w sekcji 7 załącznika I.
3. Statystyki obejmują wszystkie substancje wymienione w załączniku III, tj. substancje czynne, sejfenery lub synergetyki zawarte w **pestycydach** wykorzystanych w wybranych uprawach w okresie odniesienia.

SEKCJA 2

Zmienne

1. Należy zestawić ilość każdej substancji wymienionej w wykazie w załączniku III, zawartej w **pestycydach** wykorzystanych do każdej wybranej uprawy, wraz z łącznym obszarem uprawnym oraz „obszarem uprawy poddanym działaniu” każdej substancji.
2. Definicję „obszaru uprawy poddanego działaniu” określa się zgodnie z procedurą *regulacyjną* połączona z kontrolą ustanowioną w art. 5 ust. 3.

SEKCJA 3

Zgłaszane jednostki

1. Ilości stosowanych substancji podaje się w kilogramach.
2. Obszary uprawne i obszary poddane działaniu podaje się w hektarach.

Środa, 12 marca 2008 r.

SEKCJA 4

Okres odniesienia

1. Okresem odniesienia jest „sezon uprawy” obejmujący praktyki prowadzenia uprawy związane z odnośną uprawą, w tym wszystkie sposoby ochrony roślin bezpośrednio lub pośrednio związane z tą uprawą.
2. „Sezon uprawy” oznacza rok, w którym dokonano zbioru.
3. Definicję „sezonu uprawy” określa się zgodnie z procedurą *regulacyjną połączoną z kontrolą* ustanowioną w art. 5 ust. 3.

SEKCJA 5

Pierwszy okres odniesienia, częstotliwość i przekazywanie wyników

1. Państwa członkowskie zestawiają statystyki dotyczące wykorzystania **pestycydów** dla każdej wybranej uprawy w okresie odniesienia, zdefiniowanym w sekcji 4.
2. Państwa członkowskie mogą wybrać okres odniesienia w dowolnym terminie w ciągu pięcioletniego okresu. Wyboru można dokonywać niezależnie dla każdej wybranej uprawy.
3. Pierwszy pięcioletni okres zaczyna się w ... (*).
4. Państwa członkowskie dostarczają dane dla każdego pięcioletniego okresu.
5. Dane są przekazywane Komisji i **publikowane – w razie potrzeby w formie podsumowania danych – na stronach internetowych** w ciągu 12 miesięcy od zakończenia każdego okresu pięcioletniego, **przy zwróceniu należytej uwagi na poufny charakter istotnych informacji biznesowych oraz zobowiązania w zakresie ochrony prywatności.**

SEKCJA 6

Sprawozdanie dotyczące jakości

Przy przekazywaniu wyników państwa członkowskie przedkładają Komisji sprawozdanie dotyczące jakości, podając:

- opis metodologii doboru próby;
- metodologię wykorzystywaną do gromadzenia danych;
- szacunek względnego znaczenia uwzględnionych upraw w odniesieniu do ogólnej ilości wykorzystanych **pestycydów**;
- istotne aspekty jakościowe zgodnie z metodologią wykorzystywaną do gromadzenia danych;
- porównanie danych dotyczących **pestycydów** wykorzystanych w czasie pięcioletniego okresu i **pestycydów** wprowadzonych do obrotu w czasie pięciu odpowiednich lat.

(*) Pierwszym roku kalendarzowym po wejściu rozporządzenia w życie.

Środa, 12 marca 2008 r.

ZAŁĄCZNIK III

Zharmonizowana klasyfikacja substancji

Przekazując dane dotyczące **pestycydów**, państwa członkowskie odwołują się do poniższego wykazu substancji (składającego się z substancji czynnych, sejfnerów, synergetyków) i stosują poniższą klasyfikację chemiczną dla poszczególnych kategorii produktów. W przypadku braku oficjalnego tłumaczenia, nazwy substancji są angielskimi nazwami zwyczajowymi opublikowanymi przez British Crop Production Council (BCPC) ⁽¹⁾, jak w poniższym wykazie. Do publikacji danych Komisja stosuje tę samą klasyfikację. Ze względu na poufność danych, w razie potrzeby, publikowane są tylko dane połączone według klas chemicznych lub kategorii produktów.

Komisja dokonuje przeglądu wykazu substancji i przeglądu klasyfikacji dokonanej według klas chemicznych i kategorii produktów zgodnie z procedurą *regulacyjną* *połączoną z kontrolą*, o której mowa w art. 5 ust. 3, i uwzględniając rozwój *rozporządzenia (WE) nr .../... [dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin]*.

GLÓWNE GRUPY	Kod	Klasa chemiczna	Nazwy zwyczajowe substancji	CAS ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Kategorie produktów			Nomenklatura Scalona		
Fungicydy i bakteriocydy	F0				
Fungicydy nieorganiczne	F1				
	F1.1	ZWIĄZKI MIEDZI	WSZYSTKIE ZWIĄZKI MIEDZI		44
	F1.1		WODOROTLENEK MIEDZI	20427-59-2	44
	F1.1		TLENOCHLOREK MIEDZI	1332-40-7	44
	F1.1		SIARCZAN MIEDZI	7758-98-7	44
	F1.1		INNE SOLE MIEDZI		44
	F1,2	SIARKA NIEORGANICZNA	SIARKA	7704-34-9	18
	F1.3	INNE FUNGICYDY NIEORGANICZNE	INNE FUNGICYDY NIEORGANICZNE		
Fungicydy na bazie karbaminianów i ditiokarbaminianów	F2				
	F2.1	FUNGICYDY KARBANILANÓW	DIETOFENKARB	87130-20-9	513
	F2.2	FUNGICYDY KARBAMINILANÓW	PROPAMOKARB	24579-73-5	399
	F2.2		c	140923-17-7	620
	F2.3	FUNGICYDY DITIOKARBAMINIANOWE	MANKOZEB	8018-01-7	34
	F2.3		MANEB	12427-38-2	61
	F2.3		METYRAM	9006-42-2	478
	F2.3		PROPINEB	12071-83-9	177

⁽¹⁾ British Crop Production Council (BCPC) regularnie publikuje *The Pesticide Manual*, światowe kompendium zawierające nazwy większości pestycydów chemicznych. Nazwy te są formalnie lub tymczasowo zatwierdzone przez Międzynarodową Organizację Normalizacyjną (ISO).

Środa, 12 marca 2008 r.

GLÓWNE GRUPY	Kod	Klasa chemiczna	Nazwy zwyczajowe substancji	CAS (1)	CIPAC (2)
Kategorie produktów			Nomenklatura Scalona		
	F2.3		TIRAM	137-26-8	24
	F2.3		ZIRAM	137-30-4	31
Fungicydy na bazie benzoimidazolii	F3				
	F3.1	FUNGICYDY BENZOMIDAZOLOWE	KARBENDAZYM	10605-21-7	263
	F3.1		FUBERIDAZOL	3878-19-1	525
	F3.1		TIABENDAZOL	148-79-8	323
	F3.1		TIOFANAT METYLOWY	23564-05-8	262
Fungicydy na bazie imidazolii i triazolii	F4				
	F4.1	FUNGICYDY KONAZOLOWE	BITERTANOL	55179-31-2	386
	F4.1		BROMUKONAZOL	116255-48-2	680
	F4.1		CYPROKONAZOL	94361-06-5	600
	F4.1		DIFENOKONAZOL	119446-68-3	687
	F4.1		DINIKONAZOL	83657-24-3	690
	F4.1		EPOKYSKONAZOL	106325-08-0	609
	F4.1		ETRIDIAZOL	2593-15-9	518
	F4.1		FENBUKONAZOL	114369-43-6	694
	F4.1		FLUCHINKONAZOL	136426-54-5	474
	F4.1		FLUSILAZOL	85509-19-9	435
	F4.1		FLUTRIAFOL	76674-21-0	436
	F4.1		HEKSAKONAZOL	79983-71-4	465
	F4.1		IMAZALIL (ENILKONAZOL)	58594-72-2	335
	F4.1		METKONAZOL	125116-23-6	706
	F4.1		MIKLOBUTANIL	88671-89-0	442
	F4.1		PENKONAZOL	66246-88-6	446
	F4.1		PROPIKONAZOL	60207-90-1	408
	F4.1		TEBUKONAZOL	107534-96-3	494
	F4.1		TETRAKONAZOL	112281-77-3	726
	F4.1		TRIADIMENOL	55219-65-3	398
	F4.1		TRICYKLAZOL	41814-78-2	547

Środa, 12 marca 2008 r.

GŁÓWNE GRUPY	Kod	Klasa chemiczna	Nazwy zwyczajowe substancji	CAS (1)	CIPAC (2)
Kategorie produktów			Nomenklatura Scalona		
	F4.1		TRIFLUMIZOL	99387-89-0	730
	F4.1		TRITIKONAZOL	131983-72-7	652
	F4.2	FUNGICYDY IMIDAZOŁOWE	CYJAZOFAMID	120116-88-3	653
	F4.2		FENAMIDON	161326-34-7	650
	F4.2		TRIAZOKSYD	72459-58-6	729
Fungicydy na bazie morfoliny	F5				
	F5.1	FUNGICYDY MORFOLINOWE	DIMETOMORF	110488-70-5	483
	F5.1		DODEMORF	1593-77-7	300
	F5.1		FENPROPIMORF	67564-91-4	427
Pozostałe fungicydy	F6				
	F6.1	ALIFATYCZNE FUNGICYDY AZOTU	CYMOKSANIL	57966-95-7	419
	F6.1		DODYNA	2439-10-3	101
	F6.1		GUAZATYNA	108173-90-6	361
	F6.2	FUNGICYCY AMIDOWE	BENALAKSYL	71626-11-4	416
	F6.2		BOSKALID	188425-85-6	673
	F6.2		FLUTOLANIL	66332-96-5	524
	F6.2		MEPRONIL	55814-41-0	533
	F6.2		METALAKSYL	57837-19-1	365
	F6.2		METALAKSYL-M	70630-17-0	580
	F6.2		PROCHLORAZ	67747-09-5	407
	F6.2		SILTIOFAM	175217-20-6	635
	F6.2		TOLILFLUANID	731-27-1	275
	F6.2		ZOKSAMID	156052-68-5	640
	F6.3	FUNGICYDY ANILIDOWE	KARBOKSYNA	5234-68-4	273
	F6.3		FENHEKSAMID	126833-17-8	603
	F6.4	FUNGICYDY-BAKTERIOCYDY O DZIAŁANIU ANTYBIO- TYCZNYM	KASUGAMYCYNA	6980-18-3	703
	F6.4		POLIOKSYNA	11113-80-7	710

Środa, 12 marca 2008 r.

GŁÓWNE GRUPY	Kod	Klasa chemiczna	Nazwy zwyczajowe substancji	CAS (1)	CIPAC (2)
Kategorie produktów			Nomenklatura Scalona		
	F6.4		STREPTOMYCyna	57-92-1	312
	F6.5	FUNGICYDY AROMATYCZNE	CHLOROTALONIL	1897-45-6	288
	F6.5		DICHLORAN	99-30-9	150
	F6.6	FUNGICYDY DIKARBOKSYMIDOWE	IPRODION	36734-19-7	278
	F6.6		PROCYMIDON	32809-16-8	383
	F6.7	FUNGICYDY DINITROANILINOWE	FLUAZYNAM	79622-59-6	521
	F6.8	FUNGICYDY DINITROFENOLOWE	DINOKAP	39300-45-3	98
	F6.9	FUNGICYDY FOSFOROORGANICZNE	FOSETYL	15845-66-6	384
	F6.9		TOLCHLOFOS METYLOWY	57018-04-9	479
	F6.10	FUNGICYDY OKSAZOLOWE	HYMEKSAZOL	10004-44-1	528
	F6.10		FAMOKSADON	131807-57-3	594
	F6.10		WINKLOZOLINA	50471-44-8	280
	F6.11	FUNGICYDY FENYLOPIRAZOLOWE	FLUDIOKSONIL	131341-86-1	522
	F6.12	FUNGICYDY FTALIMIDOWE	KAPTAN	133-06-2	40
	F6.12		FOLPET	133-07-3	75
	F6.13	FUNGICYDY PIRYMIDYNY	BUPIRYMAT	41483-43-6	261
	F6.13		CYPRODYNIL	121552-61-2	511
	F6.13		FENARIMOL	60168-88-9	380
	F6.13		MEPANIPYRIM	110235-47-7	611
	F6.13		PIRYMETANIL	53112-28-0	714
	F6.14	FUNGICYDY CHINOLINY	CHINOKSYFEN	124495-18-7	566
	F6.14		SIARCZAN 8-HYDROKSYCHINOLINY	134-31-6	677

Środa, 12 marca 2008 r.

GŁÓWNE GRUPY	Kod	Klasa chemiczna	Nazwy zwyczajowe substancji	CAS (1)	CIPAC (2)
Kategorie produktów			Nomenklatura Scalona		
	F6.15	FUNGICYDY CHINONU	DITIANON	3347-22-6	153
	F6.16	FUNGICYDY STROBILURYNY	AZOKSYSTROBINA	131860-33-8	571
	F6.16		DIMOKSYSTROBINA	149961-52-4	739
	F6.16		KREZOKSYM METYLOWY	143390-89-0	568
	F6.16		PIKOKSYSTROBINA	117428-22-5	628
	F6.16		PIRAKLOSTROBINA	175013-18-0	657
	F6.16		TRIFLOKSYSTROBINA	141517-21-7	617
	F6.17	FUNGICYDY MOCZNIKOWE	PENCYKURON	66063-05-6	402
	F6.18	FUNGICYDY NIESKLASYFIKOWANE	ACIBENZOLAR	126448-41-7	597
	F6.18		KWAS BEZOESOWY	65-85-0	622
	F6.18		DICHLOROFEN	97-23-4	325
	F6.18		FENPROPIDYN	67306-00-7	520
	F6.18		2-FENYLOFENOL	90-43-7	246
	F6.18		SPIROKSAMINA	118134-30-8	572
	F6.18		INNE FUNGICYDY		
Herbicydy, środki chwastobójcze i do zwalczania mchu	H0				
Herbicydy na bazie fenoksyfityhormonów	H1				
	H1.1	HERBICYDY FENOKSYLOWE	2,4-D	94-75-7	1
	H1.1		2,4-DB	94-82-6	83
	H1.1		DICHLORPROP-P	15165-67-0	476
	H1.1		MCPA	94-74-6	2
	H1.1		MCPB	94-81-5	50
	H1.1		MEKOPROP	7085-19-0	51
	H1.1		MEKOPROP-P	16484-77-8	475

Środa, 12 marca 2008 r.

GŁÓWNE GRUPY	Kod	Klasa chemiczna	Nazwy zwyczajowe substancji	CAS (1)	CIPAC (2)
Kategorie produktów			Nomenklatura Scalona		
Herbicydy na bazie triazyn i triazynonów	H2				
	H2.1	HERBICYDY METYLOTIOTRIAZYNOWE	METOPROTRYNA	841-06-5	94
	H2.2	HERBICYDY TRIAZYNOWE	SYMETRYNA	1014-70-6	179
	H2.2		TERBUTYLAZYNA	5915-41-3	234
	H2.3	HERBICYDY TRIAZYNONOWE	METAMITRON	41394-05-2	381
	H2.3		METRIBUZIN	21087-64-9	283
Herbicydy na bazie amidów i anilidów	H3				
	H3.1	HERBICYDY AMIDOWE	DIMETENAMID	87674-68-8	638
	H3.1		FLUPOKSAM	119126-15-7	8158
	H3.1		IZOKSABEN	82558-50-7	701
	H3.1		NAPROPAMID	15299-99-7	271
	H3.1		PROPYZAMID	23950-58-5	315
	H3.2	HERBICYDY ANILIDOWE	DIFLUFENIKAN	83164-33-4	462
	H3.2		FLORASULAM	145701-23-1	616
	H3.2		FLUFENACET	142459-58-3	588
	H3.2		METOSULAM	139528-85-1	707
	H3.2		METAZACHLOR	67129-08-2	411
	H3.2		PROPANIL	709-98-8	205
	H3.3	HERBICYDY CHLOROACETANILIDOWE	ACETOCHLOR	34256-82-1	496
	H3.3		ALACHLOR	15972-60-8	204
	H3.3		DIMETACHLOR	50563-36-5	688
	H3.3		PRETILACHLOR	51218-49-6	711
	H3.3		PROPACHLOR	1918-16-7	176

Środa, 12 marca 2008 r.

GLÓWNE GRUPY	Kod	Klasa chemiczna	Nazwy zwyczajowe substancji	CAS (1)	CIPAC (2)
Kategorie produktów			Nomenklatura Scalona		
Herbicydy na bazie karbaminianów i dikarbaminianów	H4				
	H4.1	HERBICYDY DIKARBAMINIANÓW	CHLORPROFAM	101-21-3	43
	H4.1		DESMEDIFAM	13684-56-5	477
	H4.1		FENMEDIFAM	13684-63-4	77
	H4.2	HERBICYDY KARBAMINIANÓW	ASULAM	3337-71-1	240
	H4.2		KARBETAMID	16118-49-3	95
Herbicydy na bazie pochodnych dinitroaniliny	H5				
	H5.1	HERBICYDY DINITROANILINY	BENFLURALIN	1861-40-1	285
	H5.1		BUTRALIN	33629-47-9	504
	H5.1		ETHALFLURALIN	55283-68-6	516
	H5.1		ORYZALIN	19044-88-3	537
	H5.1		PENDIMETALIN	40487-42-1	357
	H5.1		TRIFLURALIN	2582-09-8	183
Na bazie pochodnych mocznika, uracylu lub sulfonylomocznika	H6				
	H6.1	HERBICYDY SULFONYLOMOCZNIKOWE	AMIDOSULFURON	120923-37-7	515
	H6.1		AZIMSULFURON	120162-55-2	584
	H6.1		BENSULFURON	99283-01-9	502
	H6.1		CHLORSULFURON	64902-72-3	391
	H6.1		CINOSULFURON	94593-91-6	507
	H6.1		ETOKSYSULFURON	126801-58-9	591
	H6.1		FLAZASULFURON	104040-78-0	595
	H6.1		FLUPIRSULFURON	150315-10-9	577
	H6.1		FORAMSULFURON	173159-57-4	659
	H6.1		IMAZOSULFURON	122548-33-8	590
	H6.1		JODOSULFURON	185119-76-0	634
	H6.1		MEZOSULFURON	400852-66-6	663

Środa, 12 marca 2008 r.

GŁÓWNE GRUPY	Kod	Klasa chemiczna	Nazwy zwyczajowe substancji	CAS (1)	CIPAC (2)
Kategorie produktów			Nomenklatura Scalona		
	H6.1		METSULFURON	74223-64-6	441
	H6.1		NIKOSULFURON	111991-09-4	709
	H6.1		OKSASULFURON	144651-06-9	626
	H6.1		PRIMISULFURON	113036-87-6	712
	H6.1		PROSULFURON	94125-34-5	579
	H6.1		RIMSULFURON	122931-48-0	716
	H6.1		SULFOSULFURON	141776-32-1	601
	H6.1		THIFENSULFURON	79277-67-1	452
	H6.1		TRIASULFURON	82097-50-5	480
	H6.1		TRIBENURON	106040-48-6	546
	H6.1		TRIFLUSULFURON	135990-29-3	731
	H6.1		TRITOSULFURON	142469-14-5	735
	H6.2	HERBICYDY URACYLOWE	LENACYL	2164-08-1	163
	H6.3	HERBICYDY MOCZNIKOWE	CHLORTOLURON	15545-48-9	217
	H6.3		DIURON	330-54-1	100
	H6.3		FLUOMETURON	2164-17-2	159
	H6.3		IZOPROTURON	34123-59-6	336
	H6.3		LINURON	330-55-2	76
	H6.3		METABENZTIAZURON	18691-97-9	201
	H6.3		METOBROMURON	3060-89-7	168
	H6.3		METOKSURON	19937-59-8	219
Pozostałe herbicydy	H7				
	H7.1	HERBICYDY AKRYLOKSYFENOKSYPROPIONOWE	KLODINAFOP	114420-56-3	683
	H7.1		CYHALOFOP	122008-85-9	596
	H7.1		DIKLOFOP	40843-25-2	358
	H7.1		FENOKSAPROP-P	113158-40-0	484

Środa, 12 marca 2008 r.

GŁÓWNE GRUPY	Kod	Klasa chemiczna	Nazwy zwyczajowe substancji	CAS (1)	CIPAC (2)
Kategorie produktów			Nomenklatura Scalona		
	H7.1		FLUAZIFOP-P-BUTYLOWY	79241-46-6	395
	H7.1		HALOKSYFOP	69806-34-4	438
	H7.1		HALOKSYFOP-R	72619-32-0	526
	H7.1		PROPACHIZAFOP	111479-05-1	713
	H7.1		CHIZALOFOP	76578-12-6	429
	H7.1		CHIZALOFOP-P	94051-08-8	641
	H7.2	HERBICYDY BENZOFURANOWE	ETOFUMESAT	26225-79-6	233
	H7.3	HERBICYDY KWASU BENZOESOWEGO	CHLORTAL	2136-79-0	328
	H7.3		DIKAMBA	1918-00-9	85
	H7.4	HERBICYDY BIPYRIDYLOWE	DIKWAT	85-00-7	55
	H7.4		PARAKWAT	4685-14-7	56
	H7.5	HERBICYDY CYKLOHEKSANDIONOWE	KLETODYM	99129-21-2	508
	H7.5		CYKLOKSYDYM	101205-02-1	510
	H7.5		TEPRALOKSYDYM	149979-41-9	608
	H7.5		TRALKOKSYDYM	87820-88-0	544
	H7.6	HERBICYDY DIAZYNOWE	PIRYDAT	55512-33-9	447
	H7.7	HERBICYDY DIKARBOKSYMIDOWE	CYNIDON ETYLOWY	142891-20-1	598
	H7.7		FLUMIOKSAZYN	103361-09-7	578
	H7.8	HERBICYDY ETERU DIFENYLOWEGO	AKLONIFEN	74070-46-5	498
	H7.8		BIFENOKS	42576-02-3	413
	H7.8		NITROFEN	1836-75-5	170
	H7.8		OKSYFLUORFEN	42874-03-3	538
	H7.9	HERBICYDY IMIDAZOLINOWE	IMAZAMETABENZ	100728-84-5	529
	H7.9		IMAZAMOKS	114311-32-9	619

Środa, 12 marca 2008 r.

GŁÓWNE GRUPY	Kod	Klasa chemiczna	Nazwy zwyczajowe substancji	CAS (1)	CIPAC (2)
Kategorie produktów			Nomenklatura Scalona		
	H7.9		IMAZETAPIR	81335-77-5	700
	H7.10	HERBICYDY NIEORGANICZNE	SULFAMINIAN AMONU	7773-06-0	679
	H7.10		CHLORANY	7775-09-9	7
	H7.11	HERBICYDY IZOKSAZOLOWE	IZOKSAFLUTOL	141112-29-0	575
	H7.12	HERBICYDY MORFAKTYNOWE	FLURENOL	467-69-6	304
	H7.13	HERBICYDY NITRYLOWE	BROMOKSYNIL	1689-84-5	87
	H7.13		DICHOLOBENIL	1194-65-6	73
	H7.13		JOKSYNIL	1689-83-4	86
	H7.14	HERBICYDY FOSFOROORGANICZNE	GLUFOSYNAT	51276-47-2	437
	H7.14		GLIFOSAT	1071-83-6	284
	H7.15	HERBICYDY FENYLOPIRAZOLOWE	PIRAFLUFEN	129630-19-9	605
	H7.16	HERBICYDY PIRYDAZYNOWE	CHLORIDAZON	1698-60-8	111
	H7.16		FLURTAMON	96525-23-4	569
	H7.17	HERBICYDY PIRYDYNOKARBOKSAMIDOWE	PIKOLINAFEN	137641-05-5	639
	H7.18	HERBICYDY KWASU PIRYDYNOKARBOKSYLOWEGO	CHLOPYRALID	1702-17-6	455
	H7.18		PIKLORAM	1918-02-1	174
	H7.19	HERBICYDY KWASU PIRYDYLOOKSYOCTOWEGO	FLUROKSYPYR	69377-81-7	431
	H7.19		TRICHLOPYR	55335-06-3	376
	H7.20	HERBICYDY CHINOLINY	CHINCHLORAK	84087-01-4	493
	H7.20		CHINMERAK	90717-03-6	563
	H7.21	HERBICYDY TIADIAZYNOWE	BENTAZON	25057-89-0	366

Środa, 12 marca 2008 r.

GŁÓWNE GRUPY	Kod	Klasa chemiczna	Nazwy zwyczajowe substancji	CAS (1)	CIPAC (2)
Kategorie produktów			Nomenklatura Scalona		
	H7.22	HERBICYDY TIOKARBAMINIA- NOWE	EPTC	759-94-4	155
	H7.22		MOLINAT	2212-67-1	235
	H7.22		PROSULFOKARB	52888-80-9	539
	H7.22		TIOBENKARB	28249-77-6	388
	H7.22		TRIALAT	2303-17-5	97
	H7.23	HERBICYDY TRIAZOŁOWE	AMITROL	61-82-5	90
	H7.24	HERBICYDY TRIAZOLINO- NOWE	KARFENTRAZON	128639-02-1	587
	H7.25	HERBICYDY TRIAZOLONOWE	PROPOKSYKARBAZON	145026-81-9	655
	H7.26	HERBICYDY TRIKETONOWE	MEZOTRION	104206-82-8	625
	H7.26		SULKOTRION	99105-77-8	723
	H7.27	HERBICYDY NIESKLASYFIKO- WANE	CHLOMAZON	81777-89-1	509
	H7.27		FLUROCHLORIDON	61213-25-0	430
	H7.27		CHINOKLAMINA	2797-51-5	648
	H7.27		METAZOL	20354-26-1	369
	H7.27		OKSADIARGYL	39807-15-3	604
	H7.27		OKSADIAZON	19666-30-9	213
	H7.27		POZOSTAŁE HERBICYDY, ŚRODKI CHWASTOBÓJCZE I DO ZWALCZANIA MCHU		
Insektycydy i akarycydy	I0				
Insektycydy na bazie pyretroid	I1				
	I1.1	INSEKTYCYDY PYRETRO- DOWE	AKRYNATRYNA	101007-06-1	678
	I1.1		ALFA-CYPERMETRYNA	67375-30-8	454
	I1.1		BETA-CYFLUTRYNA	68359-37-5	482
	I1.1		BETA-CYPERMETRYNA	65731-84-2	632
	I1.1		BIFENTRYNA	82657-04-3	415
	I1.1		CYFLUTRYNA	68359-37-5	385

Środa, 12 marca 2008 r.

GŁÓWNE GRUPY	Kod	Klasa chemiczna	Nazwy zwyczajowe substancji	CAS (1)	CIPAC (2)
Kategorie produktów			Nomenklatura Scalona		
	I1.1		CYPERMETRYNA	52315-07-8	332
	I1.1		DELTAMETRYNA	52918-63-5	333
	I1.1		ESFENWALERAT	66230-04-4	481
	I1.1		ETOFENPROKS	80844-07-1	471
	I1.1		GAMMA-CYHALOTRYNA	76703-62-3	768
	I1.1		LAMBDA-CYHALOTRYNA	91465-08-6	463
	I1.1		TAU-FLUWALINAT	102851-06-9	432
	I1.1		TEFLUTRYNA	79538-32-2	451
	I1.1		ZETA-CYPERMETRYNA	52315-07-8	733
Insektycydy na bazie chlorowatych węglowodorów	I2				
	I2.1	INSEKTYCYDY CHLORORORGANICZNE	DIKOFOL	115-32-2	123
	I2.1		TETRASUL	2227-13-6	114
Insektycydy na bazie karbaminianów i oksymokarbaminianów	I3				
	I3.1	INSEKTYCYDY OKSYMOKARBAMINIANOWE	METOMYL	16752-77-5	264
	I3.1		OKSAMYL	23135-22-0	342
	I3.2	INSEKTYCYDY KARBAMINIANÓW	BENFURAKARB	82560-54-1	501
	I3.2		KARBARYL	63-25-2	26
	I3.2		KARBOFURAN	1563-66-2	276
	I3.2		KARBOSULFAN	55285-14-8	417
	I3.2		FENOKSYCKARB	79127-80-3	425
	I3.2		FORMETANAT	22259-30-9	697
	I3.2		METIOKARB	2032-65-7	165
	I3.2		PIRYMIKARB	23103-98-2	231

Środa, 12 marca 2008 r.

GŁÓWNE GRUPY	Kod	Klasa chemiczna	Nazwy zwyczajowe substancji	CAS (1)	CIPAC (2)
Kategorie produktów			Nomenklatura Scalona		
Insektycydy na bazie związków fosforoorganicznych	I4				
	I4.1	INSEKTYCYDY FOSFOROORGANICZNE	AZYNOFOS METYLOWY	86-50-0	37
	I4.1		KADUSAFOS	95465-99-9	682
	I4.1		CHLORPIRYFOS	2921-88-2	221
	I4.1		CHLORPIRYFOS METYLOWY	5589-13-0	486
	I4.1		KUMAFOS	56-72-4	121
	I4.1		DIAZINON	333-41-5	15
	I4.1		DICHLORWOS	62-73-7	11
	I4.1		DIMETOAT	60-51-5	59
	I4.1		ETOPROFOS	13194-48-4	218
	I4.1		FENAMIFOS	22224-92-6	692
	I4.1		FENITROTION	122-14-5	35
	I4.1		FOSTIAZAT	98886-44-3	585
	I4.1		IZOFENFOS	25311-71-1	412
	I4.1		MALATION	121-75-5	12
	I4.1		METAMIDOFOS	10265-92-6	355
	I4.1		NALED	300-76-5	195
	I4.1		OKSYDEMETON METYLOWY	301-12-2	171
	I4.1		FOSALON	2310-17-0	109
	I4.1		FOSMET	732-11-6	318
	I4.1		FOKSYM	14816-18-3	364
	I4.1		PYRIMIFOS METYLOWY	29232-93-7	239
	I4.1		TRICHLORFON	52-68-6	68

Środa, 12 marca 2008 r.

GLÓWNE GRUPY	Kod	Klasa chemiczna	Nazwy zwyczajowe substancji	CAS (1)	CIPAC (2)
Kategorie produktów			Nomenklatura Scalona		
Insektycydy na bazie środków biologicznych i roślinnych	I5				
	15.1	INSEKTYCYDY BIOLOGICZNE	AZADIRACHTYNA	11141-17-6	627
	15.1		NIKOTYNA	54-11-5	8
	15.1		PYRETRYNY	8003-34-7	32
	15.1		ROTENON	83-79-4	671
Pozostałe insektycydy	I6				
	16.1	INSEKTYCYDY O DZIAŁANIU ANTYBIOTYCZNYM	ABAMEKTYNA	71751-41-2	495
	16.1		MILBEMEKTYNA	51596-10-2 51596-11-3	660
	16.1		SPINOSAD	168316-95-8	636
	16.3	INSEKTYCYDY BENZOILO-MOCZNIKOWE	DIFLUBENZURON	35367-38-5	339
	16.3		FLUFENOXURON	101463-69-8	470
	16.3		HEKSAFLUMURON	86479-06-3	698
	16.3		LUFENURON	103055-07-8	704
	16.3		NOVALURON	116714-46-6	672
	16.3		TEFLUBENZURON	83121-18-0	450
	16.3		TRIFLUMURON	64628-44-0	548
	16.4	INSEKTYCYDY KARBAZANOWE	BIFENAZAN	149877-41-8	736
	16.5	INSEKTYCYDY DIAZYLOHYDRAZYNOWE	METOKSYFENOZYD	161050-58-4	656
	16.5		TEBUFENOZYD	112410-23-8	724
	16.6	REGULATORY WZROSTU OWADÓW	BUPROFEZYNA	69327-76-0	681
	16.6		CYROMAZYNA	66215-27-8	420
	16.6		HEKSYTIAZOKS	78587-05-0	439
	16.7	FEROMONY OWADÓW	ACETAT (E, Z)-9-DODECENYLU	35148-19-7	422
	16.8	INSEKTYCYDY NITROGUANIDYNY	CHLOTIANIDYNA	210880-92-5	738
	16.8		TIAMETOKSAM	153719-23-4	637
	16.9	INSEKTYCYDY CYNOORGANICZNE	AZOCYKLOTYNA	41083-11-8	404

Środa, 12 marca 2008 r.

GŁÓWNE GRUPY	Kod	Klasa chemiczna	Nazwy zwyczajowe substancji	CAS (1)	CIPAC (2)
Kategorie produktów			Nomenklatura Scalona		
	I6.9		CYHEKSATYNA	13121-70-5	289
	I6.9		TLENEK FENBUTACYNY	13356-08-6	359
	I6.10	INSEKTYCYDY OKSADIAZY- NOWE	INDOKSAKARB	173584-44-6	612
	I6.11	INSEKTYCYDY ETERU FENYLU	PIRYPROKSYFEN	95737-68-1	715
	I6.12	INSEKTYCYDY FENYLO PIRA- ZOLOWE	FENPIROKSYMAT	134098-61-6	695
	I6.12		FIPRONIL	120068-37-3	581
	I6.12		TEBUFENPYRAD	119168-77-3	725
	I6.13	INSEKTYCYDY PIRYDYNOWE	PIMETROZYNA	123312-89-0	593
	I6.14	INSEKTYCYDY PIRYDYLOMETY- LOAMINOWE	ACETAMIPRID	135410-20-7	649
	I6.14		IMIDAKLOPRID	138261-41-3	582
	I6.14		TIAKLOPRID	111988-49-9	631
	I6.15	INSEKTYCYDY ESTRÓW SIAR- CZYNU	PROPARGIT	2312-35-8	216
	I6.16	INSEKTYCYDY TERAZYNOWE	KLOFENTEZYNA	74115-24-5	418
	I6.17	INSEKTYCYDY KWASU 2,2- DIMETYLO BUTYLOWEGO	SPIRODIKLOFEN	148477-71-8	737
	I6.18	INSEKTYCYDY (KARBAMOILO-) TRIAZOLOWE	TRIAZAMAT	112143-82-5	728
	I6.19	INSEKTYCYDY MOCZNIKOWE	DIAFENTIURON	80060-09-9	8097
	I6.20	INSEKTYCYDY NIESKLASYFIKO- WANE	ETOKSAZOL	153233-91-1	623
	I6.20		FENAZACHINA	120928-09-8	693
	I6.20		PIRYDABEN	96489-71-3	583
	I6.20		POZOSTAŁE INSEKTYCYDY- AKARYCYDY		
Moluskocydy, ogółem:	M0				
Moluskocydy	M1				
	M1.1	MOLUSKOCYDY KARBAMINIA- NOWE	TIODIKARB	59669-26-0	543
	M1.2	POZOSTAŁE MOLUSKOCYDY	FOSFORAN ŻELAZA	10045-86-0	629

Środa, 12 marca 2008 r.

GLÓWNE GRUPY	Kod	Klasa chemiczna	Nazwy zwyczajowe substancji	CAS (1)	CIPAC (2)
Kategorie produktów			Nomenklatura Scalona		
	M1.2		METALDEHYD	108-62-3	62
	M1.2		POZOSTAŁE MOLUSKOCYDY		
Regulatory wzrostu roślin, ogółem:	PGR0				
Fizjologiczne regulatory wzrostu roślin	PGR1				
	PGR1.1	FIZJOLOGICZNE REGULATORY WZROSTU ROŚLIN	CHLORMEKWAT	999-81-5	143
	PGR1.1		CYKLANILYNA	113136-77-9	586
	PGR1.1		DAMINOZYD	1596-84-5	330
	PGR1.1		DIMETIPIN	55290-64-7	689
	PGR1.1		DIPHENYLAMIN	122-39-4	460
	PGR1.1		ETEFON	16672-87-0	373
	PGR1.1		ETOKSYCHINA	91-53-2	517
	PGR1.1		FORCHLORFENURON	68157-60-8	633
	PGR1.1		FLURPRIMIDOL	56425-91-3	696
	PGR1.1		IMAZACHIN	81335-37-7	699
	PGR1.1		HYDRAZYD MALEINOWY	51542-52-0	310
	PGR1.1		MEPIKWAT	24307-26-4	440
	PGR1.1		1-METYLOCYKLOPROPEN	3100-04-7	767
	PGR1.1		PAKLOBUTRAZOL	76738-62-0	445
	PGR1.1		PROHEKSADION WAPNIOWY	127277-53-6	567
	PGR1.1		5-NITROGWAJAKOLAN SODU	67233-85-6	718
	PGR1.1		ORTO-NITROFENOLAN SODU	824-39-5	720
	PGR1.1		TRINEKSAPAK ETYLU	95266-40-3	8349
Środki opóźniające kiełkowanie	PGR2				
	PGR2.2	ŚRODKI OPÓZNIAJĄCE KIEŁKOWANIE	KARWON	99-49-0	602
	PGR2.2		CHLORPROFAM	101-21-3	43

Środa, 12 marca 2008 r.

GŁÓWNE GRUPY	Kod	Klasa chemiczna	Nazwy zwyczajowe substancji	CAS ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Kategorie produktów			Nomenklatura Scalona		
Pozostałe regulatory wzrostu roślin	PGR3				
	PGR 3.1	POZOSTAŁE REGULATORY WZROSTU ROŚLIN	POZOSTAŁE REGULATORY WZROSTU ROŚLIN		
Pozostałe pestycydy, ogółem:	ZR0				
Oleje mineralne	ZR1				
	ZR1.1	OLEJ MINERALNY	SUROWE OLEJE ROPY NAFTOWEJ	64742-55-8	29
Oleje roślinne	ZR2				
	ZR2.1	OLEJ ROŚLINNY	OLEJE SMOŁOWE		30
Preparaty do sterylizacji gleby (w tym nematocydy)	ZR3				
	ZR3.1	BROMEK METYLU	BROMEK METYLU	74-83-9	128
	ZR3.2	POZOSTAŁE PREPARATY DO STERYLIZACJI GLEBY	CHLOROPIKRYNA	76-06-2	298
	ZR3.2		DAZOMET	533-74-4	146
	ZR3.2		1,3-DICHLOROPROPEN	542-75-6	675
	ZR3.2		METAM SODOWY	137-42-8	20
	ZR3.2		POZOSTAŁE PREPARATY DO STERYLIZACJI GLEBY		
Rodentycydy	ZR4				
	ZR4.1	RODENTYCYDY	BRODIFAKUM	56073-10-0	370
	ZR4.1		BROMADIOLON	28772-56-7	371
	ZR4.1		CHLORALOSE	15879-93-3	249
	ZR4.1		CHLOROFACYNON	3691-35-8	208
	ZR4.1		KUMATETRALYL	5836-29-3	189
	ZR4.1		DIFENAKUM	56073-07-5	514
	ZR4.1		DIFETIALON	104653-34-1	549
	ZR4.1		FLOKUMAFEN	90035-08-8	453
	ZR4.1		WARFARIN	81-81-2	70
	ZR4.1		POZOSTAŁE RODENTYCYDY		
Wszelkie inne <i>pestycydy</i>	ZR5				
	ZR5.1	ŚRODKI ODKAŻAJĄCE	POZOSTAŁE ŚRODKI ODKAŻAJĄCE		
	ZR5.2	POZOSTAŁE PESTYCYDY	POZOSTAŁE PESTYCYDY		

(1) Numery rejestru Chemical Abstracts Service (Służby Abstraktów Chemicznych).

(2) Collaborative International Pesticides Analytical Council (Międzynarodowa Rada Współpracy w dziedzinie Analizy Pestycydów)

Środa, 12 marca 2008 r.

Wspólna organizacja rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) *

P6_TA(2008)0092

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) w odniesieniu do krajowych kwot mlecznych (COM(2007)0802 — C6-0015/2008 — 2007/0281(CNS))

(2009/C 66 E/33)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2007)0802),
 - uwzględniając art. 37 Traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0015/2008),
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A6-0046/2008),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku, zgodnie z art. 250 ust. 2 traktatu WE;
 3. zwraca się do Rady, jeśli ta uzna za stosowne odejść od przyjętego przez Parlament tekstu, o poinformowanie go o tym fakcie;
 4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku Komisji;
 5. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 1
Punkt 3 preambuły

(3) Rada złożyła wniosek, aby Komisja opracowała sprawozdanie dotyczące perspektyw rynkowych po całkowitym wdrożeniu reform z 2003 r. dotyczących wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych **w celu oceny, czy możliwe jest przydzielenie dodatkowych kwot.**

(3) Rada złożyła wniosek, aby Komisja opracowała sprawozdanie dotyczące perspektyw rynkowych po całkowitym wdrożeniu reform z 2003 r. dotyczących wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych; **na podstawie tego sprawozdania podjęta zostanie decyzja.**

Poprawka 2
Punkt 4 preambuły

(4) Sprawozdanie zostało przygotowane i wykazało, że obecna sytuacja na rynku wspólnotowym i światowym oraz prognozy co do ich rozwoju do roku 2014 **uzasadniają** dodatkowe zwiększenie kwot o 2% w celu wsparcia produkcji mleka we Wspólnocie oraz zaspokojenia zapotrzebowania rynku na przetwory mleczne.

(4) Sprawozdanie zostało przygotowane i wykazało, że obecna sytuacja na rynku wspólnotowym i światowym oraz prognozy co do ich rozwoju do roku 2014 **mogą uzasadnić** dodatkowe zwiększenie kwot w celu wsparcia produkcji mleka we Wspólnocie oraz zaspokojenia zapotrzebowania rynku na przetwory mleczne.

Środa, 12 marca 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘPOPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 3

Punkt 4 a preambuły (nowy)

(4a) Kwoty mleczne nie są w pełni wykorzystywane na poziomie UE.

Poprawka 4

Punkt 4 b preambuły (nowy)

(4b) W swojej rezolucji z dnia 25 października 2007 r. w sprawie wzrostu cen pasz i żywności ⁽¹⁾ Parlament Europejski wezwał Komisję do przedłożenia w trybie pilnym wniosku dotyczącego ograniczonego w czasie podwyższenia kwot mlecznych w celu ustabilizowania cen na rynku wewnętrznym.

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0480.

Poprawka 5

Punkt 4 c preambuły (nowy)

(4c) Parlament Europejski zwrócił się do Komisji o stworzenie programu restrukturyzacji funduszu mlecznego.

Poprawka 6

Punkt 4 d preambuły (nowy)

(4d) Obecna sytuacja na rynku przetworów mlecznych w UE stwarza zainteresowanym producentom możliwości wzrostu, gdyż produkcja jest zbyt niska, aby zaspokoić wciąż rosnący popyt.

Poprawka 7

Punkt 5 preambuły

(5) Właściwe jest zatem zwiększenie o 2 % kwot **wszystkich państw członkowskich** wymienionych w załączniku IX do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, począwszy od dnia 1 kwietnia 2008 r.

(5) Właściwe jest zatem **pozwolenie państwom członkowskim na dobrowolne** zwiększenie o 2 % **ponad obecny przydział ich** kwot wymienionych w załączniku IX do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, począwszy od dnia 1 kwietnia 2008 r., **przy jednoczesnym zwróceniu uwagi na fakt, iż nie wszystkie państwa członkowskie wykorzystują obecnie w pełni przyznane im kwoty oraz że niektóre państwa członkowskie nie wykorzystają podwyższenia kwot.**

Poprawka 8

Punkt 5 a preambuły (nowy)

(5a) Wzrost kwot mlecznych od dnia 1 kwietnia 2008 r. nie przesądza o wyniku przeglądu rynku mleka i produktów mlecznych w ramach oceny funkcjonowania wspólnej polityki rolnej.

Środa, 12 marca 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 9

Punkt 5 b preambuły (nowy)

(5b) Wzrost kwot mlecznych w roku kwotowym 2008/2009 nie zagraża aktualnie stabilności rynku mleka UE i nie podważa roli kwot jako instrumentu stabilizującego rynek mleka i zapewniającego opłacalność produkcji.

Poprawka 10

Punkt 5 c preambuły (nowy)

(5c) Należy również zbadać zachowanie producentów, ponieważ w niektórych państwach członkowskich UE kwoty pozostają w znacznym stopniu niewykorzystane.

Poprawka 11

Punkt 5 d preambuły (nowy)

(5d) Istnieje potrzeba zwiększenia liczby badań dotyczących zachowania konsumentów w odniesieniu do rynku mleka, ponieważ rynek ten jest bardzo podatny na zmiany. Komisja będzie musiała bezzwłocznie podjąć działania w celu intensyfikacji badań w tym zakresie.

Poprawka 12

Punkt 6 a preambuły (nowy)

(6a) Rozwój sytuacji na rynku międzynarodowym oraz na wielu rynkach Unii nawet bez nadwyżki produkcyjnej wskazywał w ostatnich tygodniach na wyraźnie niższe notowania na giełdach towarowych. Należy więc obliczyć średniookresowe skutki podwyższenia kwot o 2%.

Poprawka 13

Punkt 6 b preambuły (nowy)

(6b) Produkcja mleka ma decydujące znaczenie jako źródło dochodów na obszarach Unii Europejskiej charakteryzujących się niekorzystnymi warunkami, ponieważ bardzo często brak tam alternatywnych i równie dochodowych dziedzin produkcji rolniczej. Z tego też powodu należy w sposób szczególnie uwzględnić specyficzne skutki środków rynkowych w zakresie wartości dodanej i utrzymania produkcji mleka, która decyduje o trwałym rozwoju regionalnym i jest niezbędna z punktu widzenia gospodarki rolnej.

Środa, 12 marca 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘPOPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 14

Artykuł -1 (nowy)

Artykuł 78 ustęp 1 (nowy) (rozporządzenie (WE) nr 1234/2007)

Artykuł -1**W rozporządzeniu (WE) nr 1234/2007 w art. 78 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:****„Jeżeli w roku kwotowym 2008/09 mleko i przetwory mleczne zostaną wprowadzone do obrotu w ilości przewyższającej kwotę krajową ustaloną zgodnie z podsekcją II, wnosi się opłatę z tytułu nadwyżek, o ile nadwyżka taka istnieje po przeprowadzeniu saldowania na szczeblu UE”.**

Poprawka 15

Artykuł 1

Punkt 1 załącznika IX do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 zastępuje się załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Kwoty państw członkowskich podnosi się dobrowolnie o 2 % od 1 kwietnia 2008 r. Punkt 1 załącznika IX do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 należy odpowiednio zmodyfikować.

Poprawka 16

Artykuł 1 A (nowy)

Artykuł 1a**Najpóźniej do dnia 1 stycznia 2009 roku Komisja przedstawi analizę skutków ekonomicznych, społecznych i środowiskowych wzrostu kwot mlecznych, ze szczególnym uwzględnieniem obszarów górskich i innych regionów o porównywalnie trudnych warunkach produkcji.**

Poprawka 17

Artykuł 1 B (nowy)

Artykuł 1b**Najpóźniej do dnia 1 stycznia 2009 r. Komisja przedkłada sprawozdanie na temat reakcji konsumentów na rynku mleka i szczególnych warunków produkcji mleka w regionach znajdujących się w niekorzystnej sytuacji.**

Czwartek, 13 marca 2008 r.

Poprawa jakości życia osób starszych *I**

P6_TA(2008)0098

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie udziału Wspólnoty w programie badawczo-rozwojowym, którego celem jest poprawa jakości życia osób starszych poprzez zastosowanie nowych technologii informacyjno-komunikacyjnych, podjętym przez kilka państw członkowskich (COM(2007)0329 — C6-0178/2007 — 2007/0116 (COD))

(2009/C 66 E/34)

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2007)0329),
 - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 169 i 172 ust. 2 traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C6-0178/2007),
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz opinię Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A6-0027/2008),
1. zatwierdza wniosek Komisji po poprawkach;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

P6_TC1-COD(2007)0116

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 13 marca 2008 r. w celu przyjęcia decyzji nr .../2008/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie udziału Wspólnoty w programie badawczo-rozwojowym, którego celem jest podwyższenie jakości życia osób starszych poprzez zastosowanie nowych technologii informacyjno-komunikacyjnych, podjętym przez kilka państw członkowskich

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu z pierwszego czytania odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr .../2008/WE.)

Czwartek, 13 marca 2008 r.

Opodatkowanie benzyny bezołowiowej i oleju napędowego *

P6_TA(2008)0099

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2003/96/WE w odniesieniu do dostosowania szczególnych przepisów podatkowych dotyczących oleju napędowego stosowanego jako paliwo silnikowe do celów handlowych oraz koordynacji opodatkowania benzyny bezołowiowej i oleju napędowego stosowanych jako paliwo silnikowe (COM(2007)0052 — C6-0109/2007 — 2007/0023(CNS))

(2009/C 66 E/35)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2007)0052),
 - uwzględniając art. 93 Traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0109/2007),
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A6-0030/2008),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku, zgodnie z art. 250 ust. 2 Traktatu WE;
 3. zwraca się do Rady, jeśli ta uzna za stosowne odejść od przyjętego przez Parlament tekstu, o poinformowanie go o tym fakcie;
 4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku Komisji;
 5. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 1

Punkt 4 preambuły

(4) Podczas gdy koszty paliwa stanowią dużą część bieżących kosztów firm transportowych, obserwuje się znaczne rozbieżności w poziomach opodatkowania oleju napędowego w poszczególnych państwach członkowskich. **Prowadzą** one do zjawiska turystyki paliwowej i zakłóceń konkurencji. Większe zbliżenie na poziomie wspólnotowym wysokości opodatkowania oleju napędowego stosowanego do celów handlowych skutecznie zwalczyłoby problem nierównej konkurencji, a ostatecznie doprowadziłoby do usprawnienia funkcjonowania rynku wewnętrznego i zmniejszenia szkód dla środowiska.

(4) Podczas gdy koszty paliwa stanowią dużą część bieżących kosztów firm transportowych, obserwuje się znaczne rozbieżności w poziomach opodatkowania oleju napędowego w poszczególnych państwach członkowskich. **Mogą prowadzić** one do zjawiska turystyki paliwowej i zakłóceń konkurencji **w regionach przygranicznych**. Większe zbliżenie na poziomie wspólnotowym wysokości opodatkowania oleju napędowego stosowanego do celów handlowych skutecznie zwalczyłoby problem nierównej konkurencji, a ostatecznie doprowadziłoby do usprawnienia funkcjonowania rynku wewnętrznego i zmniejszenia szkód dla środowiska. **Zbliżenie stawek akcyzy powinno również uwzględniać skutki inflacyjne oraz potrzebę zwiększenia konkurencyjności Unii Europejskiej. Harmonizacja stawek akcyzy na benzynę bezołowiową oraz olej napędowy nie powinna prowadzić do niewspółmiernych wymogów w stosunku do tych państw członkowskich, które skądinąd prowadzą rygorystyczną politykę podatkową i są w znacznym stopniu zaangażowane w politykę walki z inflacyjną.**

Czwartek, 13 marca 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘPOPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 28

Punkt 5 preambuły

(5) Ocena wpływu przeprowadzona przez Komisję wykazała, że najlepszym sposobem na osiągnięcie zbliżonych poziomów opodatkowania oleju napędowego stosowanego do celów handlowych jest podniesienie minimalnego poziomu akcyzy w odniesieniu oleju napędowego o takim zastosowaniu, ponieważ prowadzi to zarówno do redukcji zakłóceń konkurencji i zjawiska turystyki paliwowej, jak i do zmniejszenia całkowitego zużycia paliwa. Należy zatem zapewnić, by począwszy od **2012 r.** minimalny poziom opodatkowania oleju napędowego zrównał się z minimalnym poziomem opodatkowania benzyny bezołowiowej, co odzwierciedla fakt, że oba paliwa mają podobny, niekorzystny wpływ na środowisko. Począwszy od 2014 r. minimalny poziom opodatkowania powinien wynosić **380 EUR** za 1 000 l, tak aby został utrzymany stały realny poziom minimalny, a zakłócenia konkurencji i szkodliwy wpływ na środowisko były coraz bardziej ograniczone.

(5) Ocena wpływu przeprowadzona przez Komisję wykazała, że najlepszym sposobem na osiągnięcie zbliżonych poziomów opodatkowania oleju napędowego stosowanego do celów handlowych jest podniesienie minimalnego poziomu akcyzy w odniesieniu oleju napędowego o takim zastosowaniu, ponieważ prowadzi to zarówno do redukcji zakłóceń konkurencji i zjawiska turystyki paliwowej, jak i do zmniejszenia całkowitego zużycia paliwa. Należy zatem zapewnić, by począwszy od **2015 r.** minimalny poziom opodatkowania oleju napędowego zrównał się z minimalnym poziomem opodatkowania benzyny bezołowiowej, co odzwierciedla fakt, że oba paliwa mają podobny, niekorzystny wpływ na środowisko. Począwszy od 2014 r. minimalny poziom opodatkowania powinien wynosić **359 EUR** za 1 000 l, tak aby został utrzymany stały realny poziom minimalny, a zakłócenia konkurencji i szkodliwy wpływ na środowisko były coraz bardziej ograniczone.

Poprawka 2

Punkt 6 preambuły

(6) Na obecnym etapie z ekologicznego punktu widzenia wydaje się właściwe ustanowienie tych samych minimalnych poziomów podatku od benzyny bezołowiowej i od oleju napędowego. Nie istnieją uzasadnione powody, dla których krajowe poziomy podatku od oleju napędowego stosowanego do celów niehandlowych oraz od benzyny bezołowiowej miałyby być niższe od poziomu krajowego w odniesieniu do oleju napędowego stosowanego do celów handlowych. Państwom członkowskim, które rozróżniają olej napędowy stosowany jako materiał napędowy do celów handlowych i niehandlowych, należy wyjaśnić, że krajowy poziom podatku od oleju napędowego stosowanego jako paliwo napędowe do celów niehandlowych nie może być niższy od krajowego poziomu ustanowionego przez to państwo członkowskie w odniesieniu do oleju napędowego stosowanego do celów handlowych. Ta sama zasada powinna dotyczyć benzyny bezołowiowej i oleju napędowego stosowanego jako materiał napędowy.

(6) Na obecnym etapie z ekologicznego punktu widzenia wydaje się właściwe ustanowienie tych samych minimalnych poziomów podatku od benzyny bezołowiowej i od oleju napędowego. Nie istnieją uzasadnione powody, dla których krajowe poziomy podatku od oleju napędowego stosowanego do celów niehandlowych oraz od benzyny bezołowiowej miałyby być niższe od poziomu krajowego w odniesieniu do oleju napędowego stosowanego do celów handlowych. Państwom członkowskim, które rozróżniają olej napędowy stosowany jako materiał napędowy do celów handlowych i niehandlowych, należy wyjaśnić, że krajowy poziom podatku od oleju napędowego stosowanego jako paliwo napędowe do celów niehandlowych nie może być niższy od krajowego poziomu ustanowionego przez to państwo członkowskie w odniesieniu do oleju napędowego stosowanego do celów handlowych, **tak aby nie ucierpieli na tym użytkownicy paliwa napędowego do celów niehandlowych.** Ta sama zasada powinna dotyczyć benzyny bezołowiowej i oleju napędowego stosowanego jako materiał napędowy.

Poprawka 3

Punkt 6 a preambuły (nowy)

(6a) Państwa członkowskie korzystające z okresów przejściowych mają niestety tendencję do niepodejmowania działań mających na celu dostosowanie do minimalnych norm dotyczących stawek akcyzy, wbrew podjętym przez nie zobowiązaniom. Jakiegokolwiek automatyczne przedłużenie okresu przejściowego jest w związku z tym całkowicie niedopuszczalne. W 2010 r. Komisja powinna przedstawić sprawozdanie na temat stopnia, w jakim te państwa członkowskie zbliżające się do końca okresu przejściowego, wypełniły swoje zobowiązania.

Czwartek, 13 marca 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘPOPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 4

Punkt 6 b preambuły (nowy)

(6b) W celu zapewnienia spójności dyrektywy 2003/96/WE ze wspólną polityką transportową i uniknięcia ewentualnych zakłóceń konkurencji na rynkach transportowych, należy zmienić definicję oleju napędowego wykorzystwanego jako materiał napędowy. Definicja handlowego wykorzystania dotyczy przewozu drogowego towarów pojazdami o maksymalnej dopuszczalnej całkowitej masie rzeczywistej brutto nie mniejszej niż 3,5 tony.

Poprawka 5

Punkt 7 preambuły

(7) Niektórym państwom członkowskim przyznano okresy przejściowe, aby umożliwić im płynne wprowadzenie poziomów opodatkowania ustanowionych w dyrektywie 2003/96/WE. **Z tych samych powodów** wspomniane okresy przejściowe powinny być zachowane w ramach niniejszej dyrektywy.

(7) Niektórym państwom członkowskim przyznano okresy przejściowe, aby umożliwić im płynne wprowadzenie poziomów opodatkowania ustanowionych w dyrektywie 2003/96/WE. **W przypadku niektórych spośród tych państw członkowskich** wspomniane okresy przejściowe powinny być zachowane w ramach niniejszej dyrektywy.

Poprawka 6

Punkt 10 preambuły

(10) Należy przedłużyć daną państwom członkowskim możliwość wprowadzenia obniżonej stawki w odniesieniu do oleju napędowego stosowanego do celów handlowych **poniżej poziomu obowiązującego w dniu 1 stycznia 2003 r.**, o ile państwa członkowskie stosują lub wprowadzą system opłat drogowych w ten sposób, że obciążenie podatkowe pozostanie na równym poziomie. W tym celu oraz uwzględniając zdobyte doświadczenie nie należy utrzymywać wymogu, zgodnie z którym krajowy poziom opodatkowania oleju napędowego stosowanego jako materiał napędowy obowiązujący w dniu 1 stycznia 2003 r. musi być co najmniej dwa razy wyższy od minimalnego poziomu opodatkowania z dnia 1 stycznia 2004 r.

(10) Należy przedłużyć daną państwom członkowskim możliwość wprowadzenia obniżonej stawki w odniesieniu do oleju napędowego stosowanego do celów handlowych, o ile państwa członkowskie stosują lub wprowadzą system opłat drogowych w ten sposób, że obciążenie podatkowe pozostanie na równym poziomie. **Państwa członkowskie powinny również mieć możliwość promowania wykorzystania materiałów napędowych niekopalnych i o niskiej zawartości węgla, poprzez zachęty podatkowe i systemy mające na celu zagwarantowanie określonego poziomu zużycia tych materiałów napędowych.** W tym celu oraz uwzględniając zdobyte doświadczenie nie należy utrzymywać wymogu, zgodnie z którym krajowy poziom opodatkowania oleju napędowego stosowanego jako materiał napędowy obowiązujący w dniu 1 stycznia 2003 r. musi być co najmniej dwa razy wyższy od minimalnego poziomu opodatkowania z dnia 1 stycznia 2004 r.

Poprawka 7

Punkt 10 a preambuły (nowy)

(10a) Uwzględniając w pełni zasadę subsydiarności, należy zachęcać państwa członkowskie, które czerpią dodatkowe dochody w wyniku wdrożenia niniejszej dyrektywy, do reinwestowania uzyskanych środków głównie w infrastrukturę, biopaliwa i nowe środki ochrony środowiska, których celem jest zmniejszenie emisji CO₂.

Czwartek, 13 marca 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 8

Artykuł 1 punkt 1 litera (a)

Artykuł 7 ustęp 1 (Dyrektywa 2003/96/WE)

1. Począwszy od dnia 1 stycznia 2004 r., dnia 1 stycznia 2010 r., dnia 1 stycznia 2012 r. oraz dnia **1 stycznia 2014 r.** minimalne poziomy opodatkowania w odniesieniu do paliw silnikowych ustanawia się zgodnie z tabelą A w załączniku I.

1. Począwszy od dnia 1 stycznia 2004 r., dnia 1 stycznia 2010 r., dnia 1 stycznia 2012 r. oraz dnia **1 stycznia 2015 r.** minimalne poziomy opodatkowania w odniesieniu do paliw silnikowych ustanawia się zgodnie z tabelą A w załączniku I.

Poprawka 9

Artykuł 1 punkt 1 litera (a)

Artykuł 7 ustęp 2 pierwszy akapit (Dyrektywa 2003/96/WE)

2. Państwa członkowskie mogą *wprowadzić rozróżnienie pomiędzy handlowym a niehandlowym zastosowaniem oleju napędowego stosowanego jako materiał napędowy*, pod warunkiem że zachowane są minimalne poziomy wspólnotowe **oraz, że stawka w odniesieniu do napędowego stosowanego do celów handlowych nie jest niższa niż krajowy poziom opodatkowania obowiązujący w dniu 1 stycznia 2003 r.**

2. Państwa członkowskie mogą *rozróżniać między handlowym i niehandlowym zastosowaniem oleju gazowego stosowanego jako materiał napędowy*, pod warunkiem że zachowane są minimalne poziomy wspólnotowe.

Poprawka 10

Artykuł 1 punkt 1 litera (aa) (nowa)

Artykuł 7 ustęp 3 litera (a) (Dyrektywa 2003/96/WE)

aa) Ust. 3 lit. a) otrzymuje brzmienie:

a) przewóz towarów na rachunek cudzy lub własny, pojazdem silnikowym lub pojazdem przegubowym przeznaczonym wyłącznie do przewozu drogowego towarów i o maksymalnej dopuszczalnej całkowitej masie rzeczywistej brutto nie mniejszej niż 3,5 tony;

Poprawka 11

Artykuł 1 punkt 1 litera (b)

Artykuł 7 ustęp 4 (Dyrektywa 2003/96/WE)

4. Państwa członkowskie, **które stosują lub wprowadzą** system opłat dla użytkowników dróg w odniesieniu do pojazdów silnikowych napędzanych olejem napędowym do celów handlowych, zgodnie z ust. 3 **mogą zastosować w odniesieniu do takiego oleju napędowego obniżoną stawkę, niższą od krajowego poziomu opodatkowania obowiązującego w dniu 1 stycznia 2003 r.** pod warunkiem, że **ogólne obciążenie podatkowe pozostaje na równym poziomie i że zachowany jest minimalny poziom wspólnotowy obowiązujący w odniesieniu do oleju napędowego.**

4. Państwa członkowskie **mogą stosować lub wprowadzić** system opłat dla użytkowników dróg w odniesieniu do pojazdów silnikowych napędzanych olejem napędowym do celów handlowych, zgodnie z ust. 3 pod warunkiem, że zachowany jest minimalny poziom wspólnotowy obowiązujący w odniesieniu do oleju napędowego.

Czwartek, 13 marca 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘPOPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 12

Artykuł 1 punkt 1 litera (c)

Artykuł 7 ustęp 5 drugi akapit (Dyrektywa 2003/96/WE)

Komisja ustanawia wspólne zasady dotyczące mechanizmów, o których mowa w pierwszym akapicie, zgodnie z procedurą przedstawioną w art. 27 ust. 2.

Nie później niż (*) Komisja ustanawia wspólne zasady dotyczące mechanizmów, o których mowa w pierwszym akapicie, zgodnie z procedurą przedstawioną w art. 27 ust. 2.

(*) *Sześć miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.*

Poprawka 13

Artykuł 1 punkt 2

Artykuł 18 (Dyrektywa 2003/96/WE)

2) W art. 18 wprowadza się następujące zmiany:

2) W art. 18 wprowadza się następujące zmiany:

a) W ust. 3 pierwsze zdanie **otrzymuje następujące brzmienie:**

a) W ust. 3 **skreśla się** pierwsze zdanie.

Królestwo Hiszpanii może stosować okres przejściowy w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania oleju napędowego stosowanego jako materiał napędowy do nowego poziomu minimalnego w wysokości 302 EUR do dnia 1 stycznia 2007 r., 330 EUR do dnia 1 stycznia 2012 r., 359 EUR do dnia 1 stycznia 2014 r. oraz 380 EUR do dnia 1 stycznia 2016 r.

b) W ust. 4 pierwsze zdanie **otrzymuje następujące brzmienie:**

b) W ust. 4 **skreśla się** pierwsze zdanie.

Republika Austrii może stosować okres przejściowy w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania oleju napędowego stosowanego jako materiał napędowy do nowego poziomu minimalnego w wysokości 302 EUR do dnia 1 stycznia 2007 r., 330 EUR do dnia 1 stycznia 2012 r., 359 EUR do dnia 1 stycznia 2014 r. oraz 380 EUR do dnia 1 stycznia 2016 r.

c) W ust. 5 pierwsze zdanie **otrzymuje następujące brzmienie:**

c) W ust. 5 **skreśla się** pierwsze zdanie.

Królestwo Belgii może stosować okres przejściowy w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania oleju napędowego stosowanego jako materiał napędowy do nowego poziomu minimalnego w wysokości 302 EUR do dnia 1 stycznia 2007 r., 330 EUR do dnia 1 stycznia 2012 r., 359 EUR do dnia 1 stycznia 2014 r. oraz 380 EUR do dnia 1 stycznia 2016 r.

Czwartek, 13 marca 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘPOPRAWKI
PARLAMENTU

- d) W ust. 6 pierwsze zdanie **otrzymuje następujące brzmienie:**

Wielkie Księstwo Luksemburga może stosować okres przejściowy w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania oleju napędowego stosowanego jako materiał napędowy do nowego poziomu minimalnego w wysokości 302 EUR do dnia 1 stycznia 2009 r., 330 EUR do dnia 1 stycznia 2012 r., 359 EUR do dnia 1 stycznia 2014 r. oraz 380 EUR do dnia 1 stycznia 2016 r.

- e) W ust. 7 pierwsze zdanie drugiego akapitu **otrzymuje następujące brzmienie:**

Republika Portugalska może stosować okres przejściowy w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania oleju napędowego stosowanego jako materiał napędowy do nowego poziomu minimalnego w wysokości 302 EUR do dnia 1 stycznia 2009 r., 330 EUR do dnia 1 stycznia 2012 r., 359 EUR do dnia 1 stycznia 2014 r. oraz 380 EUR do dnia 1 stycznia 2016 r.

- f) W ust. 8, pierwsze zdanie trzeciego akapitu **otrzymuje następujące brzmienie:**

Republika Grecka może stosować okres przejściowy w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania oleju napędowego stosowanego jako materiał napędowy do nowego poziomu minimalnego w wysokości 302 EUR do dnia 1 stycznia 2010 r., 330 EUR do dnia 1 stycznia 2012 r., 359 EUR do dnia 1 stycznia 2014 r. oraz 380 EUR do dnia 1 stycznia 2016 r.

Poprawka 14

Artykuł 1 punkt 3 litera (a)

Artykuł 18a ustęp 5 akapit pierwszy (Dyrektywa 2003/96/WE)

- a) W ust. 5 pierwsze zdanie otrzymuje następujące brzmienie:

Republika Łotewska może stosować okres przejściowy w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania oleju napędowego i nafty stosowanych jako materiał napędowy do nowego poziomu minimalnego w wysokości 302 EUR za 1 000 l do dnia 1 stycznia 2011 r., w wysokości 330 EUR do dnia 1 stycznia 2013 r. oraz, w stosunku do oleju napędowego stosowanego jako materiał napędowy, w wysokości 359 EUR do dnia 1 stycznia 2015 r. oraz 380 EUR do dnia 1 stycznia 2017 r.

- d) W ust. 6 **skreśla się** pierwsze zdanie.

- e) W ust. 7 **skreśla się** pierwsze zdanie drugiego akapitu.

- f) W ust. 8 **skreśla się** pierwsze zdanie trzeciego akapitu.

- a) W ust. 5 pierwsze zdanie otrzymuje następujące brzmienie:

- a) W ust. 5 akapit pierwszy otrzymuje następujące brzmienie:

5. Republika Łotewska może stosować okres przejściowy w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania oleju napędowego i nafty stosowanych jako materiał napędowy do nowego poziomu minimalnego w wysokości 302 EUR za 1 000 l do dnia 1 stycznia 2012 r., w wysokości 330 EUR do dnia 1 stycznia 2013 r. oraz, w stosunku do oleju napędowego stosowanego jako materiał napędowy, w wysokości 359 EUR do dnia 1 stycznia 2016 r. Jednakże od dnia 1 maja 2004 r. poziom opodatkowania oleju gazowego wykorzystywanego jako materiał pędny nie może być niższy niż 287 EUR za 1 000 l oraz 274 EUR za 1 000 l od dnia 1 stycznia 2008.

Czwartek, 13 marca 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘPOPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 15

Artykuł 1 punkt 3 litera (b)

Artykuł 18a ustęp 6 akapit pierwszy (Dyrektywa 2003/96/WE)

a) W ust. 6 pierwsze zdanie otrzymuje następujące brzmienie:

Republika Litewska może stosować okres przejściowy w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania oleju napędowego i nafty stosowanych jako materiał napędowy do nowego poziomu minimalnego w wysokości 302 EUR za 1 000 l do dnia **1 stycznia 2011 r.**, w wysokości 330 EUR do dnia 1 stycznia 2013 r. oraz, w stosunku do oleju napędowego stosowanego jako materiał napędowy, w wysokości 359 EUR do dnia **1 stycznia 2015 r. oraz 380 EUR do dnia 1 stycznia 2017 r.**

a) W ust. 6 akapit pierwszy otrzymuje następujące brzmienie:

6. Republika Litewska może stosować okres przejściowy w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania oleju napędowego i nafty stosowanych jako materiał napędowy do nowego poziomu minimalnego w wysokości 302 EUR za 1 000 l do dnia **1 stycznia 2012 r.**, w wysokości 330 EUR do dnia 1 stycznia 2013 r. oraz, w stosunku do oleju napędowego stosowanego jako materiał napędowy, w wysokości 359 EUR do dnia **1 stycznia 2016 r.** Jednakże od dnia 1 maja 2004 r. poziom opodatkowania oleju gazowego wykorzystywanego jako materiał pędny nie może być niższy niż 287 EUR za 1 000 l oraz 274 EUR za 1 000 l od dnia 1 stycznia 2008.

Poprawka 16

Artykuł 1 punkt 3 litera (c)

Artykuł 18a ustęp 9 akapit pierwszy (Dyrektywa 2003/96/WE)

(a) W ust. 9 pierwsze zdanie otrzymuje następujące brzmienie:

Rzeczpospolita Polska może stosować okres przejściowy w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania oleju napędowego stosowanego jako materiał napędowy do nowego poziomu minimalnego w wysokości 302 EUR za 1000 l do dnia **1 stycznia 2010 r.**, w wysokości 330 EUR do dnia **1 stycznia 2012 r.**, 359 EUR do dnia **1 stycznia 2014 r. oraz 380 EUR** do dnia 1 stycznia 2016 r.

(a) W ust. 9 akapit pierwszy otrzymuje następujące brzmienie:

Rzeczpospolita Polska może stosować okres przejściowy w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania oleju napędowego stosowanego jako materiał napędowy do nowego poziomu minimalnego w wysokości 302 EUR za 1000 l do dnia **1 stycznia 2012 r.**, w wysokości 330 EUR do dnia **1 stycznia 2013 r.**, 359 EUR do dnia 1 stycznia 2016 r. Jednakże od dnia 1 maja 2004 r. poziom opodatkowania oleju gazowego wykorzystywanego jako materiał pędny nie może być niższy niż 287 EUR za 1 000 l oraz 274 EUR za 1 000 l od dnia 1 stycznia 2008.

Poprawka 17

Artykuł 1 punkt 4

Artykuł 18c (Dyrektywa 2003/96/WE)

Bez uszczerbku dla odstępstw od art. 7 zawartych w Traktacie dotyczącym przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej wymienione państwa członkowskie mogą stosować kolejny okres przejściowy w celu dostosowania poziomu opodatkowania oleju napędowego stosowanego jako materiał napędowy do poziomu 359 EUR do dnia **1 stycznia 2015 r. oraz 380 EUR do dnia 1 stycznia 2017 r.**

Bez uszczerbku dla odstępstw od art. 7 zawartych w Traktacie dotyczącym przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej wymienione państwa członkowskie mogą stosować kolejny okres przejściowy w celu dostosowania poziomu opodatkowania oleju napędowego stosowanego jako materiał napędowy do poziomu 359 EUR do dnia **1 stycznia 2016 r.**

Czwartek, 13 marca 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘPOPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 18

Artykuł 1 punkt 5

Załącznik I Tabela A (Dyrektywa 2003/96/WE)

Tekst proponowany przez Komisję

	1 stycznia 2004 r.	1 stycznia 2010 r.	1 stycznia 2012 r.	1 stycznia 2014 r.
benzyna bezołowiowa (w EUR na 1 000 l) Kody CN 2710 11 31, 2710 11 41, 2710 11 45 i 2710 11 49	359	359	359	380
Olej napędowy (w EUR na 1 000 l) Kody CN 2710 19 41 do 2710 19 49	302	330	359	380

Poprawki Parlamentu

	1 stycznia 2004 r.	1 stycznia 2010 r.	1 stycznia 2012 r.	1 stycznia 2015 r.
benzyna bezołowiowa (w EUR na 1 000 l) Kody CN 2710 11 31, 2710 11 41, 2710 11 45 i 2710 11 49	359	359	359	359
Olej napędowy (w EUR na 1 000 l) Kody CN 2710 19 41 do 2710 19 49	302	330	340	359

Poprawka 19

Artykuł 1 punkt 5

Załącznik I Tabela A, Uwagi (nowe) (Dyrektywa 2003/96/WE)

Bez uszczerbku dla okresów określonych w art. 18a ust. 5, 6 i 9 oraz art. 18 c, zastosowanie mają poniższe przepisy:

- Do dnia 1 stycznia 2015 r. stawki akcyzy zarówno na benzynę bezołowiową, jak i na olej napędowy nie mogą być niższe niż 359 EUR za 1 000 litrów.
- Państwa członkowskie, które w świetle prawodawstwa wspólnotowego zobowiązane są do podniesienia stawek akcyzy na olej napędowy do 340 EUR za 1 000 litrów do dnia 1 stycznia 2012 r., muszą nałożyć stawkę w wysokości co najmniej 359 EUR za 1 000 litrów do dnia 1 stycznia 2015 r.
- Państwa członkowskie, w których stawka akcyzy na olej napędowy przekraczała kwotę 400 EUR za 1 000 litrów w dniu 1 stycznia 2008 r., nie podniosą ponownie stawek akcyzy na olej napędowy do dnia 1 stycznia 2015 r.
- Państwa członkowskie, w których stawka akcyzy na benzynę bezołowiową przekraczała kwotę 500 EUR za 1 000 litrów w dniu 1 stycznia 2008 r., nie podniosą tej stawki ponownie do dnia 1 stycznia 2015 r.

Czwartek, 13 marca 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘPOPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 20

*Artykuł 1 punkt 5 a (nowy)**Artykuł 29a (nowy) (Dyrektywa 2003/96/WE)***(5a) Dodaje się następujący art. 29a:****Artykuł 29a*****Komisja Europejska przedstawia sprawozdania z wypełnienia zobowiązań przez te państwa członkowskie, w których okres przejściowy kończy się w 2010 r.***